

**МІНІСТЕРСТВО ЕКОНОМІЧНОГО РОЗВИТКУ І ТОРГІВЛІ УКРАЇНИ
(Мінекономрозвитку України)**

вул. М. Грушевського, 12/2, м. Київ, 01008, тел. 253-93-94, факс 226-31-81
Web: <http://www.me.gov.ua>, e-mail: meconomy@me.gov.ua, код ЄДРПОУ 37508596

№ _____
На № _____ від _____

Державна регуляторна служба

Міністерство економічного розвитку і торгівлі України надсилає на розгляд проекти Законів України «Про внесення змін до Закону України «Про захист національного товаровиробника від демпінгового імпорту», «Про внесення змін до Закону України «Про захист національного товаровиробника від субсидованого імпорту», «Про внесення змін до Закону України «Про застосування захисних заходів щодо імпорту в Україну», «Про внесення змін до деяких законодавчих актів у сфері торговельного захисту», «Про внесення змін до Митного кодексу України», підготовлених у рамках роботи з удосконалення механізмів використання інструментів торговельного захисту в Україні та відповідно до Середньострокового плану пріоритетних дій Уряду до 2020 року.

Ураховуючи зазначене, звертаємося з проханням опрацювати і погодити проекти Законів України у термін до 28.07.2017.

- Додаток: 1. Проекти актів на 208 арк.
2. Порівняльні таблиці на 12 арк.
3. Пояснювальні записки на 17 арк.

**Перший віце-прем'єр -
міністр України – Міністр**

Степан КУБІВ

Савран
596-67-43

М2 Мінекономрозвитку
Вих. № 4411-07/24747-03 від 19.07.2017 10:37:40

0.31

Державна регуляторна служба України
№ 8356/0/19-17 від 25.07.2017

ПРОЕКТ

Вносяться
Кабінетом Міністрів України

В. ГРОЙСМАН

“ ” 2017 р.

ЗАКОН УКРАЇНИ

Про внесення змін до Митного кодексу України

(щодо торговельного захисту)

Верховна Рада України п о с т а н о в л я є:

1. Внести до Митного кодексу України (Відомості Верховної Ради України (ВВР), 2012, № 44-45, № 46-47, № 48, ст.552 із наступними змінами) такі зміни:

1. У пункті 4 частини другої статті 271 слово «спеціальне» замінити словом «захисне».

2. У статті 275:

у пункті 1 частини першої слова «спеціальне мито» замінити словами «захисне мито»;

частини третю, четверту, п'яту викласти в такій редакції:

«3. Захисне мито встановлюється:

1) відповідно до Закону України «Про захисні заходи»;

2) відповідно до Закону України «Про зовнішньоекономічну діяльність», як заходи у відповідь на дискримінаційні та/або недружні дії інших держав, митних союзів та економічних угруповань, які обмежують реалізацію законних прав та інтересів суб'єктів зовнішньоекономічної діяльності України.

4. Антидемпінгове мито встановлюється відповідно до Закону України «Про захист від демпінгового імпорту».

5. Компенсаційне мито встановлюється відповідно до Закону України «Про захист від субсидованого імпорту».».

3. Частину дев'яту статті 280 викласти в такій редакції:

«9. Особливі види мита нараховуються за ставками, встановленими рішеннями Міжвідомчої комісії з міжнародної торгівлі про застосування антидемпінгових, компенсаційних або захисних заходів, відповідно до законів України «Про захист від демпінгового імпорту», «Про захист від субсидованого імпорту», «Про захисні заходи».».

4. У статті 281:

частину другу після слів «окремими законами» доповнити словами «або за результатами захисного розслідування»,
у частині п'ятій слова «спеціальних заходів» замінити словами «захисних заходів».

5. Статтю 306 доповнити новим пунктом четвертим такого змісту:

«4) гарантування у формі депозиту або боргового зобов'язання на підставі рішення Міжвідомчої комісії з міжнародної торгівлі відповідно до Законів України «Про захист від демпінгового імпорту», «Про захист від субсидованого імпорту» та "Про захисні заходи».».

6. Главу 46 після статті 317 доповнити новою статтею 317¹ у такій редакції:

«Стаття 317¹. Гарантування у формі депозиту або боргового зобов'язання

1. Внесення суми на депозит здійснюється у валюті України.

2. Відсотки на суму депозиту не нараховуються.

3. Кошти на депозит можуть вноситись за місцем знаходження органів доходів і зборів, які здійснюють митне оформлення товару, щодо імпорту якого Міжвідомчою комісією з міжнародної торгівлі прийнято рішення про запровадження внесення коштів на депозит.

4. Рішення щодо повернення, часткового повернення або стягнення коштів, внесених на депозит, приймається Міжвідомчою комісією з міжнародної торгівлі.

5. Порядок внесення коштів на депозит та їх повернення визначається центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну податкову і митну політику.».

7. Частина другу статті 452 після слів «узгоджених дій» доповнити знаками і словами:

«, а також центральному органу виконавчої влади, який забезпечує формування та реалізацію державної політики економічного розвитку і торгівлі для цілей порушення та проведення антидемпінгових, антисубсидійних та захисних розслідувань або переглядів, а також здійснення діяльності під час забезпечення захисту прав та інтересів України та суб'єктів господарської діяльності України на зовнішніх ринках, в тому числі в торговельно-економічній сфері в рамках Світової організації торгівлі та міжнародних договорів України.».

II. Прикінцеві положення.

1. Цей Закон набирає чинності з дня, наступного за днем його опублікування.

2. Кабінетові Міністрів України у тримісячний строк з дня набрання чинності цим Законом:

привести власні нормативно-правові акти у відповідність із цим Законом;

забезпечити приведення нормативно-правових актів міністерств та інших центральних органів виконавчої влади у відповідність із цим Законом.

3. Встановити, що до приведення законодавства України у відповідність із цим Законом інші закони та нормативно-правові акти застосовуються у частині, що не суперечать цьому Закону.

Голова Верховної Ради
України

А. ПАРУБІЙ

5. Порядок внесення коштів на депозит та їх повернення визначається центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну податкову і митну політику.».

7. Частину другу статті 452 після слів «узгоджених дій» доповнити знаками і словами:

«, а також центральному органу виконавчої влади, який забезпечує формування та реалізацію державної політики економічного розвитку і торгівлі для цілей порушення та проведення антидемпінгових, антисубсидійних та захисних розслідувань або переглядів, а також здійснення діяльності під час забезпечення захисту прав та інтересів України та суб'єктів господарської діяльності України на зовнішніх ринках, в тому числі в торговельно-економічній сфері в рамках Світової організації торгівлі та міжнародних договорів України.».

II. Прикінцеві положення.

1. Цей Закон набирає чинності з дня, наступного за днем його опублікування.

2. Кабінетові Міністрів України у тримісячний строк з дня набрання чинності цим Законом:

привести власні нормативно-правові акти у відповідність із цим Законом;

забезпечити приведення нормативно-правових актів міністерств та інших центральних органів виконавчої влади у відповідність із цим Законом.

3. Встановити, що до приведення законодавства України у відповідність із цим Законом інші закони та нормативно-правові акти застосовуються у частині, що не суперечать цьому Закону.

Голова Верховної Ради
України

А. ПАРУБІЙ

ПРОЕКТ

Вноситься
Кабінетом Міністрів України

В. ГРОЙСМАН

“ ” 2017 р.

ЗАКОН УКРАЇНИ

Про внесення змін до деяких законодавчих актів України у сфері
торговельного захисту

Верховна Рада України **п о с т а н о в л я є**:

I. Внести зміни до таких законодавчих актів України:

1. У Господарському кодексі України (Відомості Верховної Ради України (ВВР), 2003, № 18, № 19-20, № 21-22, ст.144 із наступними змінами):

1) в абзаці шостому частини першої статті 6 слова «національного товаровиробника» замінити словами «галузі вітчизняного виробництва»;

2) абзац п'ятий частини першої статті 239 виключити;

3) статтю 244 виключити;

4) частину третю статті 389 викласти в такій редакції:

«3. Законом може бути передбачено заходи щодо захисту галузі вітчизняного виробництва від демпінгового, субсидованого або зростаючого імпорту, а також визначено перелік видів товарів і послуг, експорт, імпорт та транзит яких через територію України забороняється.

2. У Законі України «Про державну статистику» (Відомості Верховної Ради України (ВВР), 1992 р., № 43, ст. 608; 2000 р., № 43, ст. 362 із наступними змінами):

частину першу статті 22 викласти в такій редакції: «Статистична інформація, яка дозволяє прямо чи опосередковано встановити конфетного респондента або визначити первинні дані щодо нього, може бути поширена за згодою цього респондента і відповідно до погоджених з

ним умов, або якщо вона отримана із загальнодоступних джерел, або на запит органу, який забезпечує формування та реалізацію державної політики економічного розвитку і торгівлі для цілей порушення та проведення антитемпінгових, антисубсидійних та захисних розслідувань або переглядів, а також здійснення діяльності по захисту інтересів України та її суб'єктів господарювання на зовнішньому ринку, в тому числі відповідно до процедури врегулювання суперечок в рамках міжнародних економічних організацій».

3. У Законі України «Про зовнішньоекономічну діяльність» (Відомості Верховної Ради УРСР (ВВР), 1991 р., № 29, ст. 377 із наступними змінами):

1. У статті 1:

1) абзац двадцять п'ятий викласти в такій редакції:

«Квота захисна - граничний обсяг імпорту в Україну певного товару (товарів), що є об'єктом застосування захисних заходів, який дозволено імпортувати в Україну протягом установленого строку та який визначається в натуральних та/або вартісних одиницях виміру»;

2) абзац двадцять шостий викласти в такій редакції:

«Ліцензія спеціальна - належним чином оформлене право на імпорт в Україну протягом установленого строку певного товару (товарів), що є об'єктом застосування захисних заходів у формі захисної (тарифної квоти)»;

3) у статті 9:

в абзаці четвертому частини четвертої слова «спеціальні розслідування» замінити словами «захисні розслідування»;

в абзаці третьому частини сьомої слова «спеціальні розслідування», «спеціальні заходи» замінити словами «захисні розслідування», «захисні заходи» у відповідних відмінках;

4) в абзаці п'ятому частини третьої статті 29 слова «спеціального мита» замінити словами «захисного мита»;

5) у статті 31:

в частині третій слова «спеціального розслідування», «спеціальних заходів» замінити словами «захисного розслідування», «захисних заходів»;

в частині четвертій слова «спеціальні заходи» замінити словами «захисні заходи».

П. Прикінцеві положення.

1. Цей Закон набирас чинності через 30 днів з дня його опублікування.
2. Кабінету Міністрів України протягом одного місяця з дня набрання чинності цим Законом:
  - привести власні нормативно-правові акти у відповідність із цим Законом;
  - забезпечити приведення нормативно-правових актів міністерств та інших центральних органів виконавчої влади у відповідність із цим Законом.

Голова Верховної Ради
України

А. ПАРУБІЙ

в частині четвертій слова «спеціальні заходи» замінити словами «захисні заходи».

II. Прикінцеві положення.

1. Цей Закон набирає чинності через 30 днів з дня його опублікування.

2. Кабінету Міністрів України протягом одного місяця з дня набрання чинності цим Законом:

привести власні нормативно-правові акти у відповідність із цим Законом;

забезпечити приведення нормативно-правових актів міністерств та інших центральних органів виконавчої влади у відповідність із цим Законом.

Голова Верховної Ради
України

А. ПАРУБІЙ

1) безпосередньо конкуруючий товар - товар, що фактично та з точки зору загальної комерційної практики може замінити імпортований товар;

2) галузь вітчизняного виробництва - сукупність вітчизняних виробників подібних або безпосередньо конкуруючих товарів, або сукупний обсяг виробництва товарів яких становить основну частину загального обсягу виробництва таких товарів в Україні;

3) загроза значної шкоди - значна шкода, що є явно неминучою і визначається згідно з положеннями статті 9 цього Закону;

4) заінтересована сторона - фізична або юридична особа, якою можуть бути:

будь-який експортер чи іноземний виробник товару, що є об'єктом розгляду;

будь-який імпортер товару, що є об'єктом розгляду;

об'єднання або асоціація, більшість членів якої є виробниками, експортерами чи імпортерами товару, що є об'єктом розгляду; компетентні органи країни експорту;

будь-який виробник подібного або безпосередньо конкуруючого товару в Україні;

об'єднання або асоціація, більшість членів якої є виробниками подібного або безпосередньо конкуруючого товару в Україні;

промислові користувачі в Україні, які використовують товар, що є об'єктом розслідування або подібний чи безпосередньо конкуруючий товар, вироблений в Україні;

галузеві організації споживачів в Україні, якщо товар, що є об'єктом розслідування або перегляду, широко реалізується у роздріб; та

інші особи або групи осіб, інтересів яких за рішенням Міністерства може стосуватися порушення та проведення розслідування або перегляду;

5) захисний захід - захід з обмеження зростаючого імпорту на митну територію України, що застосовується Комісією відповідно до цього Закону, шляхом застосування квоти, тарифної квоти, або захисного мита, в тому числі попереднього захисного мита;

6) значна шкода - значне загальне погіршення стану галузі вітчизняного виробництва і визначається згідно з положеннями статті 9 цього Закону;

7) країна, що розвивається - найменш розвинена країна, а також будь-яка інша країна, визнана такою згідно з рішенням Комісії для цілей цього Закону;

ПРОЕКТ

Вноситься
Кабінетом Міністрів України

В. ГРОЙСМАН

“ ” 2017 р.

ЗАКОН УКРАЇНИ

Про внесення змін до Закону України «Про застосування спеціальних заходів щодо імпорту в Україну»

Верховна Рада України **п о с т а н о в л я є**:

І. Внести зміни до Закону України «Про застосування спеціальних заходів щодо імпорту в Україну» (332-ХІV) (Відомості Верховної Ради України (ВВР), 1999, N 11, ст. 78 із наступними змінами), виклавши його у такій редакції:

«ЗАКОН УКРАЇНИ Про захисні заходи

Цей Закон розроблений у відповідності до Генеральної угоди з тарифів і торгівлі 1994 року, Угоди про захисні заходи та інших міжнародних договорів, згода на обов'язковість яких надана Верховною Радою України з метою встановлення механізму захисту вітчизняного виробника від зростаючого імпорту товару в Україну.

Цей Закон не виключає застосування будь-яких спеціальних правил, що, передбачені міжнародними договорами, згода на обов'язковість яких надана Верховною Радою України.

РОЗДІЛ І

ЗАГАЛЬНІ ПОЛОЖЕННЯ

Стаття 1 – Визначення термінів та понять

У цьому Законі терміни та поняття вживаються у такому значенні:

8) Міністерство - центральний орган виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізацію державної політики економічного розвитку і торгівлі;

9) найменш розвинена країна - країна, віднесена до цієї категорії Організацією Об'єднаних Націй на момент порушення розслідування або перегляду;

10) перегляд - процедура, визначена у Розділі III цього Закону;

11) період розслідування або перегляду - період, протягом якого встановлюється, чи в результаті неперелічених обставин товар імпортується на територію України в такій збільшеній кількості, в абсолютних показниках або відносно вітчизняного виробництва, і на таких умовах, що загрожує заподіянням значної шкоди галузі вітчизняного виробництва, що виробляє подібний або безпосередньо конкуруючий товар. Як правило, цей період охоплює термін, що складає не менше трьох років, за винятком, якщо сторона, яка надає дані, здійснювала діяльність за менший період. Період розслідування або перегляду, як правило, має бути чітко зазначений в офіційному повідомленні про порушення розслідування

Період розслідування або перегляду встановлюється Міністерством та закінчується якомога ближче до дати початку розслідування або перегляду.

При визначенні конкретного періоду збору даних для кожного окремого розслідування або перегляду, Міністерство, за можливості, бере до уваги практику підприємств, у яких будуть застосовуватись дані щодо фінансової звітності, та її вплив на наявність даних бухгалтерського обліку. Можуть враховуватися властивості товару, що є об'єктом розслідування, такі як сезонність і циклічність, а також чинники існування спеціального замовлення або індивідуальних продажів.

12) подібний товар - товар, який є ідентичним товару, що є об'єктом розслідування чи перегляду або може стати об'єктом розслідування чи перегляду, або у разі відсутності такого товару - інший товар, який має характеристики, подібні до характеристик товару, що є об'єктом розслідування чи перегляду або може стати об'єктом розслідування чи перегляду.

Подібність товару оцінюється на підставі об'єктивних критеріїв, включаючи, але не обмежуючись такими:

- сировина;
- хімічний склад;
- фізичні властивості (характеристики);
- технічні стандарти та вимоги;
- процеси виробництва;

використання та застосування;
ступінь заміності.

Будь-які з цих критеріїв окремо чи у поєднанні з іншими не обов'язково є вирішальними для визначення подібності товару;

13) розслідування - захисне розслідування, що проводиться згідно з цим Законом;

14) товар, що є об'єктом розслідування або перегляду - товар, що імпортується та призначений для споживання та/або використання в Україні, опис якого міститься в офіційному повідомленні про порушення розслідування або перегляду;

15) Член СОТ означає країну або окрему митну територію, яка на момент порушення розслідування є членом Світової організації торгівлі (далі - СОТ).

Стаття 2. Міжвідомча комісія з міжнародної торгівлі

1. Повноваження Міжвідомчої комісії з міжнародної торгівлі (далі - Комісія) визначаються цим Законом, Законом України «Про захист від демпінгового імпорту», іншими законодавчими і підзаконними нормативно-правовими актами України. Порядок роботи Комісії визначається Комісією.

2. Комісія приймає рішення про:

- 1) порушення розслідування або перегляду остаточних захисних заходів;
  - 2) застосування або незастосування попередніх або остаточних захисних заходів або продовження строку застосування остаточних захисних заходів;
  - 3) форму застосування та розмір захисних заходів, їх зміну;
  - 4) призупинення застосування захисних заходів;
  - 5) припинення застосування захисних заходів, їх зменшення або лібералізацію за результатами проведення переглядів;
  - 6) запровадження внесення коштів на депозит або оформлення боргового зобов'язання;
  - 7) повернення, часткове повернення або стягнення коштів, внесених на депозит;
  - 8) завершення розслідування або перегляду;
  - 9) двосторонні захисні заходи відповідно до Розділу VII цього Закону, та
  - 10) з інших питань, повноваження Комісії щодо розв'язання яких випливають з цього Закону, інших законодавчих і підзаконних нормативно-правових актів України.
3. Рішення Комісії є обов'язковими до виконання.

Стаття 3. Орган, що проводить розслідування та перегляди

1. Уповноваженим органом, що проводить розслідування та перегляди захисних заходів є Міністерство.
2. Міністерство уповноважене на визначення строків в рамках розслідування та переглядів захисних заходів.
3. Міністерство здійснює моніторинг застосування захисних заходів.
4. Міністерство здійснює відповідні дії щодо двосторонніх захисних заходів відповідно до Розділу VII цього Закону.
5. Органи державної влади зобов'язані на запит Міністерства надавати назву в їх розпорядженні інформацію, необхідну для проведення розслідувань, переглядів захисних заходів та моніторингу, всебічно сприяти реалізації Міністерством покладених на нього цим Законом завдань.

Стаття 4. Мова провадження розслідування або перегляду

1. Розслідування та перегляд здійснюються державною мовою.
2. Докази та будь-яка інша інформація, подані Міністерству або Комісії у письмовій формі відповідно до цього Закону, враховуються за умови їх викладення державною мовою України.

Стаття 5. Обчислення строків

1. Строки вчинення дій на підставі цього Закону, встановлюються цим Законом або визначаються Комісією чи Міністерством. Право на вчинення дій втрачається після закінчення відповідних строків.
2. Строки, встановлені цим Законом або визначені Комісією чи Міністерством, обчислюються роками, місяцями і днями. Строк може також визначатися посиленням на подію, яка повинна неминуче настати.
3. Строк, обчислюваний роками, закінчується у відповідні місяць і число останнього року цього строку.
4. Строк, обчислюваний місяцями, закінчується відповідного числа останнього місяця цього строку. Якщо кінець строку, обчислюваного місяцями, припадає на місяць, який не має відповідного числа, цей строк закінчується в останній день цього місяця.
5. Якщо строк визначається днями, його обчислюють з дня, наступного після того дня, з якого починається цей строк.
6. Строк, визначений посиленням на подію, яка повинна неминуче настати, обчислюється з наступного дня після настання події або в інший встановлений строк після настання відповідної події.

7. Якщо кінець строку припадає на неробочий день, останнім днем цього строку вважається перший після нього робочий день.

8. Останній день строку закінчується в момент закінчення робочого часу цього дня в Міністерстві.

Стаття 6. Ресстрація документів

До матеріалів справи долучаються та беруться до уваги лише ті документи, які надійшли до Міністерства у строк, визначений цим Законом, Комісією або Міністерством засобами поштового та/або електронного зв'язку та зареєстровані Міністерством.

Строк не вважається пропущеним, якщо документи були отримані Міністерством засобами поштового та/або електронного зв'язку до закінчення робочого часу останнього дня строку, при цьому ресстрація документу в Міністерстві відбулась протягом наступного робочого дня.

Стаття 7. Продовження строків

1. Запит на продовження строку, якщо дозволено цим Законом, розглядається лише у разі, якщо він поданий до Міністерства до закінчення попередньо встановленого строку. Першим днем продовження є наступний день після закінчення попередньо встановленого строку.
2. Міністерство може продовжити строк, якщо це практично можливо та не перешкоджає проведеному розслідуванню. Продовження строку здійснюється за умови подання заінтересованою стороною обґрунтувань такої необхідності та за наявності достатніх підстав.

РОЗДІЛ II

ЗРОСТАЮЧИЙ ІМПОРТ, ШКОДА, ПРИЧИННО-НАСЛІДКОВИЙ ЗВ'ЯЗОК ТА НАЦОНАЛЬНИЙ ІНТЕРЕС

Стаття 8. Загальні принципи застосування захисних заходів

1. Захисні заходи можуть бути застосовані після того, як в результаті розслідування Комісією встановлено, що за непередбачених обставин та в силу зобов'язань, взятих Україною в рамках СОТ, включаючи тарифні поступки, товар імпортується на територію України в такій збільшеній кількості, в абсолютних показниках або відносно вітчизняного виробництва, і на таких умовах, що заподіє або загрожують заподіянням значної шкоди галузі вітчизняного виробництва, що виробляє подібний або безпосередньо конкуруючий товар.
2. Захисні заходи застосовуються тимчасово з метою усунення значної шкоди або загрози заподіяння значної шкоди галузі вітчизняного виробництва, спричиненої зростаючим імпортом та сприяння процесу адаптації галузі вітчизняного виробництва в умовах посилення конкуренції внаслідок зростаючого імпорту.

Стаття 9. Встановлення значної шкоди або загрози заповідання значної шкоди внаслідок зростаючого імпорту

1. Для встановлення значної шкоди або загрози заповідання значної шкоди галузі вітчизняного виробництва, Міністерство під час розслідування оцінює:

- 1) темпи та обсяги зростання імпорту товару, що є об'єктом розслідування, як в абсолютних, так і у відносних показниках до загального обсягу виробництва або споживання в Україні подібного або безпосередньо конкуруючого товару;
- 2) рівень цін на імпортний товар, що є об'єктом розслідування або перевагу захисних заходів, у порівнянні з рівнем цін на подібний або безпосередньо конкуруючий товар, що виробляється в Україні;
- 3) динаміку таких економічних факторів галузі вітчизняного виробництва об'єктивного та кількісного характеру: виробництво; використання потужностей; продуктивність праці; запаси товару; продажі; частка на ринку; прибутки; рентабельність інвестицій; рух грошових коштів, та зайнятість населення.

Економічні фактори та показники, зазначені в цій частині повинні враховуватись при оцінці того, чи зазнає галузь вітчизняного виробництва значної шкоди. Фактори і показники, які не зазначені в цій частині, можуть враховуватись при оцінці шкоди за наявності відповідних доказів у матеріалах розслідування.

Будь-які з цих факторів та показників окремо чи у поєднанні з іншими не обов'язково є вирішальними для визначення чи зазнає галузь вітчизняного виробництва значної шкоди.

2. Вплив зростаючого імпорту повинен оцінюватись відносно вітчизняного виробництва подібного або безпосередньо конкуруючого товару, якщо наявні фактичні дані дозволяють викремити таке виробництво на основі таких критеріїв, як виробничий процес, продаж

подібного або безпосередньо конкуруючого товару його виробниками і придатки.

Якщо виокремлення виробництва є неможливим, вплив зростаючого імпорту на галузь вітчизняного виробництва оцінюється на основі дослідження виробництва найужчої групи або асортименту товарів, які включають подібний або безпосередньо конкуруючий товар, щодо яких може бути отримано необхідну інформацію.

3. Усі докази, представлені відповідно до частини першої цієї статті, повинні доводити, що зростаючий імпорт заподіє значну шкоду у розумінні цього Закону. Доведення причинно-наслідкового зв'язку між зростаючим імпортом і значною шкодою, заподіяною галузі вітчизняного виробництва повинно ґрунтуватися на вивченні всіх доказів, що містяться у матеріалах розслідування.

Інші відомі фактори, крім зростаючого імпорту, які в той же час заподіють значну шкоду галузі вітчизняного виробництва, також повинні бути досліджені. Значна шкода, спричинена іншими факторами, не повинна бути віднесена на рахунок зростаючого імпорту. Фактори, які можуть бути розглянуті у зв'язку з цим, включають:

- 1) скорочення попиту або зміни у структурі споживання;
- 2) розвиток технології;
- 3) показники експорту;
- 4) продуктивність галузі вітчизняного виробництва.

Фактори, не зазначені в цій частині також можуть бути розглянуті за умови, що відповідні докази містяться у матеріалах розслідування.

4. Встановлення загрози заповідання значної шкоди повинно ґрунтуватися на фактах, а не просто на твердженні, припущенні або маловірогідній можливості. Зміна обставин, які б спричинили ситуацію, за якої збільшення імпорту заподіяло б значну шкоду, повинна бути чітко передбачувана та неминуча.

5. При встановленні загрози заповідання значної шкоди, стан галузі вітчизняного виробництва в період розслідування, включаючи дослідження впливу зростаючого імпорту на неї відповідно до положень частини першої цієї статті, повинен бути врахований з метою визначення основи для оцінки загрози заповідання значної шкоди. Також розглядаються інші економічні фактори, в тому числі:

- 1) значні темпи зростання імпорту на ринку України, що свідчить про ймовірність значного зростання обсягів імпорту;
- 2) існуючий експортний потенціал країни походження та/або експорту або експортний потенціал, який ймовірно буде існувати в осляжному

майбутньому та що він буде використовуватися для експорту в Україну;

- 3) наявність імпорту на ринку України за цінами, які є значно нижчими або впливають на зниження цін вітчизняної галузі виробництва, що ймовірно може призвести до зростання попиту на імпорт в майбутньому;
- 4) запаси товару, який є об'єктом розслідування.

Зазначені економічні фактори повинні бути враховані при оцінці того, чи існує загроза заповідня значної шкоди галузі вітчизняного виробництва. При цьому інші фактори також можуть бути розглянуті при оцінці загрози заповідня значної шкоди галузі вітчизняного виробництва за наявності відповідних доказів у матеріалах розслідування.

Будь-які з цих факторів окремо чи у поєднанні з іншими не обов'язково є вирішальними при прийнятті рішення, але сукупність факторів, що розглядаються, повинна свідчити, що подальше зростання імпорту є неминучим і якщо не будуть застосовані заходи для запобігання цьому, неминучим є заповідня значної шкоди галузі вітчизняного виробництва.

Стаття 10 Визначення національного інтересу

1. Попередні та остаточні захисні заходи не можуть бути застосовані або подовжені без проведення дослідження та визначення їх відповідності національному інтересу відповідно до цієї статті.

Для цілей захисту національного інтересу для захисного заходу, що застосовується, може бути призупинена відповідно до статті 51 цього Закону.

2. Встановлення чи потребує національний інтерес застосування попередніх або остаточних захисних заходів, повинно ґрунтуватися на оцінці інтересів вітчизняних виробників, імпортерів, постачальників, користувачів та споживачів. Додатково також мають враховуватися:

- 1) вплив зростаючого імпорту на зайнятість населення;
- 2) інвестиції вітчизняних виробників, імпортерів, користувачів та споживачів;
- 3) міжнародні економічні інтереси України.

3. Для цілей цієї статті рішення щодо національного інтересу приймається за умови, що всім сторонам, зазначеним у частині другій цієї статті надано можливість повідомити свою точку зору. Таке рішення має базуватися на обґрунтованій інформації.

4. При дослідженні питання національного інтересу, належним чином слід врахувати необхідність зменшення негативного впливу зростаючого імпорту, що заповіднює шкоду галузі вітчизняного виробництва, а також відновлення конкуренції.

5. Захисні заходи не застосовуються, якщо Комісія встановлює, що застосування таких заходів не відповідає національному інтересу.

РОЗДІЛ III

ПОРУШЕННЯ ТА ПРОВЕДЕННЯ РОЗСЛІДУВАННЯ

Глава I

ЗАГАЛЬНІ ПОЛОЖЕННЯ ПРО ПРОВЕДЕННЯ РОЗСЛІДУВАННЯ

Стаття 11. Загальні положення проведення розслідування

1. Міністерство та Комісія мають забезпечити неупереджений і об'єктивний захисний процес. Рішення, що приймаються Комісією, мають містити детальні та достатні обґрунтування, докази та висновки.
2. Захисні заходи можуть застосовуватись лише на підставі результатів розслідувань, порушених та проведених згідно з цим Законом та у відповідності з міжнародними договорами, згода на обов'язковість яких надана Верховною Радою України.

Стаття 12. Права сторін

1. Під час проведення розслідування Міністерство та Комісія повинні забезпечувати право заінтересованих сторін на участь у змагальному процесі та повний захист, як це передбачено цим Законом.

Заінтересовані сторони можуть надавати інформацію і докази під час розслідування у строки, визначені Міністерством та/або Комісією.

2. Права, зазначені у частині першій цієї статті, мають ґрунтуватися і застосовуватися із врахуванням обов'язку Міністерства та Комісії завершити розслідування у строки, визначені статтею 24 цього Закону.

3. Права, зазначені у частині першій цієї статті, набуваються стороною з моменту її реєстрації Міністерством у якості заінтересованої сторони.

4. На запит заінтересованих сторін Міністерство повинно оперативно надавати їм можливість ознайомитися з усією неконфіденційною інформацією, отриманою в рамках розслідування.

Міністерство може також надати електронний доступ до неконфіденційної інформації, отриманої в рамках розслідування. Умови організації електронної форми доступу встановлює Міністерство.

5. Зареєстровані сторони та інші вітчизняні виробники, імпортери, користувачі і їх галузеві організації, а також галузеві організації споживачів можуть надавати Міністерству інформацію стосовно національного інтересу згідно зі статтею 10 цього Закону.

Стаття 13. Матеріали справи

1. Міністерство веде і регулярно оновлює матеріали справи з кожного розслідування.

2. Уся інформація в письмовій формі, представлена для цілей розслідування заінтересованими сторонами та отримана Міністерством з інших джерел, використань у розслідуванні, має долучатися до матеріалів справи.

Стаття 14 Інформації для цілей розслідування та її використання

1. Міністерство має право звертатися із запитом про надання інформації до заінтересованих сторін, визначених у пункті 4 статті 1 цього Закону.

2. Міністерство має право одержувати від органів державної влади України, державних установ, агентств та експертних організацій будь-яку інформацію, у тому числі з обмеженим доступом, документи, що стосуються розслідування, включаючи матеріали з технічним аналізом.

3. Усі заінтересовані сторони розслідування отримують повідомлення щодо інформації, яку слід подати для такого розслідування.

В найкоротні строки після порушення розслідування, Міністерство детально визначає інформацію, яку мають подати заінтересовані сторони, та формує її подання. З метою отримання інформації Міністерство направляє заінтересованим сторонам відповідні запити та/або запитальники.

4. Усім заінтересованим сторонам розслідування дається достатня можливість подати у письмовій формі будь-які докази, які вони вважають суттєвими для цілей такого розслідування, у тому числі на основі інформації, що міститься в неконфіденційній частині матеріалів справи.

5. Усі заінтересовані сторони мають право представити свою точку зору на основі інформації, що міститься в неконфіденційній частині матеріалів справи.

6. Міністерство та Комісія беруть до уваги інформацію, подану відповідно до цієї статті, якщо вона є достатньо обґрунтованою, з урахуванням строка завершення розслідування.

7. Міністерство бере до уваги будь-які складнощі, які можуть виникнути у заінтересованих сторін в процесі подання інформації, особливо невеликих виробників, і надає їм в цьому практично можливе сприяння.

8. Інформація, отримана згідно з цим Законом, може бути використана виключно відповідно до мети, з якою вона запитувалася.

Ця положення не виключає можливості використання інформації, отриманої в рамках одного розслідування, з метою ініціювання інших розслідувань або переглядів в рамках того ж захисного процесу.

9. Сторона, що подає інформацію, зберігає докази її відправлення, щоб у разі запити, надати їх Міністерству.

10. Вимоги до форми подання інформації визначаються Міністерством.

Стаття 15. Вимоги до інформації, що подається заінтересованими сторонами

1. Міністерство враховує інформацію, подану заінтересованими сторонами, за умови виконання ними наступних вимог:

1) таблиці і графіки містять детальні посилання на інформаційні джерела і конкретизують розрахунки і коригування, використані для їх підготовки, щоб було можливо перерахувати ці показники, використавши вихідні дані;

2) інформація містить відповідні посилання і використані джерела;

3) статистичні і економіметричні розрахунки, методологічні відомості, а також числові моделювання містять усі відомості, такі як:

використану електронну базу даних, із зазначенням джерела цих даних та періоду, якого вони стосуються;

визначення комп'ютерної програми, яка використана для розрахунку;

обґрунтування періоду, обраного для таких розрахунків;

обґрунтування виключення зразку із розрахунку, якщо доцільно;

пояснення щодо припущень, зроблених у економіметричному аналізі чи моделюванні, з обґрунтуванням використаних функціональних форм;

пояснення відповідності запропонованих методів аналізу питанню, що розглядається у розслідуванні;

інші відомості та/або дані незалежно від їх викладу, необхідні для повного розуміння і відтворення представлених результатів.

2. Інформація, подана не у відповідності визначеним вимогам, може не долучатися до матеріалів справи. У такому разі Міністерство інформує відповідну заінтересовану сторону про своє рішення протягом п'яти днів з дня його прийняття.

Стаття 16. Конфіденційна інформація

1. Інформація, що за своєю природою є конфіденційною (наприклад, якщо її розкриття дасть суттєву перевагу конкуренту або матиме суттєвий негативний вплив на особу, що подала цю інформацію, або на особу, від якої така інформація була отримана), або яка подана заінтересованими сторонами розслідування на конфіденційній основі із наведеним обґрунтуванням причин конфіденційності, повинна розглядатися Міністерством та Комісією як така, що є конфіденційною.

Обґрунтування причин конфіденційності інформації оцінюються Міністерством. Причина не вважається достатньою, якщо інформація, щодо якої запитується збереження конфіденційності, носить явно публічний характер або знаходиться у вільному доступі.

2. При поданні інформації заінтересовані сторони мають чітко зазначити, щодо якої саме інформації вони вимагають забезпечення режиму конфіденційності. Інформація, що відповідає вимогам цієї частини, не може розкриватися без дозволу сторони, що представила цю інформацію.

Інформація, якою обмінюються Міністерство і Комісія, інформація стосовно засідань Комісії або щодо службових документів Міністерства чи Комісії стосовно розслідування не розголошується.

3. Вимога заінтересованої сторони щодо надання інформації статусу конфіденційної може бути відхилено, якщо Міністерство, зокрема, діє внаслідок, що підстави, наведені для цього, є недостатніми. В такому випадку Міністерство інформує відповідну сторону, що її вимога про забезпечення конфіденційності не може бути задоволена, якщо вона не доведе Міністерству, що інформація наведена із відповідних джерел, є достовірною. Якщо пояснення, подані цією стороною, є незадовільними, ця інформація може не братися Міністерством до уваги.

3. Ця стаття не перешкоджає розкриттю Міністерством та Комісією загальної інформації, зокрема, про причини, з яких вони прийняли рішення згідно з цим Законом, або розкриттю фактичної інформації, на яку спирається Комісія, пояснюючи свої рішення. Таке розкриття має враховувати законні інтереси відповідних сторін розслідування, які не бажають розголошення їх конфіденційної інформації.

Стаття 17. Некофіденційне резюме інформації

1. Усі заінтересовані сторони, що подають конфіденційну інформацію, додають разом з нею також її некофіденційне резюме.

Заінтересована сторона, що подає конфіденційну інформацію одночасно надсилає її некофіденційне резюме, усім іншим заінтересованим сторонам. З цієї метою Міністерство веде та оновлює список заінтересованих сторін та надає доступ до нього заінтересованим сторонам. Розсилка документів, за можливості, здійснюється в електронній формі. Докази управління інформації направляються до Міністерства для їх включення до матеріалів справи. Якщо некофіденційне резюме не направляється заінтересованим сторонам, Міністерство може не брати таку інформацію до уваги у ході розслідування.

2. Некофіденційне резюме повинно бути настільки деталізованим, щоб була зрозумілою суть конфіденційної інформації.

Інформація у числовій формі, що подається у некофіденційному резюме, може відображатися в індексах або величинах. Некофіденційне резюме має містити примітки про будь-яку інформацію, яка не була подана із зазначенням відповідних причин.

3. За виняткових обставин сторони, що подають конфіденційну інформацію, можуть зазначити, що ця інформація не підлягає скороченню.

У таких випадках вони наводять пояснення причин, з яких підготовка некофіденційного резюме цієї інформації є неможливою.

4. Якщо Міністерством встановлено, що інформація в некофіденційному резюме є недостатньою або є недостатнім обґрунтуванням причин неможливості підготовки некофіденційного резюме інформації, заінтересована сторона у встановлений Міністерством строк повинна:

1) внести зміни до некофіденційного резюме відповідно до вимог цієї статті; або

2) дати згоду на включення цієї інформації у некофіденційну частину матеріалів розслідування; або

3) утриматися від подання захищеної інформації; або

4) продемонструвати Міністерству, на основі відповідних джерел, що ця інформація є достовірною.

Для цілей цієї статті повнота і достатність некофіденційного резюме інформації встановлюється Міністерством. Міністерство може не брати до уваги інформацію, якщо вона подана не у відповідності вимогам цієї статті.

Стаття 18. Слухання та консультації

1. Заінтересовані сторони у строк, встановлений Міністерством, можуть подати письмовий запит щодо проведення слухань та/або консультацій із зазначенням переліку питань для розгляду.

Слухання та консультації можуть призначатися Міністерством.

Рішення щодо слухань та/або консультацій, порядку їх проведення приймається Міністерством. Міністерство інформує заінтересовані сторони про відповідне рішення за 10 днів до дати проведення слухань та/або консультацій.

2. У ході слухань та консультацій розглядаються питання по суті розслідування та/або по процедурі.

3. Залежно від обговорюваних питань, на консультаціях можуть бути присутніми одна або кілька заінтересованих сторін.

4. Під час розслідування заінтересованим сторонам на їх запит може надаватися можливість зустрітися з іншими сторонами, які мають протилежні погляди для обміну позиціями та аргументами.

5. Заінтересовані сторони, які брали участь у слуханнях та/або консультаціях, повинні надати Міністерству некофіденційне резюме своїх презентацій та заяв для включення до некофіденційної частини матеріалів справи.

Інформація, представлена усно на слуханнях та/або консультаціях, розглядається під час розслідування за умови, що вона подана Міністерству у письмовій формі протягом 10 днів з дати їх проведення.

Якщо ведеться стенограма слухань або консультацій, ця стенограма долучається до конфіденційної частини матеріалів справи.

6. Участь у слуханнях та/або консультаціях є правом заінтересованих сторін. Невозможність бути присутнім на слуханнях та консультаціях не тягне за собою негативних наслідків.

Стаття 19. Ухилення заінтересованої сторони від співпраці

1. Якщо заінтересована сторона відмовляє у доступі або в інший спосіб не надає потрібної інформації у строк, встановлений відповідно до цього Закону, або створює значні перешкоди для розслідування, Міністерство може робити попередні чи остаточні висновки на основі наявної інформації.

Якщо встановлено факт надання заінтересованою стороною недостовірної або оманливої інформації, Міністерство може не брати таку інформацію до уваги і використовувати наявну інформацію.

Інформація про наслідки ухилення від співпраці публікується в офіційному повідомленні про порушення розслідування та направляється заінтересованим сторонам.

2. Відмова подати відповідь в електронній формі не вважається відмовою (ухиленням) від співпраці, якщо така сторона доведе, що надання відповіді у такий спосіб призвело б до надмірного навантаження або не виправданих додаткових витрат.

3. Якщо інформація, подана заінтересованою стороною, є нетовною або містить інші недоліки, вона береться Міністерством до уваги, за умови що:

1) її неповнота не ускладнює можливості Міністерства зробити точні висновки; та

2) така інформація:

поdana належним чином у відповідні строки;

придатна до перевірки; та

3) заінтересована сторона діяла добросовісно в міру своїх можливостей.

4. У випадку, коли Міністерство у ході розслідування частково або повністю не враховує інформацію або докази, воно невідкладно інформує заінтересовану сторону, яка їх подала, про причини неврахування та строк, протягом якого відповідна сторона має можливість подати додаткову інформацію та докази.

Якщо Міністерство не враховує додаткову інформацію або докази, воно інформує заінтересовану сторону про причини неврахування, а також наводить ці причини в остаточному звіті про результати розслідування.

5. Якщо Міністерство робить висновки, що свідчать про наявність підстав для застосування захисних заходів, на підставі наявної інформації відповідно до частини першої цієї статті, зокрема, на підставі інформації, яка наводиться у заяві про порушення розслідування, така інформація, якщо можливо, перевіряється з урахуванням встановлених строків розслідування. Така перевірка здійснюється шляхом звернення до незалежних джерел, які є у розпорядженні Міністерства, та/або інформації, яка надходить до Міністерства у ході розслідування від інших заінтересованих сторін, і стосується: рівня цін, що публікуються, офіційної статистичної звітності щодо імпорту та митної статистики. Така інформація, за необхідності, може включати дані стосовно світового або інших репрезентативних ринків.

6. Якщо заінтересована сторона повністю або частково ухиляється від співпраці з Міністерством та у зв'язку з цим не подає інформацію, що стосується розслідування, результат розслідування для цієї сторони може бути менш сприятливим, ніж у разі, коли сторона не ухиляється від співпраці.

Стаття 20. Перевірка інформації

1. За виключенням обставин, передбачених статтею 19 цього Закону, в ході розслідування Міністерство має перекопатися в точності і повноті інформації, поданої заінтересованими сторонами, на якій ґрунтуватимуться його висновки.

Перевірка інформації, як правило, здійснюється шляхом:

1) дослідження інформації у письмовій формі, отриманої від заінтересованих сторін, органів державної влади України або отриманої Міністерством *ex officio*; та/або

2) внізної перевірки документів заінтересованих сторін відповідно до статті 21 цього Закону.

Перевірка інформації може здійснюватися у будь-який момент до завершення підготовки звіту про суттєві факти та обставини.

2. Для перевірки інформації Міністерство може звернутися за співрядом до членів Комісії, органів державної влади України, незалежних установ та незалежних експертів. За необхідності вони мають подати Міністерству відповідну інформацію і докази, які є в їх розпорядженні в межах встановленого Міністерством для цього строку.

Якщо Міністерство вважає за потрібне, представники органів державної влади України, незалежних установ та незалежні експерти можуть бути залучені до визначних перевірок.

Стаття 21. Візні перевірки

1. Положення цієї статті застосовуються, якщо Міністерство вирішує перевірити інформацію, подану будь-якою заінтересованою стороною шляхом візної перевірки.
  2. В офіційному повідомленні, опублікованому згідно зі статтею 33 цього Закону, Міністерство зазначає про те, що подана інформація може підлягати візній перевірці. Також в офіційному повідомленні зазначається про те, що у разі якщо заінтересована сторона прямо не погоджується на проведення візної перевірки, Міністерство може застосовувати положення статті 19 цього Закону.
  3. В ході розслідування Міністерство може провести візну перевірку інформації, поданої такими заінтересованими сторонами:
    - 1) вітчизняним виробником;
    - 2) імпортерами;
    - 3) користувачами і споживачами;
    - 4) об'єднаннями, які представляють інтерес будь-яких сторін, згаданих у пунктах 1–3 цієї частини.
  4. За необхідності, Міністерство може прийняти рішення про проведення візної перевірки інформації поданої іноземними виробниками або експортерами, та/або будь-якою іншою фізичною або юридичною особою, яка не є заінтересованою стороною розслідування.
  5. Повідомлення про намір провести візну перевірку Міністерство направляє не пізніше ніж:
    - 1) за 30 днів до запропонованої дати початку перевірки, у разі перевірки заінтересованих сторін, розташованих за межами України;
    - 2) за 20 днів до запропонованої дати початку перевірки, у разі перевірки заінтересованих сторін, розташованих в Україні.
  6. До закінчення строку, вказаного у повідомленні, направленою відповідно до частини п'ятої цієї статті, заінтересована сторона надає письмову згоду на проведення візної перевірки і узгоджує запропоновану дату.
- Якщо за об'єктивних причин запропонована дата є неприйнятною для заінтересованої сторони, Міністерство пропонує альтернативну дату, враховуючи необхідність завершення розслідування у встановлені строки.
- Після отримання згоди заінтересованої сторони на проведення перевірки, Міністерство негайно повідомляє компетентним органам країни експорту назву і адресу підприємства, яке перевіритиметься, та узгоджену дату перевірки.

7. Міністерство може застосувати положення, передбачені статтею 19 цього Закону у будь-якому з таких випадків:
    - 1) компетентні органи країни експорту та/або іноземні виробники чи експортери заперечують проти візної перевірки;
    - 2) запропонована дата візної перевірки не була узгоджена, хоча Міністерство намагалося врахувати коментарі, отримані від іноземних виробників чи експортерів;
    - 3) згода на проведення візної перевірки була відкликана до початку проведення такої перевірки;
    - 4) заінтересована сторона вимагає змінити узгоджену дату, якщо Міністерство не вважає таку зміну обґрунтованою, і що вона не перешкоджає завершенню розслідування у встановлений строк;
    - 5) в будь-якому іншому випадку, якщо існують обґрунтовані підстави для застосування положень статті 19 цього Закону.
  8. Візні перевірки, як правило, здійснюються після отримання відповідної на запитальник.
  9. Не пізніше ніж за 15 днів до початку візної перевірки, підприємство, яке перевірятиметься, повинне бути повідомлене про характер інформації, що підлягає перевірці. У ході перевірки Міністерство може уточнювати і запитувати більш детальну інформацію.
- Відповіді на запити або питання, поставлені Міністерством підприємствам, які перевірятимуться, що є необхідними для проведення візної перевірки, за можливості, надаються перед початком такої перевірки.
10. На початку візної перевірки заінтересована сторона має можливість надати пояснення стосовно інформації, яка раніше надавалася Міністерству та внести до неї незначні зміни або уточнення.
  11. Якщо заінтересована сторона ускладнює, затримує або перешкоджає нормальному проведенню візної перевірки, або якщо така заінтересована сторона вимагає її відміни чи завершення до того, як Міністерство самостійно прийме таке рішення, Міністерство може негайно припинити перевірку. У такому разі, до завершення перевірки Міністерство інформує заінтересовану сторону про те, що її дії можуть бути підставою для застосування положень статті 19 цього Закону. Факти та обставини, які призвели до дострокового завершення візної перевірки, докладно відображаються у звіті про проведення перевірки.
  12. За результатами візної перевірки Міністерством готується звіт, який протягом 20 днів від дати завершення такої перевірки направляється заінтересованій стороні, інформація якої перевірялась, для подання коментарів. На основі узгодженого тексту звіту заінтересованою стороною готується неконфідентційне резюме такого звіту з урахуванням вимог статті 17 цього Закону та направляється Міністерству у встановлений ним строк.

13. Якщо Міністерство має намір залучити представників недержавних установ та незалежних експертів до складу осіб, що будуть здійснювати перевірку, заінтересована сторона, а також компетентні органи країни експорту інформуються про це у порядку встановленому у частині другій цієї статті.

У разі участі представників недержавних установ та незалежних експертів у перевірці, такі особи несуть відповідальність за порушення вимог конфіденційності згідно чинного законодавства України.

Міністерство не наполягає на залученні представників недержавних установ та незалежних експертів, щодо яких одна із сторін дозела існування конфлікту інтересів або будь-яку іншу обґрунтовану причину.

14. Якщо вітчизняні виробники, що становлять значну частину вітчизняного виробництва, заперечують проти проведення виїзної перевірки або якщо не вдалося узгодити з цими вітчизняними виробниками дату такої перевірки, розслідування може бути припинено без застосування захисних заходів.

Стаття 22. Митне оформлення

1. Попередні або остаточні захисні мита стягуються центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну податкову і митну політику у формі, за ставкою і на умовах встановлених у відповідному рішенні про застосування захисних заходів. Такі мита стягуються незалежно від сплати податків і зборів та інших платежів, які стягуються з імпорту.

2. У випадку, коли захисні заходи застосовуються у формі захисної (тарифної) квоти митне оформлення здійснюється за наявності імпоротної ліцензії, яка видається відповідно до Закону України «Про зовнішньоекономічну діяльність» (Відомості Верховної Ради УРСР (ВВР), 1991, N 29, ст. 377 із наступними змінами).

3. Проведення розслідування та для захисних заходів не перешкоджають процедурам митного оформлення товару, який є об'єктом розслідування.

Стаття 23. Офіційні повідомлення

1. Офіційні повідомлення публікуються в Офіційному друкованому виданні Кабінету Міністрів України, як правило, протягом п'яти робочих днів з дати прийняття відповідного рішення.

2. Офіційно повідомляється про наступне:

- 1) порушення розслідування або перегляду;
- 2) попередні рішення, як позитивні, так і негативні;
- 3) остаточні рішення, як позитивні, так і негативні;
- 4) рішення про припинення дії остаточних захисних заходів;

5) інші дії чи рішення;

які підлягають повідомленню згідно із Угодою про захисні заходи, або

про які Міністерство або Комісія вважають за необхідне повідомити для забезпечення права на повний захист та участь у змагальному процесі.

3. Офіційні повідомлення, як правило, повинні містити усю інформацію публічного характеру, враховану при підготовці рішень чи висновків:

1) опис товару, що є об'єктом розслідування або перегляду, включаючи його тарифну класифікацію для митних цілей;

2) інформацію стосовно вітчизняного подібного або безпосередньо конкуруючого товару та галузі вітчизняного виробництва, включаючи назви всіх відомих вітчизняних виробників подібного або безпосередньо конкуруючого товару;

3) період, за який збиралася інформація для аналізу питань, розглянутих в рамках розслідування або перегляду;

4) інформацію про дослідження питання відповідності дій захисних заходів національному інтересу;

5) інформацію стосовно використання наявних фактів згідно статті 19 цього Закону, включаючи, за необхідності, причини, з яких інформація, подана стороною, не була врахована;

6) інформацію стосовно виїзної перевірки інформації, яка використовується компетентними органами, за умови, що така перевірка проводилася;

4. У разі, якщо обсяг рішення Комісії є більшим за той, який, як правило, офіційно публікується, то публікації підлягає резолютивна частина рішення Комісії. В офіційному повідомленні також повинно бути вказано, що повний текст рішення Комісії з усією інформацією, зазначеною у цій частині, є доступним на веб-сайті Міністерства.

Стаття 24. Строк завершення розслідування

1. Розслідування завершується у встановленому порядку протягом дев'яти місяців від дати його порушення. За виняткових обставин цей строк може бути продовжений Міністерством, але не більше ніж до 11 місяців.

Рішення про продовження строку розслідування має бути прийнято Міністерством до завершення попередньо встановленого строку, про що Міністерство невідкладно інформує заінтересовані сторони. 2. Розслідування завершується разом з прийняттям Комісією рішення про застосування остаточних захисних заходів або про припинення захисного процесу без застосування заходів.

3. Датою завершення розслідування вважається дата прийняття відповідного рішення Комісією.

4. Розслідування завершується автоматично через 11 місяців від дати його порушення, за умови, що протягом цього строку Комісія не прийняла одне з рішень, передбачених у частині другій цієї статті. У такому разі після закінчення строку у 11 місяців протягом, як правило, п'яти робочих днів Міністерство публікує офіційне повідомлення про припинення розслідування.

Стаття 25. Завершення розслідування без застосування заходів

1. Розслідування невідкладно завершується, якщо Комісією прийнято рішення про відсутність достатніх доказів наявності зростаючого імпорту або знаної шкоди галузі вітчизняного виробництва для продовження розслідування.

2. У разі, якщо заявник відкликав заяву, розслідування припиняється за рішенням Комісії, окрім випадків, коли Комісія, за поданням Міністерства, встановить, що таке припинення не відповідає національному інтересу.

Глава 2

Порушення розслідування

Стаття 26. Подання заяви про порушення розслідування

1. Розслідування з метою встановлення того, чи в результаті нередбачуваних обставин та в силу зобов'язань, взятих Україною в рамках СОТ, включючи тарифні поступки, товар імпортується на територію України в такій збільшеній кількості, в абсолютних показниках або відносно вітчизняного виробництва, і на таких умовах, що загрожує або загрожує заподіянням значної шкоди галузі вітчизняного виробництва, що виробляє подібний або безпосередньо конкуруючий товар порушується за заявою галузі вітчизняного виробництва або від її імені, за винятком випадків, передбачених статтею 31 цього Закону.

Заява подається одним або кількома вітчизняними виробниками чи фізичною або юридичною особою, чи будь-якою асоціацією, що діють від імені такого вітчизняного виробника або виробників.

2. Заява подається у письмовій та електронній формах. Конфіденційна та некофіденційна версії заяви, надсилаються до Міністерства рекомендованим листом або подається особисто. Кожна версія заяви, включно з додатками до неї, повинна бути пронумерована та позначена щодо статусу конфіденційності. Документи, які не позначені як конфіденційні, розглядаються як некофіденційні.

Некофіденційна версія заяви повинна бути оформлена відповідно до вимог статті 17 цього Закону. Якщо Міністерство вважає, що некофіденційна версія заяви не відповідає вимогам статті 17 цього

Закону, до порушення розслідування на запит Міністерства заявник повинен надати її нову версію.

Заявник до порушення розслідування подає Міністерству таку кількість копій некофіденційної версії заяви у паперовому вигляді, яка відповідає кількості відомих сторін.

3. Заява вважається поданою наступного дня після її реєстрації у Міністерстві.

4. До моменту прийняття рішення про порушення розслідування, Міністерство та Комісія уникають розголошення інформації стосовно надходження заяви про порушення розслідування.

5. Заява може бути відкликана до порушення розслідування, у цьому разі вона вважається такою, що не подавалася.

Стаття 27. Зміст Заяви

1. Заява про порушення розслідування повинна містити достатні докази наявності зростаючого імпорту, значної шкоди або загрози заподіяння значної шкоди галузі вітчизняного виробництва та причинно-наслідкового зв'язку між зростаючим імпортом та значною шкодою галузі вітчизняного виробництва про які стверджується. Просте твердження, не підкріплене відповідними доказами, не може вважатися достатнім для виконання вимог цієї статті.

2. Заява повинна містити інформацію, яка в розумних межах є у розпорядженні заявника, зокрема, про:

1) особу заявника та опис обсягів і вартості виробництва ним подібного товару в Україні. Якщо заява подається від імені галузі вітчизняного виробництва, то заявник зазначає в ній:

галузь виробництва, від імені якої ця заява подається, обсяги і вартість виробництва нею подібного товару в Україні;

загальний обсяг виробництва подібного товару в Україні;

перелік усіх відомих вітчизняних виробників подібного або безпосередньо конкуруючого товару (або об'єднань вітчизняних виробників подібного або безпосередньо конкуруючого товару) та за можливості інформацію щодо обсягу і вартості виробництва прями виробниками подібного або безпосередньо конкуруючого товару в Україні.

2) повний опис імпортованого товару та подібного або безпосередньо конкуруючого товару;

3) назву країни (країн) походження або експорту товару та кожного експортера або іноземного виробника, про якого відомо, що він поставляє імпортований товар до України, а також перелік відомих осіб (фізичних або юридичних), які імпортують товар, що є об'єктом розгляду;

- 4) зростаючий імпорту, як результат непередбачуваних обставин;
- 5) докази того, що значна шкода або загроза заходження значної шкоди, галузі вітчизняного виробництва спричинена зростаючим імпортом.

Такі докази включають відомості та/або дані про:

- тенденції імпорту;
- вплив цього імпорту на ціни подібних або безпосередньо конкуруючих товарів в Україні; та
- вплив імпорту на галузь вітчизняного виробництва, який підтверджено на основі відповідних факторів та показників, що характеризують стан галузі вітчизняного виробництва, а саме таких, які перелічено у частині першій статті 9 цього Закону.
3. Заява повинна містити інформацію про вжиті та/або заплановані у разі застосування захисних заходів дії щодо підвищення конкурентоспроможності.
4. В заяві має бути вказано чи вимагає заявник застосування попередніх захисних заходів із наведенням обґрунтованих причин та відповідних доказів.
5. В заяві може бути подана будь-яка інша інформація за умови, що вона стосується рішення про порушення розслідування та містить достатні докази.

Стаття 28. Розгляд Заяви

1. Міністерство проводить попереднє вивчення фактів, які містяться у заяві. Якщо за результатами вивчення Міністерство встановлює, що заява потребує значних додаткових даних чи доповнень або виправлень, Міністерство направляє заявнику запит на внесення у встановлений строк відповідних змін.
- Якщо заявник не подав необхідних додаткових даних, доповнень або виправлень у встановлений строк, заява вважається такою, що не подавалася.
2. Міністерство на основі доступних йому джерел вивчає достатність та обґрунтованість доказів, що містяться у заяві. За результатами вивчення Міністерство готує звіт з рекомендаціями Комісії, в яких наводиться чи є докази достатніми для порушення розслідування.
3. На запит Міністерства органи державної влади України повинні надати Міністерству інформацію, яка є необхідною для вивчення заяви та відповідає вимогам для підготовки звіту, який готується відповідно до частини другої цієї статті. Інформація повинна бути надана у строк, встановлений Міністерством.
4. Результати розгляду заяви, разом з відповідними рекомендаціями, повинні бути належним чином відображені в конфіденційному звіті, який

Міністерство направляє Комісії, як правило, у 35-денний строк від дати подання заяви про порушення розслідування.

За наявності обставин, зазначених у частині першій цієї статті, строк для подання звіту Комісії розраховується з дня подання заяви, строк до Міністерства додаткових даних, доповнень або виправлень.

Стаття 29. Особливості визначення галузі вітчизняного виробництва для цієї порушення та проведення розслідування

1. Розслідування не порушується відповідно до статті 30 цього Закону, якщо не буде доведено те, що на підставі дослідження ступеня підтримки або заперечення щодо заяви, висловленого вітчизняними виробниками подібного або безпосередньо конкуруючого товару, заява дійсно була подана галузю вітчизняного виробництва або від її імені.

Заява вважається поданою галузю вітчизняного виробництва або від її імені, якщо вона підтримується тими вітчизняними виробниками, сукупне виробництво яких становить більше ніж 50 відсотків загального обсягу виробництва подібного або безпосередньо конкуруючого товару, виробленого тією частиною галузі вітчизняного виробництва, які висловились на підтримку або на заперечення заяви.

Розслідування не порушується, якщо сукупне виробництво вітчизняних виробників, які прямо підтримують заяву, становить менше ніж 25 відсотків загального обсягу виробництва подібного або безпосередньо конкуруючого товару в Україні.

2. Якщо на момент подання заяви сукупне виробництво вітчизняних виробників, які подають заяву, становить менше ніж 50 відсотків (але більше ніж 25 відсотків) загального обсягу виробництва подібного або безпосередньо конкуруючого товару в Україні, то вітчизняні виробники, що подають заяву, до початку порушення розслідування, повинні подати Міністерству інформацію про те, що:

- 1) інші вітчизняні виробники підтримують заяву і зобов'язуються співпрацювати в рамках розслідування щодо встановлення наявності шкоди у разі порушення розслідування; та
  - 2) виробники, що подають заяву, а також ті, які її підтримують, складають більше 50 відсотків загального обсягу виробництва подібного або безпосередньо конкуруючого товару в Україні.
- У виняткових випадках положення цієї частини можуть не застосовуватися, якщо заявник доведе наявність обґрунтованих підстав для цього.

3. Стосовно галузей виробництва, які нараховують надзвичайно велику кількість вітчизняних виробників, ступінь підтримки або заперечення щодо заяви може бути визначений шляхом використання статистично коректних вибіркових методів.
4. Інформація, що подається відповідно до частин першої - третьої цієї статті, повинна бути підтверджена відповідними доказами.
5. Звіт Міністерства, який направляється Комісії відповідно до частин другої статті 28 цього Закону повинен містити оцінку, а також відповідні рекомендації стосовно визначення галузі вітчизняного виробництва для цілей порушення та проведення розслідування.

Стаття 30. Порушення розслідування

1. Комісія приймає рішення про порушення розслідування на основі звіту, поданого Міністерством відповідно до частини четвертої статті 28 цього Закону.
2. Розслідування може бути порушене за умови, що Комісія на основі об'єктивного дослідження доказів встановить, що:
- 1) існує достатньо доказів щодо наявності зростаючого імпорту, значної шкоди або загрози заподіяння значної шкоди галузі вітчизняного виробництва та причинно-наслідкового між ними для об'рунтування порушення розслідування;
  - 2) заявник становить галузь вітчизняного виробництва відповідно до частин першої та третьої статті 29 цього Закону;
  - 3) залежно від обставин, вимоги, передбачені частиною другою статті 29 цього Закону, були дотримані.
3. Комісія має прийняти рішення про порушення розслідування або відмову у порушенні розслідування у максимумально короткій строк, який, як правило, становить 45 днів з дати подання заяви про порушення розслідування.
- Комісія приймає рішення про порушення розслідування протягом 10 днів від дати отримання звіту, зазначеного в частині четвертій статті 28 цього Закону.
4. Підстава відмови у порушенні розслідування повинні бути детально обґрунтовані та надані у письмовій формі заявнику протягом п'яти робочих днів від дати прийняття рішення про відмову. Рішення про відмову може бути оскаржене у порядку, встановленому законодавством України.
5. При прийнятті рішення про порушення розслідування докази щодо наявності зростаючого імпорту, значної шкоди або загрози заподіяння значної шкоди галузі вітчизняного виробництва, розглядаються Комісією одночасно.

6. Розслідування вважається порушеним з дати набуття чинності рішенням Комісії про його порушення. Строк завершення розслідування починає обчислюватися з цієї дати.

7. У рішенні про порушення розслідування Комісія доручає Міністерству:

- 1) опублікувати офіційне повідомлення про порушення розслідування; та
- 2) провести розслідування.

Стаття 31. Порушення розслідування *ex officio*

1. В особливих випадках, Комісія за рекомендацією Міністерства, може прийняти рішення про порушення розслідування без отримання письмової заяви від галузі вітчизняного виробництва або від її імені, за наявності достатніх доказів існування зростаючого імпорту, значної шкоди або загрози заподіяння значної шкоди галузі вітчизняного виробництва та причинно-наслідкового між ними для об'рунтування порушення такого розслідування.

Результати дослідження, проведеного відповідно до цієї частини, включаючи відповідні рекомендації, повинні бути належним чином відображені в конфіденційному звіті, який Міністерство подає Комісії одразу після того, як Міністерство переконалося в тому, що вимоги цієї частини є виконаними. Звіт повинен ґрунтуватися на об'єктивній оцінці Міністерства щодо точності і достовірності названих доказів.

Комісія приймає рішення про порушення розслідування протягом 10 днів від дати отримання звіту від Міністерства.

Комісія не порушує розслідування за відсутності зобов'язання основної частини вітчизняного виробництва товару надати інформацію необхідну для встановлення факту шкоди відповідно до статті 9 цього Закону.

2. У випадку, якщо орган виконавчої влади України в межах своїх повноважень, володіє достатніми доказами наявності зростаючого імпорту та значної шкоди, заподіяної галузі вітчизняного виробництва таким зростаючим імпортом, такий орган може подати Міністерству заяву про порушення розслідування.

3. Положення частини другої статті 27, частини четвертої статті 28, частин першої, другої, п'ятої - сьомої статті 30 та статті 32 цього Закону застосовуються *mutatis mutandis* до порушення розслідування *ex officio* в частині, де вони є доцільними.

Стаття 32. Офіційне повідомлення про порушення розслідування

1. Офіційне повідомлення про порушення розслідування повинно містити достатню інформацію про:
  - 1) назву товару, що є об'єктом розслідування, включаючи його тарифну класифікацію;

- 2) процесуальну хронологію ініціювання розслідування, включаючи дату порушення розслідування;
- 3) короткий виклад інформації, на якій ґрунтується твердження про те, що товар імпортується на територію України в такій збільшеній кількості, в абсолютних показниках або відносно вітчизняного виробництва, і на таких умовах, що заподіє або загрожє заповдінням значної шкоди галузі вітчизняного виробництва, про що стверджується у заяві;
- 5) як правило, період розслідування для цілей встановлення фактів зростаючого імпорту та наявності значної шкоди або загрози заповдіння значної шкоди галузі вітчизняного виробництва;
- 6) інші процесуальні дії, включаючи строки, протягом яких сторони можуть повідомити про свою заінтересованість, довести до відома свою позицію та надати запит щодо проведення слухань, будь-які інші строки, а також контакти Міністерства, на які заінтересовані сторони повинні надавати інформацію в рамках розслідування.

Глава 3

Попередній етап розслідування

Стаття 33. Інформування сторін про порушення розслідування

Протягом п'яти робочих днів від дати публікації офіційного повідомлення про порушення розслідування, Міністерство інформує компетентні органи країн походження та/або експорту та інші сторони, про які відомо, що вони мають інтерес у розслідуванні, про порушення розслідування та направляє неконфіденційну версію заяви про порушення розслідування.

На запит інших заінтересованих сторін Міністерство надає неконфіденційну версію заяви про порушення розслідування.

Якщо кількість відомих іноземних виробників чи експортерів є значною, повний текст паямової заяви направляється компетентному органу країн експорту або відповідній торговій асоціації.

За відсутності повної контактної інформації тих чи інших сторін, Міністерство застосовує усі можливі заходи для виконання вимог цієї статті.

Стаття 34. Запитальники та інші інформаційні запити

1. Міністерство має право направити запитальники відомим іноземним виробникам, експортерам, відомим імпортерам та вітчизняним виробникам відповідно до вимог статті 14 цього Закону. Ці запитальники, як правило, направляються протягом п'яти робочих днів від дати порушення розслідування та включають:

- 1) опис інформації, яка необхідна для проведення розслідування; та
- 2) строк, протягом якого слід надати таку інформацію.

У випадках проведення вибірки, направлення запитальників може бути відкладене до прийняття рішення за результатами вибірки відповідно до статті 36 цього Закону.

2. Строк для надання відповіді на запитальник може бути продовжений, враховуючи строки завершення розслідування, за умови, що сторона, яка просить про продовження, надела обґрунтовані докази необхідності продовження кінцевого строку. Продовження строків для надання відповіді на запитальник надається, якщо це практично можливо. Продовження строків для надання відповіді на запитальник не надається, якщо такий запит на продовження направлено після закінчення попередньо встановленого кінцевого строку. Будь-яке продовження строків надання відповіді на запитальник застосовується лише для сторони, якій таке продовження було надано.

3. Міністерство здійснює попередній аналіз відповідей на запитальник і може надіслати запит про надання уточнень чи додаткової інформації. Міністерство встановлює при цьому кінцевий строк для відповідей на цей запит. Вимоги щодо подовження строків, встановлені в частині другій цієї статті, застосовуються *mutatis mutandis*.

Стаття 35. Інші джерела інформації

1. У ході розслідування Міністерство може запитувати і використовувати інформацію з інших джерел, ніж заінтересовані сторони.

2. На запит Міністерства або за власною ініціативою органи державної влади України подають Міністерству інформацію, яка є доцільною та стосується проведення розслідування.

Міністерство може звертатися до органів державної влади України із запитом щодо проведення дослідження та аналізу в межах їх компетенції.

3. Строк подання відповіді встановлюється Міністерством у відповідному запиті, але в межах строку проведення розслідування.

Стаття 36. Вибірка

1. У разі, коли кількість вітчизняних виробників, типів (видів) товару чи операцій (транзакцій) є надто значною, у розслідуванні можна обмежитися:

- 1) помірною кількістю сторін, типів (видів) товару або операцій (транзакцій), використовуючи вибірку, статистично обґрунтовану на основі інформації, яка є в розпорядженні Міністерства на момент їх відбору; або
- 2) найбільшим репрезентативним обсягом виробництва, продажу чи експорту товару, який можна дослідити з урахування строків проведення розслідування.

2. Остаточний вибір сторін-учасників, типів (видів) товару або операцій (транзакцій) згідно з цією статтею здійснюється Міністерством. При цьому перевага надається проведенню вибору у ході консультацій із заінтересованими сторонами та за їх згодою, за умови що такі сторони заявили про готовність брати участь у розслідуванні і подають достатню інформацію в межах строку, зазначеного в офіційному повідомленні про порушення розслідування, з метою забезпечення формування репрезентативної вибірки.

3. У разі, якщо після прийняття рішення про проведення вибірки частина або усі відібрані сторони відмовляються співпрацювати добросовісно в міру своїх можливостей, і це може мати істотний вплив на результати розслідування, можливе проведення нової вибірки. У разі подальшої відмови відібраних сторін співпрацювати, і при недостатності часу для проведення нової вибірки, застосовуються відповідні положення статті 19 цього Закону.

Стаття 37. Попередній звіт про результати розслідування

1. Міністерство готує попередній звіт про результати розслідування, в якому наводить аналіз та встановлює, чи виконуються умови для застосування попередніх захисних заходів. Звіт готується з урахуванням інформації і доказів, поданих Міністерству протягом розумного періоду часу до завершення підготовки цього звіту. У разі ухвалення від співпраці однієї чи кількох заінтересованих сторін у розумінні статті 19 цього Закону, звіт готується з використанням наявної інформації.

2. У попередньому звіті про результати розслідування повинна бути представлена, проаналізована та оцінена уся інформація і докази стосовно дотримання суттєвих та процесуальних вимог, які містяться у цьому Законі.

Попередній звіт включає рекомендації щодо кожного питання, з якого Комісії необхідно прийняти рішення, включаючи наявність факту зростаючого імпорту, значної шкоди або загрози заподіяння значної шкоди та, у разі необхідності, запропонований рівень попереднього захисного мита.

3. Попередній звіт про результати розслідування направляється Комісії протягом, як правило, шести місяців з дати порушення розслідування.

4. Попередній звіт про результати розслідування є конфіденційним. Міністерство також готує його неконфіденційну версію.

Стаття 38. Попереднє рішення про результати розслідування

1. За результатами розгляду попереднього звіту Міністерства про результати розслідування Комісія приймає одне з таких рішень:

1) продовжити розслідування із застосуванням попередніх захисних заходів;

2) продовжити розслідування без застосування попередніх захисних заходів;

3) припинити розслідування без застосування захисних заходів.

2. Попереднє рішення Комісії повинно ґрунтуватися на правових підставах та істотних доказах, містити достатнє пояснення результатів аналізу та висновків, на основі яких взято до уваги чи відхилено аргументи і встановлено факт наявності зростаючого імпорту та значної шкоди або загрози заподіяння значної шкоди.

3. З урахуванням вимог конфіденційності інформації попереднє рішення про результати розслідування містить:

1) опис товару, що є об'єктом розслідування, включаючи його тарифну класифікацію для митних цілей;

2) інформацію стосовно вітчизняного подібного або безпосередньо конкурентного товару та галузі вітчизняного виробництва, включаючи назви всіх відомих вітчизняних виробників подібного або безпосередньо конкурентного товару;

3) періоди, за які було зібрано інформацію для попереднього аналізу наявності зростаючого імпорту, значної шкоди або загрози заподіяння значної шкоди;

4) за необхідності, причини прийняття рішення згідно статті 36 цього Закону;

5) інформацію щодо того, чи спричинив зростаючий імпорт значну шкоду або загрозу заподіяння значної шкоди галузі вітчизняного виробництва;

6) інформацію стосовно того, чи зростання імпорту відбулося через непередбачувані обставини;

7) інформацію стосовно дослідження національного інтересу;

8) інформацію стосовно будь-якого використання усіх або частини наявних фактів, включаючи, за необхідності, причини, з яких інформація, подана стороною, не була врахована;

9) інформацію стосовно вибіркової перевірки інформації, яка використовується компетентними органами, за умови, що така перевірка проводилася;

10) інформацію стосовно наявності критичних обставин, за яких затримка у застосуванні захисних заходів спричинила б шкоду, яку важко виправити застосуванням невідкладних заходів;

11) інформацію щодо необхідності попередніх захисних заходів для:

запобігання або усунення значної шкоди; та

сприяння процесу адаптації галузі вітчизняного виробництва в умовах посилення конкуренції від зростаючого імпорту.

- 12) обсяг, форму та тривалість відповідного заходу.
4. Офіційне повідомлення про попереднє рішення про результати розслідування має містити інформацію щодо строків надання коментарів стосовно прийнятого рішення та контакти Міністерства, на які заінтересовані сторони повинні надати таку інформацію.
5. Інформація про попереднє рішення за результатами розслідування разом з неконфіденційною версією звіту Міністерства, підготовленого відповідно до статті 17 цього Закону, направляється заінтересованим сторонам та центральному органу виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну податкову і митну політику (без звіту) протягом п'яти робочих днів з дати публікації офіційного повідомлення про попереднє рішення про результати розслідування.

Стаття 39. Вимоги до застосування попередніх захисних заходів

1. Попередні захисні заходи можуть застосовуватись і стягуватись лише за умови, що:
- 1) розслідування було порушено відповідно до положень статті 30 цього Закону, і про це було опубліковане офіційне повідомлення та проінформовано відомі заінтересовані сторони;
  - 2) заінтересованим сторонам було надано відповідна можливість подати інформацію, включаючи відповіді на запитальники відповідно статті 34 цього Закону, та надати свої коментарі;
  - 3) Комісія попередньо встановила, що в результаті попередбачених обставин, товар імпортується на територію України в такій збільшеній кількості, в абсолютних показниках або відносно вітчизняного виробництва, і на таких умовах, що заподіє або загрожує заподіям значної шкоди галузі вітчизняного виробництва, що виробляє подібний або безпосередньо конкуруючий товар, з урахуванням відповідей на запитальники та іншої суттєвої інформації, поданої заінтересованими сторонами;
  - 4) Комісія встановила, що існують критичні обставини, при яких затримка в застосуванні попередніх захисних заходів могла б призвести до негативних наслідків, які було б важко виправити;
  - 5) Комісія встановила, що дія попереднього захисного заходу не буде суперечити національному інтересу.
2. Попередні захисні заходи застосовуються не раніше ніж через 60 днів від дати порушення розслідування.
3. Попередні захисні заходи застосовуються на період, який не повинен перевищувати 200 днів.

Стаття 40. Форма і розмір попередніх захисних заходів

1. Попередні захисні заходи можуть застосовуватись лише у формі попереднього захисного мита (адвалорне, специфічне, комбіноване), сума якого вноситься на грошовий депозит або оформлюється борговим зобов'язанням.
2. Попереднє захисне мито застосовується лише до товарів, які ввозяться для споживання, після того, як набуло чинності рішення про застосування попередніх заходів, окрім випадків, передбачених цим Законом.
3. Попереднє захисне мито застосовується лише на рівні достатньому для запобігання або усунення значної шкоди та сприяння адаптації галузі вітчизняного виробництва в умовах посилення конкуренції внаслідок зростаючого імпорту.

Стаття 41. Зменшення рівня, призишення, припинення застосування попередніх захисних заходів

За поданням Міністерства, протягом строку застосування попередніх захисних заходів, Комісія може прийняти рішення про:

- 1) зменшення рівня попередніх захисних заходів у випадку, коли Комісія має підстави вважати, що відповідне зменшення є достатнім для запобігання або відшкодування значної шкоди та для сприяння адаптації галузі вітчизняного виробництва в умовах посилення конкуренції внаслідок зростаючого імпорту;
  - 2) призишення застосування попередніх захисних заходів з міркувань захисту національного інтересу відповідно до статті 51 цього Закону.
  - 3) припинення застосування попередніх захисних заходів, якщо Комісія має достатні підстави вважати, що будь-яка з вимог для застосування попередніх заходів більше не виконується.
- Підстава, на яких ґрунтується рішення про зменшення рівня, призишення або припинення застосування попередніх захисних заходів, докладно наводяться в офіційному повідомленні, що публікується відповідно до статті 23 цього Закону.

Глава 4

Завершальний етап розслідування

Стаття 42. Права заінтересованих сторін на завершальному етапі розслідування

Протягом 25 днів від дати публікації офіційного повідомлення про попереднє рішення про результати розслідування заінтересовані сторони можуть подати свої коментарі та вимагати проведення слухань або консультацій.

Стаття 43. Звіт про суттєві факти та обставини

1. Після завершення етапу встановлення фактичних обставин і до того, як остаточний звіт Міністерства, зазначений у статті 44 цього Закону, буде направлений Комісії, Міністерство надає усім заінтересованим сторонам неконфіденційний звіт, в якому наводяться усі суттєві факти та обставини, на підставі яких рекомендується застосування остаточних захисних заходів або припинення розслідування без застосування таких заходів. Особлива увага приділяється розкриттю будь-яких фактів або обставин, які відрізняються від тих, що були розкриті у попередньому рішенні про результати розслідування.

Заінтересованим сторонам надається, як правило, 15 днів для надання коментарів до цієї інформації, і Міністерство має враховувати ці коментарі в остаточному звіті про результати розслідування.

2. Розкриття інформації не перешкоджає прийняттю в подальшому іншого рішення Комісією. Якщо таке рішення ґрунтується на інших фактах або обставинах вони повинні невідкладно розкриватися відповідним заінтересованим сторонам із наданням права подавати коментарі у встановлений Міністерством строк.

Стаття 44. Остаточний звіт

1. Міністерство готує остаточний звіт за результатами розслідування, в якому наводить оцінку і визначає, чи виконуються умови для застосування остаточних захисних заходів. Звіт готується з урахуванням інформації і доказів, зібраних до кінця етапу встановлення фактичних обставин, та усіх коментарів, отриманих після розкриття інформації щодо суттєвих фактів або обставин.

2. Підготовка остаточного звіту здійснюється *in camera* відповідно до положень частини другої статті 37 цього Закону.

3. Остаточний звіт про результати розслідування направляється Комісії протягом, як правило протягом восьми місяців від дати початку розслідування, якщо розслідування не продовжено відповідно до положень статті 24 цього Закону.

4. Остаточний звіт про результати розслідування є конфіденційним. Міністерство також готує його неконфіденційну версію.

Глава 5

Остаточне рішення, застосування остаточних захисних заходів і стягнення мита

Стаття 45. Остаточне рішення про результати розслідування

1. За результатами розгляду остаточного звіту Міністерства про результати розслідування Комісія приймає одне з таких рішень:

- 1) застосувати остаточні захисні заходи і припинити розслідування; або
- 2) припинити розслідування без застосування захисних заходів.

2. В остаточному рішенні про результати розслідування має міститися детальне пояснення висновків щодо зростаючого імпорту, значної шкоди або загрози заподіяння значної шкоди галузі вітчизняного виробництва та причинно-наслідкового зв'язку між ними, а також національного інтересу.

В остаточному рішенні про результати розслідування, за можливості, наводиться уся інформація щодо підстав, правових фактів і процесуальних вимог, на яких ґрунтується рішення про застосування остаточних захисних заходів.

Остаточне рішення про результати розслідування повинне містити:

- 1) графік поступової лібералізації заходів, що здійснюється на регулярній основі, якщо тривалість заходу перевищує один рік;
- 2) план адаптації галузі вітчизняного виробництва в умовах посиленої конкуренції внаслідок зростаючого імпорту;
3. Офіційне повідомлення про остаточне рішення про результати розслідування публікується відповідно до статті 23 цього Закону.
4. Інформація про остаточне рішення про результати розслідування направляється заінтересованим сторонам та центральному органу виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну податкову і митну політику протягом п'яти робочих днів з дати публікації офіційного повідомлення.

Стаття 46. Вимоги до застосування остаточних захисних заходів

1. Остаточні захисні заходи можуть бути застосовані лише за умови, що:

- 1) заінтересованим сторонам було надано можливість подавати інформацію та коментарі протягом всього розслідування;
- 2) Комісія встановила факт того, що в результаті попередбачуваних обставин, товар імпортується на територію України в такій збільшеній кількості, в абсолютних показниках або відносно вітчизняного виробництва, і на таких умовах, що заподіє або загрожує заподіянням значної шкоди галузі вітчизняного виробництва, що виробляє подібний або безпосередньо конкуруючий товар, з урахуванням усієї відповідної інформації, поданої заінтересованими сторонами; та
- 3) Комісія приймає рішення відповідно до статті 10 цього Закону, що для захисних заходів не буде суперечити національному інтересу.

2. Рішення щодо застосування остаточних захисних заходів може бути прийнято виключно в межах строку, відведеного для завершення розслідування відповідно до статті 24 цього Закону.

Стаття 47. Форма та розмір остаточних захисних заходів

1. Остаточні захисні заходи можуть застосовуватись у формі:

- 1) остаточного захисного мита (адвалорне, специфічне, комбіноване); або

- 2) захисної квоти; або
  - 3) захисної тарифної квоти; або
  - 4) будь-якій іншій формі, яку Комісія вважає доцільною, за умов наявності об'єднання обраного заходу, наведеного в остаточному рішенні та якщо такий захід передбачений та/або не суперить положенням Генеральної угоди з тарифів і торгівлі 1994 року, Угоди про захисні заходи та іншим міжнародним договорам, згода на обов'язковість яких надана Верховною Радою України.
2. Остаточні захисні заходи застосовуються лише на рівні достатньому для запобігання або усунення значної шкоди та сприяння адаптації галузі вітчизняного виробництва в умовах посиленої конкуренції внаслідок зростаючого імпорту.
3. При застосуванні остаточних захисних заходів у формі кількісних обмежень враховується, зокрема:

- 1) доцільність збереження, наскільки це можливо, традиційних товаропотоків;
- 2) обсяг імпорту товарів за договорами, укладеними на звичайних умовах до набрання чинності захисних заходів, якщо такі договори були надані під час розслідування Міністерству;
- 3) необхідність досягнення мети застосування остаточних захисних заходів у формі кількісних обмежень.
4. Рівень квоти не повинен зменшувати кількість імпортованих товарів до рівня нижчого, ніж за останній репрезентативний період, який визначається як середній показник імпорту за останні три репрезентативні роки на основі наявних статистичних даних, за виключенням випадку, коли існує появлення причин встановлення іншого рівня для запобігання або усунення значної шкоди.

У випадках, коли квота розподіляється між країнами-постачальниками, її розподіл може узгоджуватися із тими з них, які мають значний інтерес у постачанні відповідного товару в Україну.

5. Якщо метод, зазначений у частині четвертій цієї статті, не може бути практично застосований на розумній основі, квота розподіляється між країнами-постачальниками пропорційно їх частці імпорту відповідного товару в Україну протягом останнього репрезентативного періоду, з належним урахуванням будь-яких специфічних факторів, які могли вплинути чи можуть впливати на торгівлю товаром.

За умови, що консультації проводяться в рамках Комітету СОТ із захисних заходів, метод розподілу, визначений в абзаці першому цієї частини, може не використовуватися у випадку наявності значної шкоди, якщо:

- 1) імпорт, що походить з однієї або декількох край-постачальників збільшився в непропорційних відсотках у відношенні до загального зростання імпорту такого товару за останній репрезентативний період, який визначається відповідно до частини четвертої цієї статті;
  - 2) причини відступу від використання цього методу є виправданими; та,
  - 3) умови відступу від використання цього методу є справедливими для всіх постачальників даного товару.
6. Остаточні захисні заходи застосовуються лише до товарів, які ввозяться для споживання, після того, як набуло чинності рішення про застосування остаточних захисних заходів.
7. Застосування захисних заходів забезпечується центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну податкову і митну політику у формі, за ставкою і на умовах, встановлених у відповідному рішенні про застосування захисних заходів.

Стаття 48. Нестигнення та повернення сум попереднього мита

1. Якщо розмір остаточних захисних заходів є меншим за розмір попередніх захисних заходів, сума різниці відшкодовується імпортерам, які сплатили попереднє захисне мито.
2. Якщо до товару, відносно якого сплачено попереднє захисне мито, не застосовується остаточний захисний захід, сума такого попереднього мита повертається імпортерам, що його сплатили.
3. Повернення сум сплаченого мита здійснюється невідкладно та відповідно до чинного митного законодавства України.
4. Якщо остаточні захисні заходи застосовано у формі іншої, ніж попереднє захисне мито, сума сплаченого попереднього захисного мита не повертається.
5. Якщо розмір остаточного захисного мита перевищує розмір сплаченого попереднього мита, різниця не стягується.

Стаття 49. Тривалість дії захисних заходів та максимальний строк їх застосування

1. Захисні заходи застосовуються лише протягом строку та у розмірі, необхідному для запобігання або усунення значної шкоди та сприяння адаптації галузі вітчизняного виробництва в умовах посиленої конкуренції внаслідок зростаючого імпорту.

Початковий строк застосування заходів не повинен перевищувати чотири роки. Строк застосування може бути продовжений відповідно до Глави 3 Розділу IV цього Закону.

3. Ураховуванням національного інтересу Комісія може застосувати захисні заходи на менший строк.

Строк застосування попередніх захисних заходів обчислюється як частина встановленого початкового строку застосування остаточних захисних заходів.

2. Максимальний строк застосування захисних заходів, включаючи строк застосування будь-яких попередніх захисних заходів, строк початкового застосування захисних заходів та будь-яке його продовження, не повинен перевищувати вісім років.

Стаття 50. Моніторинг дії захисних заходів

З метою моніторингу дії захисних заходів Міністерство досліджує імпорту товарів щодо яких застосовуються захисні заходи.

Центральний орган виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну податкову і митну політику інформує Міністерство щоквартально або частіше на його запит про імпорту товарів щодо яких застосовуються захисні заходи та, у разі доцільності, суми сплачених мит.

Глава 6

Призупинення дії захисних заходів

Стаття 51. Призупинення дії захисних заходів

1. З метою захисту національного інтересу захисні заходи, застосовані відповідно до цього Закону, можуть бути призупинені рішенням Комісії на строк до дев'яти місяців.

Призупинення дії захисних заходів може бути продовжено на строк, що не перевищує 12 місяців.

Захисні заходи можуть бути припинені лише у порядку, встановленому положеннями Розділу IV цього Закону.

Призупинення дії захисних заходів можливе у разі, якщо:

1) тимчасово змінилася ринкова кон'юнктура таким чином, що після призупинення захисних заходів малоімовірно є відновлення шкоди галузі вітчизняного виробництва; та

2) галузі вітчизняного виробництва була надана можливість подати свої коментарі, і такі коментарі були взяті Комісією до уваги.

2. Міністерство здійснює моніторинг призупинення дії захисних заходів, спираючись на інформацію, отриману на запит від імпортерів, споживачів та вітчизняних виробників. За поданням Міністерства Комісія може у будь-який час відновити застосування захисних заходів, якщо більше не існує підстав для призупинення їх дії.

РОЗДІЛ IV

ПЕРЕГЛЯДИ ЗАХИСНИХ ЗАХОДІВ

Глава 7

Загальні засади порушення та проведення переглядів захисних заходів

Стаття 52. Загальні засади

Якщо не визначено інше, положення Розділу III цього Закону стосовно проведення розслідувань, включаючи права сторін, оцінку доказів та підстав для висновків, застосовуються *mutatis mutandis* до цього Розділу.

Стаття 53. Дата порушення

Перегляд вважається порушеним з дати набуття чинності відповідного рішення Комісії. Строк завершення перегляду обчислюється з цієї дати.

Стаття 54. Офіційне повідомлення про порушення перегляду та інформування

Офіційне повідомлення про порушення перегляду захисних заходів невідкладно публікується після прийняття Комісією відповідного рішення.

Офіційне повідомлення про рішення Комісії про порушення перегляду захисних заходів повинно містити достатню інформацію щодо:

- 1) назва товару, що є об'єктом перегляду, включаючи його тарифну класифікацію;
- 2) процесуальної хронології ініціювання перегляду, включаючи дату його порушення;
- 3) за необхідності, резюме відповідних фактів, взятих до уваги при прийнятті рішення про порушення перегляду;
- 4) інших процесуальних дій, включаючи строки, протягом яких заінтересовані сторони можуть довести до відома свою позицію, період проведення слухань, будь-які інші строки, а також контакти Міністерства, на які заінтересовані сторони повинні подавати інформацію.

Інформація про рішення Комісії про порушення відповідного перегляду направляється заінтересованим сторонам протягом п'яти робочих днів з дати публікації офіційного повідомлення про таке рішення.

У разі прийняття рішення про відмову у порушенні відповідного перегляду Міністерство письмово інформує заявника про причини, з яких Комісія прийняла рішення не порушувати перегляд. Таке інформування здійснюється протягом п'яти робочих днів від дати прийняття рішення про відмову у порушенні відповідного перегляду.

Стаття 55. Порушення перегляду захисних заходів

1. Рішення про порушення або відмову у порушенні перегляду захисних заходів Комісія приймає з урахуванням звіту та рекомендацій Міністерства.

2. Рішенням про порушення перегляду захисних заходів Комісія уповноважує Міністерство:

- 1) опублікувати офіційне повідомлення про порушення перегляду;
- 2) провести перегляд.
3. Перегляд вважається порушенням з дати набуття чинності відповідного рішення Комісії. Строк завершення відповідного перегляду обчислюється починаючи з цієї дати.

Стаття 56. Вимоги до інформації

1. У тексті офіційного повідомлення про порушення перегляду захисних заходів визначається строк, протягом якого заінтересованим сторонам надається можливість повідомити свою позицію та представити фактичну інформацію на її підтвердження.
2. Відповідно до статті 25 цього Закону Міністерство направляє запити заінтересованим сторонам про те, яку інформацію потрібно подати для аналізу і прийняття Комісією рішення. З цієї метою, як правило, направляються запитальники.
3. Якщо інше не встановлено цим Законом, заінтересовані сторони подають відповідну інформацію Міністерству протягом строку, встановленого Міністерством. Цей строк може бути продовжений у разі обґрунтованої потреби та за необхідності.

Стаття 57. Звіт про суттєві факти та обставини

Якщо в цьому Розділі не визначено інше, стаття 43 цього Закону застосовується *mutatis mutandis* до проведення переглядів. Встановлений Міністерством строк подачі коментарів враховує кінцевий строк, встановлений для завершення відповідного перегляду.

Стаття 58. Звіт за результатами перегляду

За результатами перегляду захисних заходів Міністерство готує звіт, в якому наводять аналіз та оцінку конкретних питань, розглянутих під час проведення перегляду відповідно до Глави 8 та 10 цього Розділу. Звіт готується з урахуванням наявної у матеріалах справи інформації та має містити рекомендації Комісії.

Відповідно до статті 19 цього Закону, у разі відмови від співпраці однієї чи кількох заінтересованих сторін, звіт готується на основі всієї наявної інформації.

Міністерство подає звіт Комісії не пізніше ніж за 10 днів до закінчення строку, встановленого для завершення відповідного перегляду.

Стаття 59. Рішення за результатами перегляду

1. За результатами розгляду звіту Міністерства про результати перегляду, Комісія може прийняти рішення, згідно якого захисні заходи мають бути:

- 1) для цілей середньострокового перегляду скасовані, залишені без змін чи у випадках, передбачених цим Законом, зменшені;

- 2) для цілей перегляду у зв'язку із закінченням строку дії захисних заходів скасовані або продовжені.
2. Рішення Комісії має бути прийнято до завершення строку проведення відповідного перегляду.

3. Офіційне повідомлення про рішення Комісії про результати перегляду публікується протягом п'яти робочих днів з дати його прийняття.

4. Інформація про рішення Комісії про результати перегляду направляється заінтересованим сторонам та центральному органу виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну податкову і митну політику протягом п'яти робочих днів з дати публікації відповідного офіційного повідомлення.

Стаття 60. Застосування захисних заходів під час переглядів

Остаточні захисні заходи залишаються чинними та застосовуються під час проведення відповідного перегляду, якщо вони не були призупинені відповідно до статті 51 цього Закону до отримання результатів перегляду.

Стаття 61. Офіційне повідомлення про рішення за результатами перегляду та інформування

1. Офіційне повідомлення про рішення Комісії за результатами перегляду підлягає опублікуванню відповідно до статті 23 цього Закону. З урахуванням вимог конфіденційності інформації офіційне повідомлення, за необхідності, має містити:

- 1) у разі проведення середньострокового перегляду відповідно до Глави 8 цього Розділу, інформацію про:

процес адаптації галузі вітчизняного виробництва в умовах посиленої конкуренції внаслідок зростаючого імпорту;

обсяг імпорту та ціни імпорту товару щодо якого застосовуються заходи;

став галузі вітчизняного виробництва; та

будь-яку іншу інформацію, стосовно рішень, прийнятих яких передбачається у ході середньострокового перегляду.

2) у разі проведення перегляду у зв'язку із закінченням строку дії заходів відповідно до Глави 9 цього Розділу інформацію, зазначену в абзаці другому четвертому пункту 1 частини першої цієї статті, та будь-яку іншу інформацію стосовно рішень, прийнятих яких передбачається в рамках перегляду у зв'язку із закінченням строку дії заходів;

3) у разі порушення перегляду у зв'язку із закінченням строку дії заходів відповідно до Глави 9 цього Розділу інформацію, яка містить обґрунтування, що перегляд проведено та остаточне рішення за його результатами прийнято із додержанням вимог, встановлених цим Розділом та статтями 8 і 12 Угоди про захисні заходи.

3. Якщо перегляд не завершено у встановлений строк, Міністерство невідкладно після закінчення цього строку публікує офіційне повідомлення та інформує зацікавлені сторони про автоматичне завершення перегляду та припинення дії захисних заходів.

Стаття 62. Строк завершення переглядів

1. Перегляди здійснюються оперативно і, як правило, завершуються через шість місяців, але не повинні тривати більше ніж вісім місяців від дати їх порушення. Датою завершення переглядів є дата прийняття рішення Комісією.

2. Якщо середньостроковий перегляд не завершено протягом восьми місяців від дати порушення, такий перегляд автоматично завершується, а захисні заходи припиняються.

3. Якщо перегляд у зв'язку із закінченням строку дії захисних заходів не завершено до закінчення строку дії заходів, такий перегляд і дія захисних заходів припиняються автоматично.

Стаття 63. Відкликання заяви про перегляд у зв'язку із закінченням строку дії заходів

Заявник може відкликати заяву до порушення перегляду. В цьому випадку заява вважається такою, що не подавалася.

У випадку відкликання заяви після порушення такого перегляду, за рішенням Комісії такий перегляд припиняється, за умови, що національний інтерес не вимагає проведення такого перегляду.

Стаття 64. Зацікавлені сторони переглядів

Залежно від підстав, на основі яких порушено перегляд, Міністерство визначає зацікавлених сторін у відповідному перегляді.

Глава 8

Середньостроковий перегляд захисних заходів

Стаття 65. Мета та умови проведення середньострокового перегляду

Якщо строк дії захисного заходу перевищує три роки, середньостроковий перегляд автоматично порушується не пізніше ніж на момент поновлення терміну дії заходу з метою:

- 1) визначення впливу застосованого заходу;
- 2) визначення доцільності та способу прискорення темпу лібералізації; та
- 3) встановлення необхідності подальшого застосування заходу;

Міністерство та Комісія повинні також врахувати заходи здійснення адаптації в умовах посилення конкуренції внаслідок зростаючого імпорту, вжити галузеву вітязивного виробництва.

Стаття 66. Завершення середньострокового перегляду

1. На підставі звіту, поданого Міністерством, Комісія приймає одне з таких рішень:

1) скасувати захисні заходи і припинити розслідування, якщо

галузь вітязивного виробництва не здійснює адаптацію в умовах посилення конкуренції внаслідок зростаючого імпорту відповідно прийнятого плану;

відсутня необхідність у застосуванні захисного заходу для запобігання або усунення значної шкоди і очевидно є відсутність ризику відновлення значної шкоди або загрози її заподіяння протягом найближчого часу;

2) залишити заходи чинними із можливістю одночасного прийняття рішення щодо прискорення лібералізації заходу.

Захисні заходи за результатом перегляду підлягають подальшій лібералізації. Результатом перегляду не може бути встановлення більш обмежувальних захисних заходів, ніж заходи, які застосовувалися на дату прийняття рішення про результат такого перегляду.

Глава 9

Перегляд у зв'язку із закінченням строку дії захисних заходів

Стаття 67. Мета та умови проведення перегляду у зв'язку із закінченням строку дії заходів

Без порушення частини першої статті 49 цього Закону, перегляд може бути порушено з метою оцінки необхідності продовження початкового строку застосування захисного заходу.

Стаття 68. Офіційне повідомлення про закінчення строку дії заходів

1. Офіційне повідомлення про наближення закінчення строку дії захисного заходу публікується протягом другої половини року, що передує останньому року його застосування.

Міністерство публікує офіційне повідомлення про завершення строку дії захисних заходів безпосередньо перед датою закінчення строку дії відповідного захисного заходу, якщо:

1) заяву не подано до закінчення строку, встановленого частиною першою статті 69 цього Закону; або

2) заяву подано, однак Комісія вирішила не порушувати перегляд.

Стаття 69. Порушення перегляду у зв'язку із закінченням строку дії захисних заходів

1. Заява про порушення перегляду у зв'язку із закінченням строку дії захисних заходів подається Міністерству не пізніше ніж за 12 місяців до закінчення строку дії відповідних захисних заходів.

2. Заява має містити достатні докази *prima facie*, що продовження застосування захисного заходу є необхідним для запобігання чи усунення наслідків заподіяння значної шкоди. Заява має також містити достатні докази того, що галузь вітчизняного виробництва перебуває в процесі адаптації в умовах посилення конкуренції внаслідок зростаючого імпорту відповідно до прийнятого плану.

Стаття 29 цього Закону не застосовується до цієї Глави.

Заява про порушення перегляду застосування заходів розглядається у розумний строк. Комісія приймає рішення про порушення перегляду протягом 10 днів з дати отримання звіту Міністерства щодо розгляду заяви. Рішення про проведення перегляду на підставі заяви має бути прийнято не пізніше восьми місяців до закінчення строку дії відповідного захисного заходу.

2. Якщо Міністерство вважає, що існує достатньо *prima facie* доказів порушення, які доводять необхідність проведення перегляду, Міністерство у конфіденційному звіті рекомендує Комісії прийняти рішення про проведення перегляду. У разі, якщо Міністерство не вважає докази обґрунтованими, Міністерство рекомендує Комісії прийняти рішення про відхилення заяви.

3. На підставі звіту Міністерства Комісія приймає рішення щодо доцільності проведення перегляду і наводить в ньому обґрунтування прийняття відповідного рішення.

4. Перегляд може бути порушений *ex officio*, якщо у Міністерства та Комісії наявні достатні докази *prima facie* з питань, зазначених у частині другій цієї статті.

5. Заява може бути відкликана до порушення перегляду. В такому випадку вона вважається такою, що не подавалася.

6. У випадку відкликання заяви після порушення перегляду, за рішенням Комісії такий перегляд припиняється, якщо національний інтерес не вимагає проведення такого перегляду.

Стаття 70. Завершення перегляду у зв'язку із закінченням строку дії заходів

На підставі звіту Міністерства Комісія приймає обґрунтоване рішення, у якому може:

1) встановити, що остаточні захисні заходи повинні бути продовжені на період не більше чотирьох років, якщо:

перегляд був проведений із дотриманням вимог встановлених Главами 7 і 9 цього Розділу та статтями 8 і 12 Угоди про захисні заходи;

остаточне рішення за результатами перегляду у зв'язку із закінченням строку дії заходів було прийнято до завершення застосування заходу;

Комісія має підстави вважати, що продовження застосування захисного заходу є необхідним для запобігання або усунення значної шкоди, та, що галузь вітчизняного виробництва перебуває у процесі адаптації в умовах посилення конкуренції внаслідок зростаючого імпорту; або

2) припинити розслідування та перегляд без продовження строку дії захисних заходів якщо:

не всі умови, визначені у пункті 1 цієї статті виконуються, або

заяву відкликано, і національний інтерес не вимагає проведення перегляду, або

галузь вітчизняного виробництва не подала інформацію, необхідну для оцінки дотримання вимог встановлених Главами 7 та 9 цього Розділу та статтями 8 і 12 Угоди про захисні заходи;

Захисні заходи за результатом перегляду підлягають подальшій лібералізації. Результатом перегляду не може бути встановлення більш обмежувальних захисних заходів, ніж заходи, які застосовувалися на дату прийняття рішення про результати такого перегляду.

Стаття 71. Лібералізація, припинення або припинення застосування продовжених захисних заходів

Положення статей 41 та 51 цього Закону застосовуються *mutatis mutandis*. Якщо в розпорядженні Міністерства наявні докази, що доводять необхідність лібералізації, припинення або припинення застосування продовженого захисного заходу, Міністерство готує звіт з рекомендаціями і подає його Комісії. На підставі звіту Міністерства Комісія невідкладно приймає відповідне рішення.

РОЗДІЛ V

Строк незастосування захисних заходів

Стаття 72. Строк незастосування захисних заходів

Захисний захід не може застосовуватися до імпорту товару, щодо якого цей захід вже застосовувався, протягом строку, який дорівнює періоду, протягом якого ці заходи застосовувалися раніше, та у будь-якому випадку такий період не може бути меншим ніж два роки.

Захисний захід, строк застосування якого становить 180 календарних днів або менше, може застосовуватися повторно до імпорту товару, якщо:

1) з початку застосування захисних заходів щодо імпорту цього товару пройшло не менше ніж один рік; та

2) такий захисний захід не застосовувався до того ж товару більше, ніж два рази за п'ятирічний період, що безпосередньо передує даті початку застосування цього заходу.

РОЗДІЛ VI

СУДОВИЙ ПЕРЕГЛЯД

Стаття 73. Судове оскарження

1. Рішення Комісії щодо розслідування, застосування захисних заходів, їх перегляду може бути оскаржене відповідно до чинного законодавства України.

2. Оскарження рішення Комісії не перешкоджає проведенню розслідування, перегляду та застосуванню захисних заходів.

3. У разі вжиття судом рішення Комісії щодо застосування попередніх або остаточних заходів неправомірним в цілому або його частини, Комісія зобов'язана вжити необхідних заходів на виконання такого рішення суду.

Такі заходи, за необхідності, включають поновлення розслідування або перегляду. Про поновлення розслідування або перегляду публікується офіційне повідомлення.

Заінтересовані сторони, щодо яких було ухвалене рішення сулу та поновлене розслідування або перегляд, подають Міністерству інформацію із доказами та можуть вимагати проведення слухань для цілей проведення поновленого розслідування або перегляду протягом 20 днів від дати набуття чинності рішення Комісії про поновлення розслідування або перегляду.

Поновлене розслідування або перегляд здійснюються у розумний строк, що як правило не перевищує три місяці.

Положення Розділів I-IV, VII цього Закону застосовуються, в частині, де вони є доцільними, з урахуванням строків завершення поновлене розслідування або перегляд.

За результатами проведення поновленого розслідування або перегляду Комісія на підставі звіту Міністерства приймає нове рішення з урахуванням рішення суду.

РОЗДІЛ VII

ПОВІДОМЛЕННЯ, КОНСУЛЬТАЦІ ТА ІНШІ ЗАХОДИ, ПОВ'ЯЗАНІ ІЗ ДІЯЛЬНІСТЮ СОТ, ЩО ВІДНОСЯТЬСЯ ДО ЗАХИСНИХ ЗАХОДІВ

Стаття 74. Повідомлення, консультації та інші заходи, пов'язані із діяльністю СОТ

1. Міністерство готує усі повідомлення, які мають бути направлені до СОТ у відповідних стандартних форматах, опублікованих СОТ про:

1) зміни до законодавчих та інших нормативно-правових актів України, що є суттєвими для Угоди про захисні заходи, та щодо виконання і застосування таких актів;

2) порушення:

захисного процесу, пов'язаного із заподіянням значної шкоди чи загрозою заподіяння такої шкоди, а також підстав порушення; та

перегляду згідно статті 7.2 Угоди про захисні заходи щодо продовження терміну дії захисного заходу;

3) про встановлення факту заподіяння значної шкоди чи загрози заподіяння значної шкоди, спричиненої зростаючим імпортом;

4) прийняття рішень:

застосувати захисний захід; або

продовжити застосування захисного заходу;

5) незастосування захисних заходів до країн, що розвиваються відповідно до параграфу 1 статті 9 Угоди про захисні заходи;

5) застосування попередніх захисних заходів відповідно до статті 6 Угоди про захисні заходи;

6) результати проведення консультацій відповідно до статті 12 Угоди про захисні заходи;

7) результати середньострокових переглядів, відповідно до параграфу 4 статті 7 Угоди про захисні заходи;

8) форму компенсації відповідно до параграфу 1 статті 8 Угоди про захисні заходи;

9) припинення застосування поступок чи інших зобов'язань відповідно до параграфу 2 статті 8 Угоди про захисні заходи;

10) припинення захисного розслідування без застосування заходів;

11) припинення дії захисного заходу.

Повідомлення повинні бути надіслані в межах чітко встановлених строків, визначених Угодою про захисні заходи та згідно з тлумаченням, наданим Органом СОТ з врегулювання суперечок.

У разі, якщо СОТ встановлює нові обов'язки щодо направлення повідомлень, відповідальність за їх підготовку покладається на Міністерство.

2. За необхідності, Міністерство має розпочати проведення консультацій невідкладно після застосування попередніх заходів.

Якщо Міністерство рекомендує застосувати заходи або продовжити термін дії заходів, воно повинне надати можливість для попереднього проведення консультацій зі сторонами, що мають істотний інтерес як експортери

відповідного товару, з метою, *inter alia*, здійснення перегляду інформації наведеної у повідомленнях, зазначених у цій статті, обміну думками стосовно заходу та досягнення домовленості щодо шляхів досягнення мети для підтримки в основному рівноцінного рівня поступок та інших зобов'язань між Україною і експортуючими Членами СОГ відповідно до Генеральної Угоди з тарифів і торгівлі 1994 року, на яких справить вплив такий захід відповідно до положень параграфу 1 статті 8 Угоди про захисні заходи.

3. Міністерство співпрацює з компетентним органом країни – члена СОГ щодо підготовки усних і письмових відповідей на запитання, отриманих від інших країн-членів СОГ стосовно повідомлень, надісланих відповідно до частини першої цієї статті.

РОЗДІЛ УІІІ ІМПЛЕМЕНТАЦІЯ ЗВІТІВ, ПРИЙНЯТИХ ОРГАНОМ СОГ ІЗ ВРЕГУЛЮВАННЯ СУПЕРЕЧОК

**Стаття 75. Імплементация звітів, прийнятих Органом СОГ із
врегулювання суперечок**

Міністерство та Комісія здійснюють дії, необхідні для досягнення відповідності захисних заходів рекомендаціям і правилам, що містяться у звіті, затвердженому Органом СОГ із врегулювання суперечок.

**Стаття 76. Дії з імплементаций затвердженого Органом СОГ з
врегулювання суперечок звіту щодо застосованого захисного заходу**

1. Коли Орган СОГ з врегулювання суперечок затверджує захід, що стосується заходу, застосованого відповідно до цього Закону (оспорюваного заходу), Комісія на основі рекомендацій, наданих Міністерством, може за доцільності застосувати один або декілька таких заходів:

1) скасувати або змінити оспорюваний захід; або
2) прийняти будь-який інший спеціальний захід, застосування якого вважається доцільним в існуючих обставинах, з метою приведення зобов'язань України у відповідність до рекомендацій і висновків, що містяться у звіті.

2. З метою підготовки рекомендацій відповідно до частини першої цієї статті, Міністерство може додатково направити запит на інформацію заінтересованим сторонам для доповнення тієї інформації, яка вже була отримана в ході розслідування і результати якого призвели до застосування оспорюваного заходу.

3. Оскільки перегляд доцільно проводити до або під час застосування будь-якого заходу, зазначеного у частині першій цієї статті, такий перегляд повинен бути порушений за рішенням Комісії. Перегляд проводиться Міністерством відповідно до положень Розділу III цього Закону.

4. Якщо прикупинення оспорюваного заходу є доцільним, таке прикупинення здійснюється Комісією на обмежений строк.

Стаття 77. Вплив заходів

Якщо інше не передбачено міжнародними договорами, згода на обов'язковість яких надана Верховною Радою України, будь-які заходи, застосовані відповідно до положень цього Розділу, не є підставою для відшкодування захисного мита.

Стаття 78. Документи та роз'яснення

Міністерство розробляє:

- 1) інструкції щодо листування зі сторонами;
- 2) стандартні зразки заяв щодо порушення розслідування та переглядів;
- 3) стандартні зразки запитальників, включаючи зазначені у статті 34 цього Закону і такі, що використовуються в рамках переглядів;
- 4) стандартні зразки звітів, включаючи зазначені у статтях 37, 43 та 44 цього Закону.

2. Роз'яснення з питань застосування цього Закону надають Комісія та Міністерство.

РОЗДІЛ ІХ

ДВОСТОРОННІ ЗАХИСНІ ЗАХОДИ

Стаття 79. Сфера застосування

Для цілей цього Розділу двосторонні захисні заходи слід розуміти як захисні, спеціальні, спеціальні захисні та інші заходи подібного характеру, які застосовуються у торгівлі України з іноземними країнами відповідно до міжнародних договорів України, згода на обов'язковість яких надана Верховною Радою України, інших, ніж угоди СОГ.

Стаття 80. Процедурні та інші умови застосування двосторонніх захисних заходів

Особливості проведення процедур, які передують застосуванню двосторонніх захисних заходів, а також інші умови їх застосування визначаються міжнародними договорами України..

Для реалізації положень міжнародних договорів України в частині застосування двосторонніх захисних заходів Кабінет Міністрів України може приймати акти, які встановлюють спеціальні правила та умови у цій сфері.».

РОЗДІЛ X ПРИКІНЦЕВІ ТА ПЕРЕХІДНІ ПОЛОЖЕННЯ

1. Цей Закон набирає чинності через 30 днів з дня його опублікування.
2. Розслідування і перегляди, порушені до набуття чинності цим Законом, проводяться та звершуються відповідно до Закону України "Про застосування спеціальних заходів щодо імпорту в Україну" (Відомості Верховної Ради України, 1999 р., N 11, ст. 78 із наступними змінами).
3. До прийняття підзаконних нормативно-правових актів, інших документів для розслідувань та переглядів на виконання цього Закону, чинні підзаконні нормативно-правові акти і документи залишаються в силі.
4. Закони та інші нормативно-правові акти України застосовуються в частині, що не суперечать цьому Закону.

Голова

Верховної Ради України

А. ЦАРУБІЙ

Для реалізації положень міжнародних договорів України в частині застосування двосторонніх захисних заходів Кабінет Міністрів України може приймати акти, які встановлюють спеціальні правила та умови у цій сфері.».

РОЗДІЛ X ПРИКІНЦЕВІ ТА ПЕРЕХІДНІ ПОЛОЖЕННЯ

1. Цей Закон набирає чинності через 30 днів з дня його опублікування.
2. Розслідування і перегляди, порушені до набуття чинності цим Законом, проводяться та звершуються відповідно до Закону України "Про застосування спеціальних заходів щодо імпорту в Україну" (Відомості Верховної Ради України, 1999 р., N 11, ст. 78 із наступними змінами).
3. До прийняття підзаконних нормативно-правових актів, інших документів для розслідувань та переглядів на виконання цього Закону, чинні підзаконні нормативно-правові акти і документи залишаються в силі.
4. Закони та інші нормативно-правові акти України застосовуються в частині, що не суперечать цьому Закону.

Голова
Верховної Ради України

А. ПАРУБІЙ

ПРОЕКТ

Вносяться
Кабінетом Міністрів України

В. ГРОЙСМАН

“ » 2017 р.

ЗАКОН УКРАЇНИ

Про внесення змін до Закону України «Про захист національного товаровиробника від субсидованого імпорту»

Верховна Рада України п о с т а н о в л я є:

1. Внести зміни до Закону України "Про захист національного товаровиробника від субсидованого імпорту" (№ 331-ХІV) (Відомості Верховної Ради України, 1999 р., № 12-13, ст. 80 із наступними змінами), виклавши його у такій редакції:

«ЗАКОН УКРАЇНИ

Про захист від субсидованого імпорту

Цей Закон розроблений у відповідності до статей VI та XVI Генеральної угоди з тарифів та торгівлі 1994 року та Угоди про субсидії і компенсаційні заходи з метою вжиття механізму захисту вітчизняного виробника від субсидованого імпорту товару в Україну з інших країн, митних союзів чи економічних утворень. Цей Закон не виключає застосування будь-яких спеціальних правил, що встановлюються міжнародними договорами, згода на обов'язковість яких надана Верховною Радою України.

РОЗДІЛ І

ЗАГАЛЬНІ ПОЛОЖЕННЯ

Стаття 1. Визначення термінів та понять

У цьому Законі терміни та поняття вживаються у такому значенні:

- 1) галузь вітчизняного виробництва – сукупність вітчизняних виробників подібних товарів або тих із них, сукупний обсяг виробництва товарів яких становить основну частину загального обсягу виробництва таких товарів в Україні, відповідно до статті 15 цього Закону;
- 2) заінтересована сторона – фізична або юридична особа, якою можуть бути:
  - а) будь-який експортер чи іноземний виробник товару, що є об'єктом розгляду;
  - б) будь-який імпортер товару, що є об'єктом розгляду;
  - в) об'єднання або асоціація, більшість членів якої є виробниками, експортерами чи імпортерами товару, що є об'єктом розгляду;
  - г) компетентні органи країни експорту;
  - д) будь-який виробник подібного товару в Україні;
  - е) промислові користувачі в Україні, які використовують товар, що є об'єктом розгляду або подібний товар, вироблений в Україні;
  - ж) галузеві організації споживачів в Україні, якщо товар, що є об'єктом розгляду або перетягу, широко реалізується у роздріб;
  - з) об'єднання або асоціація, більшість членів якої є виробниками подібного товару в Україні;
  - и) інші особи або групи осіб, інтересів яких за рішенням Міністерства може стосуватися порушення розслідування або перетягу.
- 3) компенсаційне мито – особливий вид мита, що стягується з метою усунення будь-якої субсидії, яка безпосередньо чи опосередковано надається на виготовлення, виробництво, експорт або транспортування будь-яких товарів, введення яких у вільний обіг в Україні заподіє шкоду галузі вітчизняного виробництва;
- 4) країна, що розвивається – найменш розвинена країна, а також будь-яка інша країна, визнана такою згідно з рішенням Комісії для цілей цього Закону;
- 5) Міністерство – центральний орган виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізацію державної політики економічного розвитку і торгівлі;
- 6) найменш розвинена країна – країна, віднесена до цієї категорії Організацією Об'єднаних Націй на момент порушення розслідування або перетягу;
- 7) незначний обсяг субсидованого імпорту – визначається залежно від обставин справи відповідно до таких правил:
  - а) в разі розслідування щодо імпорту з країн, що розвиваються, обсяг субсидованого імпорту вважається незначним, якщо він становить менше ніж 4 відсотки від загального обсягу імпорту подібного товару в Україну, за

умови, що сукупний обсяг імпорту з країн, що розвиваються, частка кожного з яких у загальному обсязі імпорту становить менше ніж 4 відсотки, а разом не перевищує 9 відсотків від загального обсягу імпорту в Україну подібного товару;

б) в разі розслідування щодо імпорту з країн інших, ніж ті, що розвиваються, обсяг субсидованого імпорту вважається незначним, якщо він становить менше ніж 3 відсотки від загального обсягу імпорту подібного товару в Україну, за умови, що сукупний обсяг імпорту з таких країн, частка кожного з яких у загальному обсязі імпорту в Україну становить менше ніж 3 відсотки, а разом не перевищує 7 відсотків від загального обсягу імпорту в Україну подібного товару.

Без шкоди підпунктам «а» і «б» цього пункту, обсяг субсидованого імпорту з країни в обсязі, меншому ніж 1 відсоток від сукупного споживання товару, що є об'єктом розслідування в Україні, у будь-якому випадку, вважається незначним;

8) обсяг субсидії *de minimis* – означає, що обсяг субсидії, що може бути підставою для застосування компенсаційних заходів, становить менше ніж 1 відсоток *ad valorem*, за винятком розслідувань стосовно імпорту з країн, що розвиваються, для яких обсяг субсидії *de minimis* становить 2 відсотки *ad valorem*;

9) перегляд – процедура, визначена у розділі VI цього Закону;

10) пов'язані особи – за винятком умов, визначених частиною другою статті 15 цього Закону, фізичні або юридичні особи, якщо:

а) один з них є співробітником або керівником підприємства, створеного за участю іншого;

б) особи, які є діловими партнерами, тобто пов'язані договірними відносинами, діють з метою стримування прибутку і спільно несуть витрати і збитки, пов'язані зі здійсненням спільної діяльності;

в) вони є роботодавцем і найманим працівником;

г) будь-яка особа, що безпосередньо чи опосередковано володіє, контролює або є номінальним власником пакету в 5 відсотків або більше голосуючих акцій в об'їгу або акцій обох підприємств;

д) одна з осіб безпосередньо чи опосередковано контролює іншу;

е) обидві особи безпосередньо чи опосередковано контролюються третьою особою;

є) особи разом безпосередньо чи опосередковано контролюють третю особу;

ж) особи, що знаходяться у шлюбі, родинних відносинах, є усиновителем та усиновленим, шкідувальником чи підлітчим;

11) подібний товар – товар, який є ідентичним товару, що є об'єктом розслідування чи перегляду або може стати об'єктом розслідування чи перегляду, або у разі відсутності такого товару – інший товар, який має характеристики, подібні до характеристик товару, що є об'єктом розслідування чи перегляду або може стати об'єктом розслідування чи перегляду. Подібність товару оцінюється на підставі об'єктивних критеріїв, включаючи, але не обмежуючись такими:

- сировина;
- хімічний склад;
- фізичні властивості (характеристики);
- технічні стандарти та вимоги;
- процес виробництва;
- використання та застосування;
- ступінь заміності.

Будь-які з цих критеріїв окремо чи у поєднанні з іншими не обов'язково є вирішальними для визначення подібності товару;

12) період розслідування або перегляду має одне з наступних значень:

а) для цілей встановлення факту субсидування – період, протягом якого встановлюється, чи стримали виходу від субсидій експортери з країни, щодо якої проводиться розслідування. Цей період, за звичайних обставин, є останнім звітним роком такого стримувача, або інший період, що становить не менше ніж шість місяців та безпосередньо передє порушення розслідування або перегляду щодо якого є надійні фінансові та інші відповідні дані;

б) для цілей встановлення факту наявності шкоди – період, протягом якого встановлюється, чи зазнала галузь вітчизняного виробництва істотної шкоди. За звичайних обставин, цей період охоплює термін, що складає не менше трьох років, за винятком, якщо сторона, яка подає дані, здійснила діяльність протягом меншого періоду. Період, протягом якого встановлюється, чи зазнала галузь вітчизняного виробництва шкоди охоплює період, протягом якого збираються дані для встановлення факту субсидування.

Період розслідування або перегляду встановлюється Міністерством закінчується якомога ближче до дати початку розслідування або перегляду.

При визначенні конкретного періоду збору даних для кожного окремого розслідування або перегляду, Міністерство за можливості бере до уваги практику підприємств, у яких будуть запитуватись дані щодо фінансової звітності, та її вплив на наявність даних бухгалтерського обліку. Можуть враховуватися властивості товару, що є об'єктом розслідування, такі як

сезонність і циклічність, а також чинники іонування спеціального замовлення або індивідуальних продажів;

13) розслідування – антисубсидійне розслідування, що проводиться згідно з цим Законом;

14) товар, що є об'єктом розслідування або перегляду – товар, що імпортується та призначений для споживання та/або використання в Україні, опис якого міститься в офіційному повідомленні про порушення розслідування або перегляду;

15) уряд – означає уряд або будь-який суб'єкт владних повноважень на території країни експорту та/або країни походження; суб'єкт владних повноважень – установа, яка володіє, здійснює, або наділезна повноваженнями органу державної влади у країні експорту та або походження.

Називність владних повноважень визначається на підставі доказів. Липше факт того, що уряду належить більша частка в установі або органі не свідчить про наявність владних повноважень для цілей цього Закону;

16) Член СОТ означає країну або окрему митну територію, яка на момент порушення розслідування є членом Світової організації торгівлі (далі – СОТ);

17) шкода – означає істотну шкоду, заподіяну галузі вітчизняного виробництва, або загрозу її заподіяння, або істотне перешкодження створенню чи розширенню такої галузі.

Стаття 2. Міжвідомча комісія з міжнародної торгівлі

1. Повноваження Міжвідомчої комісії з міжнародної торгівлі (далі – Комісія) визначаються цим Законом, Законом України «Про захист від демпінгового імпорту», іншими законодавчими і підзаконними нормативно-правовими актами України. Порядок роботи Комісії визначається Комісією.

2. Комісія приймає рішення про:

- 1) порушення розслідування або перегляду остаточних компенсаційних заходів або зобов'язань;
- 2) застосування або незастосування попередніх або остаточних заходів або продовження дії остаточних заходів;
- 3) прийняття або продовження строку дії зобов'язань;
- 4) стягнення остаточних компенсаційних мит на зворотній основі;
- 5) розширення сфери остаточних компенсаційних заходів;
- 6) припинення розслідування або перегляду у разі прийняття зобов'язань;
- 7) припинення стягнення компенсаційних мит;
- 8) завершення розслідування або перегляду;
- 9) форму застосування та розмір компенсаційних заходів, їх зміну;

10) припинення дії зобов'язань у разі їх порушення або відмови від зобов'язань;

11) запровадження внесення коштів на депозит або оформлення боргового зобов'язання;

12) повернення, часткове повернення або стягнення коштів, внесених на депозит;

13) з інших питань, повноваження Комісії щодо розв'язання яких випливають з цього Закону, законодавчих і підзаконних нормативно-правових актів України.

3. Рішення Комісії є обов'язковими до виконання.

Стаття 3. Орган, що проводить розслідування та перегляди

1. Уповноваженим органом, що проводить розслідування та перегляди компенсаційних заходів, є Міністерство.

Міністерство уповноважене на визначення строків в рамках розслідування та переглядів компенсаційних заходів.

Міністерство здійснює моніторинг застосування компенсаційних заходів.

2. Органи державної влади зобов'язані на запит Міністерства подавати наявну в їх розпорядженні інформацію, необхідну для проведення розслідування, переглядів компенсаційних заходів та моніторингу, всебічно сприяти реалізації Міністерством покладених на нього цим Законом завдань.

Стаття 4. Мова провадження розслідування або перегляду

1. Розслідування та перегляд компенсаційних заходів здійснюються державною мовою України.

2. Докази та будь-яка інша інформація, подані Міністерству або Комісії у письмовій формі відповідно до цього Закону, враховуються за умови їх викладення державною мовою України.

Стаття 5. Обчислення строків

1. Строки вчинення дій на підставі цього Закону, встановлюються цим Законом або визначаються Комісією чи Міністерством. Право на вчинення дій втрачається після закінчення відповідних строків.

2. Строки, встановлені цим Законом або визначені Комісією чи Міністерством, обчислюються роками, місяцями і днями.

Строк може також визначатися посиленням на подію, яка повинна неминуче настати.

3. Строк, обчислований роками, закінчується у відповідні місяць і число останнього року цього строку.

4. Строк, обчислований місяцями, закінчується відповідного числа останнього місяця цього строку. Якщо кінець строку, обчислованого

місяцями, припадає на місяць, який не має відповідного числа, цей строк закінчується в останній день цього місяця.

5. Якщо строк визначається днями, його обчислюють з дня, наступного після того дня, з якого починається цей строк.

6. Строк, визначений посыланням на подію, яка повинна неминуче настати, обчислюється з наступного дня після настання події або в інший встановлений строк після настання відповідної події.

7. Якщо кінець строку припадає на неробочий день, останнім днем цього строку вважається перший після нього робочий день.

8. Останній день строку закінчується в момент закінчення робочого часу цього дня в Міністерстві.

Стаття 6. Реєстрація документів

До матеріалів справи добуваються та беруться до уваги лише ті документи, які надійшли до Міністерства у строк, визначений цим Законом, Комісією або Міністерством засобами поштового та/або електронного зв'язку та зареєстровані Міністерством.

Строк не вважається пропущеним, якщо документи були отримані Міністерством засобами поштового та/або електронного зв'язку до закінчення робочого часу останнього дня строку, при цьому реєстрація документу в Міністерстві відбулась протягом наступного робочого дня.

Стаття 7. Продовження строків

1. Запит на продовження строку, якщо дозволено цим Законом, розглядається лише у разі, якщо він поданий до Міністерства до закінчення попередньо встановленого строку. Першим днем продовження є наступний день після закінчення попередньо встановленого строку.

2. Міністерство може продовжити строк, якщо це практично можливо та не перешкоджає проведенню розслідування. Продовження строку здійснюється за умови подання заінтересованою стороною обґрунтувань такої необхідності та за наявності достатніх підстав.

РОЗДІЛ II ВИЗНАЧЕННЯ СУБСИДІЙ ТА РОЗРАХУНОК РОЗМІРУ СУБСИДІЙ

Стаття 8. Визначення субсидій

У цілях цього Закону слід вважати, що субсидія має місце якщо існує фінансове сприяння, яке надається урядом країни походження та/або експорту, коли уряд:

- а) практикує пряме переведення грошових коштів (зокрема, дотацій, позик або вливань капіталу), потенційну пряму передачу грошових коштів або зобов'язань (зокрема, гарантій за позиками);

б) відмовляється від доходів, що йому належать, або не стягує їх (зокрема, такі фіскальні стимулюючі заходи, як податкові кредити). У такому випадку збільшення експортованого товару від мит або податків, якими, як правило, обкладається подібний товар, коли він призначений для внутрішнього споживання, або зменшення таких мит чи податків у обсягах, що не перевищують нарахованої суми, не вважаються субсидією, за умови, що таке збільшення або зменшення здійснюється відповідно до положень, передбачених у Додатках I, II і III до цього Закону;

в) надає товари та послуги, крім загальної інфраструктури, або закуповує товари;

г) здійснює платежі до механізму фінансування, або доручає чи наказує приватній установі виконувати одну чи більше функцій, означених вище у пунктах (i), (ii) та (iii), які б за звичайних умов виконувалися урядом, причому практика їх застосування такою установою фактично не відрізняється від практики, яку, як правило, здійснював би уряд; або

г) існує підтримка доходів чи цін у будь-якій формі у розумінні Статті XVI Генеральної угоди з тарифів і торгівлі 1994 року.

Має місце вигода, що надається таким чином.

Вигода має місце також тоді, коли умови фінансової підтримки є більш сприятливими, ніж ті, що в іншому випадку були б доступними для страмувана на ринку.

Оцінка вигоди стримувана субсидії здійснюється відповідно до статті 11 цього Закону.

Стаття 9. Адресність субсидій

1. Компенсаційні заходи застосовуються тільки у випадку, коли субсидії є адресними, згідно з частинами другою – четвертою цієї статті.

2. З метою визначення адресності субсидії для підприємства, галузі виробництва або групи підприємств чи групи галузей виробництва (далі – певні підприємства), застосовуються наступні принципи:

1) якщо органом, що надає субсидію, або законодавством, відповідно до якого діє такий орган, явно обмежується доступ певних підприємств до субсидії, така субсидія вважається адресною;

2) субсидія не є адресною у разі, коли органом, що надає субсидію, або законодавством, відповідно до якого діє такий орган, встановлюються об'єктивні критерії або умови, які визначають право на отримання і розмір субсидії, але за умови, що право на отримання є автоматичним і такі критерії або умови суворо дотримуються;

Під об'єктивними критеріями або умовами слід розуміти критерії або умови, які є нейтральними, не надають переваги одним підприємствам над іншими, є економічними за характером і горизонтальними за застосуванням (зокрема,

кількість працівників або розмір підприємства). Відповідні критерії або умови мають бути чітко сформульованими у законодавстві таким чином, щоб була можливість їх перевірити.

3) якщо, незважаючи на будь-яку видимість відсутності адресності, згідно принципів, зазначених у пунктах 1 і 2 цієї частини, є підстави вважати, що субсидія є адресною, наступні фактори можуть бути розглянуті:

використання програми надання субсидій обмеженою кількістю певних підприємств;
 переважно використання програми надання субсидій певними підприємствами;
 надання непропорційно великих обсягів субсидій певним підприємствам;

спосіб, у який орган, що надає субсидію, здійснював дискреційні повноваження під час прийняття рішення щодо надання субсидій.

Для застосування положень цього пункту мають враховуватися, зокрема:

інформація про частоту відхилення або задоволення заяв на отримання субсидій та причини прийняття таких рішень.

ступінь диверсифікації економічної діяльності в межах юрисдикції органу, що надає субсидію, а також тривалість часу, протягом якого діє програма надання субсидій.

3. Субсидія, надання якої обмежено певними підприємствами, розташованими у визначеному географічному регіоні в межах юрисдикції органу, що надає субсидію, вважається адресною. Встановлення або зміна ставок податків, які загально застосовуються державними органами будь-якого рівня, не вважається адресною субсидією для цілей цього Закону.

4. Незважаючи на положення, визначені частинами другою і третьою цієї статті, субсидії вважаються адресними, якщо вони:

1) де-юре чи де-факто (в ролі єдиної або однієї з умов) обумовлені показниками експорту, включаючи приклади субсидій, наведених у Додатку І до цього Закону;

2) де-юре чи де-факто (в ролі єдиної або однієї з умов) обумовлені використанням вітчизняних товарів на перевагу від імпортованих.

Для цілей пункту 1 цієї статті субсидії вважаються такими, що фактично залежать від показників експорту, коли фактами підтверджується, що надання субсидій, хоча і законодавчо не обумовлено показниками експорту, є прив'язаним до фактичного або очікуваного обсягу експорту або надходження від експорту. Ліпше той факт, що субсидія надається підприємствам, що займаються експортом, не може бути підставою для того, щоб вважати таку субсидію експортною.

5. Будь-який факт визначення адресності субсидії відповідно до цієї статті доводиться на підставі інформації, що ґрунтується на доказах.

Стаття 10. Загальні принципи розрахунку суми субсидій, що дає підстави для застосування компенсаційних заходів

1. Сума субсидій, що дає підстави для застосування компенсаційних заходів, розраховується стосовно вигоди, що надається отримувачу, існування якої встановлено протягом періоду розслідування наявності субсидування.

2. Сума субсидій, що дає підстави для застосування компенсаційних заходів розраховується на одиницю субсидованого товару, що експортується в Україну.

При встановленні цієї суми, зазначені нижче елементи можуть враховуватися із загальної суми субсидії:

1) будь-який реєстраційний збір або інші витрати, що обов'язково здійснюються для того, щоб мати право на субсидію або на її отримання;

2) експортне мито, податки та інші збори, що стягуються у разі експорту товару в Україну і спеціально призначаються для усунення субсидії.

Якщо заінтересована сторона вимагає такого відрахування, вона має довести, що ця вимога є обґрунтованою.

3. У разі, якщо субсидія надається не за обсягами товару, що виготовляється, виробляється, екпортується або транспортується, сума субсидії, що дає підстави для застосування компенсаційних заходів, визначається шляхом ділення загальної суми субсидії на показник рівня виробництва або продажу, або експорту цього товару у період розслідування стосовно наявності субсидування.

4. У разі, якщо субсидія може бути пов'язана з придбанням або майбутнім придбанням основного капіталу, сума субсидії, що дає підстави для застосування компенсаційних заходів, розраховується шляхом розподілу субсидії на періоди, які відображають нормальний рівень амортизації такого капіталу у відповідній галузі виробництва.

Сума, яка розраховується у такий спосіб, та відноситься до періоду розслідування, в тому числі та, що вишыває з основного капіталу, придбаного до цього періоду, розподіляється так, як описано в частині третій цієї статті.

У випадку відсутності амортизації капіталу, субсидія прирівнюється до безвідсоткової позики і визначається відповідно до частини другої статті 11 цього Закону.

5. У разі, якщо субсидія не може бути пов'язана із придбанням основного капіталу, сума вигоди, що надавалася протягом періоду розслідування, в основному відноситься до цього періоду і розподіляється відповідно до

частини третьої цієї статті, за умови, якщо особливі обставини не зумовляють її зарахування в інший період.

6. При розрахунку суми субсидії, що дає підстави для застосування компенсаційних заходів, береться до уваги вартість грошей з урахуванням фактору часу.

7. За виключенням випадків, передбачених у частині восьмій та статті 46 цього Закону, індивідуальний розмір суми субсидування визначається для кожного відомого експортера або іноземного виробника товару, що є об'єктом розслідування.

Для цілей визначення індивідуального розміру суми субсидування та для стягнення компенсаційного мита, різні юридичні особи можуть розглядатись як єдиний іноземний виробник або експортер в тому випадку, коли доведено, що структура відносин та торговельні відносини між такими особами або їх відносини з третьою особою є близькими. Будь-яке визначення щодо розгляду різних юридичних осіб в якості однієї повністю ґрунтується на фактах, а пояснення цього повинно бути включено до відповідного офіційного повідомлення.

8. Якщо при дослідженні іноземних виробників або експортерів було використано метод вибірки відповідно до положень статті 46 цього Закону, сума субсидування для іноземних виробників або експортерів, які співпрацювали, але не були відібрані, має дорівнювати показнику середньозваженої суми субсидії, яка встановлена для сторін, які брали участь у вибірці.

При цьому нульова сума субсидування, *de minimis*, сума субсидування або суми, що встановлені у зв'язку з ухваленням сторони від співпраці відповідно до статті 26 цього Закону, не беруться до уваги.

Стаття 11. Розрахунок розміру субсидії, що дає підстави для застосування компенсаційних заходів, відносно оцінки вигоди її отримувача

З метою розрахунку суми субсидії, що дає підстави для застосування компенсаційних заходів, відносно оцінки вигоди її отримувача застосовуються такі правила:

1) надання урядом акціонерного капіталу не вважається наданням вигоди, якщо інвестиції не можуть вважатися несумісними зі звичайною інвестиційною практикою, включаючи надання ризикового капіталу приватних інвесторів на території країни-походження та/або експорту;

2) позика, що надається урядом, не вважається наданням вигоди, якщо відсутня різниця між сумою, яку виплачує отримувач позики за урядовою позикою, та сумою, яку б він виплатив за порівнювану комерційну позичку,

яку підприємство фактично може стримати на ринку. У такому випадку вигодою вважається різниця між цими двома сумами;

3) гарантування позики урядом не вважається наданням вигоди, якщо відсутня різниця між сумою, яку отримувач позики виплачує за гарантованою урядом позикою, та сумою, яку б він виплатив за порівнювану комерційну позичку за відсутності урядової гарантії. У такому випадку вигодою вважається різниця між цими двома сумами з урахуванням різниці комісійних платежів;

4) поставка товарів та/або майна або послуг чи закупка товарів та/або майна урядом не вважається наданням вигоди, якщо така поставка не здійснюється за ціною, нижчою за адекватну, або якщо закупка не здійснюється за ціною, вищою за адекватну. Адекватна ціна встановлюється з урахуванням домінуючих ринкових умов, які склалися щодо відповідного товару та/або майна чи послуги у країні поставки чи закупки, включаючи ціну, якість, доступність, конкурентоздатність, транспортування та інші умови купівлі або продажу.

Якщо щодо відповідного товару та/або майна чи послуги у країні поставки чи закупки відсутні домінуючі ринкові умови, які можна було б використати в якості відповідних критеріїв, застосовуються наступні правила:

1) домінуючі ринкові умови у відповідній країні мають бути скориговані з урахуванням фактичних витрат, цін та інших факторів, наявних у цій країні, на відповідний обсяг, що відображає нормальні ринкові умови; або

2) у разі необхідності, використовуються доступні стримувачу домінуючі ринкові умови іншої країни або світового ринку.

РОЗДІЛ III ШКОДА ТА ПРИЧИННО-НАСЛІДКОВИЙ ЗВ'ЯЗОК

Стаття 12. Встановлення шкоди

1. Шкода галузі вітчизняного виробництва внаслідок субсидованого імпорту встановлюється на підставі результатів дослідження доказів обсягу субсидованого імпорту та впливу субсидованого імпорту на ціни подібних товарів на ринку України і на галузь вітчизняного виробництва.

При дослідженні обсягу субсидованого імпорту, Міністерство визначає чи мало місце значне зростання обсягів субсидованого імпорту або в абсолютних показниках, або відносно виробництва чи споживання в Україні. При визначенні впливу субсидованого імпорту на рівень цін Міністерство визначає:

чи були ціни товару, що є предметом субсидованого імпорту значно нижче цін аналогічного товару галузі вітчизняного виробництва; або

чи вплинув субсидований імпорту значною мірою на суттєве зниження цін подібного товару галузі вітчизняного виробництва; або

чи перешкоджав субсидований імпорту значною мірою зростанню цін подібного товару галузі вітчизняного виробництва, яке могло б бути за відсутності такого імпорту.

Будь-які з цих критеріїв окремо чи в поєднанні з іншими, не обов'язково є підставою для прийняття остаточного рішення.

Для цілей цієї частини субсидованим імпортом не може вважатися імпорту іноземного виробника або експортера, визначений Комісією таким, що не отримував жодних субсидій або отримував субсидію *de minimis*.

2. Якщо об'єктом розслідувань є одночасно імпорту товару більше ніж з однієї країни, вплив цього імпорту оцінюється сукупно за наявності таких умов:

1) сума субсидій, встановлена щодо імпорту товару, який є об'єктом розслідування із кожної країни експорту, перевищує мінімально доступимий рівень (*de minimis*) відповідно до пункту 8 статті 1 цього Закону;

2) обсяг імпорту цього товару із кожної країни експорту не є незначний з урахуванням положень пункту 7 статті 1 цього Закону; та

3) оцінка сукупного впливу імпорту є можливою з огляду на умови конкуренції між імпортованими товарами та умови конкуренції між імпортованими товарами та подібними товарами, що вироблені в Україні.

3. Дослідження впливу субсидованого імпорту на галузь вітчизняного виробництва здійснюється на основі оцінки всіх економічних факторів та показників, які впливають на стан галузі вітчизняного виробництва, в тому числі:

1) фактичне та потенційне скорочення: продажів, прибутків, виробництва, частки на ринку, продуктивності праці, рентабельності інвестицій, використання потужностей;

2) фактори, що впливають на ціни товару в Україні;

3) фактичні та потенційні негативні наслідки для: руху грошових коштів, запасів товарів, зайнятості населення, рівня заробітної плати, економічного зростання; можливості залучення капіталу або інвестицій;

4) у випадку сільськогосподарства, визначення того, чи відбулося збільшення витрат за програмами урядової підтримки.

Економічні фактори та показники, зазначені в цій частині повинні враховуватись при оцінці того, чи зазнає галузь вітчизняного виробництва істотної шкоди. Водночас, фактори і показники, які не перераховані в цій частині, також можуть враховуватись при оцінці шкоди за наявності відповідних доказів у матеріалах розслідування.

Будь-які з цих факторів та показників окремо чи у поєднанні з іншими не обов'язково є вирішальними для визначення чи зазнає галузь вітчизняного виробництва шкоди.

4. Вплив субсидованого імпорту повинен оцінюватись відносно вітчизняного виробництва подібного товару, якщо наявні фактичні дані дозволяють високремити таке виробництво на основі таких критеріїв, як виробничий процес, продаж подібного товару його виробляльками і прибутки.

Якщо виокремлення виробництва є неможливим, вплив субсидованого імпорту на галузь вітчизняного виробництва оцінюється на основі дослідження виробництва найужтої групи або асортименту товарів, які включають подібний товар, щодо якого може бути отримано необхідну інформацію.

Стаття 13. Загроза заповідання істотної шкоди

1. Встановлення загрози заповідання істотної шкоди повинно ґрунтуватися на фактах, а не просто на твердженні, припущенні або маловірогідній можливості. Зміна обставин, які б спричинили ситуацію, за якої субсидія заповідала б шкоду, повинна бути чітко передбачувана та неминуча.

2. При встановленні існування загрози заповідання істотної шкоди, стан галузі вітчизняного виробництва в період розслідування, включаючи дослідження впливу субсидованого імпорту на неї відповідно до частини четвертої статті 12 цього Закону, повинен бути врахований, з метою визначення основи для оцінки загрози заповідання істотної шкоди. Також розглядаються інші економічні фактори, в тому числі:

1) характер субсидій або субсидій, що є об'єктом розгляду, та вплив на торгівлю, який слід очікувати;

2) значні темпи зростання субсидованого імпорту на ринок України, що свідчать про ймовірність значного зростання обсягів імпорту;

3) наявність в експортера достатнього експортного потенціалу або його неминуче та значне зростання, що свідчить про ймовірність значного зростання обсягу субсидованого експорту на ринок України, з урахуванням наявності інших експортних ринків, які можуть поглинути додаткові експортні поставки;

4) чи здійснюється імпорту за цінами, які є значно нижчими або впливають на зниження цін вітчизняної галузі виробництва, що ймовірно може призвести до зростання попиту на імпорту в майбутньому, та

5) запаса товару, який є об'єктом розслідування.

Зазначені економічні фактори повинні бути враховані при оцінці того, чи існує загроза заповідання істотної шкоди галузі вітчизняного виробництва. Інші фактори також можуть бути розглянуті при оцінці загрози заповідання істотної шкоди галузі вітчизняного виробництва за наявності відповідних доказів у матеріалах розслідування.

Будь-які з цих факторів окремо чи у поєднанні з іншими не обов'язково є вирішальними при прийнятті рішення, але сукупність факторів, що розглядаються, повинна свідчити, що подальший субсидований імпорту є неминучим і, якщо не будуть застосовані заходи для запобігання цьому, неминучим є заподіяння істотної шкоди галузі вітчизняного виробництва.

Стаття 14. Причинно-наслідковий зв'язок

1. Усі докази, представлені відповідно до частини другої та четвертої статті 12 цього Закону, повинні доводити, що субсидований імпорту заподіє шкоду у розумінні цього Закону. Доведення причинно-наслідкового зв'язку між субсидованим імпортом і шкодою, заподіяною галузі вітчизняного виробництва повинно ґрунтуватися на вивченні всіх доказів, що містяться у матеріалах розслідування.

2. Під час встановлення причинно-наслідкового зв'язку Міністерством повинні бути досліджені інші відомі фактори. Шкода, спричинена такими іншими факторами, не повинна бути віднесена на рахунок субсидованого імпорту. Фактори, які можуть бути розглянуті у зв'язку з цим, включають:

- 1) обсяги і ціни несубсидованого імпорту;
  - 2) скорочення попиту або зміни у структурі споживання;
  - 3) обмеження торгівлі та конкуренції між третіми країнами та вітчизняними виробниками;
  - 4) розвиток технологій;
  - 5) показники експорту, та
  - 6) продуктивність галузі вітчизняного виробництва.
- Фактори, не зазначені в цій частині також можуть бути розглянуті за умови, що відповідні докази містяться у матеріалах розслідування.

Стаття 15. Визначення галузі вітчизняного виробництва

1. З метою визначення галузі вітчизняного виробництва враховується наступне:
  - 1) у разі, якщо виробники подібного товару в Україні пов'язані з експортерами або імпортерами або одночасно є імпортерами товару, про який стверджується, що він субсидується, галузь вітчизняного виробництва може ґлумачитись як така, що стосується решти виробників;
  - 2) за виняткових обставин територія України може поділятися на два або більше конкурентоспроможних ринки (регіони), а виробники на кожному з ринків можуть вважатись за окрему галузь виробництва, якщо:
    - у межах кожного такого ринку виробники продають весь або більшу частину виробленого товару, що є об'єктом розслідування на цьому ринку; та

при задоволенні попиту на кожному такому ринку ступінь залуч виробників такого товару, які розташовані на іншій частині території Укр є незначною.

За таких обставин може бути встановлено факт шкоди навіть тоді, основній частині загальної галузі вітчизняного виробництва не залуч шкоди за умови, що:

субсидований імпорту зосереджується на такому окремому ринку; г субсидований імпорту заподіє шкоду виробникам, що виробляють або більшу частину товару на цьому ринку.

2. Для цілей пункту 1 частини першої цієї статті виробники вважак пов'язаними з експортерами або імпортерами за наявності наступних умк
  - 1) один з них безпосередньо або опосередковано контролюється тре особю; або
  - 2) обидва безпосередньо або опосередковано контролюються тре особю; або
  - 3) вони разом безпосередньо чи опосередковано контролюють трено осо умови, якщо є підстав вважати або підозрювати, що наслідки такого зв' що можуть змусити відповідного виробника діяти інакше, ніж виробник не перебувають у такому зв'язку.

Для цілей цієї частини вважається, що один контролює іншого, якщо пер може юридично або фактично обмежувати чи здійснювати управл другим.

3. Для цілей пункту 2 частини першої цієї статті, коли галузь вітчизна виробництва ґлумачиться як сукупність виробників на певному ринк певному регіоні) України, експортерам повинна бути надана можли запропонувати прийняти зобов'язання відповідно до статті 52 цього За для продажу товарів на такому ринку.

Якщо у найкоротші строки не було запропоновано прийняття відповіді зобов'язань або якщо має місце випадок, визначений у статті 58 л Закону, може бути застосовано попередие або остаточне компенсаційне і щодо імпорту в Україну в цілому. В таких випадках застосування мита і бути обмежено певним колом виробників та експортерів, які здійснк поставки на відповідний ринок.

4. Для цілей цієї статті застосовуються положення частини п'ятої стат цього Закону.

РОЗДІЛ ІV

НАЦІОНАЛЬНИЙ ІНТЕРЕС

Стаття 16. Визначення національного інтересу

1. Попередні та остаточні компенсаційні заходи не можуть бути застосовані або подовжені без проведення дослідження та визначення їх відповідності національному інтересу відповідно до положень цього Розділу.

Для цілей захисту національного інтересу дія компенсаційного заходу, що застосовується, може бути призупинена відповідно до статті 71 цього Закону.

2. Встановлення, чи потребує національний інтерес застосування попередніх або остаточних компенсаційних заходів, повинно ґрунтуватися на одній інтересів вітчизняних виробників, імпортерів, постачальників, користувачів та споживачів. Додатково мають враховуватися:

- 1) вплив субсидованого імпорту на зайнятність населення;
- 2) інвестиції вітчизняних виробників, імпортерів, користувачів та споживачів;
- 3) міжнародні економічні інтереси України.

3. Для цілей цієї статті рішення щодо національного інтересу приймається за умови, що всім сторонам, зазначеним у частині другій цієї статті надано можливість повідомити свою точку зору. Таке рішення має базуватися на обґрунтованій інформації.

4. При дослідженні питання національного інтересу, належним чином слід врахувати необхідність зменшення негативного впливу субсидії, що заподіє шкоду галузі вітчизняного виробництва, а також відновлення конкуренції.

5. При здійсненні оцінки національного інтересу у розслідуванні, де галузь вітчизняного виробництва визначається відповідно до частини третьої статті 1.5 цього Закону як сукупність виробників, що здійснюють свою діяльність на певному ринку України, особлива увага повинна приділятися інтересам цього ринку.

6. Компенсаційні заходи не застосовуються у випадку, якщо Комісія встановлює, що застосування таких заходів не відповідає національному інтересу.

РОЗДІЛ V

ПОРУШЕННЯ ТА ПРОВЕДЕННЯ РОЗСЛІДУВАННЯ

Глава 1

Загальні положення проведення розслідування

Стаття 17. Загальні положення проведення розслідування

1. Міністерство та Комісія мають забезпечити неупереджений і об'єктивний антисубсидійний процес. Рішення, що приймаються Комісією, мають містити детальні та достатні обґрунтування, докази та висновки.

2. Компенсаційні заходи можуть застосовуватися лише на підставі результатів розслідувань, порушених та проведених згідно з цим Законом та

у відповідності з міжнародними договорами, згода на обов'язковість яких надана Верховною Радою України.

Стаття 18. Права сторін

1. Під час проведення розслідування Міністерство та Комісія повинні забезпечувати право заінтересованих сторін на участь у змагальному процесі та повний захист, як це передбачено цим Законом.

Заінтересовані сторони можуть подавати інформацію і докази під час розслідування у строки, визначені Міністерством та/або Комісією.

2. Права, зазначені у частині першій цієї статті, мають глумачитися і застосовуватися із врахуванням обов'язку Міністерства та Комісії завершити розслідування у строки, визначені статтею 33 цього Закону.

3. Права, зазначені у частині першій цієї статті, набуваються стороною з моменту її реєстрації Міністерством у якості заінтересованої сторони.

4. На запит заінтересованих сторін Міністерство повинно оперативно надавати їм можливість ознайомитися з усією некофіційною інформацією, отриманою в рамках розслідування.

Міністерство може також надати електронний доступ до некофіційної інформації, отриманої в рамках розслідування. Умови організації електронного доступу встановлює Міністерство.

5. Зареєстровані сторони та інші вітчизняні виробники, імпортери, користувачі і їх галузеві організації, а також галузеві організації споживачів можуть надавати Міністерству інформацію стосовно національного інтересу згідно зі статтею 16 цього Закону.

6. Міністерство інформує усі заінтересовані сторони про намір введення тимчасового компенсаційного мита. Відповідне інформаційне повідомлення направляється заінтересованим сторонам завчасно до направлення Комісії попереднього звіту про результати розслідування згідно зі статтею 47 цього Закону. Таке повідомлення має містити стислий опис запропонованого заходу тільки в інформаційних цілях.

Іноземні виробники та/або експортери повинні отримати детальну інформацію про свої власні розрахунки розміру субсидування і, за необхідності, маржі, достатньої для усунення шкоди, заподіяної галузі вітчизняного виробництва.

Іноземні виробники та/або експортери можуть подати свої коментарі тільки стосовно точності розрахунків. Такі коментарі беруться до уваги у звіті відповідно до статті 47 цього Закону за умови, що вони подані у строк, встановлений Міністерством.

Стаття 19. Консультатії з компетентними органами країни експорту

1. В ході розслідування Міністерство надає компетентним органам країни експорту розумну можливість проведення консультацій з ним для уточнення фактичної ситуації та досягнення взаємоприйнятних рішень.

Комісія не може приймати позитивне попереднє або остаточне рішення про застосування компенсаційних заходів, якщо розумну можливість для проведення консультацій не було надано.

2. Обов'язок надати розумну можливість для проведення консультацій не перешкоджає Міністерству та Комісії здійснювати підготовку в короткі строки попередніх чи остаточних рішень, позитивних чи негативних або у застосуванні попередніх чи остаточних заходів згідно з цим Законом.

Стаття 20. Матеріали справи

1. Міністерство веде і регулярно оновлює матеріали справи з кожного розслідування.

2. Усі інформація, представлена для цілей розслідування заінтересованими сторонами та отримана Міністерством з інших джерел, використаних у розслідуванні, має долучатися до матеріалів справи.

Стаття 21. Інформація для цілей розслідування та її використання

1. Міністерство має право звертатися із запитом про подання інформації до заінтересованих сторін, визначених у пункті 2 статті 1 цього Закону.

2. Міністерство має право одержувати від органів державної влади України, державних установ, агентств та експертних організацій будь-яку інформацію, у тому числі з обмеженим доступом, документи, що стосуються розслідування, включаючи матеріали з технічним аналізом.

3. Усі заінтересовані сторони розслідування отримують повідомлення щодо інформації, яку слід подати для такого розслідування.

В найкоротші строки після порушення розслідування, Міністерство детально визначає інформацію, яку мають подати заінтересовані сторони, та формат її подання. З метою отримання інформації Міністерство направляє заінтересованим сторонам відповідні запити та/або запитальники.

4. Усім заінтересованим сторонам розслідування дається достатня можливість подати у письмовій формі будь-які докази, які вони вважають суттєвими для цілей такого розслідування, у тому числі на основі інформації, що міститься в неконфіденційній частині матеріалів справи.

5. Усі заінтересовані сторони мають право представити свою точку зору на основі інформації, що міститься в неконфіденційній частині матеріалів справи.

6. Міністерство та Комісія беруть до уваги інформацію, подану відповідно до цієї статті, якщо вона є достатньо обґрунтованою, з урахуванням строків завершення розслідування.

7. Міністерство бере до уваги будь-які складнощі, які можуть виникнути у заінтересованих сторін в процесі подання інформації, особливо невеликих виробників, і надає їм в цьому практично можливе сприяння.

8. Інформація, стримана згідно з цим Законом, може бути використана виключно відповідно до мети, з якою вона була запитувалась.

Ці положення не виключає можливість використання інформації, отриманої в рамках одного розслідування, з метою ініціювання інших розслідувань або переглядів в рамках того ж антисубсидійного процесу.

9. Сторона, що подає інформацію, зберігає докази її відправлення, щоб у разі запиту, надати їх Міністерству.

10. Вимоги до форми подання інформації визначаються Міністерством.

Стаття 22. Вимоги до інформації, що подається заінтересованими сторонами

1. Міністерство враховує інформацію, подану заінтересованими сторонами, за умов виконання ними наступних вимог:

1) таблиці і графіки містять детальні посилання на інформаційні джерела і конкретизують розрахунки і коригування, використані для їх підготовки, щоб було можливо перерахувати ці показники, використавши вихідні дані;

2) інформація містить відповідні посилання і використані джерела;

3) статистичні і економічні розрахунки, методологічні відомості, а також числові моделювання містять усі відомості, такі як:

використану електронну базу даних, із зазначенням джерела цих даних та періоду, якого вони стосуються;

визначення комп'ютерної програми, яка використана для розрахунку;

обґрунтування періоду, обраного для таких розрахунків;

обґрунтування виключення зразку із розрахунку, якщо доцільно;

пояснення щодо припущень, зроблених у економічному аналізі чи моделюванні, з обґрунтуванням використаних функціональних форм;

пояснення відповідності запропонованих методів аналізу питань, що розглядаються у розслідуванні;

інші відомості та/або дані незалежно від їх викладу, необхідні для повного розуміння і відтворення представлених результатів.

2. Інформація, подана не у відповідності визначеним вимогам, може не долучатися до матеріалів справи. У такому разі Міністерство інформує відповідну заінтересовану сторону про своє рішення протягом п'яти днів з дня його прийняття.

Стаття 23. Конфіденційна інформація

1. Інформація, що за своєю природою є конфіденційною (наприклад, якщо її розкриття дасть суттєву перевагу конкуренту або матиме суттєвий негативний вплив на особу, що подала цю інформацію, або на особу, від якої така інформація була отримана), або яка подана заінтересованими сторонами розслідування на конфіденційній основі із наведенням обґрунтованих причин конфіденційності, повинна розглядатися Міністерством та Комісією як така, що є конфіденційною.

Обґрунтування причин конфіденційності інформації оцінюються Міністерством. Причина, не вважається достатньою, якщо інформація, щодо якої застосується збереження конфіденційності, носить явно публічний характер або знаходиться у вільному доступі.

2. При поданні інформації заінтересовані сторони мають чітко зазначити, щодо якої саме частини цієї інформації вони вимагають забезпечення конфіденційності. Конфіденційна інформація не може розкриватися без дозволу сторони, що представила цю інформацію.

Інформація, якою обмінюються Міністерство і Комісія, інформація стосовно засідань Комісії або щодо службових документів Міністерства чи Комісії стосовно розслідування не розголошується.

3. Вимога заінтересованої сторони щодо надання інформації статусу конфіденційної може бути відхилена, якщо Міністерство, зокрема, дійде висновку, що підстави, наведені для цього, є недостатніми. В такому випадку Міністерство інформує відповідну сторону, що її вимога про забезпечення конфіденційності не може бути задоволена, якщо вона не доведе Міністерству, що інформація наведена із відповідних джерел, є достовірною. Якщо пояснення, подані цією стороною, є незадовільними, ця інформація може не братися Міністерством до уваги.

4. Ця стаття не перешкоджає розкриттю Міністерством та Комісією загальної інформації, зокрема, про причини, з яких вони прийняли рішення згідно з цим Законом, або розкриттю фактичної інформації, на яку спирається Комісія, пояснюючи свої рішення. Таке розкриття має враховувати законні інтереси відповідних сторін розслідування, які не бажають розголошення їх конфіденційної інформації.

Стаття 24. Неконфіденційне резюме інформації

1. Усі заінтересовані сторони, що подають конфіденційну інформацію, додають разом з нею також її неконфіденційне резюме.

Заінтересована сторона, що подає конфіденційну інформацію одночасно надсилає її неконфіденційне резюме усім іншим заінтересованим сторонам. З цієї метою Міністерство веде та оновлює список заінтересованих сторін та надає доступ до нього заінтересованим сторонам. Розсилка документів, за можливістю, здійснюється в електронній формі. Докази відправлення інформації направляються до Міністерства для їх включення до матеріалів справи. Якщо неконфіденційне резюме не направляється заінтересованим

сторонам, Міністерство може не брати таку інформацію до уваги у ході розслідування.

2. Неконфіденційне резюме повинно бути настільки деталізованим, щоб була зрозумілою суть конфіденційної інформації.

Інформація у числовій формі, що подається у неконфіденційному резюме, може відображатися в індексах або величинах. Неконфіденційне резюме має містити прямижки про будь-яку інформацію, яка була подана із зазначенням відповідних причин.

3. За виняткових обставин сторони, що подають конфіденційну інформацію, можуть зазначити, що ця інформація не підлягає скороченню. У таких випадках вони наводять пояснення причин, з яких підготовка неконфіденційного резюме цієї інформації є неможливою.

4. Якщо Міністерством встановлено, що інформація в неконфіденційному резюме є недостатньою, або є недостатнім обґрунтування причин неможливості підготовки неконфіденційного резюме інформації, заінтересована сторона у встановлений Міністерством строк повинна:

- 1) внести зміни до неконфіденційного резюме відповідно до вимог цієї статті; або
- 2) дати згоду на включення цієї інформації у неконфіденційну частину матеріалів розслідування; або
- 3) утриматися від подання запитованої інформації; або
- 4) продемонструвати Міністерству, на основі відповідних джерел, що ця інформація є достовірною.

Для цієї статті повнота та достатність неконфіденційного резюме інформації встановлюється Міністерством. Міністерство може не брати до уваги інформацію, якщо вона подана не у відповідності вимогам цієї статті.

Стаття 25. Слухання та консультації

1. Заінтересовані сторони можуть подати письмовий запит щодо проведення слухань та/або консультацій у строк, встановлений Міністерством, із зазначенням переліку питань для розгляду.

Слухання та консультації можуть призначатися Міністерством.

Рішення щодо слухань та/або консультацій, порядку їх проведення приймається Міністерством. Міністерство інформує заінтересовані сторони про відповідне рішення за 10 днів до дати проведення слухань та/або консультацій.

2. У ході слухань та консультацій розглядаються питання по суті розслідування та/або по процедурі.

3. Залежно від обговорюваних питань, на консультаціях можуть бути присутніми одна або кілька заінтересованих сторін.

4. Під час розслідування заінтересованим сторонам на їх запит може надаватися можливість зустрітися з іншими сторонами, які мають протилежні погляди, для обміну позиціями та аргументами.

5. Заінтересовані сторони, які брали участь у слуханнях та/або консультаціях, повинні надати Міністерству неконфіденційне резюме своїх презентацій та заяв для включення до неконфіденційної частини матеріалів справи.

Інформація, представлена усно на слуханнях та/або консультаціях, розглядається під час розслідування за умови, що вона подана Міністерству у письмовій формі протягом 10 днів з дати їх проведення.

Якщо ведеється стенограма слухань або консультацій, ця стенограма долучається до конфіденційної частини матеріалів справи.

6. Після завершення консультацій щодо розкриття інформації стосовно розрахунків зазначених у статті 51 цього Закону, Міністерство додає до матеріалів справи стислий опис питань, що обговорювалися під час цих консультацій. Якщо такий опис містить конфіденційну інформацію, має бути підготовлене неконфіденційне резюме для включення до неконфіденційної частини матеріалів справи.

7. Участь у слуханнях та/або консультаціях є правом заінтересованих сторін. Неможливість бути присутнім на слуханнях та консультаціях не тягне за собою негативних наслідків.

Стаття 26. Ухилення заінтересованої сторони від співпраці

1. Якщо заінтересована сторона відмовляє у доступі або в інший спосіб не надає потрібної інформації у строк, встановлений відповідно до цього Закону, або створило значні перешкоди для розслідування, Міністерство може робити попередні чи остаточні висновки на основі наявної інформації.

Якщо встановлено факт подання заінтересованою стороною недостовірної або оманливої інформації, Міністерство може не брати таку інформацію до уваги і використовувати наявну інформацію.

Інформація про наслідки ухилення від співпраці публікується в офіційному повідомленні про порушення розслідування та направляється заінтересованим сторонам.

2. Відмова подати відповідь в електронній формі не вважається відмовою (ухиленням) від співпраці, якщо така сторона доведе, що подання відповіді у такий спосіб призвело б до надмірного навантаження або невикраданних додаткових витрат.

3. Якщо інформація, подана заінтересованою стороною, є неповною або містить інші недоліки, вона береться Міністерством до уваги, за умови що:

1) її неповнота не укладене можливості Міністерства зробити точні висновки; та

2) така інформація:

подана належним чином у відповідні строки;

придатна до перевірки; та

3) заінтересована сторона діяла добросовісно в міру своїх можливостей.

4. У випадку, коли Міністерство у ході розслідування частково або повністю не враховує інформацію або докази, воно невідкладно інформує заінтересовану сторону, яка їх подала, про причини неврахування та строк, протягом якого відповідна сторона має можливість подати додаткову інформацію та докази.

Якщо Міністерство не враховує додаткову інформацію або докази, воно інформує заінтересовану сторону про причини неврахування, а також наводить ці причини в остаточному звіті про результати розслідування.

5. Якщо Міністерство робить висновки, включаючи висновки щодо суми субсидії, що свідчать про наявність підстав для застосування компенсаційних заходів, на основі наявної інформації відповідно до частини першої цієї статті, зокрема, на підставі інформації, яка наводиться у заяві про порушення розслідування, така інформація, якщо можливо, перевіряється з урахуванням встановлених строків розслідування. Така перевірка здійснюється шляхом звернення до незалежних джерел, які є у розпорядженні Міністерства, та/або інформації, яка надходить до Міністерства у ході розслідування від інших заінтересованих сторін, і стосується: рівня цін, що публікуються, офіційної статистичної звітності щодо імпорту та митної статистики. Така інформація, за необхідності, може включати дані стосовно світового або інших репрезентативних ринків.

6. Якщо заінтересована сторона повністю або частково ухиляється від співпраці з Міністерством та у зв'язку з цим не подає інформацію, що стосується розслідування, результати розслідування для цієї сторони може бути менш оптимістичним, ніж у разі, коли сторона не ухиляється від співпраці.

Стаття 27. Перевірка інформації

1. За виключенням обставин, передбачених статтею 26 цього Закону, в ході розслідування Міністерство має переконатися в точності і повноті інформації, поданої заінтересованими сторонами, на якій ґрунтуюватимуться його висновки.

Перевірка інформації, як правило, здійснюється шляхом:

1) дослідження інформації у письмовій формі, отриманої від заінтересованих сторін, органів державної влади України або отриманої Міністерством *ex officio*; та/або

2) візної перевірки документів заінтересованих сторін відповідно до статті 28 цього Закону.

Перевірка інформації може здійснюватися у будь-який момент до завершення підготовки звіту про суттєві факти та обставини.

2. Для перевірки інформації, поданої сторонами, Міністерство може звернутися за сприянням до членів Комісії, органів державної влади України, недержавних установ та незалежних експертів. За необхідності вони мають надати Міністерству відповідну інформацію і докази, які є в їх розпорядженні в межах встановленого Міністерством для цього строку.

Якщо Міністерство вважає за потрібне, представники органів державної влади України, недержавних установ та незалежні експерти можуть бути залучені до візних перевірок.

Стаття 28. Візні перевірки

1. Положення цієї статті застосовуються, якщо Міністерство вирішує перевірити інформацію, подану будь-якою заінтересованою стороною шляхом візної перевірки.

2. В офіційному повідомленні, опублікованому згідно зі статтю 43 цього Закону, Міністерство зазначає про те, що подана інформація може підлягати візній перевірці. Також в офіційному повідомленні зазначається те, що у разі якщо заінтересована сторона прямо не погоджується на проведення візної перевірки, Міністерство може застосовувати положення статті 26 цього Закону.

3. В ході розслідування Міністерство може провести візну перевірку інформації, поданої такими заінтересованими сторонами:

- 1) компетентними органами країни експорту;
- 2) вітчизняним виробником;
- 3) іноземними виробниками або експортерами;
- 4) імпортерами;
- 5) користувачами і споживачами;
- 6) об'єднаннями, які представляють інтереси сторін, згаданих у пунктах 2–5 цієї частини; або
- 7) будь-якою іншою фізичною або юридичною особою, яка не є заінтересованою стороною розслідування, за наявності обґрунтованої необхідності.

4. Повідомлення про намір провести візну перевірку Міністерство направляє не пізніше ніж:

- 1) за 30 днів до запропонованої дати початку перевірки, у разі перевірки заінтересованих сторін, розташованих за межами України;

2) за 20 днів до запропонованої дати початку перевірки, у разі перевірки заінтересованих сторін, розташованих в Україні.

5. До закінчення строку, вказаного у повідомленні, направленого відповідно до частини четвертої цієї статті, заінтересовані сторони надають письмову згоду на проведення візної перевірки і узгоджують запропоновану дату.

Якщо за об'єктивних причин запропонована дата є неприйнятною для заінтересованої сторони, Міністерство пропонує альтернативну дату, враховуючи необхідність завершити розслідування у встановлені строки.

Після стримання згоди заінтересованої сторони на проведення перевірки, Міністерство невідкладно повідомляє компетентним органам країни експорту назву і адресу підприємства, яке перевірятиметься, та узгоджену дату перевірки.

6. Міністерство може застосувати положення, передбачені статтею 26 цього Закону у будь-якому з таких випадків:

- 1) компетентні органи країни експорту та/або іноземні виробники чи експортери заперечують проти візної перевірки;
- 2) запропонована дата візної перевірки не була узгоджена, хоча Міністерство намагалось врахувати коментарі, отримані від іноземних виробників чи експортерів;
- 3) згода на проведення візної перевірки була відкликана до початку проведення такої перевірки;
- 4) заінтересована сторона вимагають змінити узгоджену дату, за винятком випадку, коли Міністерство вважає таку зміну обґрунтованою, і вона не перешкоджає завершенню розслідування у встановлений строк;
- 5) в будь-якому іншому випадку, якщо існують обґрунтовані підстави для застосування поножень статті 26 цього Закону.
7. Візні перевірки, як правило, здійснюються після стримання відповіді на запитання.

8. Не пізніше ніж за 15 днів до початку візної перевірки, підприємство, яке перевірятиметься, повинне бути повідомлене про характер інформації, що підлягає перевірці. У ході перевірки Міністерство може уточнювати і запитувати більш детальну інформацію.

Відповіді на запити або питання, поставлені Міністерством підприємству, яке перевірятиметься, що є необхідними для проведення візної перевірки, за можливості, надаються перед початком такої перевірки.

9. На початку візної перевірки заінтересована сторона має можливість надати пояснення стосовно інформації, яка раніше надавалася Міністерству та внести до неї незначні зміни або уточнення.

10. Якщо заінтересована сторона ускладнює, затримує або перешкоджає нормальному проведенню виїзної перевірки, або якщо заінтересована сторона вимагає її відміни чи завершення до того, як Міністерство самостійно прийме таке рішення, Міністерство може негайно прийняти перевірку. У такому разі, до завершення перевірки Міністерство інформує заінтересовану сторону про те, що її дії можуть бути підставою для застосування положень статті 26 цього Закону. Факти та обставини, які призвели до дострокового завершення виїзної перевірки, докладно відображаються у звіті про проведення перевірки.

11. За результатами виїзної перевірки Міністерством готується звіт, який протягом 20 днів від дати завершення такої перевірки направляється заінтересованій стороні, інформація якої перевірялась, для подання коментарів. На основі узгодженого тексту звіту заінтересованою стороною готується неконфіденційне резюме такого звіту з урахуванням вимог статті 24 цього Закону та направляється Міністерству у встановлений ним строк.

12. Якщо Міністерство має намір залучити представників недержавних установ та незалежних експертів до складу осіб, що будуть здійснювати перевірку, заінтересовані сторони та/або особи, а також компетентні органи країни експорту інформуються про це у порядку встановленому у частині четвертій цієї статті.

У разі участі представників недержавних установ та незалежних експертів у перевірці, такі особи несуть відповідальність за порушення вимог конфіденційності згідно чинного законодавства України. Міністерство не налягає на залученні представників недержавних установ та незалежних експертів, щодо яких одна із сторін довела існування конфлікту інтересів або будь-яку іншу обґрунтовану причину.

13. Якщо вітчизняні виробники, що становлять значну частину вітчизняного виробництва, заперечують проти проведення виїзної перевірки або якщо не вдалося узгодити з цими вітчизняними виробниками дату такої перевірки, розслідування може бути припинено без застосування компенсаційних заходів.

Стаття 29. Розмір і форма компенсаційних мит

1. Розмір компенсаційного мита не повинен перевищувати розміру отриманих субсидій, що дають підстави для застосування компенсаційних заходів.

2. Якщо цим Законом не визначено інше, компенсаційні мита можуть застосовуватись у виді адвалорних, специфічних або комбінованих мит або у останній двох з них.

Компенсаційні заходи можуть застосовуватись у будь-якій іншій формі, що допускається Угодою про субсидії і компенсаційні заходи. За наявності

обґрунтованих обставин, вид мита може бути різним для іноземних виробників і експортерів з однієї країни щодо якої порушено розслідування.

Стаття 30. Правило нижчої ставки мита

Без шкоди для статті 29 цього Закону, розмір компенсаційного мита може бути меншим за загальну суму субсидій, якщо його розміру достатньо, щоб компенсувати шкоду для галузі вітчизняного виробництва.

Стаття 31. Митне оформлення

1. Попередні або остаточні компенсаційні мита стягуються центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну податкову і митну політику у формі, за ставкою і на умовах встановлених у відповідному рішенні про застосування компенсаційних заходів. Такі мита стягуються незалежно від сплати податків і зборів та інших платежів, які стягуються з імпорту.

2. Проведення розслідування та дія компенсаційних заходів не перешкоджають процедурам митного оформлення товару, який є об'єктом розслідування.

Стаття 32. Офіційні повідомлення

1. Офіційні повідомлення друкуються в Офіційному друкованому виданні Кабінету Міністрів України, як правило, протягом п'яти робочих днів з дати прийняття відповідного рішення.

2. Офіційно повідомляється про наступне:

- 1) порушення розслідування або перегляду;
- 2) попередні рішення, як позитивні, так і негативні;
- 3) остаточні рішення, як позитивні, так і негативні;
- 4) припинення або припинення розслідування у зв'язку із прийняттям зобов'язань відповідно до статті 54 цього Закону;
- 5) рішення про прийняття зобов'язань;
- 6) рішення про припинення зобов'язань;
- 7) рішення про припинення дії остаточних компенсаційних заходів;
- 8) інші дії чи рішення;

які підлягають повідомленню згідно із Угодою про субсидії і компенсаційні заходи; або

про які Міністерство або Комісія вважають за необхідне повідомити, для забезпечення права на повний захист та участь у змагальному процесі.

3. Офіційні повідомлення, як правило, повинні містити усю інформацію публічного характеру, враховану при підготовці рішень чи висновків. Якщо цим Законом не встановлено інше, такі повідомлення містять, як правило, відповідну інформацію, зазначену у пунктах 3-6 статті 22 Угоди про субсидії і компенсаційні заходи.

Якщо обсяг рішення Комісії є більшим за той, який, як правило, офіційно публікується, то публікації підлягає резолютивна частина рішення Комісії. В офіційному повідомленні також повинно бути вказано, що повний текст рішення Комісії з усією інформацією, зазначеною у цій частині, є доступним на веб-сайті Міністерства.

Стаття 33. Строк завершення розслідування

1. Розслідування завершується у встановленому порядку протягом одного року від дати його порушення. За виняткових обставин цей строк може бути продовжений Міністерством, але не більше ніж до 18 місяців.

Рішення про продовження строку розслідування має бути прийнято Міністерством до завершення попередньо встановленого строку, про що Міністерство невідкладно інформує заінтересовані сторони.

2. Розслідування завершується разом з прийняттям Комісією рішення про застосування остаточних компенсаційних заходів або про припинення розслідування без застосування заходів.

3. Датою завершення розслідування вважається дата прийняття відповідного рішення Комісією.

4. Розслідування завершується автоматично через 18 місяців від дати його порушення, за умови, що протягом цього строку Комісія не прийняла одне з рішень, передбачених у частині другій цієї статті. У такому разі після закінчення строку у 18 місяців протягом, як правило, п'яти робочих Міністерство публікує офіційне повідомлення про припинення розслідування.

Стаття 34. Завершення розслідування без застосування заходів

1. Розслідування невідкладно завершується, якщо Комісією прийнято рішення про відсутність достатніх доказів наявності субсидування або шкоди галузі вітчизняного виробництва для продовження розслідування.

Для цієї частини відсутність достатніх доказів субсидування або шкоди означає, *inter alia*, що сума субсидій є *de minimis*, відповідно до пункту 8 статті 1 цього Закону або що обсяг субсидованого імпорту, фактичного чи потенційного, є незначним відповідно до пункту 7 статті 1 цього Закону.

2. У разі, якщо заявник відкликав заяву, розслідування припиняється за рішенням Комісії, окрім випадків, коли Комісія, за поданням Міністерства, встановить, що таке припинення не відповідає національному інтересу.

Глава 2

Порушення розслідування

Стаття 35. Подання заяви про порушення розслідування

1. Розслідування з метою встановлення наявності та величини субсидії, наявності шкоди галузі вітчизняного виробництва та причинно-наслідкового зв'язку між субсидованим імпортом та шкодою галузі вітчизняного виробництва, про які стверджується, порушується за заявою галузі вітчизняного виробництва або від її імені, за винятком випадків, передбачених статтею 41 цього Закону.

Заява подається одним або кількома вітчизняними виробниками чи фізичною або юридичною особою, чи будь-якою асоціацією, що діють від імені такої вітчизняної виробника або виробників.

2. Заява подається у письмовій та в електронній формі. Конфіденційна та неконфіденційна версії заяви, надсилаються до Міністерства рекомендованим листом або подаються особисто. Кожна версія заяви, включно з додатками до неї, повинна бути пронумерована та позначена щодо статусу конфіденційності. Документи, які не позначені як конфіденційні, розглядаються як неконфіденційні.

Неконфіденційна версія заяви повинна бути оформлена відповідно до вимог статті 24 цього Закону. Якщо Міністерство вважає, що неконфіденційна версія заяви не відповідає вимогам статті 24 цього Закону, до порушення розслідування на запит Міністерства заявник повинен надати її нову версію.

Заявник до порушення розслідування подає Міністерству таку кількість копій неконфіденційної версії заяви у паперовому вигляді, яка відповідає кількості відомих сторін.

3. Заява вважається поданою наступного дня після її реєстрації у Міністерстві.

4. До моменту прийняття рішення про порушення розслідування, Міністерство та Комісія уникають розголошення інформації стосовно надходження заяви про порушення розслідування.

Однак після одержання належним чином оформленої заяви та до порушення розслідування Міністерство інформує компетентні органи відповідної країни експорту про надходження заяви.

5. Заява може бути відкликана до порушення розслідування, у цьому разі вона вважається такою, що не подавалася.

Стаття 36. Зміст заяви

1. Заява про порушення розслідування повинна містити достатні докази наявності субсидії (включачи за можливості її суму), шкоди галузі вітчизняного виробництва та причинно-наслідкового зв'язку між субсидованим імпортом та шкодою галузі вітчизняного виробництва про які

стверджується. Просте твердження, не підкріплене відповідними доказами, не може вважатися достатнім для виконання вимог цієї статті.

2. Заява повинна містити інформацію, яка в розумних межах наявна у розпорядженні заявника, зокрема, про:

1) особу заявника та опис обсягів і вартості виробництва ним подібного товару в Україні. Якщо заява подається від імені галузі вітчизняного виробництва, то заявник зазначає в ній:

галузь виробництва, від імені якої ця заява подається, включаючи обсяги і вартість виробництва нею подібного товару в Україні;

загальний обсяг виробництва подібного товару в Україні;

перелік усіх відомих вітчизняних виробників подібного товару (або об'єднань вітчизняних виробників подібного товару) та за можливості інформацію щодо обсягу і вартості виробництва цими виробниками подібного товару в Україні.

2) повний опис товару, про який стверджується, що він субявдується, назву країни (країн) походження або експорту товару, яка (які) є об'єктом розгляду;

3) кожного відомого експортера або іноземного виробника разом з переліком відомих осіб (фізичних або юридичних), які імпортують товар, що є об'єктом розгляду;

4) докази наявності, суму та характер субсидії, що є підставою для застосування компенсаційних заходів;

5) докази того, що школа, яка заповнюється галузі вітчизняного виробництва, спричинена наслідками субявдування. Такі докази включають відомості та/або дані про зростання обсягів субявдуваного імпорту, вплив цього імпорту на ціни подібних товарів в Україні та наслідок впливу імпорту на галузь вітчизняного виробництва, що підтверджується відповідними факторами та показниками, зазначеними у частинях другій і четвертій статті 1.2 цього Закону.

3. В заяві має бути вказано чи вимагає заявник застосування попередніх компенсаційних заходів із наведеними обґрунтованих причин та відповідних доказів.

4. В заяві може бути подана будь-яка інша інформація за умови, що вона стоєть рішень про порушення розслідування та містить достатні докази.

Стаття 37. Розгляд заяви

1. Міністерство проводить попереднє вивчення фактів, що містяться у заяві. Якщо за результатами вивчення Міністерство встановлює, що заява потребує значних додаткових даних чи доповнень або виправлень, Міністерство направляє заявнику запит на внесення у встановлений строк відповідних змін.

Якщо заявник не подав необхідних додаткових даних, доповнень або виправлень у встановлений строк, заява вважається такою, що не подавалася.

2. Міністерство на основі доступних йому джерел вивчає достатність і обґрунтованість доказів, що містяться у заяві. За результатами вивчення Міністерство готує звіт з рекомендаціями Комісії, в яких наводять чи є докази достатніми для порушення розслідування.

3. На запит Міністерства органи державної влади України повинні надавати Міністерству інформацію, яка є необхідною для вивчення заяви та відповідно вимогам для підготовки звіту, який готується відповідно до частини другої цієї статті. Інформація повинна бути подана у строк, встановлений Міністерством.

4. Результати розгляду заяви, разом з відповідними рекомендаціями, повинні бути належним чином відображені в конфіденційному звіті, який Міністерство направляє Комісії, як правило, у 35-денний строк від дати подання заяви про порушення розслідування.

У випадку наявності обставин, зазначених у частині першій цієї статті, строк для подання звіту Комісії розраховується з дня подання заявником до Міністерства додаткових даних, доповнень або виправлень.

Стаття 38. Особливості визначення галузі вітчизняного виробництва для цілей порушення та проведень розслідування

1. Розслідування не порушується відповідно до статті 35 цього Закону, якщо не буде доведено те, що на підставі дослідження ступеня підтримки або заперечення щодо заяви, висловленого вітчизняними виробниками подібного товару, заява дійсно була подана галузю вітчизняного виробництва або від її імені.

Заява вважається поданою галузю вітчизняного виробництва або від її імені, якщо вона підтримується тими вітчизняними виробниками, сукупне виробництво яких становить більше ніж 50 відсотків загального обсягу виробництва подібного товару, виробленого тією частиною галузі вітчизняного виробництва, які висловились на підтримку або на заперечення заяви.

Розслідування не порушується, якщо сукупне виробництво вітчизняних виробників, які прямо підтримують заяву, становить менше ніж 25 відсотків загального обсягу виробництва подібного товару в Україні.

2. Якщо на момент подання заяви сукупне виробництво вітчизняних виробників, які подають її, становить менше ніж 50 відсотків (але більше ніж 25 відсотків) загального обсягу виробництва подібного товару в Україні, то вітчизняні виробники, що подають заяву, до початку порушення розслідування, повинні подати Міністерству інформацію про те, що:

- 1) інші вітчизняні виробники підтримують заяву і зобов'язуються співпрацювати в рамках розслідування щодо встановлення наявності шкоди у разі порушення розслідування; та
- 2) виробники, що подають заяву, а також ті, які її підтримують, складають більше 50 відсотків загального обсягу виробництва подібного товару в Україні.

У виняткових випадках положення цієї частини можуть не застосовуватися, якщо заявник доведе наявність обґрунтованих підстав для цього.

3. Стосовно галузей виробництва, які нараховують надзвичайно велику кількість вітчизняних виробників, ступінь підтримки або заперечення щодо заяви може бути визначений шляхом використання статистично коректних вибірових методів.

4. Інформація, що подається відповідно до частин першої - третьої цієї статті, повинна бути підтвержена відповідними доказами.

5. Звіт Міністерства, який направляється Комісії відповідно до частини четвертої статті 37 цього Закону повинен містити оцінку, а також відповідні рекомендації стосовно визначення галузі вітчизняного виробництва для цілей порушення та проведення розслідування.

Стаття 39. Консультатії з компетентними органами країни експорту стосовно отриманої заяви

1. У найкоротші строки після отримання належним чином оформленої письмової заяви, та у будь-якому разі до порушення розслідування, Міністерство повинно:

- 1) повідомити відповідну країну походження та/або експорту стосовно отримання такої скарги;
- 2) запропонувати компетентним органам цієї країни консультації з метою уточнення ситуації з питань, зазначених в частині другій статті 36 цього Закону та досягнення взаємоприйняттого рішення;
- 3) без шкоди для положень частини першої статті 23 цього Закону, на вимогу компетентних органів цієї країни, надати доступ до неконфіденційної інформації, влючаючи неконфіденційне резюме конфіденційних даних, які використовуються для порушення розслідування.

Обов'язок надати розумну можливість компетентним органам країни експорту для проведення консультацій не перешкоджає Міністерству та Комісії оперативно діяти щодо розгляду скарги і порушення розслідування.

Стаття 40. Порушення розслідування

1. Комісія приймає рішення про порушення розслідування на основі звіту, поданого Міністерством відповідно до частини четвертої статті 37 цього Закону.

2. Розслідування може бути порушене за умови, що Комісія на основі об'єктивного дослідження доказів встановить, що:

- 1) існує достатньо доказів щодо наявності субсидування, шкоди та причинно-наслідкового зв'язку між ними для обґрунтування порушення розслідування;
- 2) загальний рівень субсидування перевищує поріг, *de minimis*, визначений відповідно пункту 8 статті 1 цього Закону;
- 3) обсяг субсидованого імпорту, про який стверджується, не є незначним, відповідно до пункту 7 статті 1 цього Закону;
- 4) заявник становить галузь вітчизняного виробництва відповідно до частин першої та третьої статті 38 цього Закону;
- 5) залежно від обставин, вимоги, передбачені частиною другою статті 38 цього Закону, були дотримані;
- 6) вимоги, передбачені статтею 39 цього Закону були дотримані.

3. Комісія має прийняти рішення про порушення розслідування або відмову у порушенні розслідування у максимальному короткій строк, який, як правило, становить 45 днів з дати подання заяви про порушення розслідування.

Комісія приймає рішення про порушення розслідування протягом 10 днів від дати отримання звіту, зазначеного в частині четвертій статті 37 цього Закону.

4. Розслідування може бути порушено щодо одного або декількох іноземних виробників або експортерів, які не підпадають під дію чинних компенсаційних заходів на момент розгляду відповідної заяви.

5. Підстава відмови у порушенні розслідування повинні бути детально обґрунтовані та подані у письмовій формі заявнику протягом п'яти робочих днів від дати прийняття рішення про відмову. Рішення про відмову може бути оскаржене у порядку, встановленому законодавством України.

6. Прийняті рішення про порушення розслідування докази щодо наявності як субсидування, так і шкоди, розглядаються Комісією одноразово.

7. Розслідування вважається порушеним з дати набуття чинності рішенням Комісії про його порушення. Строк завершення розслідування починає обчислюватися з цієї дати.

8. У рішеннях про порушення розслідування Комісія доручає Міністерству:

- 1) опублікувати офіційне повідомлення про порушення розслідування; та
- 2) провести розслідування.

Стаття 41. Порушення розслідування *ex officio*

1. В особливих випадках, Комісія за рекомендацією Міністерства, може прийняти рішення про порушення розслідування без отримання письмової заяви від галузі вітчизняного виробництва або від її імені, за наявності

достатніх доказів існування субсидії, шкоди і причинно-наслідкового зв'язку між ними для обґрунтування порушення такого розслідування.

Результати дослідження, проведеного відповідно до цієї частини, включаючи відповідні рекомендації, повинні бути належним чином відображені в конфіденційному звіті, який Міністерство подає Комісії одразу після того, як Міністерство переконалося в тому, що вимоги цієї частини є виконаними. Звіт повинен ґрунтуватися на об'єктивній оцінці Міністерства щодо точності і достовірності наявних доказів.

Комісія приймає рішення про порушення розслідування протягом 10 днів від дати отримання звіту від Міністерства.

Комісія не порушує розслідування за відсутності зобов'язання основної частини вітчизняного виробництва товару надати інформацію необхідну для встановлення факту шкоди відповідно до статті 12 цього Закону.

2. У випадку, якщо орган виконавчої влади України в межах своїх повноважень, володіє достатніми доказами наявності субсидії та шкоди, заповідної галузі вітчизняного виробництва субсидованим імпортом, такий орган може подати Міністерству заяву про порушення розслідування.

3. Положення частини другої статті 36, частини четвертої статті 37, частини першої, пунктів 1-3, 6 частини другої, частин четвертої, шостої - восьмої статті 40, статті 42 і статті 39 цього Закону застосовуються *mutatis mutandis* до порушення розслідування *ex officio* в частині, де вони є доцільними.

Стаття 42. Офіційне повідомлення про порушення розслідування

1. Офіційне повідомлення про порушення розслідування повинно містити достатню інформацію про:

- 1) назву товару, що є об'єктом розслідування, включаючи його тарифну класифікацію та назву країни або країн експорту;
- 2) процесуальну хронологію ініціювання розслідування, включаючи дату його порушення;
- 3) короткий виклад інформації щодо практики надання субсидій, шкоди та причинно-наслідкового зв'язку між ними, про що стверджується у заяві;
- 4) чи Міністерство залишає за собою право використати в розслідуванні метод вибірки відповідно до статті 46 цього Закону та застосувати відповідні процесуальні дії у цьому разі;
- 5) як правило, періоди розслідування для цілей встановлення субсидії та наявності шкоди галузі вітчизняного виробництва;
- 6) інші процесуальні дії, включаючи отроки, протягом яких сторони можуть повідомити про свою заінтересованість, довести до відома свою позицію та подати запит щодо проведення слухань, будь-які інші строки, а також

контакти Міністерства, на які заінтересовані сторони повинні подавати інформацію в рамках розслідування.

Глава 3

Попередній етап розслідування

Стаття 43. Інформування сторін про порушення розслідування

Протягом п'яти робочих днів від дати публікації офіційного повідомлення про порушення розслідування, Міністерство інформує компетентні органи країн походження та/або експорту та інші сторони, про які відомо, що вони мають інтерес у розслідуванні, про порушення розслідування та направляє неконфіденційну версію заяви про порушення розслідування.

На запит інших заінтересованих сторін Міністерство надає неконфіденційну версію заяви про порушення розслідування.

Якщо кількість відомих іноземних виробників чи експортерів є значною, повний текст письмової заяви направляється компетентному органу країни експорту або відповідній торговій асоціації.

За відсутності повної контактної інформації тих чи інших сторін, Міністерство застосовує усі можливі заходи для виконання вимог цієї статті.

Стаття 44. Запитальники та інші інформаційні запити

1. Міністерство має право направляти запитальники компетентним органам країни експорту, відомим, іноземним виробникам, експортерам, відомим імпортерам та вітчизняним виробникам відповідно до вимог статті 21 цього Закону. Ці запитальники, як правило, направляються протягом п'яти робочих днів від дати порушення розслідування та включають:

- 1) опис інформації, яка необхідна для проведення розслідування, та
- 2) строк, протягом якого слід надати таку інформацію.

У випадках проведення вибірки, направлення запитальників може бути відкладене до прийняття рішення за результатами вибірки відповідно до статті 46 цього Закону.

2. Строк подання відповіді на запитальника становить 30 днів. Строк обчислюється від дати отримання запитальника. Запитальник вважається отриманим протягом одного тижня від дати його направлення одержувачу або передачі відповідному дипломатичному представнику країни походження та/або експорту.

Строк подання відповіді на запитальник може бути продовжений за наявності практичної можливості і враховуючи строки проведення розслідування, а також за умови, що сторона, яка просить про продовження, наведе достатні обґрунтування такої необхідності. Продовження строку на запитальник не здійснюється, якщо запит на продовження направлено після закінчення попередньо встановленого кіцевого строку. Продовження строку

подання відповіді на запитальник стосується лише тієї сторони, щодо якої таке продовження було здійснено.

3. Міністерство проводить попередній аналіз відповідей на запитальник і може надіслати запит про подання уточнень чи додаткової інформації. При цьому Міністерство встановлює кінцевий отрок для відповідей на цей запит. Вимоги щодо продовження строків, встановлених у частині другій цієї статті, застосовуються *mutatis mutandis*.

Стаття 45. Інші джерела інформації

1. У ході розслідування Міністерство може запитувати і використовувати інформацію з інших джерел, ніж заінтересовані сторони.
2. На запит Міністерства або за власною ініціативою органи державної влади України подають Міністерству інформацію, яка є доцільною та стосується проведення розслідування.
- Міністерство може звертатися до органів державної влади України із запитом щодо проведення дослідження та аналізу в межах їх компетенції.
3. Строк подання відповіді встановлюється Міністерством у відповідному запиті, але в межах строку проведення розслідування.

Стаття 46. Вибірка

1. У разі, коли кількість вітчизняних виробників, іноземних виробників чи експортерів або імпортерів, типів (видів) товару чи операцій (транзакцій) є надто значною, у розслідуванні можна обмежитися:

1) помірною кількістю сторін, типів (видів) товару або операцій (транзакцій), використовуючи вибірку, статистично обґрунтовану на основі інформації, яка є в розпорядженні Міністерства на момент їх відбору; або

2) найбільшим репрезентативним обсягом виробництва, продажу чи експорту товару, який можна дослідити з урахування строків проведення розслідування.

2. Остаточний вибір сторін-учасників, типів (видів) товару або операцій (транзакцій) згідно з цією статтею здійснюється Міністерством. При цьому перевага надається проведенню вибору у ході консультацій із заінтересованими сторонами та за їх згодою, за умови що такі сторони заявили про готовність брати участь у розслідуванні і надають достатню інформацію в межах строку, зазначеного в офіційному повідомленні про порушення розслідування, з метою забезпечення формування репрезентативної вибірки.

3. У разі, якщо застосовується вибірка, індивідуально розраховується сума субсидій відповідно до частини восьмої статті 10 цього Закону для будь-якого експортера чи виробника, який попередньо не був відібраний, але подав необхідну інформацію в межах строків, встановлених цим Законом, за

вияткою ситуацій, коли кількість експортерів або іноземних виробників є настільки значною, що індивідуальні розрахунки необґрунтовано ускладнюють і перешкоджають своєчасному завершенню розслідування.

4. У разі, якщо після прийняття рішення про проведення вибірки частина або усі відібрані сторони відмовляються співпрацювати добросовісно в міру своїх можливостей, і це може мати істотний вплив на результати розслідування, можливе проведення нової вибірки.

У разі подальшої відмови відібраних сторін співпрацювати, і при недоступності часу для проведення нової вибірки, застосовуються відповідні положення статті 26 цього Закону.

Стаття 47. Попередній звіт про результати розслідування

1. Міністерство готує попередній звіт про результати розслідування, в якому наводить аналіз та встановлює, чи виконуються умови для застосування попередніх компенсаційних заходів. Звіт готується з урахуванням інформації і доказів, поданих Міністерству протягом розумного періоду часу до завершення підготовки цього звіту. У разі ухилення від співпраці однієї чи кількох заінтересованих сторін у розумінні статті 26 цього Закону, звіт готується з використанням наявної інформації.

2. У попередньому звіті про результати розслідування повинна бути представлена, проаналізована та оцінена уся інформація і докази стосовно потрамання суттєвих та процесуальних вимог, які містяться у цьому Законі.

Попередній звіт включає рекомендації щодо кожного питання, з якого Комісії необхідно прийняти рішення, включаючи розмір субсидії та запропонований рівень попередніх компенсаційних заходів.

3. Попередній звіт про результати розслідування направляється Комісії протягом, як правило, восьми місяців з дати порушення розслідування.

4. Попередній звіт про результати розслідування є конфіденційним. Міністерство також готує його неконфіденційну версію.

Стаття 48. Попереднє рішення про результати розслідування

1. За результатами розгляду попереднього звіту Міністерства про результати розслідування Комісія приймає одне з таких рішень:

- 1) продовжити розслідування із застосуванням попередніх компенсаційних заходів;
- 2) продовжити розслідування без застосування попередніх компенсаційних заходів;
- 3) прийняти розслідування без застосування компенсаційних заходів.

2. Попереднє рішення Комісії повинно ґрунтуватися на правових підставах та істотних доказах, містити достатні пояснення результатів аналізу та

висновків, на основі яких взято до уваги чи відхилено аргументи і встановлено факт наявності субсидії та шкоди.

3. З урахуванням вимог конфіденційності інформації попереднє рішення про результати розслідування містить:

1) опис товару, що є об'єктом розслідування, включаючи його гарніфу класифікацію для митних цілей, назву країни або краї експорту і назви відомих експортерів та іноземних виробників товару, що є об'єктом розслідування. У разі, якщо попереднє рішення стосується декількох постачальників з однієї країни, і з практичної точки зору неможливо вказати усіх постачальників, в рішенні може бути вказано лише відповідну країну експорту. У разі, якщо попереднє рішення стосується декількох постачальників з більш як однієї країни експорту, в рішенні можуть бути вказані або всі постачальники, або, якщо це неможливо з практичної точки зору, всі країни експорту;

2) інформацію стосовно вітчизняного подібного товару та галузі вітчизняного виробництва, включаючи назви всіх відомих вітчизняних виробників подібного товару;

3) періоди, за які було зібрано інформацію для попереднього аналізу наявності субсидії та шкоди галузі вітчизняного виробництва;

4) за необхідності причини прийняття рішення згідно статті 46 цього Закону;

5) встановлену суму субсидії та підстав, з яких було встановлено факт наявності субсидії;

6) інформацію, що стосується наявності шкоди галузі вітчизняного виробництва відповідно до статті 12 цього Закону, включаючи інформацію щодо внутрішнього ринку для відповідного імпортованого та подібного товару, що є об'єктом розслідування, обсяг цього імпорту та його вплив на ціни, а також подальший вплив імпорту на галузь вітчизняного виробництва і, за необхідності, фактори, на підставі яких був зроблений висновок про існування загроз заподіяння істотної шкоди або істотне перешкоджання створенню чи розширенню такої галузі вітчизняного виробництва;

7) інформацію стосовно використання наявних фактів згідно частини першої статті 26 цього Закону включаючи, за необхідності, причини, з яких інформація, подана стороною, не була врахована;

8) інформацію за результатами виїзної перевірки, яка була використана, за умови, що така перевірка проводилася; та

9) інформацію стосовно попередніх компенсаційних заходів, у разі якщо вони застосовуються, включаючи форму, рівень і тривалість таких заходів.

4. Офіційне повідомлення щодо припинення або припинення розслідування публікується після прийняття зобов'язання відповідно до статті 54 цього Закону. Таке повідомлення включає конфіденційну частину цього

зобов'язання, на додаток до інформації, зазначеної у частині другій цієї статті.

5. Офіційне повідомлення про попереднє рішення про результати розслідування має містити інформацію щодо строків подання коментарів стосовно прийнятого рішення та контакти Міністерства, на які зацікавлені сторони повинні надати таку інформацію.

6. Інформація про попереднє рішення про результати розслідування разом з неконфіденційною версією звіту Міністерства, підготовленого відповідно до статті 24 цього Закону, направляється зацікавленим сторонам та центральному органу виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну податкову і митну політику (без звіту) протягом п'яти робочих днів з дати публікації офіційного повідомлення про попереднє рішення про результати розслідування.

Стаття 49. Вимоги до застосування попередніх компенсаційних заходів

1. Попередні компенсаційні заходи можуть застосовуватися і стягуватися лише за умови, що:

1) розслідування було порушено відповідно до положень статті 40 цього Закону, і про це було опубліковано офіційне повідомлення та поінформовано відомі зацікавлені сторони;

2) зацікавленим сторонам була надана можливість подати інформацію, включаючи відповіді на запитальники відповідно до статті 44 цього Закону, та надати свої коментарі;

3) крайні експорту була надана можливість проведення консультацій відповідно до статті 19 цього Закону;

4) Комісія попередньо встановила факт існування субсидії та заподіяння нею шкоди галузі вітчизняного виробництва з урахуванням відповідей на запитальник та іншої суттєвої інформації, поданої зацікавленими сторонами;

5) Комісія встановила, що такі заходи є необхідними для запобігання заподіяння шкоди під час проведення розслідування; та

6) Комісія встановила, що дія компенсаційних заходів не буде суперечити національному інтересу.

2. Попередні компенсаційні заходи застосовуються не раніше ніж через 60 днів від дати порушення розслідування.

3. Попередні компенсаційні заходи застосовуються на період, який не повинен перевищувати чотирьох місяців.

Стаття 50. Форма і розмір попередніх компенсаційних заходів

1. Попередні компенсаційні заходи можуть застосовуватися у формі попереднього компенсаційного мита, сума якого вноситься на грошовий депозит або оформлюється борговим зобов'язанням.

2. Попереднє компенсаційне мито застосовується лише до товарів, які ввозяться для споживання, після того, як набуло чинності рішення про застосування попередніх заходів, окрім випадків, передбачених цим Законом.

3. Попереднє компенсаційне мито справляється у відповідному розмірі та у кожному випадку окремо на недискримінаційній основі щодо імпорту з усіх джерел, щодо якого Комісія визначено, що він субсидується та заподіює шкоду галузі вітчизняного виробництва, за винятком імпорту з тих джерел, від яких були прийняті зобов'язання.

4. Розмір ставки попереднього компенсаційного мита не повинен перевищувати загальну суму субсидій, розраховану відповідно до статей 10, 11 цього Закону, за наявності певних обставин, але може бути нижчим за умови, що ставка мита буде достатньою для усунення шкоди, заподіяної галузі вітчизняного виробництва, відповідно до статті 30 цього Закону.

5. Без шкоди для положень статей 11 та 46 цього Закону, індивідуальний розмір мита застосовується до імпорту товару будь-якого іноземного виробника або експортера, для якого був розрахований індивідуальний розмір субсидій.

6. Стягнення попередніх компенсаційних мит на зворотній основі здійснюється відповідно до статті 69 цього Закону.

Стаття 51. Розкриття інформації щодо розрахунків заінтересованим сторонам розслідування

1. З урахуванням вимог щодо збереження конфіденційної інформації Міністерство розкриває кожному з іноземних виробників або експортерів розрахунки їх обсягу субсидування, заниження ціни, та, де використуються, розрахунок маржі шкоди, заподіяної галузі вітчизняного виробництва. Таке розкриття здійснюється в електронній формі (комп'ютерна програма чи електронна таблиця) або в іншій належній формі.

Міністерство надає виробникам або експортерам пояснення щодо використаної інформації, джерел такої інформації та будь-яких змін, внесених до цієї інформації до її використання у розрахунках. Таке розкриття і пояснення мають бути достатньо деталізованими, щоб іноземний виробник або експортер мав можливість провести свої подібні розрахунки без надмірних складнощів.

2. Розкриття розрахунків, як правило, здійснюється одночасно із направленням заінтересованим сторонам неконфіденційної версії попереднього звіту Міністерства про результати розслідування.

3. Заінтересовані сторони, яким надано розрахунки відповідно до частини першої цієї статті мають право надати свої коментарі до таких розрахунків у строк, встановлений Міністерством.

Глава 4 Зобов'язання

Стаття 52. Пропозиції щодо прийняття зобов'язань

1. Компетентні органи країни походження та/або експорту, іноземні виробники або експортери можуть запропонувати взяття зобов'язань. Такі зобов'язання не вимагаються та не приймаються від країн чи експортерів за відсутності позитивного попереднього рішення Комісії щодо наявності субсидування та шкоди, заподіяної субсидованим імпортом галузі вітчизняного виробництва.

2. Уряд країни-експортера може запропонувати зобов'язання, згідно з яким надає згоду усунути або обмежити певну субсидію або здійснити інші заходи стосовно її наслідків.

У своїх пропозиціях експортери можуть запропонувати переглянути свої ціни або припинити експорт в Україну за субсидованими цінами таким чином, щоб Міністерство та Комісія впевнилися, що шкоду від субсидування усунуто.

Підвищення ціни внаслідок таких зобов'язань не може бути вищим ніж рівень, необхідний для компенсації субсидування, але може бути меншим ніж сума отриманих субсидій, якщо таке підвищення ціни є достатнім, щоб компенсувати шкоду, заподіяну галузі вітчизняного виробництва.

3. Міністерство та/або Комісія можуть запропонувати зобов'язання, але жодна країна або експортер не зобов'язаний приймати такі зобов'язання. Відсутність пропозиції взяти зобов'язання або відмова погодитися із запропонованими зобов'язаннями жодним чином не впливає на результати проведення розслідування. Однак у цьому разі може бути зроблено висновок про те, що загроза заподіяння шкоди стає більш ймовірною у разі подальшого субсидування імпорту.

4. Пропозиції взяти зобов'язання подається у письмовій формі до закінчення строку, встановленого Міністерством. Лише у виняткових випадках, прийняття зобов'язань може бути запропоноване пізніше кінця строку, протягом якого може бути представлена інформація у відповідності до частини першої статті 61 цього Закону.

Неконфіденційне резюме такого письмового зобов'язання подається разом з його конфіденційною версією. Це резюме готується відповідно до вимог статті 24 цього Закону.

5. Якщо термін галузі вітчизняного виробництва глумачиться як така, що стоюється виробників на певному ринку України, додатково до положень цієї Глави застосовується частина третьої статті 15 цього Закону.

Стаття 53. Коментарі галузі вітчизняного виробництва

Після отримання пропозиції про зобов'язання, Міністерство невідкладно інформує про це галузь вітчизняного виробництва. Таке інформаційне повідомлення має включати такі зобов'язання. Міністерство пропонує галузі вітчизняного виробництва подати свої коментарі протягом строку, встановленого Міністерством. Такі коментарі беруться до уваги при прийнятті рішення про прийняття або відмову прийняття, запропонованих експортером зобов'язань.

Стаття 54. Прийняття або відмова прийняття зобов'язання

1. За необхідності, у звітах, передбачених статтями 47, 61 та 62 цього Закону, зазначається, що було запропоновано прийняття зобов'язання. Кожен такий звіт повинен підсумовувати коментарі, отримані відповідно до положень статті 53 цього Закону, та встановити, чи виконуються умови для прийняття зобов'язання. Якщо зобов'язання запропоновано у відповідь на звіт, про який йдеться у статті 61 цього Закону, додаткове розкриття інформації повинно бути надано щодо суттєвих фактів та обставин, що стосуються зобов'язання. Таке розкриття повинно бути зроблено до подання остаточного звіту Комісії.

За рекомендаціями Міністерства Комісія може прийняти отриману від експортера пропозицію щодо зобов'язань, якщо дійде висновку, що, прийняття та виконання таких зобов'язань може усунути шкоду, спричинену субсидуванням. Такий висновок має бути аргументованим у рішенні.

2. Запропоновані зобов'язання не приймаються, якщо це є практично неможливим, наприклад, через занадто велику кількість фактичних чи потенційних експортерів або з інших причин, включаючи підстави загальної політики. Зобов'язання також не приймаються, якщо це не усуває шкоду від субсидування, наявність якого була доведена, або якщо пропозиції не були надані Міністерству у встановлений строк.

3. Міністерство інформує компетентні органи країни походження та/або експортера про причини, з яких його пропозиція щодо прийняття зобов'язань є неприйнятною, і надає можливість подати свої коментарі щодо цього. Причини відмови зазначаються у відповідному рішенні та офіційному повідомленні про це рішення.

Стаття 55. Призупинення або припинення розслідування

1. У разі прийняття зобов'язань Комісія може прийняти рішення щодо призупинення або припинення розслідування без застосування попередніх або остаточних компенсаційних заходів.

Така можливість Комісії не зобов'язково означає можливість одностороннього продовження розслідування, а також виконання зобов'язання, за винятком випадків, передбачених статтею 56 цього Закону.

2. Офіційне повідомлення включає неконфіденційну частину відповідного зобов'язання експортера.

Стаття 56. Продовження розслідування

У разі прийняття зобов'язання розслідування, як правило, продовжується і завершується у встановленому порядку. У випадку, якщо буде прийнято остаточне рішення про відсутність субсидування, шкоди або причинно-наслідкового зв'язку, зобов'язання, прийняте відповідно до статті 54 цього Закону, автоматично припиняє дію, за винятком ситуації, коли таке остаточне рішення ґрунтується першочергово на факті існування зобов'язання. У таких випадках Комісія може вимагати подальшого виконання цього зобов'язання протягом розумного строку, який відповідає положенням цього Закону.

У разі прийняття остаточного рішення, яке підтверджує наявність субсидування, шкоди або причинно-наслідкового зв'язку, таке зобов'язання записується в силі і виконується згідно з його умовами та положеннями цього Закону.

Стаття 57. Нагляд за дотриманням зобов'язань

1. Міністерство має право вимагати від компетентних органів країни походження та/або експортера, які взяли зобов'язання, періодично подавати інформацію щодо виконання зазначеного зобов'язання і надавати згоду на проведення перевірки достовірності наведених даних. Відмова виконувати ці вимоги вважається порушенням взятого зобов'язання.

2. Міністерство може звертатися із запитом про надання відповідної допомоги до органів державної влади України для нагляду за виконанням взятих зобов'язань.

Стаття 58. Невиконання прийнятого зобов'язання

1. Будь-яка заінтересована сторона або орган виконавчої влади України може подавати інформацію, що, *prima facie*, демонструє докази наявності порушення взятих компетентними органами країни походження та/або експортера, експортером зобов'язань. Міністерство невідкладно інформує Комісію щодо таких випадків. За рекомендацією Міністерства Комісія може доручити центральному органу виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну податкову і митну політику, вимагати гарантії у формі грошових депозитів або боргових зобов'язань. У разі встановлення факту порушення компетентними органами країни походження та/або експортера, експортером зобов'язань, гарантовані суми можуть бути остаточно стягнуті.

2. Міністерство направляє всім заінтересованим сторонам неконфіденційну інформацію, отриману відповідно до частини першої цієї статті. Міністерство надає заінтересованим сторонам можливість подати свої коментарі щодо цієї інформації. У разі необхідності, Міністерство проводить візну перевірку інформації, поданої заінтересованими сторонами. У ході перевірки Міністерство розкриває іноземному виробнику або експортеру, інтересів якого це стосується, інформацію щодо суттєвих фактів, на основі яких Міністерство планує зробити рекомендації Комісії. Міністерство встановлює строк, протягом якого експортер або іноземний виробник може подати свої коментарі та пояснення.

За результатами перевірки інформації щодо порушення взятих зобов'язань Міністерство готує звіт, який надсилається Комісії. У цьому звіті Міністерство бере до уваги всю відповідну перевірену інформацію та коментарі заінтересованих сторін. Міністерство, зокрема, зазначає наявні факти істотного невиконання зобов'язань, а також інформацію щодо того, чи були наявні обґрунтовані причини для порушення зобов'язань.

У разі, коли встановлено наявність обох вимог, Міністерство надає Комісії рекомендації щодо відмови від зобов'язань та застосування попередніх або остаточних компенсаційних заходів. Таке рішення приймається Комісією.

3. У випадку, коли у розслідуванні було взято зобов'язання, а розслідування не було завершено у встановленому порядку, Комісія може прийняти рішення про застосування попередніх компенсаційних заходів, використовуючи найточнішу назву інформацію, за умови, що є достатні докази порушення зобов'язань або висновок про наслідки такого порушення. Рішення Комісії повинно ґрунтуватися на відповідному звіті Міністерства.

Стаття 59. Припинення дії зобов'язань

1. Компетентні органи країни походження та/або експорту, іноземні виробники та/або експортери можуть відмовитися від виконання взятих зобов'язань, письмово повідомивши про це Міністерство та Комісію. В такому випадку, Комісія невідкладно приймає відповідне рішення та інформує про це заінтересовані сторони та центральний орган виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну податкову і митну політику.

2. Міністерство може надати Комісії рекомендації щодо припинення дії зобов'язань у разі неможливості здійснити нагляд зі їх виконанням або наявності інших обґрунтованих причин для цього. Рішення Комісії ґрунтується на звіті Міністерства.

3. У разі відмови від зобов'язань відповідно до частини першої цієї статті або прийняттям Комісією рішення щодо неможливості здійснення нагляду за виконанням зобов'язань, у випадку, коли розслідування, в рамках якого було взято зобов'язання, не завершено у встановленому порядку, Комісія може прийняти рішення про застосування попередніх компенсаційних заходів

використовуючи найточнішу назву інформацію. У такому випадку рішення Комісії приймається невідкладно.

4. Про рішення, зазначені у частинах першій – третій цієї статті Міністерство інформує заінтересовані сторони і центральний орган виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну податкову і митну політику.

Глава 5

Завершальний етап розслідування

Стаття 60. Права заінтересованих сторін на завершальному етапі розслідування

1. Протягом 10 днів від дати розкриття інформації щодо розрахунків на запит заінтересованих сторін розслідування відповідно до статті 51 цього Закону можуть бути проведені консультації для їх уточнення та пояснення.

2. Протягом 25 днів від дати офіційного повідомлення про попереднє рішення про результати розслідування заінтересовані сторони можуть подати свої коментарі та вимагати проведення слухань.

Стаття 61. Звіт про суттєві факти та обставини

1. Після завершення етапу встановлення фактичних обставин і до того, як остаточний звіт Міністерства, зазначений у статті 62 цього Закону, буде направлений Комісії, Міністерство надає усім заінтересованим сторонам неконфіденційний звіт, який містить усі суттєві факти та обставини, на підставі яких рекомендується застосування остаточних компенсаційних заходів або припинення розслідування без застосування таких заходів. Особлива увага приділяється розкриттю будь-яких фактів або обставин, які відрізняються від тих, що були розкриті у попередньому рішенні, про результати розслідування, а також розрахунках відповідно до статті 51 цього Закону.

2. Вимоги статті 51 цього Закону щодо розкриття розрахунків кожному іноземному виробнику або експортеру, застосовується, *також insofar as*, до розкриття суттєвих фактів та обставин.

Заінтересованим сторонам надається, як правило, 15 днів для подання коментарів до цієї інформації, і Міністерство має враховувати ці коментарі в остаточному звіті про результати розслідування.

3. Розкриття інформації не перешкоджає прийняттю в подальшому іншого рішення Комісією. Якщо таке рішення ґрунтується на інших фактах або обставинах, вони повинні невідкладно розкриватися відповідним заінтересованим сторонам із наданням права подавати коментарі у встановлений Міністерством строк.

Стаття 62. Остаточний звіт

1. Міністерство готує остаточний звіт за результатами розслідування, в якому наводить оцінку і визначає, чи виконуються умови для застосування остаточних компенсаційних заходів. Звіт готується з урахуванням інформації і доказів, зібраних до кінця етапу встановлення фактичних обставин, та усіх коментарів, отриманих після розкриття інформації щодо суттєвих фактів або обставин.
2. Підготовка остаточного звіту здійснюється *mitatis mitatis* відповідно до положень частини другої статті 47 цього Закону.
3. Остаточний звіт про результати розслідування направляється Комісії протягом 330 днів від дати початку розслідування, якщо розслідування не продовжено відповідно до положень статті 33 цього Закону.
4. Остаточний звіт про результати розслідування є конфіденційним. Міністерство також готує його неконфіденційну версію.

Глава 6

Остаточне рішення, застосування остаточних компенсаційних заходів і стягнення мита

Стаття 63. Остаточне рішення про результати розслідування

1. За результатами розгляду остаточного звіту Міністерства про результати розслідування Комісія приймає одне з таких рішень:
  - 1) застосувати остаточні компенсаційні заходи і припинити розслідування; або
  - 2) припинити розслідування без застосування компенсаційних заходів.
2. В остаточному рішенні про результати розслідування має міститися детальне пояснення висновків щодо наявності та суми субсидії, шкоди галузі вітчизняного виробництва та причинно-наслідкового зв'язку між ними, а також національного інтересу.

В остаточному рішенні про результати розслідування у випадку встановлення факту наявності субсидування, шкоди галузі вітчизняному виробництву та причинно-наслідкового зв'язку між ними, яке передбачає застосування остаточних компенсаційних заходів, має міститися вся інформація щодо правових фактів та підстав, на яких ґрунтується рішення про застосування остаточних компенсаційних заходів або прийняття зобов'язань з урахуванням вимог конфіденційності. Зокрема, таке рішення повинно містити інформацію, зазначену в частині третій статті 48 цього Закону, а також причини, на основі яких були взяті до уваги або відхилені відповідні аргументи чи вимоги з боку компетентних органів країни походження та/або експорту, експортерів та імпортерів.

Офіційне повідомлення публікується щодо припинення або припинення розслідування після прийняття зобов'язання відповідно до статті 54 цього Закону. Таке повідомлення включає неконфіденційну частину цього

зобов'язання, на додаток до інформації, зазначеної у частині другій цієї статті.

3. Інформація про остаточне рішення про результати розслідування направляється заінтересованим сторонам та центральному органу виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну податкову і митну політику протягом п'яти робочих днів з дати публікації офіційного повідомлення.

Стаття 64. Вимоги до застосування остаточних компенсаційних заходів

1. Остаточні компенсаційні заходи можуть бути застосовані лише за умови, що:
  - 1) заінтересованим сторонам було надано можливість подавати інформацію та коментарі протягом всього розслідування;
  - 2) зроблено остаточний позитивний висновок про існування субсидії та шкоди для галузі вітчизняного виробництва, з урахуванням усієї відповідної інформації, поданої заінтересованими сторонами; та
  - 3) Комісія приймає рішення відповідно до статті 16 цього Закону, що дія компенсаційних заходів не буде суперечити національному інтересу.
2. Рішення щодо застосування остаточних компенсаційних заходів може бути прийнято виключно в межах строку, відведеного для завершення розслідування відповідно до статті 33 цього Закону.

Стаття 65. Розмір остаточного компенсаційного мита

1. Остаточні компенсаційні заходи можуть застосовуватися у формі остаточного компенсаційного мита.
2. Остаточні компенсаційні заходи застосовуються лише до товарів, які ввозяться для споживання, після того, як набуло чинності рішення про застосування остаточних компенсаційних заходів.
3. Остаточне компенсаційне мито справляється у відповідному розмірі та у кожному випадку окремо на недискримінаційній основі щодо імпорту з усіх джерел, стосовно якого Комісією визначено, що він субсидується та заподіює шкоду галузі вітчизняного виробництва, за винятком імпорту з тих джерел, від яких були прийняті зобов'язання.
4. Розмір ставки остаточного компенсаційного мита не повинен перевищувати загальну суму субсидії, розраховану відповідно до статей 10 та 11 цього Закону, за наявності певних обставин, але може бути нижчим, за умови, що ставка мита буде достатньою для усунення шкоди, заподіяної галузі вітчизняного виробництва, відповідно до статті 30 цього Закону.
5. Без шкоди для положень статей 11 та 46 цього Закону індивідуальний розмір компенсаційного мита застосовується до імпорту товару будь-якого

іноземного виробника або експортера, для якого був розрахований індивідуальний розмір субсидії.

Стаття 66. Тривалість дії компенсаційних заходів

Компенсаційні заходи застосовуються лише протягом строку та у розмірі, необхідному для усунення субсидування, що заподіє шкоду галузі вітчизняного виробництва. В будь-якому випадку, остаточні компенсаційні заходи можуть застосовуватись не більш ніж на п'ять років, що розраховуються від дати їх застосування, або на п'ять років від дати прийняття останнього рішення про результати перегляду компенсаційних заходів відповідно до Глав 9 Розділу VI цього Закону, яке одиначено охолопне факт субсидування та заподіяння шкоди. З урахуванням національного інтересу Комісія може застосувати ці заходи на менший строк

Стаття 67. Моніторинг дії компенсаційних заходів

З метою моніторингу дії компенсаційних заходів Міністерство досліджує імпорту товарів щодо яких застосовуються компенсаційні заходи.

Центральний орган виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну податкову і митну політику інформує Міністерство щоквартально або частіше на його запит про імпорту товарів, щодо яких застосовуються компенсаційні заходи та суми сплачених мит.

Міністерство має право звертатися до галузі вітчизняного виробництва щодо подання йому інформації стосовно стану відповідної галузі.

Стаття 68. Перерахунок та стягнення попередніх компенсаційних мит на зворотній основі

1. Якщо було прийнято рішення про застосування попереднього компенсаційного мита та остаточне рішення про результати розслідування підтверджує наявність субсидування та заподіяння ним шкоди галузі вітчизняного виробництва, Комісія приймає рішення, яку саме частку попереднього компенсаційного мита слід остаточено стягнути.

З цією метою шкода не включає істотне перешкоджання створенню галузі вітчизняного виробництва або загрозу заподіяння істотної шкоди галузі вітчизняного виробництва, крім випадків, коли встановлено, що за відсутності попередніх заходів це може призвести до заподіяння істотної шкоди. В усіх інших випадках, де має місце така загроза або перешкоджання, будь-які суми попереднього компенсаційного мита відшкодовуються або скасовуються, в залежності від обставин, а остаточні компенсаційні мита можуть застосовуватись з дати прийняття остаточного рішення щодо компенсаційних заходів у зв'язку із загрозою заподіяння шкоди чи істотним перешкоджанням створенню галузі вітчизняного виробництва.

2. Якщо розмір остаточного компенсаційного мита є більшим за суму, стягнуту або гарантовану грошовим депозитом чи борговим зобов'язанням, різниця не стягується.

3. Якщо розмір остаточного компенсаційного мита є меншим за суму, стягнуту або гарантовану грошовим депозитом чи борговим зобов'язанням, надлишкова різниця відшкодовується або грошовий депозит чи боргове зобов'язання невідкладно повертається.

4. У разі якщо остаточне рішення є негативним і необхідність стягнення попереднього компенсаційного мита не підтверджується, стягнена сума відшкодовується або грошовий депозит чи боргове зобов'язання невідкладно повертається.

5. За поданням Міністерства Комісія приймає рішення щодо стягнення сум компенсаційного мита на зворотній основі згідно із вимогами частин першої – четвертої цієї статті. Це рішення обґрунтовується в остаточному рішенні про результати розслідування.

Стаття 69. Стягнення компенсаційних мит на зворотній основі до дати застосування попередніх компенсаційних заходів

Остаточне компенсаційне мито може стягуватися з імпорту товарів, ввезених для споживання не більш ніж за 90 днів до дати застосування попередніх заходів, але не раніше порушення розслідування.

Рішення про стягнення мита на зворотній основі відповідно до цієї статті може бути прийнято виключно за таких умов:

- 1) відповідним імпортерам була надана можливість подати коментарі;
- 2) за виняткових обставин, коли було встановлено, що товар, який є об'єктом розслідування, корнстується вигодою від субсидії, що дає підстави для застосування компенсаційних заходів, масово імпортується протягом порівняно короткого періоду часу та заподіє шкоду галузі вітчизняного виробництва, яку важко відшкодувати;
- 3) з метою перешкоджання повторному виникненню шкоди від субсидування товару, що імпортується, вважається за необхідне застосувати компенсаційне мито на зворотній основі.

Стаття 70. Стягнення компенсаційних мит на зворотній основі у разі порушення або відмови від виконання зобов'язань

У разі порушення або відмови від виконання зобов'язань зі сторони експортера, остаточне компенсаційне мито може стягуватися з імпорту товарів, ввезених для споживання не більш ніж за 90 днів до дати застосування попередніх заходів і за умови якщо таке стягнення компенсаційних мит на зворотній основі не стоується імпорту, здійсненого до такого порушення або відмови від виконання зобов'язань експортером.

Призупинення чинних компенсаційних заходів

Стаття 71. Призупинення дії компенсаційних заходів

З метою захисту національного інтересу компенсаційні заходи, застосовані відповідно до цього Закону, можуть бути призупинені рішенням Комісії на строк до дев'яти місяців.

Призупинення дії компенсаційних заходів може бути продовжено на строк, що не перевищує 12 місяців.

Компенсаційні заходи можуть бути припинені лише у порядку, встановленому положеннями Розділу VI цього Закону.

Призупинення дії компенсаційних заходів можливе у разі, якщо:

- 1) тимчасово змінилася ринкова кон'юнктура таким чином, що після призупинення заходів малоймовірним є відновлення шкоди галузі вітчизняного виробництва; та
- 2) галузі вітчизняного виробництва була надана можливість подати свої коментарі і такі коментарі були прийняті Комісією до уваги.

Міністерство здійснює моніторинг призупинення дії компенсаційних заходів, спираючись на інформацію, яку може отримувати на запит від імпортерів, споживачів та вітчизняних виробників. За поданням Міністерства, Комісія може у будь-який час відновити застосування компенсаційних заходів, якщо більше не існує підстав для призупинення їх дії.

РОЗДІЛ VI

ПЕРЕГЛЯДИ ЗАХОДІВ, РОЗСЛІДУВАННЯ ЩОДО ПОВЕРНЕННЯ СПЛАЧЕНИХ СУМ КОМПЕНСАЦІЙНОГО МИТА І РОЗСЛІДУВАННЯ ВИПАДКІВ УХИЛЕННЯ ВІД СПЛАТИ КОМПЕНСАЦІЙНОГО МИТА

Глава 8

Загальні засади порушення та проведення переглядів заходів, розслідування щодо повернення сплачених сум компенсаційного мита і розслідування випадків ухилення від сплати компенсаційного мита

Стаття 72. Загальні засади

Якщо не визначено інакше, положення Главн 1 Розділу V цього Закону стосовно проведення розслідувань, включаючи права сторін, опінують доказів та підстав для висновків, застосовуються *mutatis mutandis* до цієї Глави.

Положення пункту 7 статті 1 цього Закону не застосовуються до цього Розділу VI.

Стаття 73. Заява з вимогою розпочати перегляд, розслідування щодо повернення сплачених сум компенсаційного мита та розслідування випадків ухилення від сплати компенсаційного мита

1. Заява з вимогою розпочати відповідний перегляд, розслідування щодо повернення сплачених сум компенсаційного мита та розслідування випадків ухилення від сплати компенсаційного мита подається до Міністерства та має містити інформацію, визначену в у Главах 8 - 13 цього Розділу.

2. Розгляд заяв з вимогою про проведення відповідного перегляду, розслідування щодо повернення сплачених сум компенсаційного мита або розслідування випадків ухилення від сплати компенсаційного мита проводиться у розумний строк, який, як правило, не може перевищувати три місяці від дати подання заяв. Комісія приймає рішення про порушення відповідного перегляду, розслідування щодо повернення сплачених сум компенсаційного мита або розслідування випадків ухилення від сплати компенсаційного мита протягом 10 днів після отримання звіту Міністерства щодо розгляду заяв. Якщо заява містить вимогу провести перегляд у зв'язку із закінченням строку дії компенсаційних заходів, то рішення провести такий перегляд має бути прийнято до закінчення строку дії таких заходів.

3. Якщо Міністерством встановлено достатність, *prima facie*, доказів для порушення відповідного перегляду, розслідування щодо повернення сплачених сум компенсаційного мита або розслідування випадків ухилення від сплати компенсаційного мита, Міністерство рекомендує Комісії у конфіденційному звіті порушити відповідний перегляд чи розслідування. У разі, якщо Міністерство не вважає такі докази обґрунтованими, Міністерство рекомендує Комісії відхилити заяву. Рішення Комісії щодо заяв про порушення відповідного перегляду або розслідування мають містити обґрунтування.

4. Стаття 38 цього Закону не застосовується до цього Розділу.

Стаття 74. Порушення перегляду, розслідування щодо повернення сплачених сум компенсаційного мита та розслідування випадків ухилення від сплати мита

1. Рішення щодо порушення або відмову у порушенні перегляду розслідування щодо повернення сплачених сум компенсаційного мита та розслідування випадків ухилення від сплати мита Комісія приймає з урахуванням звіту та рекомендацій Міністерства.

2. Рішенням про порушення перегляду або розслідування Комісія уповноважує Міністерство:

- 1) опублікувати повідомлення про порушення перегляду або розслідування;
- 2) провести перегляд або розслідування.

3. Перегляд, розслідування щодо повернення сплачених сум компенсаційного мита або розслідування випадків ухилення від сплати компенсаційного мита вважається порушенням з дати набуття чинності відповідного рішення Комісії. Строк завершення відповідного перегляду, розслідування щодо

повернення сплачених сум компенсаційного мита або розслідування випадків ухилення від сплати мита обчислюється з цієї дати.

Стаття 75. Офіційне повідомлення про порушення перегляду, розслідування щодо повернення сплачених сум компенсаційного мита або розслідування випадків ухилення від сплати а компенсаційного мита

1. Офіційне повідомлення про рішення Комісії про порушення перегляду, розслідування щодо повернення сплачених сум компенсаційного мита або розслідування випадків ухилення від сплати компенсаційного мита невідкладно публікується після прийняття Комісією відповідного рішення. Вимоги статті 32 цього Закону щодо мінімального змісту офіційного повідомлення поширюються, *mutatis mutandis*, на цей Розділ.

2. Інформація про рішення Комісії про порушення відповідного перегляду, розслідування щодо повернення сплачених сум компенсаційного мита або розслідування випадків ухилення від сплати компенсаційного мита направляється заінтересованим сторонам протягом п'яти робочих днів з дати публікації офіційного повідомлення про таке рішення.

3. У разі прийняття рішення про відмову у порушенні відповідного перегляду, розслідування щодо повернення сплачених сум компенсаційного мита або розслідування випадків ухилення від сплати компенсаційного мита, Міністерство письмово інформує заявника про причини, з яких Комісія вирішила не порушувати такий перегляд чи розслідування. Таке інформування здійснюється протягом п'яти робочих днів від дати прийняття рішення про відмову у порушенні відповідного перегляду.

Стаття 76. Ex officio порушення перегляду або розслідування випадків ухилення від сплати компенсаційного мита

Порушення відповідного перегляду або розслідування випадків ухилення від сплати компенсаційного мита, *ex officio*, дозволяється у випадках, які чітко визначені у цьому Розділі.

Стаття 77. Вимоги до інформації

1. У тексті офіційного повідомлення про порушення перегляду, розслідування щодо повернення сплачених сум компенсаційного мита або розслідування випадків ухилення від сплати компенсаційного мита визначається строк, протягом якого заінтересованим сторонам надається можливість повідомити свою позицію та представити фактичну інформацію на її підтвердження.

2. Відповідно до статті 21 цього Закону Міністерство направляє запит заінтересованим сторонам про те, яку інформацію потрібно подати для аналізу і прийняття Комісією рішення. З цієї метою, як правило, направляються запитальники.

3. Якщо інше не встановлено цим Законом, заінтересовані сторони подають відповідну інформацію Міністерству протягом 37 днів після направлення

відповідного запиту. Цей строк може бути продовжений у разі обґрунтованої потреби та за необхідності.

Стаття 78. Одночасні перегляди

1. Проміжний перегляд компенсаційних заходів та перегляд у зв'язку із закінченням строку дії компенсаційних заходів можуть бути порушені та проведені одночасно у разі наявності обґрунтованих причин.

2. Якщо перегляду зв'язку із закінченням строку дії компенсаційних заходів порушується тоді, коли проміжний перегляд компенсаційних заходів вже проводиться, проміжний перегляд має бути закінчений у той же строк, що й перегляд у зв'язку із закінченням строку дії компенсаційних заходів.

Стаття 79. Звіт про суттєві факти та обставини

Якщо в цьому Розділі не визначено інше, стаття 61 цього Закону застосовується *mutatis mutandis* до проведення переглядів, розслідування щодо повернення сплачених сум компенсаційного мита або розслідування випадків ухилення від сплати компенсаційного мита. Встановлений Міністерством строк подачі коментарів враховує кінцевий строк, встановлений для завершення відповідного перегляду чи розслідування.

Стаття 80. Звіт за результатами перегляду, розслідування щодо повернення сплачених сум компенсаційного мита або розслідування випадків ухилення від сплати компенсаційного мита

1. На підставі звіту про суттєві факти та обставини та з урахуванням коментарів заінтересованих сторін Міністерство може звіг, який має містити рекомендації Комісії за результатами відповідного перегляду, розслідування щодо повернення сплачених сум компенсаційного мита або розслідування випадків ухилення від сплати компенсаційного мита.

2. Міністерство подає звіг Комісії не пізніше ніж за 10 днів до закінчення строку, визначеного для завершення відповідного перегляду, розслідування щодо повернення сплачених сум компенсаційного мита або розслідування випадків ухилення від сплати компенсаційного мита.

Стаття 81. Рішення за результатами перегляду, розслідування щодо повернення сплачених сум компенсаційного мита або розслідування випадків ухилення від сплати компенсаційного мита

1. На підставі звіту Міністерства про результати відповідного перегляду, розслідування випадків ухилення від сплати компенсаційного мита Комісія може прийняти рішення, згідно якого компенсаційні заходи мають бути:

1) скасовані, залишені без змін, змінені чи у випадках, передбачених цим Законом, продовжені для цілей проміжного перегляду компенсаційних заходів;

2) для цілей перегляду для нового експортера скасовані, залишені без змін чи змінені;

- 3) для цілей розслідування випадків ухилення від сплати компенсаційного мита залишені без змін або розширені;
- 4) скасовані або продовжені для цілей перегляду у зв'язку із закінченням строку дії компенсаційних заходів.
2. На підставі звіту Міністерства про результати розслідування щодо повернення сплачених сум компенсаційного мита Комісія може прийняти рішення про повне або часткове повернення сплачених сум компенсаційного мита або відмову в їх поверненні.

3. Рішення Комісії має бути прийнято до завершення строку проведення відповідного перегляду, розслідування щодо повернення сплачених сум компенсаційного мита або розслідування випадків ухилення від сплати компенсаційного мита.

Стаття 82. Застосування компенсаційних заходів під час переглядів

Остаточні компенсаційні заходи зазначаються чинними та застосовуються під час проведення відповідного перегляду, якщо вони не були призупинені згідно зі статтею 71 цього Закону до стримування результатів відповідного перегляду.

Стаття 83. Офіційне повідомлення про рішення та інформування

1. Офіційне повідомлення про рішення про результати проведення відповідного перегляду, розслідування щодо повернення сплачених сум компенсаційного мита або розслідування випадків ухилення від сплати компенсаційного мита публікується протягом п'яти робочих днів з дати прийняття відповідного рішення Комісією.
3. Інформація про рішення про результати відповідного перегляду, розслідування щодо повернення сплачених сум компенсаційного мита або розслідування випадків ухилення від сплати компенсаційного мита направляється заінтересованим сторонам та центральному органу виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну податкову і митну політику протягом п'яти робочих днів з дати публікації офіційного повідомлення про відповідне рішення.
4. Офіційне повідомлення про рішення в рамках проведення розслідувань або переглядів відповідно до цього Розділу публікується протягом п'яти робочих днів з дати прийняття відповідного рішення Комісією.

5. Якщо перегляд чи розслідування не завершено у встановлений строк, визначений в цьому Розділі, офіційне повідомлення публікується невідкладно після закінчення цього строку. В офіційному повідомленні наводиться інформація про стан антидотування процесу, перегляду, розслідування та/або компенсаційних заходів. Ця інформація також

направляється заінтересованим сторонам протягом п'яти робочих днів з дати публікації відповідного повідомлення.

6. Вимоги щодо змісту офіційного повідомлення та вимоги до інформування, встановлені статтею 32 цього Закону застосовуються відповідно, *mutatis mutandis*, до цього Розділу.

Стаття 84. Строк завершення переглядів, розслідування щодо повернення сплачених сум компенсаційного мита або розслідування випадків ухилення від сплати компенсаційного мита

1. Якщо у цьому Розділі не визначено інакше:

- 1) перегляди, розслідування щодо повернення сплачених сум компенсаційного мита або розслідування випадків ухилення від сплати компенсаційного мита проводяться оперативні і, як правило, завершуються не пізніше ніж через 12 місяців від дати їх порушення;
- 2) перегляди, розслідування щодо повернення сплачених сум компенсаційного мита або розслідування випадків ухилення від сплати компенсаційного мита, у будь-якому разі, завершуються протягом 18 місяців від дати порушення.

Датою завершення переглядів, розслідування щодо повернення сплачених сум компенсаційного мита або розслідування випадків ухилення від сплати компенсаційного мита є дата прийняття рішення Комісією.

2. Якщо перегляди, розслідування щодо повернення сплачених сум компенсаційного мита або розслідування випадків ухилення від сплати компенсаційного мита не завершено у строки, зазначені в частині першій цієї статті, компенсаційні заходи щодо яких проводилися відповідні перегляди або розслідування:

- 1) припиняють дію для цілей перегляду у зв'язку із закінченням строку дії компенсаційних заходів;
- 2) припиняють дію, якщо одночасно проводилися проміжний перегляд компенсаційних заходів та перегляд у зв'язку із закінченням строку дії компенсаційних заходів, при цьому перегляд у зв'язку із закінченням строку дії компенсаційних заходів був порушений, коли проміжний перегляд компенсаційних заходів вже проводився або якщо ці перегляди почалися одночасно;
- 3) залишаються без змін для цілей проміжного перегляду та перегляду для нового експортера.

Неможливість завершити розслідування випадків ухилення від сплати мита у встановлений строк не впливає на дію компенсаційних заходів, від сплати яких, як стверджується, відповідна сторона ухилялася.

Стаття 85. Відкликання заяви

Заявник може відкликати заяву до порушення перегляду, розслідування щодо повернення сплачених сум компенсаційного мита або розслідування випадків ухилення від сплати компенсаційного мита. В цьому випадку заява вважається такою, що не подавалася.

У випадку відкликання заяви після порушення перегляду, розслідування щодо повернення сплачених сум компенсаційного мита або розслідування випадків ухилення від сплати компенсаційного мита, за рішенням Комісії такий перегляд чи розслідування припиняються, за умови, що національний інтерес не вимагає проведення такого перегляду чи розслідування.

Стаття 86. Зайнересовані сторони переглядів

Залежно від підстав, відповідно до яких порушено перегляд, Міністерство визначає зайнересованих сторін у відповідному перегляді.

Стаття 87. Зобов'язання

Положення Глави 4 Розділу V цього Закону, поширюються, *mutatis mutandis*, до змін та продовження зобов'язань.

Глава 9

Проміжний перегляд компенсаційних заходів

Стаття 88. Мета та умови проведення проміжного перегляду

Проміжний перегляд компенсаційних заходів може бути порушений і проведений з метою визначення наявності змін в обставинах, якими обґрунтовувалася необхідність застосування остаточного компенсаційного заходу. Така зміна обставин має бути значною і тривалою, а не просто відображати тимчасові зміни і коливання, які, серед іншого, властиві ринку.

Проміжний перегляд компенсаційних заходів може бути порушений за умови, що від дати застосування, зміни, продовження строку або розширення дії остаточних компенсаційних заходів пройшло не менше одного року. У виключних випадках, за наявності достатніх доказів, перегляд може бути порушений, якщо встановлений строк ще не минув.

Стаття 89. Порушення проміжного перегляду компенсаційних заходів

1. Проміжний перегляд компенсаційних заходів порушується Комісією за результатами розгляду заяви зайнересованої сторони, яка подається у письмовій формі і містить достатні докази того, що:

- 1) продовження дії компенсаційних заходів вже не є необхідним для усунення субсидування; або
- 2) продовження або поновлення заходів шкоди галузі вітчизняного виробництва є малоймовірним у разі, якщо компенсаційні заходи будуть скасовані або змінені; або
- 3) діючі компенсаційні заходи не є або не будуть достатніми для усунення субсидування, яке заподіє шкоду галузі вітчизняного виробництва.

2. У разі недостатності представлених доказів Міністерство рекомендує Комісії не порушувати перегляд.

3. Проміжний перегляд компенсаційних заходів може бути порушений, за виняткових обставин, *ex officio*, якщо Міністерство має достатньо доказів, *prima facie*, з питань, зазначених у частині першій цієї статті.

Стаття 90. Завершення проміжного перегляду компенсаційних заходів
На підставі звіту Міністерства, Комісія приймає обґрунтоване рішення про результати проміжного перегляду компенсаційних заходів, яким вона може:

- 1) скасувати компенсаційні заходи і припинити розслідування, якщо є підстав вважати, малоймовірним продовження або поновлення субсидування; або
- заподіяння шкоди галузі вітчизняного виробництва;
- 2) залишити без змін, змінити (збільшити або зменшити) розмір компенсаційних заходів, якщо змінилися обставини, які призвели до застосування таких заходів.

Глава 10

Перегляд для нового експортера

Стаття 91. Мета та умови перегляду для нового експортера

Будь-який іноземний виробник або експортер, який експортує в Україну товари, щодо яких застосовується остаточне компенсаційне мито, має право звернутися до Міністерства з вимогою про прискорений перегляд з метою встановлення індивідуального компенсаційного мита, за умови, що такий іноземний виробник або експортер:

- 1) не експортував в Україну товар, що є об'єктом розгляду, протягом періоду розслідування, на підставі якого ґрунтувалося застосування заходів; та
- 2) не пов'язаний з будь-якими експортерами або виробниками у країні експорту товар, який є об'єктом застосування антидмпінгових заходів.

Стаття 92. Порушення перегляду для нового експортера

1. Перегляд для нового експортера порушується Комісією за результатами розгляду заяви іноземного виробника або експортера, яка подається у письмовій формі і містить достатні докази існування умов, зазначених у статті 91 цього Закону.

Якщо заявник не є іноземним виробником товару, до якого застосовуються компенсаційні заходи, до заяви включається також наступна інформація:

- 1) назва іноземного виробника; та

2) заява від такого виробника із зазначенням того, що він буде співпрацювати в рамках перегляду шляхом подання даних щодо наявності і розміру субсидій протягом періоду перегляду.

2. Міністерство інформує галузь вітчизняного виробництва про те, що заява щодо порушення перегляду для нового експортера була подана, а також пропонує вітчизняним виробникам надати коментарі в межах строку, встановленого Міністерством. Ці коментарі, за їх наявності, повинні бути взяті до уваги при прийнятті рішення про початок порушення перегляду.

3. Перегляд для нового експортера повинен порушуватись лише за наявності достатніх доказів, *prima facie*, стосовно кожної з вимог, визначених у частині першій цієї статті, які дають підстави для порушення такого перегляду.

Стаття 93. Прозупинення сплати компенсаційного мита та запровадження грошових депозитів або боргових зобов'язань

1. На підставі рішення Комісії про порушення перегляду для нового експортера призупиняється стягнення діючого компенсаційного мита щодо імпорту товару, виробленого та/або експортованого заявником на період проведення перегляду. Комісія доручає центральному органу виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну податкову і митну політику запровадити грошові депозити або боргові зобов'язання щодо імпорту товару цього заявника. Такі грошові депозити або боргові зобов'язання повинні бути оформлені відповідно до митного законодавства.

Якщо Комісією буде встановлено, що експорт заявника здійснювався за умови отримання субсидії, що є підставою для застосування компенсаційного заходу, з нього стягується остаточне компенсаційного мита на зворотній основі від дати порушення перегляду для нового експортера.

2. Без шкоди для положень статті 75 цього Закону, офіційне повідомлення про порушення перегляду для нового експортера включає інформацію з шістьма, зазначених у частині першій цієї статті.

Стаття 94. Заінтересовані сторони перегляду для нового експортера

До переліку заінтересованих сторін перегляду для нового експортера входять:

- 1) компетентні органи країни експорту, щодо яких застосовуються заходи;
- 2) іноземний виробник та/або експортер, який звернувся із заявою про порушення перегляду;
- 3) імпортери товару, який є об'єктом перегляду;
- 4) промислові користувачі в Україні товару, який є об'єктом перегляду;
- 5) представницькі організації споживачів в Україні у тих випадках, коли товар, який є об'єктом перегляду, як правило, продається у роздріб;
- 6) галузь вітчизняного виробництва.

Стаття 95. Завершення перегляду для нового експортера

1. На підставі звіту Міністерства, Комісія приймає обґрунтоване рішення про результати перегляду для нового експортера, якому вона може:

- 1) встановити індивідуальне компенсаційного мито для іноземного виробника та/або експортера, якщо існують умови, зазначені у статті 91 цього Закону, і дотримано вимоги частини першої статті 92 цього Закону. У будь-якому випадку розмір цього мита не може перевищувати розмір мита, що застосовується до всіх інших підприємств на момент завершення перегляду для нового експортера; або
- 2) припинити розслідування стосовно заявника, у разі, якщо сума субсидування дорівнює нулю або є *de minimis*; або
- 3) завершити перегляд шляхом поновлення дії компенсаційного мита, встановленого відповідно до частини першої статті 93 цього Закону.

2. У разі, якщо Комісія приймає рішення на підставі пункту 1 частини першої цієї статті, індивідуальне компенсаційного мито, що застосовується до іноземного виробника та/або експортера, стягується на зворотній основі щодо імпорту товару заявника, стосовно якого було запроваджено грошові депозити або боргові зобов'язання.

3. У разі, якщо Комісія приймає рішення на підставі пункту 2 частини першої цієї статті, компенсаційні мита не повинні стягуватись щодо імпорту товару заявника, стосовно якого було запроваджено грошові депозити або боргові зобов'язання.

4. У разі, якщо Комісія приймає рішення на підставі пункту 3 частини першої цієї статті, компенсаційного мито, що застосовується до всіх інших підприємств, стягується щодо імпорту товару заявника, стосовно якого було запроваджено грошові депозити або боргові зобов'язання.

5. Для цілей частин другої та четвертої цієї статті, положення, що стосуються стягнення компенсаційних мит на зворотній основі, статті 69 цього Закону застосовується, *mutatis mutandis*.

Стаття 96. Строк завершення перегляду для нового експортера

Перегляд для нового експортера, як правило, завершується протягом дев'яти місяців від дати порушення.

Датою завершення перегляду є дата прийняття відповідного рішення Комісією.

Глава 11

Розслідування щодо повернення сум сплаченого компенсаційного мита

Стаття 97. Мета та умови розслідування щодо повернення сум сплаченого компенсаційного мита

Імпортёр може вимагати повернення сплачених сум компенсаційного мита, якщо доведено, що субєдїно, на підставі якої стягувалося таке мито, було усунене або знижене до рівня, нижчого за розмір діючого компенсаційного мита.

Розслідування щодо повернення сум сплаченого компенсаційного мита порушується Комісією за умови, що пройшло не менше одного року з моменту застосування остаточного компенсаційного мита.

Стаття 98. Порушення розслідування щодо повернення сум сплаченого компенсаційного мита

1. Заява імпортера про повернення сплачених сум компенсаційного мита вважається належно обґрунтованою за умов, що вона містить точну інформацію про сплачені суми компенсаційного мита, які є предметом заяви, та супроводжується усіма митними документами про розрахунки та шплату цих сум. Заява повинна також містити докази за репрезентативний період часу щодо сум субєдїї для іноземного виробника та/або експортера, до якого застосовується компенсаційне мито.

У разі, якщо імпортер не пов'язаний із зазначеним іноземним виробником та/або експортером, і неможливо невідкладно отримати вказані докази, або іноземний виробник та/або експортер відмовляється надати їх імпортеру, зазначена заява повинна містити зобов'язання експортера та/або виробника про подання цих доказів Міністерству.

Строк, зазначений в частині другій статті 73 цього Закону, не застосовується до цієї глави.

2. Без шкоди для статті 97 цього Закону заява подається до Міністерства не пізніше ніж шість місяців після закінчення періоду імпортування. Для цілей цієї глави період імпортування означає період, що становить шість місяців та який:

- 1) починається 1 січня і закінчується 30 червня; або
- 2) починається 1 липня і закінчується 31 грудня.

Заяви, що не містять доказів, зазначених у частині першій цієї статті, або які не подані в межах строку, встановленого цією частиною, відхиляються Міністерством. Про відхилення заяви Міністерство інформує заявника.

Стаття 99. Заінтересовані сторони розслідування щодо повернення сум сплаченого компенсаційного мита

До переліку заінтересованих сторін для цілей розслідування щодо повернення сум сплаченого компенсаційного мита входять:

- 1) імпортер, який звернувся із заявою про повернення сплачених сум мита;
- 2) іноземний виробник та/або експортер, який виробляв та/або експортував товар, щодо якого застосовується компенсаційні заходи;

3) компетентні органи країни експорту щодо якого застосовуються компенсаційні заходи.

Стаття 100. Визначення обсягу сплачених сум компенсаційного мита, які підлягають поверненню

Визначення наявності субєдїї та їх кількісне вираження здійснюється відповідно до Розділу II цього Закону.

Результати розслідування щодо повернення сум сплаченого компенсаційного мита використовуються тільки з метою визначення обґрунтованості та обсягу повернення сплачених сум компенсаційного мита.

Стаття 101. Завершення розслідування щодо повернення сум сплаченого компенсаційного мита

На підставі звіту Міністерства, Комісія приймає рішення про результати розслідування щодо повернення сум сплаченого компенсаційного мита, яким вона може:

- 1) відмовити у поверненні сум сплаченого компенсаційного мита, якщо:
  - інформація, необхідна для обґрунтування повернення сплачених сум та їх розміру, не є повною або не подана у встановлений строк; або
  - встановлено, що розмір субєдїї, отриманої іноземним виробником та/або експортером за період, що розглядався, не є нижчим за розмір остаточного компенсаційного мита щодо якого вимагається повернення;
- 2) визнати існування підстав для часткового повернення сплаченої суми, виходячи з різниці між сплаченою сумою остаточного компенсаційного мита імпортером і фактичним розміром субєдїї, наданого іноземному виробнику та/або експортеру за період, що розглядався; або
- 3) визнати існування підстав для повернення сплаченої суми мита у повному обсязі, якщо встановлено, що протягом періоду, що розглядався, іноземний виробник та/або експортер не стримував жодних субєдїї щодо яких застосовуються компенсаційні заходи.

Стаття 102. Строк завершення розслідування щодо повернення сум сплаченого компенсаційного мита

Розслідування щодо повернення сплачених сум мита, як правило, повинно бути завершене протягом 180 днів, але не пізніше ніж через 240 днів від дати порушення такого розслідування.

Стаття 103. Повернення сум сплаченого компенсаційного мита

Повернення будь-яких сум сплаченого компенсаційного мита здійснюється центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну податкову і митну політику протягом 90 днів від дати прийняття Комісією відповідного рішення. У разі якщо протягом 90 днів сума сплаченого компенсаційного мита не була повернута, на захист

імпортера центральний орган виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну податкову і митну політику надає пояснення про причини затримки.

Глава 12

Перегляд у зв'язку із закінченням строку дії компенсаційних заходів

Стаття 104. Мета та умови перегляду у зв'язку із закінченням строку дії компенсаційних заходів

Без шкоди для положень статті 66 цього Закону, перегляд у зв'язку із закінченням строку дії компенсаційних заходів може бути порушений з метою оцінки ймовірності продовження або поновлення субсидування та заповдьяння ним шкоди галузі вітчизняного виробництва у разі припинення дії компенсаційних заходів.

Стаття 105. Офіційні повідомлення щодо закінчення строку компенсаційних заходів

1. Офіційне повідомлення про наближення закінчення строку дії компенсаційних заходів публікується до кінця першої половини останнього року його застосування.

2. У будь-якому з випадків, коли:

- 1) заяву не подано до закінчення строку, встановленого частиною першою статті 106 цього Закону; або
- 2) заяву було подано, однак Комісія вирішила не розпочинати перегляд, Міністерство публікує офіційне повідомлення про фактичне закінчення строку дії заходів, зазначених у цій статті. Офіційне повідомлення публікується до дати закінчення строку дії відповідних компенсаційних заходів.

Стаття 106. Порушення перегляду у зв'язку із закінченням строку дії компенсаційних заходів

1. Заява про порушення перегляду у зв'язку із закінченням строку дії заходів подається Міністерству не пізніше ніж за три місяці до закінчення строку дії відповідних компенсаційних заходів.
2. Заява має містити достатні докази, *prima facie*, що у разі закінчення дії остаточних компенсаційних заходів можливе продовження або поновлення субсидування і заповдьяння ним шкоди галузі вітчизняного виробництва. Доказом ймовірності цього може бути, зокрема, фактична інформація про подальше субсидування і заповдьяння ним шкоди галузі вітчизняного виробництва або докази, що припинення (заповдьяння) заповдьяння шкоди галузі вітчизняного виробництва частково або повністю є наслідком

застосованих заходів, або докази, що обставини, які стосуються експортерів або ринкових умов є такими, що свідчать про ймовірність подальшого субсидування, що заподіє шкоду галузі вітчизняного виробництва.

3. У разі недостатності наявної доказової інформації, Міністерство рекомендує Комісії не розпочинати перегляд у зв'язку із закінченням строку дії компенсаційних заходів.

4. Цей перегляд може розпочинатися за виняткових умов, *ex officio*, якщо в розпорядженні Міністерства є достатньо доказів, *prima facie*, стосовно питань, зазначених у частині другій цієї статті.

5. Відповідні заходи залишаються чинним та застосовуються до завершення перегляду у зв'язку із закінченням строку дії компенсаційних заходів, якщо вони не були призупинені відповідно до статті 71 цього Закону.

Стаття 107. Завершення перегляду у зв'язку із закінченням строку дії компенсаційних заходів

На підставі звіту Міністерства, Комісія приймає обгрунтоване рішення за результатами перегляду у зв'язку із закінченням строку дії компенсаційних заходів, яким вона може:

- 1) продовжити дію остаточних компенсаційних заходів на період до п'яти років, за умови, що було встановлено, що завершення застосування заходів призведе до продовження або поновлення субсидування та шкоди; або
- 2) завершити антисубсидійний процес і перегляд без продовження строку дії компенсаційних заходів у зв'язку з тим, що:
  - не всі умови, визначені у пункті 1 цієї статті виконуються; або
  - заяву відкликано і національний інтерес не вимагає завершення перегляду; або

галузь вітчизняного виробництва не подала інформацію, необхідну для оцінки ймовірності продовження чи поновлення шкоди.

Глава 13

Розслідування випадків ухилення від сплати компенсаційного мита

Стаття 108. Підстави розширення дії компенсаційного мита

У разі, коли доведено спробу експортера ухилитись від сплати компенсаційного мита, застосованого відповідно до цього Закону, дію такого компенсаційного мита може бути розширено стосовно:

- 1) імпорту з третіх країн товарів, незалежно чн знали вони незначної модифікації чи ні; або
- 2) імпорту товарів або їх частин із незначною модифікацією, з країни щодо якої застосовано таке компенсаційного мита.

Стаття 109. Ухилення від сплати мита

Ухилення від сплати мита має визначатись як зміна в структурі торгівлі між третіми країнами і Україною, або між окремими підприємствами в країні експорту, до якої застосовуються компенсаційні заходи, і Україною, що походить з практики, процесу або діяльності, для яких недостатньо обґрунтованих підстав або економічної доцільності, окрім дії попередньо запровадженого компенсаційного мита на подібний товар, і коли існують докази заплідної шкоди галузі вітчизняного виробництва, або того, що компенсаційний ефект від компенсаційного мита нівелюється через ціни та/або кількість подібних товарів, а також за наявності доказу факту того, що імпорتنі товари та/або їх частина користуються перевагами від субсидії.

Для цілей цієї Глави практика, процес або діяльність включають в себе, серед іншого:

- 1) незачну модифікацію товару, внаслідок якої він підпадає під код товарної номенклатури зовнішньоекономічної діяльності або під опис товару, до якого не застосовуються компенсаційні заходи, за умови що така модифікація не змінює істотні характеристики цього товару;
  - 2) відправку через треті країни товару, щодо якого застосовуються компенсаційні заходи;
  - 3) певні види складальних операцій в Україні або в інших країнах;
  - 4) реорганізацію експортерами або виробниками їх звичайної структури і каналів збуту у країні, щодо якої застосовуються компенсаційні заходи, з метою економити свій товар до України через виробників, що отримують вигоду від індивідуальної ставки компенсаційного мита, яка є нижче за ставку, що застосовується до товару таких виробників.
- Цей перелік не є вичерпним.

Стаття 110. Складальні операції

Для цілей частини третьої статті 109 цього Закону, складальна операція в Україні або іншій країні вважається ухиленням від сплати чинних компенсаційних мит, якщо:

- 1) діяльність щодо цієї складальної операції почалася або істотно зросла в обсягах з моменту або безпосередньо до порушення розслідування, а складові частини походять з країни, щодо якої застосовуються компенсаційні заходи; та
- 2) складові частини складають 60 відсотків або більше загальної вартості частин зібраного товару, за винятком того, що в жодному разі ухиленням не буде вважатися ситуація, коли вартість, додана до внесених частин, під час збірки або завершення операції, є більшою, ніж 25 відсотків від вартості виробництва; та

- 3) компенсаційні наслідки від компенсаційного мита нівелюються через рівень цін та/або кількості складеного подібного товару, а також існують докази субсидування.

Стаття 111. Порушення розслідування випадків ухилення від сплати компенсаційного мита

1. Розслідування випадків ухилення від сплати компенсаційного мита розпочинається, як правило, за результатами аналізу поданої заінтересованими сторонами до Міністерства письмової заяви, яка включає фактичні докази наявності факторів, передбачених статтями 108 і 109 та в частині доцільності статтею 110 цього Закону. У разі недостатності наведених доказів Міністерство рекомендує Комісії не розпочинати розслідування.

2. Розслідування випадків ухилення від сплати компенсаційного мита може бути розпочато без заяви заінтересованої сторони, якщо в розпорядженні Міністерства є достатні докази наявності факторів, передбачених статтями 108 і 109 та в частині доцільності статтею 110 цього Закону.

3. Рішення про порушення розслідування випадків ухилення від сплати компенсаційного мита приймається Комісією.

Стаття 112. Грошові депозити або боргові зобов'язання

1. В рішенні Комісії щодо порушення розслідування випадків ухилення від сплати компенсаційного мита може міститися доручення центральному органу виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізацію державну політику і митну політику запровадити грошові депозити або боргові зобов'язання щодо імпорту товару. Такі грошові депозити або боргові зобов'язання запроваджуються відповідно до митного законодавства.
2. Офіційне повідомлення публікується відповідно до вимог, що містяться у статті 75 цього Закону та з урахуванням частини першої цієї статті.

Стаття 113. Заінтересовані сторони

Окрім сторін, перерахованих у пункті 2 статті 1 цього Закону, у разі доцільності заінтересованими сторонами розслідування випадків ухилення від сплати компенсаційного мита можуть вважатися також виробники частин і компонентів товару.

Стаття 114. Незастосування розширених компенсаційних заходів

1. Якщо встановлено, що практика, процес або діяльність з метою ухилення від сплати компенсаційного мита мають місце, розширені компенсаційні заходи можуть не застосовуватися до сторони, яка може довести, що вона не є пов'язаною із будь-якими виробниками, щодо яких застосовуються

компенсаційні заходи та щодо якої встановлено те, що вона не займається практичною ухиленням від сплати компенсаційного мита відповідно до статті 112 цього Закону.

2. Заява про незастосування розширених компенсаційних заходів подається стороною Міністерству до закінчення строку, зазначеного в рішенні про порушення розслідування випадків ухилення від сплати компенсаційного мита.

Така заява має містити обґрунтовані докази, наведені у частині першій цієї статті.

3. Рішення щодо незастосування розширених компенсаційних заходів по відношенню до сторони приймається Комісією за поданням Міністерства. Незастосування розширених компенсаційних заходів залишається чинними протягом строку і на умовах, наведених у такому рішенні.

4. У разі виконання умов, передбачених у Главі 10 цього Розділу, розширені компенсаційні заходи можуть не застосовуватися за рішенням Комісії після завершення розслідування випадків ухилення від сплати компенсаційного мита, якщо його наслідком є розширення дії компенсаційних заходів.

Стаття 115. Завершення розслідування випадків ухилення від сплати компенсаційного мита

На підставі звіту Міністерства, Комісія приймає обґрунтоване рішення про результати розслідування випадків ухилення від сплати компенсаційного мита, яким вона може:

1) розширити для усіх інших підприємств застосування компенсаційного мита, визначеного в відповідному остаточному рішенні Комісії за результатами розслідування, прийнятому відповідно статті 63 цього Закону, стосовно імпорту товару, щодо якого встановлено факт ухилення від сплати мита; та вилучити окремі сторони зі сфери дії розширеного компенсаційного мита у випадку виконання умов, встановлених у статті 114 цього Закону; або

2) припинити розслідування випадків ухилення від сплати компенсаційного мита, якщо:

не доведено існування практики ухилення від сплати мита; або

заяву відкликано, і національний інтерес не вимагає завершення такого розслідування.

Якщо можливо, розширення дії компенсаційного мита набуває чинності від дати запровадження грошових депозитів або боргових зобов'язань згідно зі статтею 112 цього Закону.

Стаття 116. Строк проведення розслідування випадків ухилення від сплати компенсаційного мита

Розслідування випадків ухилення від сплати компенсаційного мита, як правило, завершується не пізніше ніж через дев'ять місяців від дати його порушення. За необхідності, цей строк може бути збільшено до 12 місяців.

РОЗДІЛ VII

СУДОВИЙ ПЕРЕГЛЯД

Стаття 117. Судове оскарження

1. Рішення Комісії щодо порушення розслідування, застосування попередніх або остаточних компенсаційних заходів, їх перегляду може бути оскаржене в порядку, встановленому чинним законодавством України.

2. Оскарження рішення Комісії не перешкоджає проведенню розслідування чи перегляду або стягненню компенсаційного мита.

3. У разі визнання судом рішення Комісії щодо застосування попередніх або остаточних заходів неправомірним в цілому або його частини, Комісія зобов'язана вжити необхідних заходів на виконання цього рішення суду.

Такі заходи, за необхідності, включають поновлення розслідування або перегляду. Про поновлення розслідування або перегляду публікується офіційне повідомлення.

Заінтересовані сторони, щодо яких було ухвалене рішення суду та поновлене розслідування або перегляд, подають Міністерству інформацію із доказами та можуть вимагати проведення слухань для цілей проведення поновленого розслідування або перегляду протягом 20 днів від дати набуття чинності рішення Комісії про поновлення розслідування або перегляду.

Поновлене розслідування або перегляд здійснюються у розумний строк, що як правило, не є більшим ніж три місяці.

Положення Розділів I-VI цього Закону застосовуються, в частині, де вони є доцільними, з урахуванням строків завершення поновлене розслідування або перегляд.

За результатами проведення поновленого розслідування або перегляду заходів Комісія на підставі звіту Міністерства приймає нове рішення з урахуванням рішення суду.

РОЗДІЛ VIII

ПОВІДОМЛЕННЯ ТА ІНШІ ЗАХОДИ, ПОВ'ЯЗАНІ ІЗ ДІЯЛЬНІСТЮ СОТ

Стаття 118. Повідомлення та інші заходи, пов'язані із діяльністю СОТ

1. Міністерство готує усі повідомлення, які мають бути направлені до СОТ у відповідних стандартних форматах, опублікованих СОТ, про:

- 1) зміни до законодавчих та інших нормативно-правових актів України, що є суттєвими для Угоди про субсидії і компенсаційні заходи, та щодо виконання і застосування таких актів;
  - 2) усі попередні і остаточні компенсаційні заходи, вжиті щодо компенсаційних мит. Такі повідомлення направляються невідкладно;
  - 3) дії, пов'язані із компенсаційними митами за попередні п'ять місяців. Такі повідомлення направляються у строк, встановлений СОТ;
  - 4) компетентний орган, який має право порушувати і проводити розслідування, зазначені у статті 11 Угоди про субсидії і компенсаційні заходи;
  - 5) національні процедури, що регулюють питання щодо порушення і проведення розслідувань, якщо вони не включені до пункту 1 цієї частини.
- У разі, якщо СОТ впроваджує нові обов'язки щодо направлення таких повідомлень, відповідальність за їх підготовку покладатиметься на Міністерство.
2. Міністерство співпрацює з компетентним органом СОТ щодо підготовки усних і письмових відповідей на запитання, отриманих від інших країн-членів СОТ стосовно повідомлень, надісланих відповідно до частини першої цієї статті.

РОЗДІЛ ІХ

ІМПЛЕМЕНТАЦІЯ ЗВІТІВ, ПРИЙНЯТИХ ОРГАНОМ СОТ ІЗ ВРЕГУЛЮВАННЯ СУПЕРЕЧОК

Стаття 119. Імплементация звітів, прийнятих Органом СОТ із регулювання суперечок

Міністерство та Комісія вживають необхідних заходів для досягнення відповідності компенсаційних заходів, застосованих відповідно до цього Закону, з рекомендаціями і правилами, що містяться у звіті, затвердженому Органом СОТ із регулювання суперечок.

Стаття 120. Дії на виконання затвердженого Органом СОТ з регулювання суперечок згугу щодо застосованого компенсаційного заходу

1. Коли Орган з регулювання суперечок в рамках СОТ затверджує звіт, що стосується заходу, застосованого відповідно до цього Закону (оспорюваного заходу), Комісія на основі рекомендацій, наданих Міністерством, може за доцільності застосувати один або декілька таких заходів:
  - 1) скасувати або змінити оспорюваний захід; або
  - 2) прийняти будь-який інший спеціальний захід, застосування якого вважається доцільним в існуючих обставинах, з метою приведення

зобов'язань України у відповідність до рекомендацій і висновків, що містяться у звіті.

2. З метою підготовки рекомендацій відповідно до частини першої цієї статті, Міністерство може додатково направити запит на інформацію заінтересованим сторонам для доповнення тієї інформації, яка вже була отримана в ході розслідування і результати якого призвели до застосування оспорюваного заходу.
3. Оскільки перегляд доцільно проводити до або під час застосування будь-якого заходу, зазначеного у частині першій цієї статті, такий перегляд повинен бути порушений за рішенням Комісії. Перегляд проводиться Міністерством відповідно до Розділу VI цього Закону.

4. Якщо припинення оспорюваного заходу є доцільним, таке припинення здійснюється Комісією на обмежений строк.

Стаття 121. Вплив заходів

Якщо інше не передбачено цим Законом, будь-які заходи, застосовані відповідно до положень цього Розділу, не є підставою для відшкодування компенсаційного мита.

РОЗДІЛ X

ПРИКІНЦЕВІ ТА ПЕРЕХІДНІ ПОЛОЖЕННЯ

Стаття 122. Особливості одночасного застосування антидемпінгових та компенсаційних заходів

Імпорт одного й того ж товару не може бути об'єктом застосування одночасно антидемпінгових та компенсаційних заходів, які запроваджуються для усунення наслідків шкоди галузі вітчизняного виробництва, яка виникла в результаті одночасного імпорту за демпінговими цінами та субсидованими цінами.

Стаття 123. Зв'язок між компенсаційними заходами та багатосторонніми заходами

У разі, якщо стосовно будь-якого імпортованого товару встановлено контрзаходів за результатами процедурн врегулювання суперечок відповідно до Угоди про субсидії і компенсаційні заходи, і такі заходи дозволяють усунути шкоду, яка була спричинена субсидіями, що є підставою для застосування компенсаційних заходів, застосування будь-якого компенсаційного заходу, встановленого щодо цього товару, негайно припиняється або скасовується, відповідно до встановленого порядку.

Стаття 124. Документи та роз'яснення

1. Міністерство розробляє:

- 1) інструкції щодо ліквідування зі сторонами;
  - 2) стандартні зразки звітів, включаючи зазначені у статтях 26, 47, 58, 61, 74, 79, 80 та частині четвертій статті 37 цього Закону;
  - 3) рекомендації з розрахунку суми субсидії;
  - 4) рекомендації з розрахунку правила нижчої ставки мита відповідно до статті 30 цього Закону;
  - 5) стандартні зразки запитальників відповідно до статті 44 цього Закону;
  - 6) стандартні форми заяв про порушення кожного з видів переглядів, а також для розслідування щодо повернення сум сплаченого компенсаційного мита і розслідування щодо ухилення від сплати мита;
  - 7) стандартні формні запитальників, які використовуються в ході проведення переглядів, а також в ході проведення розслідувань щодо повернення сум сплаченого компенсаційного мита і розслідувань щодо ухилення від сплати мита;
  - 8) інструкції щодо ведення матеріалів справ;
  - 9) документ загального застосування, у якому детально викладено, яким чином порушується, проводиться та завершується розслідування щодо повернення сум сплаченого компенсаційного мита.
2. Роз'яснення з питань застосування цього Закону надають Комісія та Міністерство.

ДОДАТОК І

ІЛЮСТРАТИВНИЙ ПЕРЕЛІК ЕКСПОРТНИХ СУБСИДІЙ

- (а) Надання урядом прямих субсидій підприємству чи галузі виробництва залежно від експортної діяльності.
- (б) Програми, які передбачають утримання валюти або будь-які інші аналогічні заходи, що забезпечують виплату премії у разі здійснення експортних операцій.

- (в) Внутрішні розцінки на транспортування і фрахт при експортних відвантаженнях, надані або санкціоновані урядом на умовах, більш сприятливих, ніж для внутрішніх перевезень.
- (г) Безпосереднє або опосередковане постачання урядом або його установами, через затвержені урядом програми імпорتنих або вітчизняних товарів або послуг для використання у виробництві товарів на експорт на умовах, більш сприятливих порівняно з умовами постачання подібних або безпосередньо конкуруючих товарів або послуг для виробництва товарів, призначених для внутрішнього споживання, якщо (коли йдеться про товарні) такі умови вигідніші від комерційно доступних¹ на світових ринках для їх експортерів.
- (д) Повне чи часткове звільнення, внятки чи відстрочення щодо сплати прямих податків² або сплати внесків до фондів соціального страхування, що сплачуються або повинні сплачуватися промисловими або торговельними підприємствами³ у разі здійснення експортної операції.
- (е) Надання спеціальних знижок, які безпосередньо пов'язані з експортом або з експортною діяльністю, та якщо такі знижки перевищують знижки, що надаються стосовно споживання на вітчизняному ринку, за умови, що розрахунки проводяться відповідно до базн оподаткування зазначеними прямими податками.
- (є) Встановлення, у разі виробництва та постачання товарів на експорт, звільненя або повернення сплачених сум непрямих податків², які справляються у разі виробництва та постачання подібних товарів для продажу на внутрішньому ринку.
- (ж) Звільнення, внятки чи відстрочення щодо сплати кумулятивних непрямих податків², які справляються на попередній стадії з майна або послуг, використаних у виробництві товарів, що експортуються, на суми, які перевищують звільнення, внятки чи відстрочення щодо сплати подібних кумулятивних непрямих податків, якими оподатковуються на попередній стадії майно або послуги, використані у виробництві подібних товарів для продажу на вітчизняному ринку; однак за умови, що звільнення, внятки чи відстрочення щодо сплати кумулятивних непрямих податків, які справляються на попередній стадії можуть стосуватися товарів, що експортуються навіть за відсутності таких звільненя, внятків чи відстрочення для подібних товарів, що реалізуються для споживання на вітчизняному ринку, якщо звільнення, внятки чи відстрочення щодо сплати кумулятивних непрямих податків стосуються сировини для виробництва товарів, що експортуються (включаючи звичайні втрати)⁴. Положення цієї частини слід тлумачити відповідно до інструкції щодо споживання сировини у виробничому процесі, що міститься у Додатку II.
- (з) Зменшення або повернення імпортованих матеріалів, які створюються у процесі збори, які стягуються з імпортованих матеріалів, які створюються у процесі

виробництва товару на експорт (включаючи звичайні втрати); однак за умови, що у деяких випадках підприємство може використовувати сировину з внутрішнього ринку у такій кількості і з такими ж характеристиками, як і імпортована сировина на заміну останньої, щоб скористатися таким положенням, коли імпорти і відповідні експортні операції здійснюються протягом розумного періоду часу, який не перевищує двох років. Положення цієї частини слід тлумачити відповідно до інструкції щодо споживання сировини у виробничому процесі, що містяться у Додатку II, а також інструкції щодо визначення систем повернення імпортованих зборів як експортних субсидій, що містяться у Додатку III.

(н) Надання урядом (чи спеціальними установами, що контролюються урядом) програм гарантування або страхування експортних кредитів, програм страхування або гарантування від зростання вартості товарів, що експортуються, або програм, які стосуються валютних ризиків з використанням ставок премій, недостатніх для покриття довгострокових витрат і втрат, пов'язаних з реалізацією цих програм.

(і) Надання урядом (чи спеціальними установами, які контролюються урядом та/або уповноважені ним) експортних кредитів за ставками, нижчими, ніж ставки, за якими їм фактично доводиться платити за використані кошти (або довелось б платити, якби вони позичали такі кошти на міжнародних ринках капіталу для одержання кредитів з такими ж строками повернення та іншими умовами кредиту, а також якби ці кошти було деноміновано у тій же валюті, що й експортні кредити), або їх повна або часткова сплата витрат, що понесли експортер або фінансові організації при отриманні кредитів, якщо зазначені пільги надаються для забезпечення істотних переваг у сфері умов кредитування експорту.

Проте за умови, що Член СОТ є стороною міжнародного зобов'язання щодо офіційних експортних кредитів, у якому сторонами є принаймні 12 первісних країн-членів СОТ станом на 1 січня 1979 року (або зобов'язання його наступника, яке затверджено цими первісними країнами-членами СОТ), або якщо на практиці в країні-члені СОТ застосовується норма про відсоткові ставки з відповідного зобов'язання, практика надання експортних кредитів, що відповідає цим положенням, не вважається експортною субсидією.

(к) Будь-які інші витрати з державного бюджету, які вважаються експортною субсидією у розумінні Статті XVI Генеральної угоди з тарифів і торгівлі 1994 року.

Примітка до Додатку I

Примітка 1. Термін «комерційно доступні» означає, що вибір між вигіднішими та імпортованими товарами не обмежено і залежить лише від комерційних міркувань.

Примітка 2. Для цілей цього Закону:

прямі податки - податки на заробітну плату, прибуток, процентні виплати, ренту, розліг та всі інші форми доходу, а також податки на нерухоме майно; імпортні збори означає тарифи, мита, а також інші фіскальні збори, які більше ніде не переділено у цій примітці, що стягуються з імпорту;

непрямі податки - податки з продажу, акцизи, податки на оборот, додану вартість, франчайзинг, гербові збори, податки на переказ коштів, на товарно-матеріальні запаси а устаткування, прикордонні збори, а також всі інші податки, які не включено до прямих податків та імпортованих зборів;

непрямі податки попередньої стадії - податки, що стягуються з товарів та послуг, які прямо чи опосередковано використовуються у виробництві товару;

кумулятивні непрямі податки - багатоступеневі податки, які стягуються тоді, коли немає механізму подальшого кредитування податку, якщо товарні або послуги, що підлягають оподаткуванню на одній стадії виробництва, використовуються на наступній стадії виробництва;

податкові пільги - включають повернення перешахених податків або податкову знижку;

зменшення або повернення - включає повне чи часткове збільшення чи відстрочку від сплати імпортованих зборів.

Примітка 3. Податкова відстрочка може не співпасти з експортною субсидією, якщо, наприклад, стягується відповідний відсотковий збір.

Податкова відстрочка не обов'язково повинна пріврівнюватися до експортної субсидії, наприклад, у тих випадках, коли стягуються відповідні процентні виплати. Для податкових цілей у році цін на товари у господарських операціях між експортуючими підприємствами та іноземними покупцями, що знаходяться під контролем Членів СОТ або під таким же контролем, повинні використовуватися ціни, які б призначалися між незалежними одне від одного підприємствами. Будь-який Член СОТ може привернути увагу іншого Члена СОТ до адміністративної та іншої практики, яка може протирічити цьому принципу і яка призводить до значної економії на прямих податках при експортних операціях. За таких обставин Члени СОТ повинні, як правило, намагалися розв'язати ці протиріччя, використовуючи механізм існуючих двосторонніх угод або інші спеціальні міжнародні механізми без обмеження прав і обов'язків Членів СОТ за Генеральною угодою з тарифів і торгівлі 1994 року, у тому числі право на консультацію. Параграф (е) не має на меті обмеження можливості Членів СОТ застосовувати заходи щодо уникнення подвійного оподаткування доходів з іноземних джерел, які отримують підприємства або підприємства іншого Члена СОТ.

Примітка 4. Пункт «ж» не застосовується до систем нарахування ПДВ та коригувань податків на кордоні, які замінюють собою систему стягнення ПДВ; проблема надмірного розміру відшкодування ПДВ розглядається виключно у пункті «є».

ДОДАТОК II ІНСТРУКЦІЯ ЩОДО СПОЖИВАННЯ СИРОВИНИ У ПРОЦЕСІ ВИРОБНИЦТВА⁵

1. Програми знижок розміру непрямих податків надають виключення, зменшення сум або відстрочку сплати кумулятивних непрямих податків попереднього етапу оподаткування сировини, що використовується для виробництва товару на експорт (включаючи звичайні втрати). Так само, програми компенсації податкових платежів можуть включати зменшення суми або компенсацію імпорتنих зборів за сировину, спожиту у виробництві товару на експорт (включаючи звичайні втрати).

2. Ілюстративний перелік експортних субсидій, наведених у Додатку I, містить у пунктах «ж» і «з» посилення на термін «сировина, що споживається у виробництві експортної продукції». Відповідно до пункту «ж», програми знижок суми непрямих податків можуть бути визнані експортною субсидією, якщо вони призводять до збільшення, винятків чи відстрочення сплати кумулятивних непрямих податків більшого розміру, ніж розмір таких податків і обов'язкових платежів, що стягуються з сировини, спожитої у виробництві експортного товару. Згідно з пунктом «з», програми компенсації таких платежів можуть вважатися експортною субсидією, якщо вони призводять до відшкодування чи компенсації імпорتنих зборів у більшому розмірі ніж ті, що стягуються з імпортованої сировини, що використовується у виробництві товару на експорт. В обох цих пунктах містяться застереження, що у висновках щодо споживання сировини для виробництва товару на імпорт слід враховувати звичайні втрати. У пункті «з» йдеться також про заміщення імпортованої сировини у відповідних випадках.

II

3. В ході перевірки можливого споживання сировини у процесі виробництва товару на експорт як частини розслідування згідно з цим Законом, Міністерство і Комісія здійснюють ці дії на такій основі.

4. У разі припущення, що програма знижки розміру непрямих податків або програма компенсації обов'язкових платежів є субсидуванням через знаходження великої знижки або надмірної компенсації непрямих податків чи імпорتنих зборів, що стягуються з сировини, спожитої у виробництві товару на експорт, Міністерство і Комісія мають спершу визначити, чи існує і чи застосовується у країні походження і/або експорту система чи процедура для підтвердження, яка саме і в яких обсягах вживається сировина у виробництві товару на експорт. Якщо встановлено застосування такої системи чи процедури, далі Міністерство і Комісія мають ознайомитися із цією системою і перевірити її

доцільність і ефективність з точки зору виконуваної нею функції та виходячи з загальноприйнятої торговельної практики цієї країни походження і/або експорту. Міністерство і Комісія можуть вважати за доцільне здійснити, згідно зі статтею 36 цього Закону, певне практичне тестування, щоб перевірити правильність інформації або переконатися в ефективному застосуванні даної системи чи процедури.

5. За відсутності такої системи чи процедури, якщо вони не є виправданими, або якщо вони створені і є доцільними, але не застосовуються або застосовуються неефективно, країною походження і/або експорту має бути проведена подальша оцінка на основі фактично використаної сировини, щоб визначити наявність перешкоди. Якщо Міністерство і Комісія вважають за потрібне, можливе проведення додаткової подальшої оцінки ситуації відповідно до пункту 4.

6. Міністерство і Комісія вважають, що сировина є фактично включеною, якщо вона використовується у виробничому процесі і фізично присутня у експортваному товарі. Сировина не обов'язково має бути присутня у кінцевому товарі у тій же формі, що й на початку виробничого процесу.

7. При визначенні обсягу відповідної сировини, спожитої у виробництві експортної товару, враховуються звичайні компенсаційні витрати, причому такі витрати слід вважати спожитими під час виробництва експортного товару. Термін витрати стосується тієї частини відповідної сировини, яка не має незалежної функції у виробничому процесі, не споживається у виробництві експортного товару (з таких причин як нестатки ефективності) і не відновлюється, не використовується і не реалізується тим же виробником.

Визначаючи питання, чи є звичайними заявлені компенсаційні витрати, Міністерство і Комісія враховують виробничий процес, середній рівень досвіду у відповідній галузі країни походження та/або експорту та інші технічні чинники, якщо доцільно. При цьому, Міністерство і Комісія мають пам'ятати, що важливим є питання щодо того, чи доцільно розраховувати країни походження та/або експорту обсяг компенсаційних витрат, якщо ця сума включасться у суму знижки чи компенсації податку або мита.

8. Сировина, що використовується у процесі виробництва - це фізично спожити, електроенергія, паливо і мастильні матеріали, що використовуються у виробничому процесі, та катализатори, що споживаються в ході їх використання для виробництва товару на експорт.

Примітки до Додатку II

Примітка 5.

Матеріалами, що споживаються у виробничому процесі, є матеріали, устаткування, обладнання, які є складовими товару, що виробляється, а також енергія, паливо та нафта, що використовуються у виробничому

процесі, а також каталізатори, які споживаються у ході їхнього використання для отримання експортного товару.

ДОДАТОК III ІНСТРУКЦІЯ ЩОДО ПІДГОТОВКИ ВИСНОВКУ ПРО ТЕ, ЩО РЕЖИМ КОМПЕНСАЦІЇ ПРИ ТАКІЙ ЗАМІНІ Є СУБСИДУВАННЯМ ЕКСПОРТУ

I

Компенсаційні системи, які дозволяють повертати переплачені суми або компенсувати сплачені імпорتنі збори за сировину, сложити у процесі виробництва іншого товару, якщо в експортних поставках цього товару міститься вітчизняна сировина того ж обсягу і з тими ж характеристиками, що й представлена імпортна сировина. Відповідно до пункту «ж» Додатку I, режим компенсації при такому заміщенні може вважатися субсидуванням експорту, якщо він призводить до завищення розміру компенсації за імпортні збори, попередньо стягнені за імпортовану сировину, яка наразі вимагає компенсації.

II

Оцінюючи будь-яку програму компенсації при такому заміщенні в рамках а розслідування, що проводиться згідно з вимогами цього Закону, Міністерство і Комісія здійснюють ці дії на такій основі:

1. У пункті «з» Додатку I визначено, що замість імпортної сировини можна використати у виробництві товару на експорт сировину, придбану на внутрішньому ринку, якщо така сировина має той же обсяг і ті ж характеристики, що й замішувана імпортована сировина. Важливою обставиною є наявність системи перевірки чи процедури, яка дозволяє уряду країни походження та/або експорту перевірити і довести, що обсяг сировини щодо якої вимагають компенсації, не перевищує обсягу подібного експортного товару в будь-якій формі, і що сума імпортного збору, що підлягає компенсації, не перевищує суми такого збору, накладеного і стягненого раніше з імпортною поставкою цієї сировини;

2. За припущення, що система компенсаційних виплат при такому заміщенні є субсидуванням, Міністерство і Комісія зазвичай мають спершу визначити, чи існує і чи застосовується у країні походження та/або експорту система чи процедура перевірки. Якщо встановлено факт застосування такої системи чи процедури, далі Міністерство і Комісія мають ознайомитися із цією системою і перевірити її доцільність і ефективність з точки зору виконуваної нею функції та виходячи з загальноприйнятої торговельної практики цієї країни походження та/або експорту. Якщо встановлено, що ці процедури витримали таку перевірку і ефективно застосовуються, вважатися, що субсидування не має місця. Міністерство і Комісія можуть вважати за доцільне здійснити, згідно зі статтею 36 цього Закону, певне практичне

тестування, щоб перевірити правильність інформації або переконатися в ефективному застосуванні даної системи чи процедури;

3. За відсутності такої системи чи процедури перевірки, якщо вони не є виправданими, або якщо вони створені і є доцільними, але не застосовуються або застосовуються неефективно, це свідчить про можливість існування субсидування. У таких випадках країною походження та/або експорту має бути проведена подальша оцінка на основі фактично проведених транзакцій, щоб визначити наявність перешлаг. Якщо Міністерство і Комісія вважають за потрібне, можливе проведення додаткової подальшої оцінки ситуації відповідно до пункту 2;

4. Факт існування виплати компенсації у разі такого заміщення, коли експортерам дозволено обирати конкретну партію імпортної поставки, по якій вони вимагають компенсації, не вважається субсидуванням;

5. Факт існування компенсації імпортичних зборів вважається доведеним у контексті пункту «з» Додатку I, якщо уряд сплачує відсотки за будь-які повернені суми в рамках його компенсаційних програм, за умови, що такі відсотки є фактично сплаченими або мають бути сплачені.».

РОЗДІЛ X

ПРИКІНЦЕВІ ТА ПЕРЕХІДНІ ПОЛОЖЕННЯ

1. Цей Закон набирає чинності через 30 днів з дня його опублікування.
2. Розслідування і перегляди, порушені до набуття чинності цим Законом, проводяться та звершуються відповідно до Закону України "Про захист національного товаровиробника від субсидованого імпорту" (№ 331-ХІV) (Відомості Верховної Ради України, 1999 р., № 12-13, ст. 80).
3. До прийняття підзаконних нормативно-правових актів, інших документів для розслідувань та переглядів на виконання цього Закону, чинні підзаконні нормативно-правові акти і документи зашипаються в силі.
4. Закони та інші нормативно-правові акти України застосовуються в частині, що не суперечать цьому Закону.

Голова Верховної Ради
України

А. ПАРУБІЙ

тестування, щоб перевірити правильність інформації або переконатися в ефективному застосування даної системи чи процедури;

3. За відсутності такої системи чи процедури перевірки, якщо вони не є виправданими, або якщо вони створені і є доцільними, але не застосовуються або застосовуються неефективно, це свідчить про можливість існування субсидування. У таких випадках країною походження та/або експорту має бути проведена подальша оцінка на основі фактично проведених транзакцій, щоб визначити наявність переоплат. Якщо Міністерство і Комісія вважають за потрібне, можливе проведення додаткової подальшої оцінки ситуації відповідно до пункту 2;

4. Факт існування виплати компенсацій у разі такого заміщення, коли експортерам дозволено обирати конкретну партію імпортової поставки, по якій вони вимагають компенсації, не вважається субсидуванням;

5. Факт існування компенсації імпортих зборів вважається доведеним у контексті пункту «з» Додатку I, якщо уряд сплачує відсотки за будь-які повернені суми в рамках його компенсаційних програм, за умови, що такі відсотки є фактично сплаченими або мають бути сплачені.».

РОЗДІЛ X ПРИКІНЦЕВІ ТА ПЕРЕХІДНІ ПОЛОЖЕННЯ

1. Цей Закон набирає чинності через 30 днів з дня його опублікування.

2. Розслідування і перегляди, порушені до набуття чинності цим Законом, проводяться та звершуються відповідно до Закону України "Про захист національного товаровиробника від субсидованого імпорту" (№ 331-XIV) (Відомості Верховної Ради України, 1999 р., № 12-13, ст. 80).

3. До прийняття підзаконних нормативно-правових актів, інших документів для розслідувань та переглядів на виконання цього Закону, чинні підзаконні нормативно-правові акти і документи залишаються в силі.

4. Закони та інші нормативно-правові акти України застосовуються в частині, що не суперечать цьому Закону.

Голова Верховної Ради
України

А. ПАРУБІЙ

- 1) антидемпінгове мито – особливий вид мита, що стягується з товару, який імпортується в Україну з метою усунення демпінгу;
- 2) галузь вітчизняного виробництва – сукупність вітчизняних виробників подібних товарів або тих із них, сукупний обсяг виробництва товарів яких становить основну частину загального обсягу виробництва таких товарів в Україні, що визначається відповідно до статті 20 цього Закону;
- 3) демпінгова маржа – різниця між експортною ціною та нормальною вартістю, що визначається відповідно до статті 13 цього Закону;
- 4) демпінгова маржа *de minimis* – означає демпінгову маржу, що становить менше ніж 2 відсотки;
- 5) заінтересована сторона – фізична або юридична особа, якою можуть бути:

будь-який експортер чи іноземний виробник товару, що є об'єктом розгляду;

будь-який імпортер товару, що є об'єктом розгляду;

об'єднання або асоціація, більшість членів якої є виробниками, експортерами чи імпортерами товару, що є об'єктом розгляду;

компетентні органи країни експорту;

будь-який виробник подібного товару в Україні;

промислові користувачі в Україні, які використовують товар, що є об'єктом розслідування або подібний товар, вироблений в Україні;

галузеві організації споживачів в Україні, якщо товар, що є об'єктом розслідування або перегляду, широко реалізується у роздріб;

об'єднання або асоціація, більшість членів якої є виробниками подібного товару в Україні;

інші особи або групи осіб, інтересів яких за рішенням Міністерства може стосуватися порушення та проведення розслідування або перегляду;

б) країна експорту – країна походження товару, за винятком випадків, коли застосовуються положення частини другої статті 8 цього Закону;

7) Міністерство – центральний орган виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізацію державної політики економічного розвитку і торгівлі;

8) незначний обсяг демпінгового імпорту – визначається відповідно до таких правил:

а) обсяг демпінгового імпорту з країни вважається незначним, якщо він становить менше ніж 3 відсотки від обсягу імпорту подібного товару в Україну, за умови, що обсяг імпорту з країни, частка кожної з яких

ПРОЕКТ

Вноситься
Кабінетом Міністрів України

В. ГРОЙСМАН

“ ” 2017 р.

ЗАКОН УКРАЇНИ

Про внесення змін до Закону України «Про захист національного товаровиробника від демпінгового імпорту»

Верховна Рада України постановляє:

1. Внести зміни до Закону України «Про захист національного товаровиробника від демпінгового імпорту» (№ 330-XIV) (Відомості Верховної Ради України (ВВР), 1999, N 9-10, ст.65 із наступними змінами), виклавши його у такій редакції:

«ЗАКОН УКРАЇНИ

Про захист від демпінгового імпорту

Цей Закон розроблений у відповідності до статті VI Генеральної угоди з тарифів та торгівлі 1994 року та Угоди про застосування статті VI Генеральної угоди з тарифів та торгівлі 1994 року з метою визначення механізму захисту вітчизняного виробника від демпінгового імпорту товару в Україну з інших країн, митних союзів чи економічних угруповань. Цей Закон не виключає застосування будь-яких спеціальних правил, що встановлюються міжнародними договорами, згода на обов'язковість яких надана Верховною Радою України.

РОЗДІЛ I

ЗАГАЛЬНІ ПОЛОЖЕННЯ

Стаття 1. Визначення термінів та понять

У цьому Законі терміни та поняття вживаються у такому значенні:

становить менше ніж 3 відсотки від імпорту подібного товару в Україну, разом не перевищує 7 відсотків імпорту в Україну подібного товару;

б) без шкоди для підпункту «а» обсяг демпінгового імпорту з країни в обсязі, меншому ніж 1 відсоток від сукупного споживання товару, що є об'єктом розслідування в Україні, у будь-якому випадку, вважається незначним;

9) перегляд – процедура, визначена у розділі VI цього Закону;

10) період розслідування або перегляду має одне з наступних значень:

а) для цілей встановлення факту демпінгу – період, протягом якого збирається інформація для розрахунку демпінгової маржі. Цей період, за звичайних обставин, має становити 12 місяців, але у будь-якому випадку бути не меншим, ніж шість місяців. У кожному окремому випадку період, протягом якого збирається інформація для розрахунку демпінгової маржі, повинен співпадати з періодом збору інформації для встановлення факту продажів за ціною нижче собівартості;

б) для цілей встановлення факту наявності шкоди – період, протягом якого встановлюється, чи зазнала галузь вітчизняного виробництва істотної шкоди. За звичайних обставин, цей період охоплює термін, що складає не менше трьох років, за винятком, якщо сторона, яка подає дані, здійснювала діяльність протягом меншого періоду. Період, протягом якого встановлюється, чи зазнала галузь вітчизняного виробництва шкоди, охоплює період, протягом якого збираються дані для цілей встановлення факту демпінгу.

Період розслідування або перегляду встановлюється Міністерством та закінчується якомога ближче до дати початку розслідування або перегляду. При визначенні конкретного періоду збору даних для кожного окремого розслідування або перегляду, Міністерство, за можливості, бере до уваги практику підприємств, у яких будуть захищуватись дані щодо фінансової звітності, та її вплив на наявність даних бухгалтерського обліку. Можуть враховуватися властивості товару, що є об'єктом розслідування, такі як сезонність і циклічність, а також чинники існування спеціального замовлення або індивідуальних продажів.

11) пов'язані особи – за винятком умов, визначених частиною другою статті 20 цього Закону, - це фізичні або юридичні особи, якщо:

а) один з них є співробітником або керівником підприємства, створеного за участю іншого;

б) особи, які є діловими партнерами, тобто пов'язані договірними відносинами, діють з метою отримання прибутку і спільно несуть витрати і збитки, пов'язані зі здійсненням спільної діяльності;

в) вони є роботодавцем і найманим працівником;

г) будь-яка особа, що безпосередньо чи опосередковано володіє, контролює або є номінальним власником пакету в 5 або більше відсотків голосуючих акцій в об'їгу обох підприємств;

д) одна з осіб безпосередньо чи опосередковано контролює іншу; е) обидві особи безпосередньо чи опосередковано контролюються третьою особою;

є) особи разом безпосередньо чи опосередковано контролюють третю особу;

ж) особи, що знаходяться у шлюбі, родинних відносинах, є усиновителем та усиновленим, шклувальником чи подолічним.

12) подібний товар – товар, який є ідентичним товару, що є об'єктом розслідування чи перегляду або може стати об'єктом розслідування чи перегляду, або у разі відсутності такого товару – інший товар, який має характеристики, подібні до характеристик товару, що є об'єктом розслідування чи перегляду або може стати об'єктом розслідування чи перегляду.

Подібність товару оцінюється на підставі об'єктивних критеріїв, включаючи, але не обмежуючись такими:

сировина;

хімічний склад;

фізичні властивості (характеристики);

технічні стандарти та вимоги;

процеси виробництва;

використання та застосування;

ступінь заміності.

Будь-які з цих критеріїв окремо чи у поєднанні з іншими не обов'язково є вирішальними для визначення подібності товару;

13) розслідування – антидемпінгове розслідування, що проводиться згідно з цим Законом;

14) товар, що є об'єктом розслідування або перегляду – товар, що імпортується та призначений для споживання та/або використання в Україні, опис якого міститься в офіційному повідомленні про порушення розслідування або перегляду;

15) Член СОТ означає країну або окрему митну територію, яка на момент порушення розслідування є членом Світової організації торгівлі (далі – СОТ);

16) шкода – означає істотну шкоду, заподіяну галузі вітчизняного виробництва, або загрозу її заподіяння, або істотне перешкоджання створенню чи розширенню такої галузі.

Стаття 2. Міжвідомча комісія з міжнародної торгівлі

1. Міжвідомчу комісію з міжнародної торгівлі (далі – Комісія) очолює Голова, яким за посадою є Керівник Міністерства.

Членами Комісії є Голова Комісії, його перший заступник, заступники та посадові особи органів виконавчої влади. Голова Комісії, його перший заступник, заступники та інші члени Комісії затверджуються відповідно до частини другої цієї статті.

2. Персональний склад Комісії затверджується Кабінетом Міністрів України за поданням Голови Комісії.

3. Формою роботи Комісії є засідання.

Засідання Комісії проводиться за адресою Міністерства.

Засідання Комісії проводяться на вимогу Голови Комісії, на письмову обгрунтовану вимогу члена Комісії, яка подається Голові Комісії, та в інших випадках з дотриманням строків відповідно до цього Закону.

У разі потреби рішення Комісії може прийматися у робочому порядку шляхом підписання членами Комісії відповідного рішення. При цьому Голова Комісії або його заступник інформує членів Комісії та пропонує їм висловити свою точку зору з цього питання у строк, протягом якого вона може бути врахована і який не перевищує строків, встановлених цим Законом.

4. Засідання скликаються Головою Комісії, а у разі його відсутності – першим заступником або заступником Голови Комісії. Разом з інформуванням членів Комісії про засідання їм надається вся необхідна інформація стосовно питань, які вносяться на розгляд під час відповідного засідання Комісії.

У разі необхідності на засідання Комісії можуть запрошуватися експерти державних та недержавних установ, а також іноземні експерти.

5. Засідання Комісії є правомочним, якщо на ньому присутні не менше половини членів Комісії. Рішення приймаються більшістю голосів від присутніх членів Комісії. У разі рівного розподілу голосів, голос Голови Комісії є вирішальним. Порядок проведення засідань та порядок роботи Комісії затверджуються Комісією.

Комісія у межах своєї компетенції приймає рішення, організовує та контролює їх виконання. У голошуванні за прийняття відповідного рішення можуть брати участь тільки члени Комісії.

6. Комісія приймає рішення про:

1) порушення розслідування або перегляду остаточної антидемпінгових заходів або зобов'язань;

2) застосування або незастосування попередніх або остаточних заходів або продовження дії остаточних заходів;

3) прийняття або продовження строку дії зобов'язань;

4) стягнення остаточних антидемпінгових мит на зворотній основі;

5) розширення сфери остаточної антидемпінгових заходів;

6) призначення розслідування або перегляду у разі прийняття зобов'язань;

7) припинення стягнення антидемпінгових мит;

8) завершення розслідування або перегляду;

9) форму застосування та розмір антидемпінгових заходів, їх зміну;

10) припинення дії зобов'язань у разі їх порушення або відмови від зобов'язань;

11) запровадження внесення коштів на депозит або оформлення боргового зобов'язання;

12) повернення, часткове повернення або стягнення коштів, внесених на депозит;

13) з інших питань, повноваження Комісії щодо розв'язання яких випливають з цього Закону, інших законодавчих і підзаконних нормативно-правових актів України.

7. Рішення Комісії є обов'язковими до виконання.

8. Порядок роботи Комісії визначається Комісією.

Стаття 3. Орган, що проводить розслідування та перегляди

1. Уповноваженим органом, що проводить розслідування та перегляди антидемпінгових заходів, є Міністерство.

Міністерство уповноважене на визначення строків в рамках розслідування та переглядів антидемпінгових заходів.

Міністерство здійснює моніторинг застосування антидемпінгових заходів.

2. Органи державної влади зобов'язані на запит Міністерства надавати наявну в їх розпорядженні інформацію, необхідну для проведення розслідувань, переглядів антидемпінгових заходів та моніторингу, всебічно сприяти реалізації Міністерством покладених на нього цим Законом завдань.

Стаття 4. Мова провадження розслідування або перегляду

1. Розслідування та перегляд антидемпінгових заходів здійснюються державною мовою України.
2. Докази та будь-яка інша інформація, подані Міністерству або Комісії у письмовій формі відповідно до цього Закону, враховуються за умови їх викладення державною мовою України.

Стаття 5. Обчислення строків

1. Строки вчинення дій на підставі цього Закону, встановлюються цим Законом або визначаються Комісією чи Міністерством. Право на вчинення дій втрачається після закінчення відповідних строків.
2. Строки, встановлені цим Законом або визначені Комісією чи Міністерством, обчислюються роками, місяцями і днями.
Строк може також визначатися посиленням на подію, яка повинна неминуче настати.
3. Строк, обчислюваний роками, закінчується у відповідні місяць і число останнього року цього строку.
4. Строк, обчислюваний місяцями, закінчується відповідного числа останнього місяця цього строку. Якщо кінець строку, обчислюваного місяцями, припадає на місяць, який не має відповідного числа, цей строк закінчується в останній день цього місяця.
5. Якщо строк визначається днями, його обчислюють з дня, наступного після того дня, з якого починається цей строк.
6. Строк, визначений посиленням на подію, яка повинна неминуче настати, обчислюється з наступного дня після настання події або в інший встановлений строк після настання відповідної події.
7. Якщо кінець строку припадає на неробочий день, останнім днем цього строку вважається перший після нього робочий день.
8. Останній день строку закінчується в момент закінчення робочого часу цього дня в Міністерстві.

Стаття 6. Реєстрація документів

До матеріалів справи долучаються та беруться до уваги лише ті документи, які надійшли до Міністерства у строк, визначений цим Законом, Комісією або Міністерством засобами поштового та/або електронного зв'язку та зареєстровані Міністерством.

Строк не вважається пропущеним, якщо документи були отримані Міністерством засобами поштового та/або електронного зв'язку до закінчення робочого часу останнього дня строку, при цьому реєстрація документу в Міністерстві відбулась протягом наступного робочого дня.

Стаття 7. Продовження строків

1. Запит на продовження строку, якщо дозволено цим Законом, розглядається лише у разі, якщо він поданий до Міністерства до закінчення попередньо встановленого строку. Першим днем продовження є наступний день після закінчення попередньо встановленого строку.
2. Міністерство може продовжити строк, якщо це практично можливо та не перешкоджає проведенню розслідування. Продовження строку здійснюється за умови подання заінтересованою стороною обґрунтувань такої необхідності та за наявності достатніх підстав.

РОЗДІЛ II

ВИЗНАЧЕННЯ ДЕМПІНГУ ТА РОЗРАХУНОК ДЕМПІНГОВОЇ МАРЖИ

Стаття 8. Демпінг

1. Товар вважається демпінговим тобто таким, що ввозиться в торгівлю України за ціною, меншою ніж його нормальна вартість, якщо експортна ціна товару, що експортується з країни (окремої митної території або економічного утворення) в Україну, менша від порівняної ціни, яка встановлюється під час звичайних торговельних операцій на подібний товар, призначений для споживання в країні експорту.
2. У випадку, коли товари не імпортуються в Україну безпосередньо з країни походження, а експортуються до України із країни-посередника, ціна, за якою такий товар продається з країни експорту в Україну, як правило, зіставляється з порівняною ціною в країні походження. Однак може проводитися порівняння з ціною в країні походження, зокрема, якщо, товар просто перевозиться транзитом через країну експорту, або такий товар не виробляється в країні експорту, або для нього немає порівняної ціни в країні експорту.

Стаття 9. Нормальна вартість

Нормальна вартість товару, як правило, визначається на підставі сплаченої ціни товару або такої ціни, що підлягає сплаті незалежними покупцями у країні експорту під час звичайних торговельних операцій.

Якщо під час звичайних торговельних операцій продаж подібного товару на внутрішньому ринку країни експорту не відбувався, або у зв'язку з особливим ситуацією на ринку чи низькими обсягами продажу на внутрішньому ринку країни експорту такі продажі не можуть бути використані для відповідного порівняння, нормальна вартість подібного товару розраховується:

- 1) на основі витрат виробництва в країні походження, збільшених на обґрунтовану суму торговельних, загальних та адміністративних витрат і прибутків; або

2) на основі експортних цін, що практикуються під час звичайних торговельних операцій у відповідній третій країні, у разі, якщо зазначені ціни є показовими.

Обсяг продажу на внутрішньому ринку країни експорту вважається низьким, якщо продажі подібного товару, призначеного для споживання на внутрішньому ринку країни експорту, як правило, становлять менше 5 відсотків обсягу продажів товару, що є об'єктом розслідування, в Україні. Менше значення цього показника може бути визнано достатнім за умови, що наявні докази того, що продажі на внутрішньому ринку на такому рівні є достатньо великими, щоб здійснити відповідне порівняння.

Особлива ситуація на ринку може існувати, зокрема коли ціни є несправедливо низькими, або існують значний обсяг бартерної торгівлі чи некомерційні домовленості.

Стаття 10. Звичайний хід торговельних операцій

1. Продаж подібного товару на внутрішньому ринку країни експорту або продаж у третю країну за цінами, нижчими ніж собівартість виробництва одиниці товару (з урахуванням постійних та змінних витрат), збільшеними на адміністративні, торговельні та загальні витрати, може вважатися таким, що здійснювався не під час звичайних торговельних операцій внаслідок його ціни, та може не враховуватися при визначенні нормальної вартості у разі, якщо буде встановлено, що такий продаж здійснюється:

- 1) протягом тривалого періоду часу, що, як правило, становить один рік, але не менше шести місяців;
- 2) у значному обсязі; та
- 3) за цінами, які не дають змоги покрити всі витрати протягом об'єктованого строку.

У разі, якщо ціни товару є нижчими, ніж собівартість виробництва одиниці товару на момент продажу, але перевищують середньозважені величини витрат за період розслідування, вважається, що такі ціни дають змогу покрити витрати протягом об'єктованого строку.

Продаж за цінами нижчими, ніж собівартість, вважається таким, що здійснюється у значному обсязі, якщо встановлено, що:

- 1) середньозважена ціна продажу в рамках операції, що розглядається для визначення нормальної вартості, є нижчою, ніж середньозважена ціна витрат на одиницю товару; або
  - 2) обсяг продажу за цінами нижчими, ніж собівартість, становить не менше 20 відсотків обсягів продажу за операціями, що розглядаються для цілей визначення нормальної вартості.
2. Операції між пов'язаними сторонами або між сторонами, які уклали компенсаційну угоду, не вважаються такими, що здійснені під час

звичайних торговельних операцій, та не беруться до уваги при визначенні нормальної вартості, за винятком випадків, коли доведено, що ціни таких операцій можна порівняти із операціями, проведеними між непов'язаними сторонами. Для визначення існування зв'язку між сторонами слід керуватися положеннями пункту 1 і статті 1 цього Закону.

Операції між пов'язаними сторонами розглядаються як такі, що здійснені під час звичайних торговельних операцій, якщо середньозважена ціна продажу від заінтересованої сторони пов'язаній із нею стороною не становить більше або менше 3 відсотків від середньозваженої ціни продажу цієї заінтересованої сторони не пов'язанам із нею сторонам.

3. Операції можуть не вважатися такими, що здійснені під час звичайних торговельних операцій, та, відповідно, можуть не братися до уваги при розрахунку нормальної вартості, якщо вони характеризуються такими ознаками:

- 1) є продажами зразків або продажами працівникам, благодійні внески;
- 2) є продажами іншим підприємствам в рамках виробничих угод (толінгові операції) або обміну продукцією (свопи);
- 3) є використанням для виробництва товару продукції, виробленої цим же виробником; або
- 4) інші операції аналогічного характеру.

Стаття 11. Розрахунок витрат

1. Витрати розраховуються, як правило, на підставі бухгалтерської звітності заінтересованої сторони за умови, що ця звітність складається відповідно до загальноприйнятих принципів бухгалтерського обліку у країні, де записується інформація, та повністю відображає витрати, пов'язані з виробництвом і продажем товару, що є об'єктом розслідування. Якщо у бухгалтерській звітності витрати, пов'язані з виробництвом і продажем товару належним чином не відображені вони повинні бути експортовані або встановлені на підставі витрат інших виробників або експортерів в тій же країні, або, у разі, якщо така інформація є недоступною або не може бути використана за інших причин, на основі об'єктованої інформації.

2. Під час розрахунку витрат відповідно до частини першої цієї статті, Міністерство повинно врахувати всі наявні докази, що стосуються фактичного розподілу витрат, у тому числі докази, які подаються експортером або іноземним виробником у ході розслідування, за умови, що такий розподіл традиційно використовується експортером або виробником, зокрема, відносно встановлення відповідних періодів амортизації і знецінення та коригувань на капітальні витрати й інші витрати на розвиток виробництва. Якщо цього не було відображено в розподілі, витрати повинні бути відповідно скориговані на суму тих

неповнованих статей витрат, які сприятливо впливають на майбутнє та/або поточне виробництво, або на витрати, пов'язані з початком нової діяльності протягом періоду розслідування.

Коригування витрат, пов'язаних з початком нової діяльності протягом періоду розслідування, повинно відображати:

- 1) витрати на кінець початкового періоду виробничої діяльності; або
- 2) якщо такий період виходить за рамки періоду розслідування, найостанніші витрати, які об'єднані можуть бути взяті до уваги Міністерством у ході розслідування.
3. Суми адміністративних, торговельних і загальних витрат та суми прибутків визначаються на підставі фактичних даних, що стосуються виробництва та продажу подібного товару експортером або іноземним виробником, щодо яких проводиться розслідування, під час звичайних торговельних операцій.

У разі неможливості визначення сум адміністративних, торговельних і загальних витрат та сум прибутків за цим методом, такі суми розраховуються на основі:

- 1) фактичних сум, сплачених чи одержаних експортером або іноземним виробником, щодо якого проводиться розслідування, стосовно виробництва та продажу тієї ж категорії товару на внутрішньому ринку країни походження; або
- 2) середньозваженої величини фактичних сум, сплачених або одержаних іншими експортерами чи іноземними виробниками, щодо яких проводиться розслідування, стосовно виробництва та продажу подібного товару на внутрішньому ринку країни походження; або
- 3) будь-якого іншого прийняттого методу за умов, що сума прибутку, яка таким чином встановлюється, не перевищує прибутку, який зазвичай отримують інші експортери або іноземні виробники у разі продажу товарів тієї ж категорії на внутрішньому ринку країни походження.

Стаття 12. Експортна ціна

1. Експортною ціною товару вважається ціна, яка фактично сплачується або підлягає сплаті при продажу на експорт з країни експорту в Україну.
2. У випадках, якщо експортну ціну не встановлено або вважається, що вона є необґрунтованою внаслідок наявності договірних відносин або компенсаційної угоди між експортером та українським імпортером або третьою особою, експортна ціна може конструюватися:

- 1) на основі ціни, за якою імпортовані товари вперше перепродаються незалежному покупцю в Україні; або

2) на будь-якій іншій допустимій і обґрунтованій основі, якщо товари не перепродаються незалежному покупцю, або не перепродаються у тому стані, в якому вони були імпортовані.

Стаття 13. Загальні засади порівняння нормальної вартості та експортної ціни

1. Для цілей розрахунку демпінгової маржі проводиться порівняння нормальної вартості та експортної ціни.
- Порівняння здійснюється на одному рівні торгівлі та базисних умов поставки (як правило, франко-завод) та щодо продажів, здійснених в період, якомога ближчий до того, що розглядається, а також з належним урахуванням інших відмінностей, які впливають на порівнянність ціни.
- Міністерство здійснює заходи для отримання інформації, яка є необхідною для забезпечення порівняння, не накладаючи невикраданого тягара подання доказів на заінтересовані сторони.

Якщо нормальна вартість та експортна ціна не приведені до одного рівня для цілей порівняння, здійснюється належне коригування для кожного окремого випадку, по його суті, з урахуванням величин різниць, про які доведено, що вони впливають на ціни та порівнянність ціни.

Заінтересована сторона, яка вимагає здійснення коригування, повинна довести, що її вимога є обґрунтованою.

При здійсненні коригувань не допускається дублювання врахування знижок, пільг, обсягів та рівня торгівлі.

2. Як правило, сума коригувань розраховується на основі фактичних даних, що стосуються періоду встановлення факту демпінгу.

Стаття 14. Фактори коригування

1. Коригування може бути здійснено відповідно до таких факторів:

- 1) Фізичні характеристики

Коригування здійснюється щодо відмінностей фізичних характеристик товару, що експортується в Україну, та подібного товару, що продається на внутрішньому ринку країни експорту. Величина коригування, як правило, має відповідати прийнятним величинам різниць у ринковій вартості.

- 2) Імпортні збори і непрямі податки

Коригування здійснюється щодо нормальної вартості на суми, що відповідають імпортним зборам або непрямим податкам, якими оподатковується подібний товар та сировина, матеріали і комплектуючі, що є його складовими, якщо цей товар призначается для споживання в країні експорту та не підлягає збору і поверненню у разі експорту його в Україну.

- 3) Знижки, пільги та обсяги продажу

Коригування здійснюється на різницю в знижках та пільгах, включаючи ті, що надаються залежно від обсягів продажу, якщо ці знижки належним чином обчислюються і безпосередньо пов'язані з продажами товару, що є об'єктом розслідування. Коригування на суму відстрочених знижок та пільг також може здійснюватися, якщо вимога коригування ґрунтується на фактичних даних за попередні періоди, включно з дотриманням умов, необхідних для стримування знижок та пільг.

4) Рівень торгівлі

(а) Коригування на різницю у рівнях торгівлі, в тому числі будь-яких різниць, що можуть виникнути в обсягах продажів оригінального виробника обладнання, здійснюється стосовно мережі збуту на обох ринках, де експортна ціна, включаючи конструйовану експортну ціну, знаходиться на іншому рівні торгівлі, ніж нормальна вартість, і така різниця вплинула на порівнянність цін, що доводяться наявністю постійних і чітких відмінностей у функціях та цінах продавця на різних рівнях торгівлі на внутрішньому ринку країни експорту. Сума коригування повинна ґрунтуватися на ринковій вартості різниці.

(б) За наявності умов, не передбачених підпунктом «а», спеціальне коригування може бути здійснено у разі, якщо існуюча різниця в рівні торгівлі не може бути кількісно визначена через відсутність відповідних рівнів на внутрішньому ринку країни експорту, або коли, що певні ознаки відносяться до інших рівнів торгівлі, відмінних від тих, що мають бути використані для порівняння.

5) Витрати на транспортування, страхування, обробку, навантаження (розвантаження) та додаткові витрати

Коригування здійснюється на різницю у витратах на транспортування, що безпосередньо стосуються товару, який є об'єктом розслідування, або подібного товару від складських приміщень експортера до незалежного покупця у разі, якщо ці витрати включено до відповідних цін. До цих витрат включаються витрати на транспортування, страхування, обробку, навантаження (розвантаження) та додаткові витрати.

6) Пакування

Коригування здійснюється на різницю у витратах, безпосередньо пов'язаних з пакуванням товару, який є об'єктом розслідування, або подібного товару. Коригування повинно включати як відмінності у витратах на матеріал і роботи на пакування, в тому числі, що використовуються на пакування контейнерів для морських перевезень.

7) Кредит

Коригування здійснюється на різницю вартості кредиту, наданого для продажів товару, що є об'єктом розслідування, у разі, якщо цей фактор буде використаний при визначенні ціни.

8) Витрати після продажу

Коригування здійснюється на різницю у прямих витратах, безпосередньо пов'язаних з наданням поручительства, гарантій, технічної допомоги та послуг, як передбачено законодавством країни експорту (походження або порівняння) та/або угодою купівлі-продажу.

9) Комісійні винагороди

Коригування здійснюється на різницю комісійних винагород, сплачених у процесі продажу товару, який є об'єктом розслідування. Комісійні винагороди слід розуміти як такі, що включають цінову надбавку, отриману продавцем товару, що є об'єктом розслідування, або подібного товару, якщо функції такого продавця є подібними до функцій агента, що працює на комісійній основі.

10) Перерахунок валют

Якщо для порівняння цін необхідно провести перерахунок валют, який перерахунок здійснюється з використанням валютного курсу на дату продажу товару, за винятком випадків, коли продаж іноземної валюти на форвардних ринках безпосередньо пов'язаний із відповідним продажем на експорт. В такому випадку використовується ставка обміну при форвардному продажу.

Як правило, датою продажу вважається дата, яка зазначається у рахунку. Проте може використовуватися і дата укладення контракту, замовлення або підтвердження замовлення, якщо вона є більш прийнятною для встановлення істотних умов продажу.

Експортерам надається 60 днів для відображення тривалого коливання валютних курсів у період розслідування.

1.1) Інші фактори

Коригування може бути здійснено щодо різниці у інших факторах, які не передбачені пунктами 1 – 10, якщо доведено, що вони впливають на порівнянність цін на момент, коли ціна було встановлено, зокрема, що покупці послібно сплачують різні ціни на внутрішньому ринку через різницю в таких факторах.

2. Якщо встановлено існування випадків, визначених у частині другій статті 12 цього Закону:

1) нормальна вартість встановлюється на еквівалентному рівні торгівлі конструйованої експортної ціни або повинні бути здійснені коригування відповідно до положень статей 13, 14 цього Закону за умови доведення, що вони впливають на порівнянність ціни;

2) коригування усіх витрат, включаючи податки і збори, що сплачуються в разі імпорту та перепродажу, а також одержаних прибутків з метою встановлення об'єктивної експортної ціни на рівні кордону України.

До складових витрат, що коригуються, включають ті витрати, які, як правило, несе український імпортер, але сплачені будь-якою стороною у межах України або поза її межами, яка може перебувати у договірних відносинах або стороною, яка уклала компенсаційну угоду з імпортером або експортером, зокрема, стосовно:

- 1) типових витрат на транспортування, страхування, обробку, навантаження (розвантаження) та додаткових витрат;
- 2) мита, будь-якого антидемпінгового мита, інших податків, що справляються в Україні у зв'язку з імпортом або продажем товарів; та
- 3) обґрунтованих величин торговельних, загальних та адміністративних витрат і прибутку.

Такі коригування здійснюються без шкоди для тих, які можуть відповідати частині першій цієї статті.

Стаття 15. Розрахунок демпінгової маржі

1. За умови дотримання відповідних положень статей 13 та 14 цього Закону, називність демпінгової маржі протягом періоду розслідування, як правило, встановлюється:

- 1) на підставі порівняння середньозваженої величини нормальної вартості із середньозваженою величиною цін усіх порівнянних експортних операцій в Україні; або
- 2) шляхом порівняння індивідуальної нормальної вартості з індивідуальними експортними цінами в Україні за кожною операцією.

Розрахунок демпінгової маржі повинен включати усі продажі товару, що є об'єктом розслідування, в Україні шляхом додавання позитивних та негативних результатів, які були виявлені для різних операцій або моделей.

2. Середньозважена величина нормальної вартості може порівнюватися з цінами індивідуальних експортних операцій якщо експортні ціни значно відрізняються у різних покупців або у регіонах або протягом певного періоду (періодів) часу та за наявності пояснення, чому таку різницю не можна взяти до уваги у разі порівняння на основі середньозважених значень або порівняння за кожною окремою операцією.

3. У разі, якщо встановлено декілька різних значень демпінгової маржі, може встановлюватися середньозважена величина демпінгової маржі.

Стаття 16. Особливості розрахунку демпінгової маржі

1. Для кожного відомого іноземного виробника або експортера товару, який є об'єктом розслідування, як правило, повинна визначатися індивідуальна демпінгова маржа.

З метою визначення індивідуальної демпінгової маржі та застосування антидемпінгового мита, різні юридичні особи можуть розглядатися в

якості одного іноземного виробника або експортера, коли доведено, що структура відносин та торговельні відносини між такими особами або їх відносини із третьою особою є близькими. Будь-яке визначення щодо розгляду різних юридичних осіб в якості однієї повинно ґрунтуватися на фактах, а пояснення цього повинно бути включено до офіційного повідомлення.

2. Якщо при дослідженні іноземних виробників або експортерів було використано метод вибірки відповідно до положень статті 49 цього Закону, демпінгова маржа для іноземних виробників або експортерів, які співпрацювали, але не були відібрані, має дорівнювати показнику середньозваженої маржі, яка встановлена для сторін, які брали участь у вибірці.

При цьому нульова маржа, маржа *de minimis*, або така, що встановлена у зв'язку з ухиленням сторони від співпраці відповідно до положень статті 30 цього Закону, не береться до уваги.

РОЗДІЛ III

ШКОДА ТА ПРИЧИННО-НАСЛІДКОВИЙ ЗВ'ЯЗОК

Стаття 17. Встановлення шкоди

1. Шкода галузі вітчизняного виробництва внаслідок демпінгового імпорту встановлюється на підставі результатів дослідження доказів обсягу демпінгового імпорту та впливу демпінгового імпорту на ціни подібних товарів на ринку України і на галузь вітчизняного виробництва.

При дослідженні обсягу демпінгового імпорту, Міністерство визначає чи мало місце значне зростання обсягів демпінгового імпорту або в абсолютних показниках або відносно виробництва чи споживання в Україні.

При визначенні впливу демпінгового імпорту на рівень цін Міністерство визначає:

чи були ціни товару, що є предметом демпінгового імпорту значно нижче цін аналогічного товару галузі вітчизняного виробництва; або

чи вплинув демпінговий імпорту значною мірою на суттєве зняження цін подібного товару галузі вітчизняного виробництва; або

чи перешкодив демпінговий імпорту значною мірою зростанню цін подібного товару галузі вітчизняного виробництва, яке могло б бути за відсутності такого імпорту.

Будь-які з цих критеріїв окремо чи у поєднанні з іншими не обов'язково є підставою для прийняття остаточного рішення.

Для цілей цієї частини демпінговим імпортом не може вважатися імпорту іноземного виробника або експортера, для якого Комісія встановила нульову демпінгову маржу або маржу *de minimis*.

2. Якщо об'єктом розслідувань є одночасно імпорту товару більше ніж з однієї країни, вплив цього імпорту оцінюється сукупно за наявності таких умов:

- 1) демпінгова маржа, встановлена щодо імпорту товару, який є об'єктом розслідування із кожної країни експорту, перевищує мінімально допустиму демпінгову маржу (*de minimis*);
  - 2) обсяг імпорту цього товару із кожної країни експорту не є незначний з урахуванням положень пункту 8 статті 1 цього Закону; та
  - 3) оцінка сукупного впливу імпорту є можливою з огляду на умови конкуренції між імпортованими товарами та умови конкуренції між імпортованими товарами та подібними товарами, що вироблені в Україні.
3. Дослідження впливу демпінгового імпорту на галузь вітчизняного виробництва здійснюється на основі оцінки всіх економічних факторів та показників, які впливають на стан галузі вітчизняного виробництва, в тому числі:

- 1) значимість демпінгової маржі;
- 2) фактичне та потенційне скорочення: продажів, прибутків, виробництва, частки на ринку, продуктивності праці, рентабельності інвестицій, використання потужностей;
- 3) фактори, що впливають на ціни товару в Україні; та
- 4) фактичні та потенційні негативні наслідки для: руху грошових коштів, запасів товарів, зайнятості населення, рівня зарплатної плати, економічного зростання; можливості залучення капіталу або інвестицій.

Економічні фактори та показники, зазначені в цій частині повинні враховуватись при оцінці того, чи знає галузь вітчизняного виробництва істотної шкоди. Фактори і показники, які не зазначені в цій частині, також можуть враховуватись при оцінці шкоди за наявності відповідних доказів у матеріалах розслідування.

Будь-які з цих факторів та показників окремо чи у поєднанні з іншими не обов'язково є вирішальними для визначення чи знає галузь вітчизняного виробництва істотної шкоди.

4. Вплив демпінгового імпорту повинен оцінюватись відносно вітчизняного виробництва подібного товару, якщо наявні фактичні дані дозволяють в окремих випадках оцінювати вплив на основі таких критеріїв, як виробничий процес, продаж подібного товару його виробниками і прибутки.

Якщо в окремих випадках виробництва є неможливим, вплив демпінгового імпорту на галузь вітчизняного виробництва оцінюється на основі дослідження виробництва найвужчої групи або асортименту товарів, які

включають подібний товар, щодо яких може бути отримано необхідну інформацію.

Стаття 18. Загроза заподіяння істотної шкоди

1. Встановлення загрози заподіяння істотної шкоди повинно ґрунтуватися на фактах, а не просто на твердженнях, припущенні або маловірогідній можливості. Зміна обставин, що спричиняють ситуацію, за якої демпінг заподіє істотну шкоду, повинна бути чітко передбачувана та неминуча.

2. При встановленні існування загрози заподіяння істотної шкоди, стан галузі вітчизняного виробництва в період розслідування, включаючи дослідження впливу демпінгового імпорту на неї відповідно до частини третьої статті 17 цього Закону, повинен бути врахований з метою визначення основ для оцінки загрози заподіяння істотної шкоди. Також розглядаються інші економічні фактори, в тому числі:

- 1) значні темпи зростання демпінгового імпорту на ринку України, що свідчать про ймовірність значного зростання обсягів імпорту;
- 2) наявність в експортера достатнього експортного потенціалу або його неминуче та значне зростання, що свідчать про ймовірність значного зростання обсягу демпінгового експорту на ринок України, з урахуванням наявності інших експортних ринків, які можуть поглинути додаткові експортні поставки;
- 3) чи здійснюється імпорту за цінами, які значно нижче або впливають на зниження цін вітчизняної галузі виробництва, що ймовірно може призвести до зростання попиту на імпорту в майбутньому;
- 4) запас товару, який є об'єктом розслідування.

Зазначені економічні фактори повинні бути враховані при оцінці того, чи існує загроза заподіяння істотної шкоди галузі вітчизняного виробництва. При цьому інші фактори також можуть бути розглянуті при оцінці загрози заподіяння істотної шкоди галузі вітчизняного виробництва за наявності відповідних доказів у матеріалах розслідування.

Будь-які з цих факторів окремо чи у поєднанні з іншими не обов'язково є вирішальними при прийнятті рішення, але сукупність факторів, що розглядаються, повинна свідчити, що подальший демпінговий імпорту є неминучим і якщо не будуть застосовані заходи для запобігання цьому, неминучим є заподіяння істотної шкоди галузі вітчизняного виробництва.

Стаття 19. Причинно-наслідковий зв'язок

1. Усі докази, представлені відповідно до частин другої та четвертої статті 17 цього Закону, повинні доводити, що демпінговий імпорту заподіє шкоду в розумінні цього Закону. Доведення причинно-наслідкового зв'язку між демпінговим імпортом і шкодою, заподіяною галузі вітчизняного виробництва повинно ґрунтуватися на вивченні всіх доказів, що містяться у матеріалах розслідування.

2. Під час встановлення причинно-наслідкового зв'язку Міністерством повинні бути досліджені інші відомі фактори, крім демпінгового імпорту, які в той же час заподіюють шкоду галузі вітчизняного виробництва. Шкода, спричинена іншими факторами, не повинна бути віднесена на рахунок демпінгового імпорту. Фактори, які можуть бути розглянуті у зв'язку з цим, включають:

- 1) обсяги і ціни недемпінгового імпорту;
- 2) скорочення попиту або зміни у структурі споживання;
- 3) обмеження торгівлі та конкуренції між третіми країнами та вітчизняними виробниками;
- 4) розвиток технологій;
- 5) показники експорту; та
- 6) продуктивність галузі вітчизняного виробництва.

Фактори, не зазначені в цій частині також можуть бути розглянуті за умов, що відповідні докази містяться у матеріалах розслідування.

Стаття 20. Визначення галузі вітчизняного виробництва

1. З метою визначення галузі вітчизняного виробництва враховується наступне:

1) у разі, якщо виробники подібного товару в Україні пов'язані з експортерами або імпортерами або одночасно є імпортерами товару, про який стверджується, що він продається за демпінговими цінами, галузь вітчизняного виробництва може глумачитись як така, що стосується решти виробників;

2) за виняткових обставин територія України може поділятися на два або більше конкурентоспроможних ринки (регіони), а виробники на кожному з ринків можуть вважатись за окрему галузь виробництва, якщо:

у межах кожного такого ринку виробники продають весь або більшу частину виробленого товару, що є об'єктом розслідування, на цьому ринку, та

при задоволенні попиту на кожному такому ринку ступінь залучення виробників відповідного товару, які розташовані на іній частині території України, є незначною.

За таких обставин може бутн встановлено факт шкоди навіть тоді, коли основній частині загальної галузі вітчизняного виробництва не заподіяно шкоди, за умови, що:

- демпінговий імпорт зосереджується на такому окремому ринку; та
- демпінговий імпорт заподіює шкоду виробникам, що виробляють весь або більшу частину товару на цьому ринку.

2. Для цілей пункту 1 частини першої цієї статті виробники вважаються пов'язаними з експортерами або імпортерами за наявності наступних умов:

- 1) один з них безпосередньо або опосередковано контролює третью особу; або
  - 2) обидва безпосередньо або опосередковано контролюються третьою особою; або
  - 3) вони разом безпосередньо чн опосередковано контролюють третю особу за умови, якщо є підставн вважати або підозрювати, що наслідки такого зв'язку можуть змусити відповідного виробника діяти інакше, ніж виробники, які не перебувають у такому зв'язку.
- Для цілей цієї частини вважається, що один контролює іншого, якщо перший може юридично або фактично обмежувати чн здійснювати управління другим.

3. Для цілей пункту 2 частини першої цієї статті, коли галузь вітчизняного виробництва глумачиться як сукупність виробників на певному ринку України, експортерам повинна бутн надана можливість запропонувати прийняти зобов'язання відповідно до статті 55 цього Закону для продажу товарів на такому ринку.

Якщо у найкоротші строки не було запропоновано прийняття відповідних зобов'язань або якщо має місце випадок, визначений у статті 62 цього Закону, може бутн застосовано попереднє або остаточне антидемпінгове мито щодо імпорту в Україну в цілому. В таких випадках застосування може бутн обмежено певним колом виробників та експортерів, які здійснюють поставки на відповідний ринок.

4. Для цілей цієї статті застосовуються положення частини четвертої статті 17 цього Закону.

РОЗДІЛ ІV НАЦІОНАЛЬНИЙ ІНТЕРЕС

Стаття 21. Визначення національного інтересу

1. Попередні та остаточні антидемпінгові заходи не можуть бутн застосовані або подовжені без проведення дослідження та визначення їх відповідності національному інтересу відповідно до положень цього Розділу.

Для цілей захисту національного інтересу для антидемпінгового заходу, що застосовується, може бутн призупинена відповідно до статті 74 цього Закону.

2. Встановлення, чи потребує національний інтерес застосування попередніх або остаточних антидемпінгових заходів, повинно ґрунтуватися на оцінці інтересів вітчизняних виробників, імпортерів, постачальників, користувачів та споживачів. Додатково мають враховуватись:

- 1) вплив демпінгового імпорту на зайнятість населення;
- 2) інвестиції вітчизняних виробників, імпортерів, користувачів та споживачів;
- 3) міжнародні економічні інтереси України.

3. Для цілей цієї статті рішення щодо національного інтересу приймається за умови, що всім сторонам, зазначеним у частині другій цієї статті надано можливість повідомити свою точку зору. Таке рішення має базуватись на обґрунтованій інформації.

4. При дослідженні питань національного інтересу, належним чином слід врахувати необхідність зменшення негативного впливу демпінгу, що заподіє шкоду галузі вітчизняного виробництва, а також відновлення конкуренції.

5. При здійсненні оцінки національного інтересу у розслідуванні, де галузь вітчизняного виробництва визначається відповідно до частини третьої статті 20 цього Закону як сукупність виробників, що здійснюють свою діяльність на певному ринку України, особлива увага повинна приділятися інтересам цього ринку.

6. Антидемпінгові заходи не застосовуються, якщо Комісія встановлює, що застосування таких заходів не відповідає національному інтересу.

РОЗДІЛ V ПОРУШЕННЯ ТА ПРОВЕДЕННЯ РОЗСЛІДУВАННЯ

Глава I

Загальні положення проведення розслідування

Стаття 22. Загальні положення проведення розслідування

1. Міністерство та Комісія мають забезпечити неупереджений і об'єктивний антидемпінговий процес. Рішення, що приймаються Комісією, мають містити детальні та достатні обґрунтування, докази та висновки.

2. Антидемпінгові заходи можуть застосовуватись лише на підставі результатів розслідувань, порушених та проведених згідно з цим Законом та у відповідності з міжнародними договорами, згода на обов'язковість яких надана Верховною Радою України.

Стаття 23. Права сторін

1. Під час проведення розслідування Міністерство та Комісія повинні забезпечувати право заінтересованих сторін на участь у змагальному процесі та повний захист, як це передбачено цим Законом.

Заінтересовані сторони мають право подавати інформацію і докази під час розслідування у строки, визначені Міністерством та/або Комісією.

2. Права, зазначені у частині першій цієї статті, мають глумчатися і застосовуватися із врахуванням обов'язку Міністерства та Комісії завершити розслідування у строки, визначені статтею 37 цього Закону.

3. Права, зазначені у частині першій цієї статті, набуваються стороною з моменту її реєстрації Міністерством у якості заінтересованої сторони.

4. На запит заінтересованих сторін Міністерство повинно оперативно надавати їм можливість ознайомитися з усією неконфіденційною інформацією отриманою в рамках розслідування.

Міністерство може надати електронний доступ до неконфіденційної інформації, отриманої в рамках розслідування. Умови організації електронного доступу встановлює Міністерство.

5. Зареєстровані сторони та інші вітчизняні виробники, імпортери, користувачі і їх галузеві організації, а також галузеві організації споживачів можуть подавати Міністерству інформацію стосовно національного інтересу згідно зі статтею 21 цього Закону.

6. Міністерство інформує усі заінтересовані сторони про намір введення тимчасового антидемпінгового мита. Відповідне інформаційне повідомлення направляється заінтересованим сторонам завчасно до направлення Комісією попереднього звіту про результати розслідування згідно зі статтею 50 цього Закону. Таке повідомлення має містити стислий опис запропонованого заходу тільки в інформаційних цілях.

Іноземні виробники та/або експортери повинні отримати детальну інформацію про свої власні розрахунки демпінгової маржі і, за необхідності, маржі, достатньої для усунення шкоди, заподіяної галузі вітчизняного виробництва.

Іноземні виробники та/або експортери можуть подати свої коментарі тільки стосовно точності розрахунків. Такі коментарі беруться до уваги у звіті відповідно до статті 50 цього Закону за умови, що вони подані у строк, встановлений Міністерством.

Стаття 24. Матеріали справи

1. Міністерство веде і регулярно оновлює матеріали справи з кожного розслідування.

2. Уся інформація в письмовій формі, представлена для цілей розслідування заінтересованими сторонами та отримана Міністерством з інших джерел, використаних у розслідуванні, має долучатися до матеріалів справи.

Стаття 25. Інформація для цілей розслідування та її використання

1. Міністерство має право звертатися із запитом про подання інформації до заінтересованих сторін, визначених у пункті 5 статті 1 цього Закону.

2. Міністерство має право одержувати від органів державної влади України, державних установ, агентств та експертних організацій будь-яку інформацію, у тому числі з обмеженим доступом, документи, що стосуються розслідування, включаючи матеріали з технічним аналізом.
  3. Усі зацікавлені сторони розслідування отримують повідомлення щодо інформації, яку слід подати для такого розслідування.
  - В найкоротші строки після порушення розслідування, Міністерство детально визначає інформацію, яку мають подати зацікавлені сторони, та формат її подання. З метою отримання інформації Міністерство направляє зацікавленим сторонам відповідні запити та/або запитальники.
  4. Усім зацікавленим сторонам розслідування дається достатня можливість подати у письмовій формі будь-які докази, які вони вважають суттєвими для цілей такого розслідування, у тому числі на основі інформації, що міститься в неконфіденційній частині матеріалів справи.
  5. Усі зацікавлені сторони мають право представити свою точку зору на основі інформації, що міститься в неконфіденційній частині матеріалів справи.
  6. Міністерство та Комісія беруть до уваги інформацію, подану відповідно до цієї статті, якщо вона є достатньо об'рунтованою, з урахуванням строків завершення розслідування.
  7. Міністерство бере до уваги будь-які складнощі, які можуть виникнути у зацікавлених сторін в процесі подання інформації, особливо невеликих виробників, і надає їм в цьому практично можливе співробітництво.
  8. Інформація, отримана згідно з цим Законом, може бути використана виключно відповідно до мети, з якою вона запитувалася.
  - Це положення не виключає можливості використання інформації, отриманої в рамках одного розслідування, з метою ініціювання інших розслідувань або перелюдів в рамках того ж антидемпінгового процесу.
  9. Сторона, що подає інформацію, зберігає докази її відправлення, щоб у разі запити, подати їх Міністерству.
  10. Вимоги до форми подання інформації визначаються Міністерством.
- Стаття 26. Вимоги до інформації, що подається зацікавленими сторонами**
1. Міністерство враховує інформацію, подану зацікавленими сторонами, за умови виконання ними наступних вимог:
    - 1) таблиці і графіки містять детальні посилення на інформаційні джерела і конкретизують розрахунки і коригування, використані для їх підготовки, щоб було можливо перерахувати ці показники, використовувати вихідні дані;
    - 2) інформація містить відповідні посилення і використані джерела;

- 3) статистичні і економічні розрахунки, методологічні відомості, а також числові моделювання містять усі відомості, такі як використану електронну базу даних, із зазначеним джерелом цих даних та періоду, якого вони стосуються;
- визначення комп'ютерної програми, яка використана для розрахунку;
- об'рунтування періоду, обраного для таких розрахунків;
- об'рунтування виключення зразку із розрахунку, якщо доцільно;
- пояснення щодо припущень, зроблених у економічному аналізі чи моделюванні, з об'рунтуванням використаних функціональних форм;
- пояснення відповідності запропонованих методів аналізу питанню, що розглядається у розслідуванні;
- інші відомості та/або дані незалежно від їх викладу, необхідні для повного розуміння і відтворення представлених результатів.
2. Інформація, подана не у відповідності визначеним вимогам, може не долучатися до матеріалів справи. У такому разі Міністерство інформує відповідно зацікавлену сторону про своє рішення протягом п'яти днів, з дня його прийняття.

Стаття 27. Конфіденційна інформація

1. Інформація, що за своєю природою є конфіденційною (наприклад, якщо її розкриття дасть суттєву перевагу конкуренту або матиме суттєвий негативний вплив на особу, що подала цю інформацію, або на особу, від якої така інформація була отримана), або яка подана зацікавленими сторонами розслідування на конфіденційній основі із наведеним об'рунтованим причиною конфіденційності, повинна розглядатися Міністерством та Комісією як така, що є конфіденційною.
- Об'рунтування причин конфіденційності інформації оцінюються Міністерством. Причина, не вважається достатньою, якщо інформація, щодо якої запитуються збереження конфіденційності, носить явно публічний характер або знаходиться у вільному доступі.
2. При поданні інформації зацікавлені сторони мають чітко зазначити, щодо якої саме частини цієї інформації вони вимагають забезпечення конфіденційності. Конфіденційна інформація не може розкриватися без дозволу сторони, що представила цю інформацію.
- Інформація, якою обмінюються Міністерство і Комісія, інформація стосовно засідань Комісії або щодо службових документів Міністерства чи Комісії стосовно розслідування не розголошується.
3. Вимога зацікавленої сторони щодо надання інформації статусу конфіденційної може бути відхилена, якщо Міністерство, зокрема, дійде висновку, що підстав, наведених для цього, є недостатніми. В такому

випадку Міністерство інформує відповідну сторону, що її вимога про забезпечення конфіденційності не може бути задоволена, якщо вона не доведе Міністерству, що інформація наведена із відповідних джерел, є достовірною. Якщо пояснення, подані цією стороною, є незадовільними, ця інформація може не братися Міністерством до уваги.

4. Ця стаття не перешкоджає розкриттю Міністерством та Комісією загальної інформації, зокрема, про причини, з яких вони прийняли рішення згідно з цим Законом, або розкриттю фактичної інформації, на яку спирається Комісія, пояснюючи свої рішення. Таке розкриття має враховувати законні інтереси відповідних сторін розслідування, які не бажають розголошення їх конфіденційної інформації.

Стаття 28. Некофіденційне резюме інформації

1. Усі заінтересовані сторони, що подають конфіденційну інформацію, додають разом з нею також її некофіденційне резюме.

Заінтересована сторона, що подає конфіденційну інформацію одночасно надсилає її некофіденційне резюме, усім іншим заінтересованим сторонам. З цієї метою Міністерство веде та оновлює список заінтересованих сторін та надає доступ до нього заінтересованим сторонам. Розсилка документів, за можливості, здійснюється в електронній формі. Докази відправлення інформації направляються до Міністерства для їх включення до матеріалів справи. Якщо некофіденційне резюме не направляється заінтересованим сторонам, Міністерство може не брати таку інформацію до уваги у ході розслідування.

2. Некофіденційне резюме повинно бути настільки деталізованим, щоб була зрозумілою суть конфіденційної інформації.

Інформація у чіткій формі, що подається у некофіденційному резюме, може відображатися в індексах або величинах. Некофіденційне резюме має містити прямики про будь-яку інформацію, яка не була подана із зазначеним відповідним причин.

3. За виняткових обставин сторони, що подають конфіденційну інформацію, можуть зазначити, що ця інформація не підлягає скороченню. У таких випадках вони наводять пояснення причин, з яких підготовка некофіденційного резюме цієї інформації є неможливою.

4. Якщо Міністерством встановлено, що інформація в некофіденційному резюме є недостатньою або є недостатнім обґрунтування причин неможливості підготовки некофіденційного резюме інформації, заінтересована сторона у встановлений Міністерством строк повинна:

- 1) внести зміни до некофіденційного резюме відповідно до вимог цієї статті; або
- 2) дати згоду на включення цієї інформації у некофіденційну частину матеріалів розслідування; або

- 3) утриматися від подання запитованої інформації; або
- 4) продемонструвати Міністерству, на основі відповідних джерел, що ця інформація є достовірною.

Для цієї статті повнота і достатність некофіденційного резюме інформації встановлюється Міністерством. Міністерство може не брати до уваги інформацію, якщо вона подана не у відповідності вимогам цієї статті.

Стаття 29. Слухання та консультації

1. Заінтересовані сторони можуть подати письмовий запит щодо проведення слухань та/або консультацій у строк, встановлений Міністерством, із зазначенням переліку питань для розгляду.

Слухання та консультації можуть призначатися Міністерством.

Рішення щодо слухань та/або консультацій, порядку їх проведення приймається Міністерством. Міністерство інформує заінтересовані сторони про відповідне рішення за 10 днів до дати проведення слухань та/або консультацій.

2. У ході слухань та консультацій розглядаються питання по суті розслідування та/або по процедурі.

3. Залежно від обговорюваних питань, на консультаціях можуть бути присутніми одна або кілька заінтересованих сторін.

4. Під час розслідування заінтересованим сторонам на їх запит може надаватися можливість зустрітися з іншими сторонами, які мають протилежні погляди, для обміну позиціями та аргументами.

5. Заінтересовані сторони, які брали участь у слуханнях та/або консультаціях, повинні подати Міністерству некофіденційне резюме своїх презентацій та заяв для включення до некофіденційної частини матеріалів справи.

Інформація, представлена усно на слуханнях та/або консультаціях, розглядається під час розслідування за умови, що така інформація подана Міністерству у письмовій формі протягом 10 днів з дати їх проведення.

Якщо ведеться стенограма слухань або консультацій, ця стенограма долучається до конфіденційної частини матеріалів справи.

6. Після завершення консультацій щодо розкриття інформації стосовно розрахунків зазначених у статті 54 цього Закону, Міністерство додає до матеріалів справи стислий опис питань, що обговорювалися під час цих консультацій. Якщо такий опис містить конфіденційну інформацію, має бути підготовлене некофіденційне резюме для включення до некофіденційної частини матеріалів справи.

7. Участь у слуханнях та/або консультаціях є правом заінтересованих сторін. Неможливість бути присутнім на слуханнях та консультаціях не тягне за собою негативних наслідків.

Стаття 30. Ухилення заінтересованої сторони від співпраці

1. Якщо заінтересована сторона відмовляє у доступі або в інший спосіб не подає потрібної інформації у строк, встановлений відповідно до цього Закону, або створює значні перешкоди для розслідування, Міністерство може робити попередні чи остаточні висновки на основі наявних фактів.

Якщо встановлено факт подання заінтересованою стороною недостовірної або оманливої інформації, Міністерство може не брати таку інформацію до уваги і використовувати наявну інформацію.

Інформація про наслідки ухилення від співпраці публікується в офіційному повідомленні про порушення розслідування та направляється заінтересованим сторонам.

2. Відмова подати відповідь в електронній формі не вважається відмовою (ухиленням) від співпраці, якщо така сторона доведе, що подання відповіді у такий спосіб призвело б до надмірного навантаження або невикраданних додаткових витрат.

3. Якщо інформація, подана заінтересованою стороною, є неповною або містить інші недоліки, вона береться Міністерством до уваги, за умови що:

1) її неповнота не ускладнює можливості Міністерства зробити точні висновки; та

2) така інформація:

поdana належним чином у відповідні строки;

придатна до перевірки; та

3) заінтересована сторона діяла добросовісно в міру своїх можливостей.

4. У випадку, коли Міністерство у ході розслідування частково або повністю не враховує інформацію або докази, воно невідкладно інформує заінтересовану сторону, яка їх подала, про причини неврахування та строк, протягом якого відповідна сторона має можливість подати додаткову інформацію та докази.

Якщо Міністерство не враховує додаткову інформацію або докази, воно інформує заінтересовану сторону про причини неврахування, а також наводить ці причини в остаточному звіті про результати розслідування.

5. Якщо Міністерство робить висновки, включаючи висновки щодо демпінгової маржі, що свідчать про наявність підстав для застосування антидемпінгових заходів, на основі наявної інформації відповідно до частини першої цієї статті, зокрема, на підставі інформації, яка наводиться у заяві про порушення розслідування, така інформація, якщо можливо, перевіряється з урахуванням встановлених строків розслідування. Така

перевірка здійснюється шляхом звернення до незалежних джерел, які є у розпорядженні Міністерства, та/або інформації, яка надходить до Міністерства у ході розслідування від інших заінтересованих сторін, і стосується: рівня ціи, що публікуються, офіційної статистичної звітності щодо імпорту та митної статистики. Така інформація, за необхідності, може включати дані стосовно світового або інших репрезентативних ринків.

6. Якщо заінтересована сторона повністю або частково ухиляється від співпраці з Міністерством та у зв'язку з цим не подає інформацію, що стосується розслідування, результат розслідування для цієї сторони може бути менш сприятливим, ніж у разі, коли сторона не ухиляється від співпраці.

Стаття 31. Перевірка інформації

1. За виключенням обставин, передбачених статтею 30 цього Закону, в ході розслідування Міністерство має переконатися в точності і повноті інформації, поданої заінтересованими сторонами, на якій ґрунтуватимуться його висновки.

Перевірка інформації, як правило, здійснюється шляхом:

1) дослідження інформації у письмовій формі, отриманої від заінтересованих сторін, органів державної влади України або отриманої Міністерством *ex officio*; та/або

2) виїзної перевірки документів заінтересованих сторін відповідно до статті 32 цього Закону.

Перевірка інформації може здійснюватися у будь-який момент до завершення підготовки звіту про суттєві факти та обставини.

2. Для перевірки інформації, поданої сторонами, Міністерство може звернутися за сприянням до членів Комісії, органів державної влади України, недержавних установ та незалежних експертів. За необхідності вони мають подати Міністерству відповідну інформацію і докази, які є в їх розпорядженні в межах встановленого Міністерством для цього строку.

Якщо Міністерство вважає за потрібне, представники органів державної влади України, недержавних установ та незалежні експерти можуть бути залучені до виїзних перевірок.

Стаття 32. Виїзні перевірки

1. Положення цієї статті застосовуються, якщо Міністерство вирішує перевірити інформацію, подану будь-якою заінтересованою стороною шляхом виїзної перевірки.

2. В офіційному повідомленні, опублікованому згідно зі статтею 36 цього Закону, Міністерство зазначає про те, що подана інформація може підлягати виїзній перевірці. Також в офіційному повідомленні зазначається, що у разі, якщо заінтересована сторона прямо не

погоджується на проведення виїзної перевірки, Міністерство може застосувати положення статті 30 цього Закону.

3. В ході розслідування Міністерство може провести виїзну перевірку інформаци, поданої такими заінтересованими сторонами:

- 1) вітчизняним виробником;
  - 2) іноземними виробниками або експортерами;
  - 3) імпортерами;
  - 4) користувачами і споживачами;
  - 5) об'єднаннями, які представляють інтерес сторін, згаданих у пунктах 1–4 цієї частини або
  - 6) будь-якою іншою фізичною або юридичною особою, яка не є заінтересованою стороною розслідування за наявності об'єднаної необхідності.
4. Повідомлення про намір провести виїзну перевірку Міністерство направляє не пізніше ніж:

- 1) за 30 днів до запропонованої дати початку перевірки, у разі перевірки заінтересованих сторін, розташованих за межами України;
  - 2) за 20 днів до запропонованої дати початку перевірки, у разі перевірки заінтересованих сторін, розташованих в Україні.
5. До закінчення строку, вказаного у повідомленні, направленою відповідно до частини четвертої цієї статті, заінтересовані сторони подають письмову згоду на проведення виїзної перевірки і узгоджують запропоновану дату.

Якщо за об'єктивних причин запропонована дата є неприйнятною для заінтересованої сторони, Міністерство пропонує альтернативну дату, враховуючи необхідність завершити розслідування у встановлені строки.

Після отримання згоди заінтересованої сторони на проведення перевірки, Міністерство невідкладно повідомляє компетентним органам країни експорту назву і адресу підприємства, яке перевірятиметься, та узгоджену дату перевірки.

6. Міністерство може застосувати положення, передбачені статтею 30 цього Закону у будь-якому з таких випадків:

- 1) компетентні органи країни експорту та/або іноземні виробники чи експортери заперечують проти виїзної перевірки;
- 2) запропонована дата виїзної перевірки не була узгоджена, хоча Міністерство намагалося врахувати коментарі, отримані від іноземних виробників чи експортерів;

3) згода на проведення виїзної перевірки була відкликана до початку проведення такої перевірки;

4) заінтересована сторона вимагає змінити узгоджену дату, за винятком випадку, коли Міністерство вважає таку зміну об'єднаною і вона не перешкоджає завершенню розслідування у встановлений строк;

5) в будь-якому іншому випадку, якщо існують об'єднані підстави для застосування положень статті 30 цього Закону.

7. Виїзні перевірки, як правило, здійснюються після отримання відповідей на запитання.

8. Не пізніше ніж за 15 днів до початку виїзної перевірки, підприємство, яке перевірятиметься, повинне бути повідомлене про характер інформації, що підлягає перевірці. У ході перевірки Міністерство може уточнювати і запитувати більш детальну інформацію.

Відповіді на запити або питання, поставлені Міністерством підприємству, яке перевірятиметься, що є необхідними для проведення виїзної перевірки, за можливості, подаються перед початком такої перевірки.

9. На початку виїзної перевірки заінтересована сторона має можливість подати пояснення стосовно інформації, яка раніше подавалася Міністерству та внести до неї незначні зміни або уточнення.

10. Якщо заінтересована сторона ускладнює, затримує або перешкоджає нормальному проведенню виїзної перевірки, або якщо заінтересована сторона вимагає її відміни чи завершення до того, як Міністерство самостійно прийме таке рішення, Міністерство може негайно припинити перевірку. У такому разі, до завершення перевірки Міністерство інформує заінтересовану сторону про те, що її дії можуть бути підставою для застосування положень статті 30 цього Закону. Факти та обставини, які призвели до дострокового завершення виїзної перевірки, докладно відображаються у звіті про проведення перевірки.

11. За результатами виїзної перевірки Міністерством готується звіт, який протягом 20 днів від дати завершення такої перевірки направляється заінтересованій стороні, інформація якої перевірялась, для подання коментарів. На основі узгодженого тексту звіту заінтересованою стороною готується неконфіденційне резюме такого звіту з урахуванням вимог статті 28 цього Закону та направляється Міністерству у встановлений ним строк.

12. Якщо Міністерство має намір залучити представників недержавних установ та незалежних експертів до складу осіб, що будуть здійснювати перевірку, заінтересована сторона, а також компетентні органи країни експорту інформуються про це у порядку встановленому у частині другій цієї статті.

У разі участі представників недержавних установ та незалежних експертів у перевірці, такі особи несуть відповідальність за порушення вимог конфіденційності згідно чинного законодавства України.

Міністерство не наполягає на залученні представників недержавних установ та незалежних експертів, щодо яких одна із сторін додела існування конфлікту інтересів або будь-яку іншу обґрунтовану причину.

13. Якщо вітчизняні виробники, що становлять значну частину вітчизняного виробництва, заперечують проти проведення виїзної перевірки або якщо не вдалося узгодити з цими вітчизняними виробниками дату такої перевірки, розслідування може бути припинено без застосування антидемпінгових заходів.

Стаття 33. Розмір і форма антидемпінгових мит

1. Розмір антидемпінгового мита не повинен перевищувати розмір суми встановленої демпінгової маржі.

2. Якщо цим Законом не визначено інше, антидемпінгове мито можуть застосовуватися у виді адвалорних, специфічних або комбінованих мит або у поєднанні двох з них.

Антидемпінгові заходи можуть застосовуватися у будь-якій іншій формі, що допускається Угодою про застосування Статті VI Генеральної угоди з тарифів і торгівлі 1994 року. За наявності обґрунтованих обставин, вид мита може бути різним для іноземних виробників і експортерів з однієї країни щодо якої порушено розслідування.

Стаття 34. Правило нижчої ставки мита

Без шкоди для статті 33 цього Закону, розмір антидемпінгового мита може бути меншим за розмір демпінгової маржі, якщо його розміру достатньо, щоб компенсувати шкоду для галузі вітчизняного виробництва.

Стаття 35. Митне оформлення

1. Попередні або остаточні антидемпінгові мита стягуються центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну податкову і митну політику у формі, за ставкою і на умовах встановлених у відповідному рішенні про застосування антидемпінгових заходів. Такі мита стягуються незалежно від сплати податків і зборів та інших платежів, які стягуються з імпорту.

2. Проведення розслідування та для антидемпінгових заходів не перешкоджають процедурам митного оформлення товару, який є об'єктом розслідування.

Стаття 36. Офіційні повідомлення

1. Офіційні повідомлення публікуються в Офіційному друкованому виданні Кабінету Міністрів України, як правило, протягом п'яти робочих днів з дати прийняття відповідного рішення.

2. Офіційно повідомляється про наступне:

- 1) порушення розслідування або перегляду;
- 2) попередні рішення, як позитивні, так і негативні;
- 3) остаточні рішення, як позитивні, так і негативні;
- 4) припинення або припинення розслідування у зв'язку із прийняттям зобов'язань відповідно до статті 57 цього Закону;
- 5) рішення про прийняття зобов'язань;
- 6) рішення про припинення зобов'язань;
- 7) рішення про припинення дії остаточних антидемпінгових заходів;
- 8) інші дії чи рішення;

які підлягають повідомленню згідно із Угодою про застосування Статті VI Генеральної угоди з тарифів і торгівлі 1994 року; або

про які Міністерство або Комісія вважають за необхідне повідомити, для забезпечення права на повний захист та участь у змагальному процесі.

3. Офіційні повідомлення, як правило, повинні містити усю інформацію публічного характеру, враховану при підготовці рішень чи висновків. Якщо цим Законом не встановлено інше, такі повідомлення містять, як правило, відповідну інформацію, зазначену у статті 12.2, включаючи пункти 1-3 Угоди про застосування Статті VI Генеральної угоди з тарифів і торгівлі 1994 року.

Якщо обсяг рішення Комісії є більшим за той, який як правило, офіційно публікується, то публікації підлягає резолютивна частина рішення Комісії. В офіційному повідомленні також повинно бути вказано, що повний текст рішення Комісії, з усією інформацією, зазначеною у цій частині, є доступним на веб-сайті Міністерства.

Стаття 37. Строк завершення розслідування

1. Розслідування завершується у встановленому порядку протягом одного року від дати його порушення. За виняткових обставин цей строк може бути продовжений Міністерством, але не більше ніж до 18 місяців.

Рішення про продовження строку розслідування має бути прийнято Міністерством до завершення попередньо встановленого строку, про що Міністерство невідкладно інформує заінтересовані сторони.

2. Розслідування завершується разом з прийняттям Комісією рішення про застосування остаточних антидемпінгових заходів або про припинення розслідування без застосування заходів.

3. Датою завершення розслідування вважається дата прийняття відповідного рішення Комісією.

4. Розслідування завершується автоматично через 18 місяців від дати його порушення, за умови, що протягом цього строку Комісія не прийняла одне з рішень, передбачених частиною другою цієї статті. У такому разі після закінчення строку у 18 місяців просягом, як правило, п'яти робочих днів Міністерство публікує офіційне повідомлення про припинення розслідування.

Стаття 38. Завершення розслідування без застосування заходів

1. Розслідування невідкладно завершується, якщо Комісією прийнято рішення про відсутність достатніх доказів наявності демпінгу або шкоди галузі вітчизняного виробництва для проведення розслідування.

Для цілей цієї частини відсутність достатніх доказів демпінгу або шкоди означає, *inter alia*, що демпінгова маржа є *de minimis* відповідно до пункту 5 статті 1 цього Закону або, що обсяг демпінгового імпорту, фактичного чи потенційного, є незначним відповідно до пункту 8 статті 1 цього Закону.

2. У разі, якщо заявник відкликав заяву, розслідування припиняється за рішенням Комісії, окрім випадків, коли Комісія, за поданням Міністерства, встановить, що таке припинення не відповідає національному інтересу.

Глава 2

Порушення розслідування

Стаття 39. Подання заяви про порушення розслідування

1. Розслідування з метою встановлення наявності та величини демпінгу, наявності шкоди галузі вітчизняного виробництва та причинно-наслідкового зв'язку між демпінговим імпортом та шкодою галузі вітчизняного виробництва, про які стверджується, порушується за заявою галузі вітчизняного виробництва або від її імені, за винятком випадків, передбачених статтею 44 цього Закону.

Заява подається одним або кількома вітчизняними виробниками чи фізичною або юридичною особою, чи будь-якою асоціацією, що діють від імені такого вітчизняного виробника або виробників.

2. Заява подається у письмовій та електронній формах. Конфіденційна та неконфіденційна версії заяви, надсилаються до Міністерства рекомендованим листом або подаються особисто. Кожна версія заяви, включно з додатками до неї, повинна бути пронумерована та позначена

щодо статусу конфіденційності. Документи, які не позначені як конфіденційні, розглядаються як неконфіденційні.

Неконфіденційна версія заяви повинна бути оформлена відповідно до вимог статті 28 цього Закону. Якщо Міністерство вважає, що неконфіденційна версія заяви не відповідає вимогам статті 28 цього Закону, до порушення розслідування на запит Міністерства заявник повинен подати її нову версію.

Заявник до порушення розслідування подає Міністерству таку кількість копій неконфіденційної версії заяви у паперовому вигляді, яка відповідає кількості відомих сторін.

3. Заява вважається поданою наступного дня після її реєстрації у Міністарстві.

4. До моменту прийняття рішення про порушення розслідування, Міністерство та Комісія уникають розголошення інформації стосовно надходження заяви про порушення розслідування.

Однак після одержання належним чином оформленої заяви та до порушення розслідування Міністерство інформує компетентні органи відповідної країни експорту про надходження заяви.

5. Заява може бути відкликана до порушення розслідування, у цьому разі вона вважається такою, що не подавалася.

Стаття 40. Зміст заяви

1. Заява про порушення розслідування повинна містити достатні докази наявності демпінгу, шкоди галузі вітчизняного виробництва та причинно-наслідкового зв'язку між демпінговим імпортом та шкодою галузі вітчизняного виробництва про які стверджується. Просте твердження, не підкріплене відповідними доказами, не може вважатися достатнім для виконання вимог цієї статті.

2. Заява повинна містити інформацію, яка в розумних межах наявна у розпорядженні заявника, зокрема, про:

1) особу заявника та опис обсягів і вартості виробництва ним подібного товару в Україні. Якщо заява подається від імені галузі вітчизняного виробництва, то заявник зазначає в ній:

галузь виробництва, від імені якої ця заява подається, обсяги і вартість виробництва нею подібного товару в Україні;

загальний обсяг виробництва подібного товару в Україні;

перелік усіх відомих вітчизняних виробників подібного товару (або об'єднань вітчизняних виробників подібного товару) та за можливості інформацію щодо обсягу і вартості виробництва цими виробниками подібного товару в Україні.

- 2) повний опис товару, про який стверджується, що він експортується за демпінговими цінами, назву країни (країн) походження або експорту товару, яка (які) є об'єктом розгляду;
- 3) кожного відомого експортера або іноземного виробника разом з переліком відомих осіб (фізичних або юридичних), які імпортують товар, що є об'єктом розгляду;
- 4) ціни, за якими товар, що є об'єктом розгляду, продається для споживання на внутрішньому ринку країни (країн) походження або експорту (або, за необхідності, інформацію про ціни, за якими товар продається з країни (країн) походження або експорту в одну або кілька третіх країн, або про конструйовану вартість товару), а також інформацію про експортні ціни або, за доцільності, про ціни, за якими товар вперше перепродається незалежному покупцю в Україні;
- 5) докази того, що шкода, яка заподіюється галузі вітчизняного виробництва, спричинена наслідками демпінгу. Такі докази включають відомості та/або дані про зростання обсягів демпінгового імпорту, вплив цього імпорту на ціни подібних товарів в Україні та наслідок впливу імпорту на галузь вітчизняного виробництва, що підтверджується відповідними факторами та показниками, зазначеними у частині другій і четвертій статті 17 цього Закону.
3. В заяві має бути вказано чи вимагає заявник застосування попередніх антидемпінгових заходів із наведеним обґрунтованим причин та відповідних доказів.
4. В заяві може бути подана будь-яка інша інформація за умови, що вона стосується рішення про порушення розслідування та містить достатні докази.

Стаття 41. Розгляд заяви

1. Міністерство проводить попереднє вивчення фактів, які містяться у заяві. Якщо за результатами вивчення Міністерство встановлює, що заява потребує значних додаткових даних чи доповнень або виправлень, Міністерство направляє заявнику запит на внесення у встановлений строк відповідних змін.
- Якщо заявник не подав необхідних додаткових даних, доповнень або виправлень у встановлений строк, заява вважається такою, що не подавалася.
2. Міністерство на основі доступних йому джерел вивчає достатність і обґрунтованість доказів, що містяться у заяві. За результатами вивчення Міністерство готує звіт з рекомендаціями Комісії, в яких наводять чи є докази достатніми для порушення розслідування.

3. На запит Міністерства органи державної влади України повинні подати Міністерству інформацію, яка є необхідною для вивчення заяви та

відповідає вимогам для підготовки звіту, який готується відповідно до частини другої цієї статті. Інформація повинна бути подана у строк, встановлений Міністерством.

4. Результати розгляду заяви, разом з відповідними рекомендаціями, повинні бути належним чином відображені в конфіденційному звіті, який Міністерство направляє Комісії, як правило, у 35-денний строк від дати подання заяви про порушення розслідування.

За наявності обставин, зазначених у частині першій цієї статті, строк для подання звіту Комісії розраховується з дня подання заявником до Міністерства додаткових даних, доповнень або виправлень.

Стаття 42. Особливості визначення галузі вітчизняного виробництва для цілей порушення та проведення розслідування

1. Розслідування не порушується відповідно до статті 39 цього Закону, якщо не буде доведено те, що на підставі дослідження ступеня підтримки або заперечення щодо заяви, висловленого вітчизняними виробниками подібного товару, заява дійсно була подана галуззю вітчизняного виробництва або від її імені.

Заява вважається поданою галуззю вітчизняного виробництва або від її імені, якщо вона підтримується тими вітчизняними виробниками, сукупне виробництво яких становить більше ніж 50 відсотків загального обсягу виробництва подібного товару, виробленого тією частиною галузі вітчизняного виробництва, які висловились на підтримку або на заперечення заяви.

Розслідування не порушується, якщо сукупне виробництво вітчизняних виробників, які прямо підтримують заяву, становить менше ніж 25 відсотків загального обсягу виробництва подібного товару в Україні.

2. Якщо на момент подання заяви сукупне виробництво вітчизняних виробників, які подають її, становить менше ніж 50 відсотків, але більше ніж 25 відсотків) загального обсягу виробництва подібного товару в Україні, то вітчизняні виробники, що подають заяву, до початку порушення розслідування, повинні подати Міністерству інформацію про те, що:

1) інші вітчизняні виробники підтримують заяву і зобов'язуються співпрацювати в рамках розслідування щодо встановлення наявності шкоди у разі порушення розслідування; та

2) виробники, що подають заяву, а також ті, які її підтримують, складають більше 50 відсотків загального обсягу виробництва подібного товару в Україні.

У виняткових випадках положення цієї частини можуть не застосовуватися, якщо заявник доведе наявність обґрунтованих підстав для цього.

3. Стосовно галузей виробництва, які нараховують надзвичайно велику кількість вітчизняних виробників, ступінь підтримки або заперечення щодо заяви може бути визначений шляхом використання статистично коректних вибіркових методів.
4. Інформація, що подається відповідно до частин першої – третьої цієї статті, повинна бути підтвержена відповідними доказами.
5. Звіт Міністерства, який направляється Комісії відповідно до частини першої статті 41 цього Закону повинен містити оцінку, а також відповідні рекомендації стосовно визначення галузі вітчизняного виробництва для цілей порушення та проведення розслідування.

Стаття 43. Порушення розслідування

1. Комісія приймає рішення про порушення розслідування на основі звіту, поданого Міністерством відповідно до частини першої статті 41 цього Закону.
2. Розслідування може бути порушене за умови, що Комісія на основі об'єктивного дослідження доказів встановить, що:
  - 1) існує достатньо доказів щодо наявності демпінгу, шкоди та причинно-наслідкового зв'язку між ними для обґрунтування порушення розслідування;
  - 2) загальний рівень демпінгу перевищує поріг *de minimis*, визначений відповідно до пункту 5 статті 1 цього Закону;
  - 3) обсяг демпінгового імпорту, про який стверджується, не є незначним, відповідно до пункту 8 статті 1 цього Закону;
  - 4) заявник становить галузь вітчизняного виробництва відповідно до частин першої та третьої статті 42 цього Закону;
  - 5) залежно від обставин, вимоги, передбачені частиною другою статті 42 цього Закону, були дотримані.
3. Комісія має прийняти рішення про порушення розслідування або відмову у порушенні розслідування у максимальньо короткій строк, який, як правило, становить 45 днів з дати подання заяви про порушення розслідування.
- Комісії приймає рішення про порушення розслідування протягом 10 днів від дати отримання звіту, зазначеного в частині четвертій статті 41 цього Закону.
4. розслідування може бути порушено щодо одного або декількох іноземних виробників або експортерів, які не підпадають під дію чинних антитемпінгових заходів на момент розгляду відповідної заяви.
5. Підстави відмови у порушенні розслідування повинні бути детально обґрунтовані та подані у письмовій формі заявнику протягом п'яти робочих днів від дати прийняття рішення про відмову. Рішення про

відмову може бути оскаржене у порядку, встановленому законодавством України.

6. При прийнятті рішення про порушення розслідування докази щодо наявності як демпінгу, так і шкоди, розглядаються Комісією одночасно.
7. Розслідування вважається порушеним з дати набуття чинності рішенням Комісії про його порушення. Строк завершення розслідування починає обчислюватися з цієї дати.

8. У рішенні про порушення розслідування Комісія доручає Міністерству:

- 1) опублікувати офіційне повідомлення про порушення розслідування; та
- 2) провести розслідування.

Стаття 44. Порушення розслідування *ex officio*

1. В особливих випадках, Комісія за рекомендацією Міністерства, може прийняти рішення про порушення розслідування без отримання письмової заяви від галузі вітчизняного виробництва або від її імені, за наявності достатніх доказів існування демпінгу, шкоди і причинно-наслідкового зв'язку між ними для обґрунтування порушення такого розслідування.

Результати дослідження, проведеного відповідно до цієї частини, включаючи відповідні рекомендації, повинні бути належним чином відображені в конфіденційному звіті, який Міністерство подає Комісії одразу після того, як Міністерство переконалося в тому, що вимоги цієї частини є виконаними. Звіт повинен ґрунтуватися на об'єктивній оцінці Міністерства щодо точності і достовірності наявних доказів.

Комісія приймає рішення про порушення розслідування протягом 10 днів від дати отримання звіту від Міністерства.

Комісія не порушує розслідування за відсутності зобов'язання основної частини вітчизняного виробництва товару подати інформацію необхідну для встановлення факту шкоди відповідно до статті 17 цього Закону.

2. У випадку, якщо орган виконавчої влади України в межах своїх повноважень, володіє достатніми доказами наявності факту демпінгу та шкоди, заповідної галузі вітчизняного виробництва демпінговим імпортом, такий орган може подати Міністерству заяву про порушення розслідування.

3. Положення частини другої статті 40, частини четвертої статті 41, частини першої, пунктів 1, 2, 3, 6 частини другої, частин четвертої, п'ятої, шостої та восьмої статті 43 і статті 45 цього Закону застосовуються *mutatis mutandis* до порушення розслідування *ex officio* в частині, де вони є доцільними.

Стаття 45. Офіційне повідомлення про порушення розслідування

1. Офіційне повідомлення про порушення розслідування повинно містити достатню інформацію про:

- 1) назву товару, що є об'єктом розслідування, включаючи його тарифну класифікацію та назву країни або країн експорту;
- 2) процесуальну хронологію ініціювання розслідування, включаючи дату порушення розслідування;
- 3) короткий виклад інформації щодо наявності демпінгу, шкоди та причинно-наслідкового зв'язку між ними, про що стверджується у заяві;
- 4) чи Міністерство залишає за собою право використати в розслідуванні метод вибірки відповідно до статті 49 цього Закону та застосувати відповідні процесуальні дії у цьому разі;
- 5) як правило, періоди розслідування для цілей встановлення фактів демпінгу та наявності шкоди галузі вітчизняного виробництва;
- 6) інші процесуальні дії, включаючи строки, протягом яких сторони можуть повідомити про свою заінтересованість, довести до відома свою позицію та подати запит щодо проведення слухань, будь-які інші строки, а також контакти Міністерства для подання заінтересованими сторонами в рамках розслідування.

Глава 3

Попередній етап розслідування

Стаття 46. Інформування сторін про порушення розслідування

Протягом п'яти робочих днів від дати публікації офіційного повідомлення про порушення розслідування, Міністерство інформує компетентні органи країни походження та/або експорту та інші сторони, про які відомо, що вони мають інтерес у розслідуванні, про порушення розслідування та направляє некофіційну версію заяви про порушення розслідування.

На запит інших заінтересованих сторін Міністерство подає некофіційну версію заяви про порушення розслідування.

Якщо кількість відомих іноземних виробників чи експортерів є значною, повний текст письмової заяви направляється компетентному органу країни експорту або відповідній торговій асоціації.

За відсутності повної контактної інформації тих чи інших сторін, Міністерство застосовує усі можливі заходи для виконання вимог цієї статті.

Стаття 47. Запитальники та інші інформаційні запити

1. Міністерство має право направити запитальники відомим іноземним виробникам, експортерам, відомим імпортерам та вітчизняним виробникам відповідно до вимог статті 25 цього Закону. Ці запитальники, як правило, направляються протягом п'яти робочих днів від дати порушення розслідування та включають:

- 1) опис інформації, яка необхідна для проведення розслідування; та
- 2) строк, протягом якого слід подати таку інформацію.

У випадках проведення вибірки, направлення запитальників може бути відкладене до прийняття рішення за результатами вибірки відповідно до статті 49 цього Закону.

2. Строк подання відповіді на запитальники становить 30 днів. Строк обчислюється від дати отримання запитальника. Запитальник вважається отриманим протягом одного тижня від дати його направлення одержувачу або передачі відповідному дипломатичному представнику країни походження та/або експорту.

Строк подання відповіді на запитальник може бути продовжений за наявності практичної можливості і враховуючи строки завершення розслідування, а також за умови, що сторона, яка просить про продовження, навела достатні обґрунтування такої необхідності. Продовження строку для подання відповіді на запитальник не здійснюється, якщо запит на продовження направлено після закінчення попереднього встановленого кінцевого строку. Продовження строку подання відповіді на запитальник стосується лише тієї сторони, щодо якої таке продовження було здійснено.

3. Міністерство проводить попередній аналіз відповідей на запитальник і може надіслати запит про подання уточнень чи додаткової інформації. При цьому Міністерство встановлює кінцевий строк для відповідей на цей запит. Вимоги щодо продовження строків, встановлених у частині другій цієї статті, застосовуються *mutatis mutandis*.

Стаття 48. Інші джерела інформації

1. У ході розслідування Міністерство може запитувати і використовувати інформацію з інших джерел, ніж заінтересовані сторони.

2. На запит Міністерства або за власною ініціативою органи державної влади України подають Міністерству інформацію, яка є доцільною та стосується проведення розслідування.

Міністерство може звертатися до органів державної влади України із запитом щодо проведення дослідження та аналізу в межах їх компетенції.

3. Строк подання відповіді встановлюється Міністерством у відповідному запиті, але в межах строку проведення розслідування.

Стаття 49. Вибірка

1. У разі, коли кількість вітчизняних виробників, іноземних виробників чи експортерів або імпортерів, типів (видів) товару чи операцій (транзакцій) є надто значною, у розслідуванні можна обмежитися:

- 1) помірною кількістю сторін, типів (видів) товару або операцій (транзакцій), використовуючи вибірку, статистично обґрунтовану на основі інформації, яка є в розпорядженні Міністерства на момент їх відбору; або

- 2) найбільшим репрезентативним обсягом виробництва, продажу чи експорту товару, який можна дослідити з урахуванням строків проведення розслідування.
2. Остаточний вибір сторін-учасників, типів (видів) товару або операцій (транзакцій) згідно з цією статтею здійснюється Міністерством. При цьому перевага надається проведенню вибору у ході консультацій із заінтересованими сторонами та за їх згодою, за умови що такі сторони заявили про готовність брати участь у розслідуванні і подано достатню інформацію в межах строку, зазначеного в офіційному повідомленні про порушення розслідування, з метою забезпечення формування репрезентативної вибірки.
3. У разі, якщо застосовується вибірка, індивідуальна демпінгова маржа розраховується відповідно до статті 16 цього Закону для будь-якого експортера чи виробника, який попередньо не був відібраний, але подав необхідну інформацію в межах строків, встановлених цим Законом, за наявним ситуації, коли кількість експортерів або іноземних виробників є настільки значною, що індивідуальні розрахунки необґрунтовано ускладнюють і перешкоджають своєчасному завершенню розслідування.
4. У разі, якщо пісня прийняти рішення про проведення вибірки частіна або усі відібрані сторони відмовляються співпрацювати добросовісно в міру своїх можливостей, і це може мати істотний вплив на результати розслідування, можливе проведення нової вибірки. У разі подальшої відмови відібраних сторін співпрацювати, і при недостатності часу для проведення нової вибірки, застосовуються положення статті 30 цього Закону.

Стаття 50. Попередній звіт про результати розслідування

1. Міністерство готує попередній звіт про результати розслідування, в якому наводить аналіз та встановлює, чи виконуються умови для застосування попередніх антидемпінгових заходів. Звіт готується з урахуванням інформації і доказів, поданих Міністерству протягом розумного періоду часу до завершення підготовки цього звіту. У разі ухилення від співпраці однієї чи кількох заінтересованих сторін у розумінні статті 30 цього Закону, звіт готується з використанням наявної інформації.
2. У попередньому звіті про результати розслідування повинна бути представлена, проаналізована та оцінена уся інформація і докази стосовно дотримання суттєвих та процесуальних вимог, які містяться у цьому Законі.
Попередній звіт включає рекомендації щодо кожного питання, з якого Комісії необхідно прийняти рішення, включеночн розмір демпінгової маржі та запропонований рівень попередніх антидемпінгових заходів.

3. Попередній звіт про результати розслідування направляється Комісії протягом, як правило, восьми місяців з дати порушення розслідування.
4. Попередній звіт про результати розслідування є конфіденційним. Міністерство також готує його неконфіденційну версію.

Стаття 51. Попередні рішення про результати розслідування

1. За результатами розгляду попереднього звіту Міністерства про результати розслідування Комісії приймає одне з таких рішень:
  - 1) продовжити розслідування із застосуванням попередніх антидемпінгових заходів;
  - 2) продовжити розслідування без застосування попередніх антидемпінгових заходів;
  - 3) припинити розслідування без застосування антидемпінгових заходів.
2. Попередні рішення Комісії повинно ґрунтуватися на правових підставах та істотних доказах, містити достатнє пояснення результатів аналізу та висновків, на основі яких взято до уваги чи відхилено аргументи і встановлено факт наявності демпінгу та шкоди.
3. З урахуванням вимог конфіденційності інформації попередні рішення про результати розслідування містять:
  - 1) опис товару, що є об'єктом розслідування, включаючи його тарифну класифікацію для митних цілей, назву країни або країн експорту і назви відомих експортерів та іноземних виробників товару, що є об'єктом розслідування. Якщо попередні рішення стосуються декількох постачальників з однієї країни, і з практичної точки зору неможливо вказати усіх постачальників, в рішенні може бути зазначено лише відповідну країну експорту. Якщо попередні рішення стосуються декількох постачальників з більш як однієї країни експорту, в рішенні можуть бути вказані або всі постачальники, або, якщо це неможливо з практичної точки зору, всі країни експорту;
  - 2) інформацію стосовно вітчизняного подібного товару та галузі вітчизняного виробництва, включеночн назви всіх відомих вітчизняних виробників подібного товару;
  - 3) періоди, за які було зібрано інформацію для попереднього аналізу наявності демпінгу та шкоди галузі вітчизняного виробництва;
  - 4) за необхідності причини прийняти рішення згідно статті 49 цього Закону;
  - 5) рівень демпінгової маржі та інформацію щодо її розрахунку, включеночн пояснення того, на чому ґрунтувалося встановлення нормальної вартості та експортної ціни, а також методології, яка використовувалася для порівняння нормальної вартості та експортної ціни;

6) інформацію, що стосується наявності шкоди галузі вітчизняного виробництва відповідно до статті 17 цього Закону, включаючи інформацію щодо внутрішнього ринку для відповідного імпортованого та подібного товару, що є об'єктом розслідування, обсяг цього імпорту та його вплив на ціни, а також подальший вплив імпорту на галузь вітчизняного виробництва і, за необхідності, фактори, на підставі яких був зроблений висновок про існування загрози заподіяння істотної шкоди або істотне перешкоджання створенню чи розширенню такої галузі вітчизняного виробництва;

7) інформацію стосовно використання наявних фактів згідно частини першої статті 30 цього Закону, включаючи, за необхідності, причини, з яких інформація, подана стороною, не була врахована;

8) інформацію за результатами виїзної перевірки, яка використовується компетентними органами, за умови, що така перевірка проводилася; та

9) інформацію стосовно попередніх антидемпінгових заходів, у разі якщо вони застосовуються, включаючи форму, рівень і тривалість таких заходів.

4. Офіційне повідомлення щодо припинення або припинення розслідування публікується після прийняття зобов'язання відповідно до статті 57 цього Закону. Таке офіційне повідомлення включає неконфіденційну частину цього зобов'язання, на додаток до інформації, зазначеної у частині другій цієї статті.

5. Офіційне повідомлення про попереднє рішення про результати розслідування має містити інформацію щодо строків подання коментарів стосовно прийнятого рішення та контакти Міністерства, на які заінтересовані сторони повинні подати таку інформацію.

6. Інформація про попереднє рішення про результати розслідування разом з неконфіденційною версією звіту Міністерства, підготовленого відповідно до статті 28 цього Закону, надається заінтересованим сторонам та центральному органу виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну податкову і митну політику (без звіту) протягом п'яти робочих днів з дати публікації офіційного повідомлення про попереднє рішення про результати розслідування.

Стаття 52. Вимоги до застосування попередніх антидемпінгових заходів

1. Попередні антидемпінгові заходи можуть застосовуватися і стягуватися лише за умови, що:

1) розслідування було порушено відповідно до положень статті 43 цього Закону, і про це було опубліковане офіційне повідомлення та проінформовано відомі заінтересовані сторони;

2) заінтересованим сторонам було надано можливість подати інформацію, включаючи відповіді на запитальники відповідно до статті 47 цього Закону, та подати свої коментарі;

3) Комісія попередньо встановила факт існування демпінгу та заподіяння ним шкоди галузі вітчизняного виробництва з урахуванням відповідей на запитальник та іншої суттєвої інформації, поданої заінтересованими сторонами;

4) Комісія встановила, що такі заходи є необхідними для запобігання заподіяння шкоди під час проведення розслідування; та

5) Комісія встановила, що для антидемпінгових заходів не буде суперечити національному інтересу.

2. Попередні антидемпінгові заходи застосовуються не раніше ніж через 60 днів від дати порушення розслідування.

3. Попередні антидемпінгові заходи застосовуються на період, який не повинен перевищувати чотири місяці. Цей період може бути продовжений до шести місяців відповідно до рішення Комісії за запитом експортерів, що складають значну частку торговельних відносин, що задіяні в антидемпінговому процесі, поданого до Міністерства.

Якщо Міністерство в ході розслідування дійшло висновку, що попереднього мита на рівні меншому від демпінгової маржі достатньо для того, щоб ліквідувати шкоду, то вказані періоди можуть тривати до шести та дев'яти місяців відповідно.

Стаття 53. Форма і розмір попередніх антидемпінгових заходів

1. Попередні антидемпінгові заходи можуть застосовуватися у формі попереднього антидемпінгового мита, сума якого вноситься на грошовий депозит або оформлюється борговим зобов'язанням.

2. Попереднє антидемпінгове мито застосовується лише до товарів, які ввозяться для споживання, після того, як набуло чинності рішення про застосування попередніх заходів, окрім випадків, передбачених цим Законом.

3. Попереднє антидемпінгове мито справляється у відповідному розмірі та у кожному випадку окремо на недискримінаційній основі щодо імпорту з усіх джерел, щодо якого Комісією визначено, що він є демпінговим та заподіює шкоду галузі вітчизняного виробництва, за винятком імпорту з тих джерел, від яких були прийняті зобов'язання.

4. Розмір ставки попереднього антидемпінгового мита не повинен перевищувати демпінгову маржу, розраховану відповідно до статей 16 та 17 цього Закону, за наявності певних обставин, але може бути нижче за умови, що ставка мита буде достатньою для усунення шкоди, заподіяної галузі вітчизняного виробництва, відповідно до статті 34 цього Закону.

5. Без шкоди для положень статей 17 та 49 цього Закону, індивідуальний розмір мита застосовується до імпорту товару будь-якого інземного виробника або експортера, для якого була розрахована індивідуальна демпінгова маржа.

6. Стягнення попередніх антидемпінгових мит на зворотній основі здійснюється відповідно до статті 71 цього Закону.

Стаття 54. Розкриття інформації щодо розрахунків заінтересованим сторонам розслідування

1. З урахуванням вимог щодо збереження конфіденційної інформації Міністерство розкриває кожному з інземних виробників або експортерів розрахунки їх демпінгової маржі, заниження ціни, та, де використовується, розрахунок маржі шкоди, заповняної галузі вітчизняного виробництва. Таке розкриття здійснюється в електронній формі (комп'ютерна програма чи електронна таблиця) або в іншій належній формі.

Міністерство надає виробникам або експортерам пояснення щодо використаної інформації, джерел такої інформації та будь-яких змін, внесених до цієї інформації до її використання у розрахунках. Таке розкриття і пояснення мають бути достатньо детализованими, щоб інземний виробник чи експортер мав можливість провести свої подібні розрахунки без надмірних складнощів.

2. Розкриття розрахунків, як правило, здійснюється одночасно із направленим заінтересованим сторонам некофіденційної версії попереднього звіту Міністерства про результати розслідування.

3. Заінтересовані сторони, яким надано розрахунки відповідно до частини першої цієї статті мають право подати свої коментарі до таких розрахунків у строк, встановлений Міністерством.

Глава 4 Зобов'язання

Стаття 55. Пропозиції щодо прийняття зобов'язань

1. Інземні виробники або експортери можуть запропонувати взяття зобов'язань. Такі зобов'язання не вимагаються та не приймаються від експортерів за відсутності позитивного попереднього рішення Комісії щодо наявності демпінгу та шкоди, заповняної демпінговим імпортом галузі вітчизняного виробництва.

2. У своїх пропозиціях експортери можуть запропонувати перелаянути свої ціни або припинити експорт в Україну за демпінговими цінами таким чином, щоб компетентні органи ввелишися, що шкоду від демпінгу усунуто.

Підвищення ціни внаслідок таких зобов'язань не може бути вищим за рівень, необхідний для компенсації демпінгової маржі, але може бути

меншим за демпінгову маржу, якщо таке підвищення ціни є достатнім, щоб компенсувати шкоду, заповняну галузі вітчизняного виробництва.

3. Міністерство та/або Комісія можуть запропонувати зобов'язання, але жоден експортер не зобов'язаний приймати такі зобов'язання. Відсутність пропозиції взяття зобов'язання або відмова погодитися із запропонованими зобов'язаннями жодним чином не впливає на результат проведення розслідування. Однак у цьому разі може бути зроблено висновок про те, що загроза заповняння шкоди стає більш ймовірною у разі подальшого демпінгового імпорту.

4. Пропозиції взяття зобов'язання подається у письмовій формі до закінчення строку, встановленого Міністерством. Лише у виняткових випадках, прийняття зобов'язань може бути запропоноване пізніше кінця строку, протягом якого може бути представлена інформація у відповідності до частини першої статті 64 цього Закону.

Некофіденційне резюме такого письмового зобов'язання подається разом з його конфіденційною версією. Це резюме готується відповідно до вимог статті 28 цього Закону.

5. Якщо галузь вітчизняного виробництва тлумачиться як така, що стосується виробників на певному ринку України, додатково до положень цієї Глави застосовується частина третьої статті 20 цього Закону.

Стаття 56. Коментарі галузі вітчизняного виробництва

Після отримання від експортера пропозиції про зобов'язання, Міністерство невідкладно інформує про це галузь вітчизняного виробництва. Таке інформаційне повідомлення має включати зазначені зобов'язання. Міністерство пропонує галузі вітчизняного виробництва подати свої коментарі протягом строку, встановленого Міністерством. Такі коментарі беруться до уваги при прийнятті рішення про прийняття або відмову прийняття, запропонованих експортером зобов'язань.

Стаття 57. Прийняття або відмова прийняття зобов'язання

1. За необхідності, у зв'язках, передбачених статтями 50, 64 та 65 цього Закону, зазначається, що було запропоновано прийняття зобов'язання. Кожен такий звіт повинен підсумовувати коментарі, отримані відповідно до положень статті 56 цього Закону, та встановити, чи виконуються умови для прийняття зобов'язання. Якщо зобов'язання запропоновано у відповідь на звіт, про який йдеться у статті 64 цього Закону, податкове розкриття інформації повинно бути подано щодо суттєвих фактів та обставин, що стосуються зобов'язання. Таке розкриття повинно бути зроблено до подання остаточного звіту Комісії.

За рекомендаціями Міністерства Комісія може прийняти отриману від експортера пропозицію щодо зобов'язань, якщо дійде висновку, що прийняття та виконання таких зобов'язань може усунути шкоду,

спричинену демпінгом. Такий висновок має бути аргументованим у рішенні.

2. Запропоновані зобов'язання не приймаються, якщо це є практично неможливим, наприклад, через занадто велику кількість фактичних чи потенційних експортерів або з інших причин, включноч підстави загальної політики. Зобов'язання також не приймаються, якщо це не усуває шкоду від демпінгу, наявність якого була доведена, або якщо пропозиції не були направлені Міністерству у встановлений строк.

3. Міністерство інформує експортера про причини, з яких його пропозиція щодо прийняття зобов'язань є неприйнятною, і надає можливість подати свої коментарі щодо цього. Причини відмови зазначаються у відповідному рішенні та офіційному повідомленні про це рішення.

Стаття 58. Призупинення або припинення розслідування

1. У разі прийняття експортером зобов'язань Комісія може прийняти рішення щодо призупинення або припинення розслідування щодо такого експортера без застосування попередніх або остаточних антидемпінгових заходів.

Така можливість Комісії не обов'язково означає можливість одночасного продовження розслідування, а також виконання зобов'язання, за винятком випадків, передбачених статтею 59 цього Закону.

2. Офіційне повідомлення включає неконфіденційну частину відповідного зобов'язання експортера.

Стаття 59. Продовження розслідування

У разі прийняття експортером зобов'язання розслідування, як правило, продовжується і завершується у встановленому порядку. У випадку, якщо буде прийнято остаточне рішення про відсутність демпінгу, шкоди або причино-наслідкового зв'язку, зобов'язання, прийняте відповідно до статті 57 цього Закону, автоматично припиняє дію, за винятком ситуації, коли таке остаточне рішення ґрунтується першочергово на факті існування зобов'язання. У таких випадках Комісія може вимагати подальшого виконання цього зобов'язання протягом розумного строку, який відповідає положенням цього Закону.

У разі прийняття остаточного рішення, яке підтверджує наявність демпінгу, шкоди або причино-наслідкового зв'язку, таке зобов'язання залишається в силі і виконується згідно з його умовами та положеннями цього Закону.

Стаття 60. Нагляд за дотриманням експортером зобов'язань

1. Міністерство має право вимагати від експортера, який взяв зобов'язання, періодично подавати інформацію щодо виконання зазначеного зобов'язання і надавати згоду на проведення перевірки

достовірності наведених даних. Відмова виконувати ці вимоги вважається порушенням взятго зобов'язання.

2. Міністерство може звертатися із запитом про надання відповідної допомоги до державних органів влади України для нагляду за виконанням взятих зобов'язань.

Стаття 61. Невиконання експортером прийнятого зобов'язання

1. Будь-яка заінтересована сторона або орган виконавчої влади України може подавати інформацію, що *prima facie* демонструє докази наявності порушення взятих експортером зобов'язань. Міністерство невідкладно інформує Комісію щодо таких випадків. За рекомендацією Міністерства Комісія може доручити центральному органу виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну податкову і митну політику, вимагати гарантії у формі грошових депозитів або боргових зобов'язань. У разі встановлення факту порушення експортером зобов'язань, гарантовані суми можуть бути остаточно стягнуті.

2. Міністерство направляє всім заінтересованим сторонам неконфіденційну інформацію, отриману відповідно до частини першої цієї статті. Міністерство надає заінтересованим сторонам можливість подати свої коментарі щодо цієї інформації. У разі необхідності, Міністерство проводить візну перевірку інформації, поданої заінтересованими сторонами. У ході перевірки Міністерство розкриває експортеру, інтересів якого це стосується, інформацію щодо суттєвих фактів, на основі яких Міністерство планує зробити рекомендації Комісії. Міністерство встановлює строк, протягом якого експортер або іноземний виробник може подати свої коментарі та пояснення.

За результатами перевірки інформації щодо порушення експортером взятих зобов'язань Міністерство готує звіт, який надсилається Комісії. У цьому звіті Міністерство бере до уваги всю відповідну перевірену інформацію та коментарі заінтересованих сторін. Міністерство, зокрема, зазначає наявні факти істотного невиконання зобов'язань, а також інформацію щодо того, чи були наявні обґрунтовані причини для порушення експортером зобов'язань.

У разі, коли встановлено наявність обох вимог, Міністерство надає Комісії рекомендації щодо відмови від зобов'язань та застосування попередніх або остаточних антидемпінгових заходів. Таке рішення приймається Комісією.

3. У випадку, коли у розслідуванні було взято зобов'язання, а розслідування не було завершено у встановленому порядку, Комісія може прийняти рішення про застосування попередніх антидемпінгових заходів, використуючи найточнішу наявну інформацію, за умови, що є достатні докази порушення зобов'язань або висновок про наявність такого порушення. Рішення Комісії повинно ґрунтуватися на відповідному звіті Міністерства.

Стаття 62. Припинення дії зобов'язань

1. Експортери можуть відмовитися від виконання взятих зобов'язань, письмово повідомивши про це Міністерство та Комісію. В такому випадку, Комісія невідкладно приймає відповідне рішення та інформує про це заінтересовані сторони та центральний орган виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну податкову і митну політику.
2. Міністерство може надати Комісії рекомендації щодо припинення дії зобов'язань у разі неможливості здійснити нагляд за їх виконанням або наявності інших об'єктивних причин для цього. Рішення Комісії ґрунтується на звіті Міністерства.
3. У разі відмови експортера від зобов'язань відповідно до частини першої цієї статті або прийняттям Комісією рішення щодо неможливості здійснення нагляду за виконанням зобов'язань, у випадку, коли розслідування, в рамках якого було взято зобов'язання, не завершено у встановленому порядку, Комісія може прийняти рішення про застосування попередніх антидемпінгових заходів використовуючи найточнішу наявну інформацію. У такому випадку рішення Комісії приймається невідкладно.
4. Про рішення, зазначені у частинях першій – третій цієї статті Міністерство інформує заінтересовані сторони і центральний орган виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну податкову і митну політику.

Глава 5

Завершальний етап розслідування

Стаття 63. Права заінтересованих сторін на завершальному етапі розслідування

1. Протягом 10 днів від дати розкриття інформації щодо розрахунків на захист заінтересованих сторін розслідування відповідно до статті 54 цього Закону можуть бути проведені консультації для їх уточнення та пояснення.
2. Протягом 25 днів від дати офіційного повідомлення про попереднє рішення про результати розслідування заінтересовані сторони можуть подати свої коментарі та вимагати проведення слухань.

Стаття 64. Звіт про суттєві факти та обставини

1. Після завершення етапу встановлення фактичних обставин і до того, як остаточної звіт Міністерства, зазначений у статті 65 цього Закону, буде направлений Комісії, Міністерство надає усім заінтересованим сторонам некофіденційний звіт, який містить усі суттєві факти та обставини, на підставі яких рекомендується застосування остаточних антидемпінгових заходів або припинення розслідування без застосування таких заходів. Особлива увага приділяється розкриттю будь-яких фактів або обставин, які відрізняються від тих, що були розкриті у попередньому рішенні про

результати розслідування, а також розрахунках відповідно до статті 54 цього Закону.

Вимоги статті 54 цього Закону щодо розкриття розрахунків кожному іноземному виробнику або експортеру застосовуються *mutatis mutandis* до розкриття суттєвих фактів та обставин.

Заінтересованим сторонам надається, як правило, 15 днів для подання коментарів до цієї інформації, і Міністерство має враховувати ці коментарі в остаточному звіті про результати розслідування.

2. Розкриття інформації не перешкоджає прийняттю в подальшому іншого рішення Комісією. Якщо таке рішення ґрунтується на інших фактах або обставинах, вони повинні невідкладно розкриватися відповідним заінтересованим сторонам із наданням права подавати коментарі у встановлений Міністерством строк.

Стаття 65. Остаточний звіт

1. Міністерство готує остаточний звіт за результатами розслідування, в якому наводить оцінку і визначає, чи виконуються умови для застосування остаточних антидемпінгових заходів. Звіт готується з урахуванням інформації і доказів, зібраних до кінця етапу встановлення фактичних обставин, та усіх коментарів, отриманих після розкриття інформації щодо суттєвих фактів або обставин.
2. Підготовка остаточного звіту здійснюється *mutatis mutandis* відповідно до частини другої статті 50 цього Закону.
3. Остаточний звіт про результати розслідування направляється Комісії протягом 330 днів від дати початку розслідування, якщо розслідування не продовжено відповідно до положень статті 37 цього Закону.
4. Остаточний звіт про результати розслідування є конфіденційним. Міністерство також готує його ієконфіденційну версію.

Глава 6

Остаточне рішення, застосування остаточних антидемпінгових заходів і стягнення мита

Стаття 66. Остаточне рішення про результати розслідування

1. За результатами розгляду остаточного звіту Міністерства про результати розслідування Комісія приймає одне з таких рішень:
  - 1) застосувати остаточні антидемпінгові заходи і припинити розслідування; або
  - 2) припинити розслідування без застосування антидемпінгових заходів.
2. В остаточному рішенні про результати розслідування має міститися детальне пояснення висновків щодо демпінгової маржі, шкоди галузі вітчизняного виробництва та причинно-наслідкового зв'язку між ними, а також національного інтересу.

В остаточному рішенні про результати розслідування у випадку встановлення факту наявності демпінгу, шкоди галузі вітчизняному виробництву та причинно-наслідкового зв'язку між ними, яке передбачає застосування остаточних антидемпінгових заходів, повинна міститися вся інформація щодо правових фактів та підстав, на яких ґрунтуються рішення про застосування остаточних антидемпінгових заходів або прийняття зобов'язань з урахуванням вимог конфіденційності. Зокрема, таке рішення повинно містити інформацію, зазначену в частині третій статті 51 цього Закону, а також причини, на основі яких були взяті до уваги або відхилені відповідні аргументи чи вимоги з боку експортерів та імпортерів.

Офіційне повідомлення публікується щодо припинення або припинення розслідування після прийняття зобов'язання відповідно до статті 57 цього Закону. Таке повідомлення включає неконфіденційну частину цього зобов'язання, на додаток до інформації, зазначеної у частині другій цієї статті.

3. Інформація про остаточне рішення про результати розслідування направляється заінтересованим сторонам та центральному органу виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну податкову і митну політику протягом п'яти робочих днів з дати публікації офіційного повідомлення.

Стаття 67. Вимоги до застосування остаточних антидемпінгових заходів

1. Остаточні антидемпінгові заходи можуть бути застосовані лише за умови, що:

- 1) заінтересованим сторонам було надано можливість подавати інформацію та коментарі протягом всього розслідування;
  - 2) зроблено остаточний позитивний висновок про існування демпінгу та шкоди для галузі вітчизняного виробництва, з урахуванням усієї відповідної інформації, поданої заінтересованими сторонами; та
  - 3) Комісія приймає рішення відповідно до статті 21 цього Закону, що для антидемпінгових заходів не буде суперечити національному інтересу.
2. Рішення щодо застосування остаточних антидемпінгових заходів може бути прийнято виключно в межах строку, відведеного для завершення розслідування відповідно до статті 37 цього Закону.

Стаття 68. Розмір остаточного антидемпінгового мита

1. Остаточні антидемпінгові заходи можуть застосовуватися у формі остаточного антидемпінгового мита.

2. Остаточні антидемпінгові заходи застосовуються лише до товарів, які ввозяться для споживання, після того, як набуло чинності рішення про застосування остаточних антидемпінгових заходів.

3. Остаточне антидемпінгове мито справляється у відповідному розмірі та у кожному випадку окремо на недискримінаційній основі щодо імпорту з усіх джерел, стосовно якого Комісією визначено, що він є демпінговим та заподіє шкоду галузі вітчизняного виробництва, за винятком імпорту з тих джерел, від яких були прийняті зобов'язання.

4. Розмір ставки остаточного антидемпінгового мита не повинен перевищувати демпінгову маржу, розраховану відповідно до статей 16 та 17 цього Закону, за наявності певних обставин, але може бути нижче за умови, що ставка мита буде достатньою для усунення шкоди, заподіяної галузі вітчизняного виробництва, відповідно до статті 34 цього Закону.

5. Без шкоди для положень статей 16 та 49 цього Закону індивідуальний розмір антидемпінгового мита застосовується до імпорту товару будь-якого іноземного виробника або експортера, для якого була розрахована індивідуальна демпінгова маржа.

Стаття 69. Тривалість дії антидемпінгових заходів

Антидемпінгові заходи застосовуються лише протягом строку та у розмірі, необхідному для усунення дії демпінгу, що заподіє шкоду галузі вітчизняного виробництва. В будь-якому випадку, остаточні антидемпінгові заходи можуть застосовуватися не більш ніж на п'ять років, що розраховуються від дати їх застосування, або на п'ять років від дати прийняття останнього рішення про результати перегляду антидемпінгових заходів відповідно до Глави 9 Розділу VI цього Закону, яке одночасно охоплює факт демпінгу та заподіяння шкоди. З урахуванням національного інтересу Комісія може застосувати ці заходи на менший строк.

Стаття 70. Моніторинг дії антидемпінгових заходів

З метою моніторингу дії антидемпінгових заходів Міністерство досліджує імпорт товарів щодо яких застосовуються антидемпінгові заходи.

Центральний орган виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну податкову і митну політику інформує Міністерство щоквартально або частіше на його запит про імпорт товарів, щодо яких застосовуються антидемпінгові заходи та суми сплачених мит.

Міністерство має право звертатися до галузі вітчизняного виробництва щодо подання йому інформації стосовно стану відповідної галузі.

Стаття 71. Щерахунок та стягнення попередніх антидемпінгових мит на зворотній основі

1. Якщо було прийнято рішення про застосування попереднього антидемпінгового мита та остаточне рішення про результати розслідування підтверджує наявність демпінгу та заподіяння ним шкоди галузі вітчизняного виробництва, Комісія приймає рішення, яку саме частку попереднього антидемпінгового мита слід достатньо стягнути.

З цією метою шкода не включає істотне перешкоджання створенню галузі вітчизняного виробництва або загрозу заповнення істотної шкоди галузі вітчизняного виробництва, крім випадків, коли встановлено, що за відсутності попередніх заходів це може призвести до заповнення істотної шкоди. В усіх інших випадках, де має місце така загроза або перешкоджання, будь-які суми попереднього антидемпінгового мита відшкодовуються або скасовуються, в залежності від обставин, а остаточно антидемпінгові мита можуть застосовуватись з дати прийняття остаточного рішення щодо антидемпінгових заходів у зв'язку із загрозою заповнення шкоди чи істотним перешкоджанням створенню галузі вітчизняного виробництва.

2. Якщо розмір остаточного антидемпінгового мита є більшим за суму, стягнуту або гарантовану грошовим депозитом чи борговим зобов'язанням, різниця не стягується.

3. Якщо розмір остаточного антидемпінгового мита є меншим за суму, стягнуту або гарантовану грошовим депозитом чи борговим зобов'язанням, надлишкова різниця відшкодовується або грошовий депозит чи боргове зобов'язання невідкладно повертається.

4. У разі якщо остаточне рішення є негативним і необхідність стягнення попереднього антидемпінгового мита не підтверджується, стягнена сума відшкодовується або грошовий депозит чи боргове зобов'язання невідкладно повертається.

5. За поданням Міністерства Комісія приймає рішення щодо стягнення сум антидемпінгового мита на зворотній основі згідно із вимогами частин першої - четвертої цієї статті. Це рішення обрuntuється в остаточному рішенні про результати розслідування.

Стаття 72. Стягнення антидемпінгових мит на зворотній основі до дати застосування попередніх антидемпінгових заходів

Остаточне антидемпінгове мито може стягуватися з імпорту товарів, ввезених для споживання не більш ніж за 90 днів до дати застосування попередніх заходів, але не раніше порушення розслідування. Рішення про стягнення мита на зворотній основі відповідно до цієї статті може бути прийнято виключно за таких умов:

- 1) відповідним імпортерам була надана можливість подати коментарі;
- 2) раніше мав місце демпінг, який заповнів шкоду або імпортер знав чи повинен був знати, що експортер практикує демпінг і такий демпінг заповнює шкоду галузі вітчизняного виробництва; та
- 3) шкода, спричинена масованим демпінгом імпортом товару протягом відносно короткого строку, який з огляду на період та обсяг демпінгового імпорту, а також інші обставини (такі, як швидке нарощування запасів

імпортного товару), може серйозно підірвати захисний ефект остаточного антидемпінгового мита, після його застосування.

Стаття 73. Стягнення антидемпінгових мит на зворотній основі у разі порушення або відмови від виконання зобов'язань

У разі порушення або відмови від виконання зобов'язань зі сторони експортера, остаточно антидемпінгове мито може стягуватися з імпорту товарів, ввезених для споживання не більш ніж за 90 днів до дати застосування попередніх заходів і за умови якщо таке стягнення антидемпінгових мит на зворотній основі не стосується імпорту, здійсненого до такого порушення або відмови від виконання зобов'язань експортером.

Глава 7

Призупинення чинних антидемпінгових заходів

Стаття 74. Призупинення дії антидемпінгових заходів

З метою захисту національного інтересу антидемпінгові заходи, застосовані відповідно до цього Закону, можуть бути призупинені рішенням Комісії на строк до дев'яти місяців.

Призупинення дії антидемпінгових заходів може бути продовжено на строк, що не перевищує 12 місяців.

Антидемпінгові заходи можуть бути припинені лише у порядку, встановленому положеннями Розділу VI цього Закону.

Призупинення антидемпінгових заходів можливе у разі, якщо:

- 1) тимчасово змінилася ринкова кон'юнктура таким чином, що існує призупинення заходів малоймовірним є відновлення шкоди галузі вітчизняного виробництва; та
  - 2) галузі вітчизняного виробництва була надана можливість подати свої коментарі і такі коментарі були прийняті Комісією до уваги.
- Міністерство здійснює моніторинг призупинення дії антидемпінгових заходів, спираючись на інформацію, яку може отримувати від імпортерів, споживачів та вітчизняних виробників на свій запит. За поданням Міністерства, Комісія може у будь-який час відновити застосування антидемпінгових заходів, якщо більше не існує підстав для призупинення їх дії.

РОЗДІЛ VI

**ЩЕРЕГЛЯДИ ЗАХОДІВ, РОЗСЛІДУВАННЯ ЩОДО ПОВЕРНЕННЯ
СПІДАЧЕНИХ СУМ АНТИДЕМПІНГОВОГО МИТА І
РОЗСЛІДУВАННЯ ВИПАДКІВ УХИЛЕННЯ ВІД СІЛКАТИ
АНТИДЕМПІНГОВОГО МИТА**

Глава 8

Загальні засади порушення та проведення переглядів заходів, розслідування щодо повернення сплачених сум антидемпінгового мита і розслідування випадків ухилення від сплати антидемпінгового мита

Стаття 75. Загальні засади

Якщо не визначено інше, положення Глави I Розділу V цього Закону стосовно проведення розслідувань, включаючи права сторін, оцінку доказів та підстав для висновків, застосовуються *mutatis mutandis* до цієї Глави.

Положення пункту 8 статті I цього Закону не застосовуються до цього Розділу.

Стаття 76. Заява з вимогою розпочати перегляд, розслідування щодо повернення сплачених сум антидемпінгового мита та розслідування випадків ухилення від сплати антидемпінгового мита

1. Заява з вимогою розпочати відповідний перегляд, розслідування щодо повернення сплачених сум антидемпінгового мита та розслідування випадків ухилення від сплати антидемпінгового мита подається до Міністерства та має містити інформацію, визначену у Главах 9 - 13 цього Розділу.

2. Розгляд заяви з вимогою про проведення відповідного перегляду, розслідування щодо повернення сплачених сум антидемпінгового мита або розслідування випадків ухилення від сплати антидемпінгового мита проводиться у розумний строк, який, як правило, не може перевищувати три місяці від дати подання заяви. Комісія приймає рішення про порушення відповідного перегляду, розслідування щодо повернення сплачених сум антидемпінгового мита або розслідування випадків ухилення від сплати антидемпінгового мита протягом 10 днів після отримання звіту Міністерства щодо розгляду заяви. Якщо заява містить вимогу провести перегляд у зв'язку із закінченням строку дії антидемпінгових заходів, то рішення провести такий перегляд має бути прийнято до закінчення строку дії таких заходів.

3. Якщо Міністерством встановлено достатність *prima facie* доказів для порушення відповідного перегляду, розслідування щодо повернення сплачених сум антидемпінгового мита або розслідування випадків ухилення від сплати антидемпінгового мита, Міністерство рекомендує Комісії у конфіденційному звіті порушити відповідний перегляд чи розслідування. У разі, якщо Міністерство не вважає такі докази обґрунтованими, Міністерство рекомендує Комісії відхилити заяву. Рішення Комісії щодо заяв про порушення відповідного перегляду або розслідування мають містити обґрунтування.

4. Стаття 42 цього Закону не застосовується до цього Розділу.

Стаття 77. Порушення перегляду, розслідування щодо повернення сплачених сум антидемпінгового мита та розслідування випадків ухилення від сплати мита

1. Рішення про порушення або відмову у порушенні перегляду, розслідування щодо повернення сплачених сум антидемпінгового мита та розслідування випадків ухилення від сплати мита Комісія приймає з урахуванням звіту та рекомендацій Міністерства.

2. Рішенням про порушення перегляду або розслідування Комісія уловнює Міністерство:

1) опублікувати офіційне повідомлення про порушення перегляду або розслідування;

2) провести перегляд або розслідування.

3. Перегляд, розслідування щодо повернення сплачених сум антидемпінгового мита або розслідування випадків ухилення від сплати антидемпінгового мита вважається порушенням з дати набуття чинності відповідного рішення Комісії. Строк завершення відповідного перегляду, розслідування щодо повернення сплачених сум антидемпінгового мита або розслідування випадків ухилення від сплати мита обчислюється з цієї дати.

Стаття 78. Офіційне повідомлення про порушення перегляду, розслідування щодо повернення сплачених сум антидемпінгового мита або розслідування випадків ухилення від сплати антидемпінгового мита

1. Офіційне повідомлення про рішення Комісії про порушення перегляду, розслідування щодо повернення сплачених сум антидемпінгового мита або розслідування випадків ухилення від сплати антидемпінгового мита невідкладно публікується після прийняття Комісією відповідного рішення. Вимоги статті 36 цього Закону щодо мінімального змісту офіційного повідомлення поширюються *mutatis mutandis* на цей Розділ.

2. Інформація про рішення Комісії про порушення відповідного перегляду, розслідування щодо повернення сплачених сум антидемпінгового мита або розслідування випадків ухилення від сплати антидемпінгового мита направляється заінтересованим сторонам протягом п'яти робочих днів з дати публікації офіційного повідомлення про таке рішення.

3. У разі прийняття рішення про відмову у порушенні відповідного перегляду, розслідування щодо повернення сплачених сум антидемпінгового мита або розслідування випадків ухилення від сплати антидемпінгового мита Міністерство письмово інформує заявника про причини, з яких Комісія вирішила не порушувати такий перегляд чи розслідування. Таке інформування здійснюється протягом п'яти робочих днів від дати прийняття рішення про відмову у порушенні відповідного перегляду.

Стаття 79. Ex officio порушення перегляду або розслідування випадків ухилення від сплати антидемпінгового мита

Порушення відповідного перегляду або розслідування випадків ухилення від сплати антидемпінгового мита *ex officio* дозволяється у випадках, які чітко визначені у цьому Розділі.

Стаття 80. Вимоги до інформації

1. У тексті офіційного повідомлення про порушення перегляду, розслідування щодо повернення сплачених сум антидемпінгового мита або розслідування випадків ухилення від сплати антидемпінгового мита визначається строк, протягом якого заінтересованим сторонам надається можливість повідомити свою позицію та представити фактичну інформацію на її підтвердження.
2. Відповідно до статті 25 цього Закону Міністерство направляє запит заінтересованим сторонам про те, яку інформацію потрібно подати для аналізу і прийняття Комісією рішення. З цієї метою, як правило, направляються запитальники.
3. Якщо інше не встановлено цим Законом, заінтересовані сторони подають відповідну інформацію Міністерству протягом 37 днів після направлення відповідного запиту. Цей строк може бути продовжений у разі обґрунтованої потреби та за необхідності.

Стаття 81. Одночасні перегляди

1. Проміжний перегляд антидемпінгових заходів та перегляд у зв'язку із закінченням строку дії антидемпінгових заходів можуть бути порушені та проведені одночасно у разі наявності обґрунтованих причин.
2. Якщо перегляд у зв'язку із закінченням строку дії антидемпінгових заходів порушується тоді, коли проміжний перегляд антидемпінгових заходів вже проводиться, проміжний перегляд має бути закінчений в той же строк, що й перегляд у зв'язку із закінченням строку дії антидемпінгових заходів.

Стаття 82. Звіт про суттєві факти та обставини

Якщо в цьому Розділі не визначено інше, стаття 64 цього Закону застосовується *mutatis mutandis* до проведення переглядів, розслідування щодо повернення сплачених сум антидемпінгового мита або розслідування випадків ухилення від сплати антидемпінгового мита. Встановлений Міністерством строк подачі коментарів враховує кінцевий строк, встановлений для завершення відповідного перегляду чи розслідування.

Стаття 83. Звіт за результатами перегляду, розслідування щодо повернення сплачених сум антидемпінгового мита або розслідування випадків ухилення від сплати антидемпінгового мита

1. На підставі звіту про суттєві факти та обставини та з урахуванням коментарів заінтересованих сторін Міністерство готує звіт, який має містити рекомендації Комісії за результатами відповідного перегляду, розслідування щодо повернення сплачених сум антидемпінгового мита або розслідування випадків ухилення від сплати антидемпінгового мита.
2. Міністерство подає звіт Комісії не пізніше ніж за 10 днів до закінчення строку, визначеного для завершення відповідного перегляду, розслідування щодо повернення сплачених сум антидемпінгового мита або розслідування випадків ухилення від сплати антидемпінгового мита.

Стаття 84. Рішення за результатами перегляду, розслідування щодо повернення сплачених сум антидемпінгового мита або розслідування випадків ухилення від сплати антидемпінгового мита

1. На підставі звіту Міністерства про результати відповідного перегляду, розслідування випадків ухилення від сплати антидемпінгового мита Комісія може прийняти рішення, згідно якого антидемпінгові заходи мають бути:

- 1) скасовані, залишені без змін, змінені чи у випадках, передбачених цим Законом, продовжені для цілей проміжного перегляду антидемпінгових заходів;
- 2) для цілей перегляду для нового експортера скасовані, залишені без змін чи змінені;
- 3) для цілей розслідування випадків ухилення від сплати антидемпінгового мита залишені без змін або розширені;
- 4) для цілей перегляду у зв'язку із закінченням строку дії антидемпінгових заходів скасовані або продовжені.

2. На підставі звіту Міністерства про результати розслідування щодо повернення сплачених сум антидемпінгового мита Комісія може прийняти рішення про повне або часткове повернення сплачених сум антидемпінгового мита, або відмову в їх поверненні.

3. Рішення Комісії має бути прийнято до завершення строку проведення відповідного перегляду, розслідування щодо повернення сплачених сум антидемпінгового мита або розслідування випадків ухилення від сплати антидемпінгового мита.

Стаття 85. Застосування антидемпінгових заходів під час переглядів
Остаточні антидемпінгові заходи заплануються чинними та застосовуються під час проведення відповідного перегляду, якщо вони не були

порушенням згідно зі статтею 74 цього Закону до отримання результатів відповідного перегляду.

Стаття 86. Офіційне повідомлення про рішення та інформування

1. Офіційне повідомлення про рішення про результати проведення відповідного перегляду, розслідування щодо повернення сплачених сум антидемпінгового мита або розслідування випадків ухилення від сплати антидемпінгового мита публікується протягом п'яти робочих днів з дати прийняття відповідного рішення Комісією.

2. Інформація про рішення про результати відповідного перегляду, розслідування щодо повернення сплачених сум антидемпінгового мита або розслідування випадків ухилення від сплати антидемпінгового мита надається заінтересованим сторонам та центральному органу виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну податкову і митну політику протягом п'яти робочих днів з дати публікації офіційного повідомлення про відповідне рішення.

3. Офіційне повідомлення про рішення в рамках проведення розслідувань або переглядів відповідно до цього Розділу публікується протягом п'яти робочих днів з дати прийняття відповідного рішення Комісією.

4. Якщо перегляд чи розслідування не завершено у встановлений строк, визначений в цьому Розділі, офіційне повідомлення публікується незвідкидно після закінчення цього строку. В офіційному повідомленні наводиться інформація про стан антидемпінгового процесу, перегляду, розслідування та/або антидемпінгових заходів. Ця інформація також надається заінтересованим сторонам протягом п'яти робочих днів з дати публікації відповідного повідомлення.

5. Вимоги щодо змісту офіційного повідомлення та інформування, встановлені статтею 36 цього Закону застосовуються *mutatis mutandis* до цього Розділу.

Стаття 87. Строк завершення переглядів, розслідування щодо повернення сплачених сум антидемпінгового мита або розслідування випадків ухилення від сплати антидемпінгового мита

1. Якщо у цьому Розділі не визначено інакше:

1) перегляди, розслідування щодо повернення сплачених сум антидемпінгового мита або розслідування випадків ухилення від сплати антидемпінгового мита проводяться оперативно і, як правило, завершуються не пізніше ніж через 12 місяців від дати їх порушення;

2) перегляди, розслідування щодо повернення сплачених сум антидемпінгового мита або розслідування випадків ухилення від сплати антидемпінгового мита, у будь-якому разі, завершуються протягом 18 місяців від дати порушення.

Датою завершення переглядів, розслідування щодо повернення сплачених сум антидемпінгового мита або розслідування випадків ухилення від сплати антидемпінгового мита є дата прийняття рішення Комісією.

2. Якщо перегляди, розслідування щодо повернення сплачених сум антидемпінгового мита або розслідування випадків ухилення від сплати антидемпінгового мита не завершено у строки, зазначені в частині першій цієї статті, антидемпінгові заходи, щодо яких проводилися відповідні перегляди або розслідування:

1) припиняють дію для цілей перегляду у зв'язку із закінченням строку дії антидемпінгових заходів;

2) припиняють дію, якщо одночасно проводились проміжний перегляд антидемпінгових заходів та перегляд у зв'язку із закінченням строку дії антидемпінгових заходів, при цьому перегляд у зв'язку із закінченням строку дії антидемпінгових заходів був порушений, коли проміжний перегляд антидемпінгових заходів вже проводився або якщо ці перегляди почалися одночасно;

3) залишаються без змін для цілей проміжного перегляду та перегляду для нового експортера.

Неможливість завершити розслідування випадків ухилення від сплати мита у встановлений строк не впливає на дію антидемпінгових заходів, від сплати яких, як стверджується, відповідна сторона ухилялася.

Стаття 88. Відкликання заяви

Заявник може відкликати заяву до порушення перегляду, розслідування щодо повернення сплачених сум антидемпінгового мита або розслідування випадків ухилення від сплати антидемпінгового мита. В цьому випадку заява вважається такою, що не подавалася.

У випадку відкликання заяви після порушення перегляду, розслідування щодо повернення сплачених сум антидемпінгового мита або розслідування випадків ухилення від сплати антидемпінгового мита, за рішенням Комісії такий перегляд чи розслідування припиняються, за умови, що національний інтерес не вимагає проведення такого перегляду чи розслідування.

Стаття 89. Заінтересовані сторони переглядів

Залежно від підстав, на основі яких порушено перегляд, Міністерство визначає заінтересованих сторін у відповідному перегляді.

Стаття 90. Зобов'язання

Положення Глави 4 Розділу V цього Закону, поширюються *mutatis mutandis* до зміни та продовження зобов'язань.

Глава 9

Проміжний перегляд антидемпінгових заходів

Стаття 91. Мета та умови проведення проміжного перегляду

Проміжний перегляд антидемпінгових заходів може бути порушений і проведений з метою визначення наявності змін в обставинах, якими обґрунтовувалась необхідність застосування остаточного антидемпінгового заходу. Така зміна обставин має бути значною і тривалою, а не просто відображати тимчасові зміни і коливання, які, серед іншого, властиві ринку.

Проміжний перегляд антидемпінгових заходів може бути порушений за умови, що від дати застосування, зміни, продовження строку або розширення дії остаточних антидемпінгових заходів пройшов строк не менше одного року. У виключних випадках, за наявності достатніх доказів, перегляд може бути порушений, якщо встановлений строк ще не минув.

Стаття 92. Порушення проміжного перегляду антидемпінгових заходів

1. Проміжний перегляд антидемпінгових заходів порушується Комісією за результатами розгляду заяви заінтересованої сторони, яка подається у письмовій формі і містить достатні докази того, що:

- 1) продовження дії антидемпінгових заходів вже не є необхідним для усунення демпінгу; або
  - 2) продовження або поновлення заповідання шкоди галузі вітчизняного виробництва є малоймовірним у разі, якщо антидемпінгові заходи будуть скасовані або змінені; або
  - 3) діючі антидемпінгові заходи не є або не будуть достатніми для усунення демпінгу, який заподіє шкоду галузі вітчизняного виробництва.
2. У разі недостатності представлених доказів Міністерство рекомендує Комісії не порушувати перегляд.

3. Проміжний перегляд антидемпінгових заходів може бути порушений, за виняткових обставин *ex officio*, якщо Міністерство має достатньо доказів *prima facie* з питань, зазначених у частині першій цієї статті.

Стаття 93. Завершення проміжного перегляду антидемпінгових заходів

На підставі звіту Міністерства, Комісія приймає обґрунтоване рішення про результати проміжного перегляду антидемпінгових заходів, яким вона може:

- 1) скасувати антидемпінгові заходи і припинити антидемпінговий процес, якщо є підстави вважати, малоймовірним продовження або поновлення:

демпінгу; або

заповідання шкоди галузі вітчизняного виробництва;

Глава 10

Перегляд для нового експортера

Стаття 94. Мета та умови перегляду для нового експортера

Будь-який іноземний виробник або експортер, який експортує в Україну товари щодо яких застосовується остаточне антидемпінгове мито, має право звернутися до Міністерства з вимогою про прискорений перегляд з метою встановлення індивідуальної демпінгової маржі, за умови, що такий іноземний виробник або експортер:

- 1) не експортував в Україну товар, що є об'єктом розгляду, протягом періоду розслідування, на підставі якого ґрунтувалось застосування заходів; та
- 2) не пов'язаний з будь-якими експортерами або виробниками у країні експорту, товар який є об'єктом застосування антидемпінгових заходів.

Стаття 95. Порушення перегляду для нового експортера

1. Перегляд для нового експортера порушується Комісією за результатами розгляду заяви іноземного виробника або експортера, яка подається у письмовій формі і містить достатні докази існування умов, зазначених у статті 94 цього Закону.

Якщо захвник не є іноземним виробником товару, до якого застосовуються антидемпінгові заходи, до заяви включається також наступна інформація:

- 1) назва іноземного виробника; та
  - 2) заява від такого виробника із зазначенням того, що він буде співпрацювати в рамках перегляду шляхом подання даних, необхідних для розрахунку демпінгової маржі протягом періоду перегляду.
2. Міністерство інформує галузь вітчизняного виробництва про те, що заява щодо порушення перегляду для нового експортера була подана, а також пропонує вітчизняним виробникам подати коментарі в межах строку, встановленого Міністерством. Ці коментарі, за їх наявності, повинні бути взяті до уваги при прийнятті рішення про початок порушення перегляду.

3. Перегляд для нового експортера повинен порушуватись лише за наявності достатніх доказів, *prima facie*, стосовно кожної з вимог, визначених у частині першій цієї статті, які дають підстави для порушення такого перегляду.

Стаття 96. Презуплинення сплати антидемпінгового мита та запровадження грошових депозитів або боргових зобов'язань

1. На підставі рішення Комісії про порушення перегляду для нового експортера припиняється стягнення діючого антидемпінгового мита щодо імпорту товару, виробленого та/або експортованого заявником на період проведення перегляду. Комісія доручає центральному органу виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну податкову і митну політику запровадити грошові депозити або боргові зобов'язання щодо імпорту товару цього заявника. Такі грошові депозити або боргові зобов'язання повинні бути оформлені відповідно до митного законодавства.
- Якщо Комісією буде встановлено, що експорт заявника здійснювався за демпінговими цінами, з нього стягується остаточне антидемпінгове мито на зворотній основі від дати порушення перегляду для нового експортера.
2. Без шкоди для положень статті 78 цього Закону, офіційне повідомлення про порушення перегляду для нового експортера включає інформацію з шкідливих, зазначених у частині першій цієї статті.

Стаття 97. Заінтересовані сторони перегляду для нового експортера

До переліку заінтересованих сторін перегляду для нового експортера входять:

- 1) іноземний виробник та/або експортер, який звернувся із заявою про порушення перегляду;
- 2) компетентні органи країни експорту, щодо якого застосовуються заходи;
- 3) імпортери товару, який є об'єктом перегляду;
- 4) промислові користувачі в Україні товару, який є об'єктом перегляду;
- 5) представницькі організації споживачів в Україні у тих випадках, коли товар, який є об'єктом перегляду, як правило, продається у роздріб;
- 6) галузь вітчизняного виробництва.

Стаття 98. Завершення перегляду для нового експортера

1. На підставі звіту Міністерства, Комісія приймає об'єднане рішення про результати перегляду для нового експортера, в якому вона може:
  - 1) встановити індивідуальне антидемпінгове мито для іноземного виробника та/або експортера, якщо існують умови, зазначені у статті 94 цього Закону, і дотримано вимоги частини першої статті 95 цього Закону. У будь-якому випадку розмір цього мита не може перевищувати розмір мита, що застосовується до всіх інших іноземних виробників та експортерів на момент завершення перегляду для нового експортера; або
  - 2) припинити розслідування стосовно заявника, у разі, якщо розмір демпінгової маржі дорівнює нулю або *e de minimis*; або
  - 3) завершити перегляд шляхом поновлення дії антидемпінгового мита, встановленого відповідно до частини першої статті 96 цього Закону.

2. У разі, якщо Комісія приймає рішення на підставі пункту 1 частини першої цієї статті, індивідуальне антидемпінгове мито, що застосовується до іноземного виробника та/або експортера, стягується на зворотній основі щодо імпорту товару заявника, стосовно якого було запроваджено грошові депозити або боргові зобов'язання.

3. У разі, якщо Комісія приймає рішення на підставі пункту 2 частини першої цієї статті, антидемпінгове мито не повинні стягуватися щодо імпорту товару заявника, стосовно якого було запроваджено грошові депозити або боргові зобов'язання.

4. У разі, якщо Комісія приймає рішення на підставі пункту 3 частини першої цієї статті, антидемпінгове мито, що застосовується до всіх інших виробників та експортерів, стягується щодо імпорту товару заявника щодо якого було запроваджено грошові депозити або боргові зобов'язання.

5. Для цілей частин другої та четвертої цієї статті, положення, що стосуються стягнення антидемпінгових мит на зворотній основі, стаття 72 цього Закону застосовується, *mutatis mutandis*.

Стаття 99. Строк завершення перегляду для нового експортера

Перегляд для нового експортера, як правило, завершується протягом дев'яти місяців від дати його порушення.

Датою завершення перегляду є дата прийняття відповідного рішення Комісією.

Глава 11

Розслідування щодо повернення сум сплаченого антидемпінгового мита

Стаття 100. Мета та умови розслідування щодо повернення сум сплаченого антидемпінгового мита

Імпортер може вимагати повернення сплачених сум антидемпінгового мита, якщо доведено, що демпінгова маржа, на підставі якої стягувалося таке мито, була усунулена або знизена до рівня, нижчого за розмір діючого антидемпінгового мита.

Розслідування щодо повернення сум сплаченого антидемпінгового мита порушується за умови, що пройшло не менше одного року з моменту застосування остаточного антидемпінгового мита.

Стаття 101. Порушення розслідування щодо повернення сум сплаченого антидемпінгового мита

1. Заява імпортера про повернення сплачених сум антидемпінгового мита вважається належно об'єднаною за умов, що вона містить точну інформацію про сплачені суми антидемпінгового мита, які є предметом заяви, та супроводжується усіма митними документами про розрахунки та сплату цих сум. Заява повинна також містити докази за репрезентативний період часу щодо нормальної вартості та експортних цін в Україні

іноземного виробника та/або експортера, до якого застосовується антидемпінгове мито.

У разі, якщо імпортер не пов'язаний із зазначеним іноземним виробником та/або експортером, і неможливо незалежно отримати вказані докази, або іноземний виробник та/або експортер відмовляється надати їх імпортеру, зазначена заява повинна містити зобов'язання експортера та/або виробника про подання цих доказів Міністерству.

Строк, зазначений в частині другій статті 76 цього Закону, не застосовується до цієї Глави.

2. Без шкоди для статті 100 цього Закону заява подається до Міністерства не пізніше ніж шість місяців після закінчення періоду імпортування. Для цілей цієї Глави, період імпортування означає період, що становить шість місяців та який:

- 1) починається 1 січня і закінчується 30 червня; або
- 2) починається 1 липня і закінчується 31 грудня.

Заяви, що не містять доказів, зазначених у частині першій цієї статті, або які не подані в межах строку, встановленого цією частиною, відхиляються Міністерством. Про відхилення заяви Міністерство інформує заявника.

Стаття 102. Заінтересовані сторони розслідування щодо повернення сум сплаченого антидемпінгового мита

До переліку заінтересованих сторін для цілей розслідування щодо повернення сум сплаченого антидемпінгового мита входить:

- 1) імпортер, який звернувся із заявою про повернення сплачених сум мита;
- 2) іноземний виробник та/або експортер, який виробляв та/або експортував товар, щодо якого застосовуються антидемпінгові заходи.

Стаття 103. Визначення обсягу сплачених сум антидемпінгового мита, які підлягають поверненню

Визначення наявності демпінгу та розміру демпінгової маржі здійснюється відповідно до Розділу II цього Закону.

При визначенні необхідності повернення сплачених сум мита та їх розміру, коли експортна ціна конструюється відповідно до частини другої статті 12 цього Закону, Міністерство та Комісія беруть до уваги будь-які зміни в нормальній вартості, зміни у витратах, понесених в період між імпортуванням та перепродажем, зміни в ціні перепродажу, що відповідно відображено в подальших цінах продажу, та повинні розраховувати експортну ціну без вирахувань на суму сплачених антидемпінгових мит, якщо подано переконливі докази вищевикладеного.

Результати розслідування щодо повернення сум сплаченого антидемпінгового мита використовуються тільки з метою визначення

обґрунтованості та обсягу повернення сплачених сум антидемпінгового мита.

Стаття 104. Завершення розслідування щодо повернення сум сплаченого антидемпінгового мита

На підставі звіту Міністерства, Комісії приймає рішення про результати розслідування щодо повернення сум сплаченого антидемпінгового мита, яким вона може:

- 1) відмовити у поверненні сум сплаченого антидемпінгового мита, якщо: інформація, необхідна для обґрунтування повернення сплачених сум та їх розміру, не є повною або не подана у встановлений строк; або встановлено, що розмір демпінгової маржі, визначеної для іноземного виробника та/або експортера за період, що розглядався, не є нижчим за розмір остаточного антидемпінгового мита, щодо якого вимагається повернення;
- 2) визнати існування підстав для часткового повернення сплаченої суми, виходячи з різниці між сплаченою сумою остаточного антидемпінгового мита імпортером і фактичним розміром демпінгової маржі, визначеної для іноземного виробника та/або експортера за період, що розглядався; або
- 3) визнати існування підстав для повернення сплаченої суми мита у повному обсязі, якщо встановлено, що протягом періоду, що розглядався, іноземний виробник та/або експортер не експортував за демпінговими цінами товари, до яких застосовуються антидемпінгові заходи.

Стаття 105. Строк завершення розслідування щодо повернення сум сплаченого антидемпінгового мита

Розслідування щодо повернення сплачених сум мита, як правило, повинно бути завершене протягом 180 днів, але не пізніше ніж через 240 днів від дати порушення такого розслідування.

Стаття 106. Повернення сум сплаченого антидемпінгового мита

Повернення будь-яких сум сплаченого антидемпінгового мита здійснюється центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну податкову і митну політику протягом 90 днів від дати прийняття Комісією відповідного рішення. У разі якщо протягом 90 днів сума сплаченого мита антидемпінгового мита не була повернута, на запит імпортера центральний орган виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну податкову і митну політику надає пояснення про причини затримки.

Глава 12

Перегляд у зв'язку із закінченням строку дії антидемпінгових заходів
Стаття 107. Мета та умови перегляду у зв'язку із закінченням строку дії антидемпінгових заходів

Без шкоди для положень статті 69 цього Закону, перегляд у зв'язку із закінченням строку дії антидемпінгових заходів може бути порушений з метою оцінки ймовірності продовження або поновлення демпінгу та заподіяння ним шкоди галузі вітчизняного виробництва у разі припинення дії антидемпінгових заходів.

Стаття 108. Офіційне повідомлення щодо закінчення строку дії антидемпінгових заходів

1. Офіційне повідомлення про наближення закінчення строку дії антидемпінгових заходів публікується до кінця першої половини останнього року його застосування.

2. У будь-якому з випадків, коли:

1) заяву не подано до закінчення строку, встановленого частиною першою статті 109 цього Закону; або

2) заяву було подано, однак Комісія вирішила не розпочинати перегляд, Міністерство публікує офіційне повідомлення про фактичне закінчення строку дії заходів, зазначених у цій статті. Офіційне повідомлення публікується до дати закінчення строку дії відповідних антидемпінгових заходів.

Стаття 109. Порушення перегляду у зв'язку із закінченням строку дії антидемпінгових заходів

1. Заява про порушення перегляду у зв'язку із закінченням строку дії заходів подається Міністерству не пізніше ніж за три місяці до закінчення строку дії відповідних антидемпінгових заходів.

2. Заява має містити достатні докази *prima facie* що у разі закінчення дії остаточних антидемпінгових заходів можливе продовження або поновлення демпінгу і заподіяння ним шкоди галузі вітчизняного виробництва. Доказом ймовірності цього може бути, зокрема, фактична інформація про подальший демпінг і заподіяння ним шкоди галузі вітчизняного виробництва або докази, що припинення (заобігання) – заподіяння шкоди галузі вітчизняного виробництва частково або повністю є наслідком застосованих заходів, або докази, що обставини, які стосуються експортерів або ринкових умов є такими, що свідчать про ймовірність подальшого демпінгу, який заподіє шкоду галузі вітчизняного виробництва.

3. У разі недостатності наявної доказової інформації, Міністерство рекомендує Комісії не розпочинати перегляд у зв'язку із закінченням строку дії антидемпінгових заходів.

4. Цей перегляд може розпочинатися за виняткових умов *ex officio*, якщо в розпорядженні Міністерства є достатньо доказів *prima facie* стосовно питань, зазначених у частині другій цієї статті.

5. Відповідні заходи заплануються чинними та застосовуються до завершення перегляду у зв'язку із закінченням строку дії антидемпінгових заходів, якщо вони не були призупинені відповідно до статті 74 цього Закону.

Стаття 110. Завершення перегляду у зв'язку із закінченням строку дії антидемпінгових заходів

На підставі звіту Міністерства, Комісія приймає об'рунтоване рішення за результатами перегляду у зв'язку із закінченням строку дії антидемпінгових заходів, яким вона може:

1) продовжити дію остаточних антидемпінгових заходів на період до п'яти років, за умови, що було встановлено, що завершення застосування заходів призведе до продовження або поновлення демпінгу та шкоди; або

2) завершити розслідування і перегляд без продовження строку дії антидемпінгових заходів у зв'язку з тим, що:

не всі умови, визначені у пункті 1 цієї статті виконуються; або

заяву відкликано і національний інтерес не вимагає завершення перегляду; або

галузь вітчизняного виробництва не подала інформацію, необхідну для оцінки ймовірності продовження чи поновлення шкоди.

Глава 13

Розслідування випадків ухилення від сплати антидемпінгового мита

Стаття 111. Підстави розширення дії антидемпінгового мита

У разі, коли доведено спробу експортера ухилитись від сплати антидемпінгового мита, застосованого відповідно до цього Закону, дію такого антидемпінгового мита може бути розширено стосовно:

1) імпорту з третіх країн товарів, незалежно чи зазнали вони незначної модифікації чи ні; або

2) імпорту товарів або їх частин із незначною модифікацією, з країни, щодо якої застосовано таке антидемпінгове мито.

Стаття 112. Ухилення від сплати мита

Ухилення від сплати мита має визначатись як зміна в структурі торгівлі між третіми країнами і Україною, або між окремими підприємствами в країні експорту, до якої застосовуються антидемпінгові заходи, і Україною, що походить з практики, процесу або діяльності, для яких недостатньо об'рунтованих підстав або економічної доцільності, окрім дії попередньо запровадженого антидемпінгового мита на подібний товар, і

коли існують докази заподіної шкоди галузі вітчизняного виробництва, або того, що компенсаційний ефект від антидемпінгового мита нівелюється через ціни та/або кількість подібних товарів, а також за наявності доказу факту існування демпінгу відносно нормальної вартості, попередньо встановленої для подібних товарів, якщо необхідно, відповідно до положень статті 8 цього Закону.

Для цілей цієї Глави практика, процес або діяльність включають в себе, серед іншого:

- 1) певначу модифікацію товару, внаслідок якої він підпадає під код товарної номенклатури зовнішньоекономічної діяльності або під опис товару, до якого не застосовується антидемпінгові заходи, за умови що така модифікація не змінює істотні характеристики цього товару;
- 2) відправку через треті країни товару, щодо якого застосовуються антидемпінгові заходи;
- 3) певні види складальних операцій в Україні або в інших країнах;
- 4) реорганізацію експортерами або виробниками їх звичайної структури і каналів збуту у країні, щодо якої застосовуються антидемпінгові заходи, з метою експортувати свій товар до України через виробників, що отримують вигоду від індивідуальної ставки антидемпінгового мита, яка є нижче за ставку, що застосовується до товару таких виробників. Цей перелік не є вичерпним.

Стаття 113. Складальні операції

Для цілей частини третьої статті 112 цього Закону, складальна операція в Україні або іншій країні вважається ухиленням від сплати чинних антидемпінгових мит, якщо:

- 1) діяльність щодо цієї складальної операції почалася або істотно зросла в обсягах з моменту або безпосередньо до порушення розслідування, а складові частини походять з країни, щодо якої застосовуються антидемпінгові заходи; та
- 2) складові частини складають 60 відсотків або більше загальної вартості частин зібраного товару, за винятком того, що в жодному разі ухиленням не буде вважатися ситуація, коли вартість, додана до внесених частин, під час збірки або завершення операції, є більшою, ніж 25 відсотків від вартості виробництва; та
- 3) компенсаційні наслідки від антидемпінгового мита нівелюються через рівень цін та/або кількості складеного подібного товару, а також існують докази наявності демпінгу відносно попередньо встановленої нормальної вартості для подібних та аналогічних товарів.

Стаття 114. Порушення розслідування випадків ухилення від сплати антидемпінгового мита

1. Розслідування випадків ухилення від сплати антидемпінгового мита розпочинається, як правило, за результатами аналізу поданої заінтересованими сторонами до Міністерства писмової заяви, яка включає фактичні докази наявності факторів, передбачених статтями 111 і 112 та в частині доцільності статтею 113 цього Закону. У разі недостатності наведених доказів Міністерство рекомендує Комісії не розпочинати розслідування.
2. Розслідування випадків ухилення від сплати антидемпінгового мита може бути розпочато без заяви заінтересованої сторони, якщо в розпорядженні Міністерства є достатні докази наявності факторів, передбачених статтями 111 і 112 та в частині доцільності статтею 113 цього Закону.
3. Рішення про порушення розслідування випадків ухилення від сплати антидемпінгового мита приймається Комісією.

Стаття 115. Грошові депозити або боргові зобов'язання

1. В рішенні Комісії щодо порушення розслідування випадків ухилення від сплати антидемпінгового мита може міститися доручення центральному органу виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну податкову і митну політику запровадити грошові депозити або боргові зобов'язання щодо імпорту товару. Такі грошові депозити або боргові зобов'язання запроваджуються відповідно до митного законодавства.
2. Офіційне повідомлення публікується відповідно до вимог, що містяться у статті 78 цього Закону та з урахуванням частини першої цієї статті.

Стаття 116. Заінтересовані сторони

Окрім сторін, перерахованих у пункті 5 статті 1 цього Закону, у разі доцільності заінтересованими сторонами розслідування випадків ухилення від сплати антидемпінгового мита можуть вважатися також виробники частин і компонентів товару.

Стаття 117. Незастосування розширених антидемпінгових заходів

1. Якщо встановлено, що практика, процес або діяльність з метою ухилення від сплати антидемпінгового мита мають місце, розширені антидемпінгові заходи можуть не застосовуватися до сторони, яка може довести, що вона не є пов'язаною із будь-якими виробниками, щодо яких застосовуються антидемпінгові заходи та щодо якої встановлено те, що вона не займається практикою ухилення від сплати антидемпінгового мита відповідно до статті 112 цього Закону.
2. Заява про незастосування розширених антидемпінгових заходів подається стороною Міністерству до закінчення строку, зазначеного в рішенні про порушення розслідування випадків ухилення від сплати антидемпінгового мита.

Така заява має містити обґрунтовані докази, наведені у частині першій цієї статті.

3. Рішення щодо незастосування розширених антидемпінгових заходів по відношенню до сторони приймається Комісією за поданням Міністерства. Незастосування розширених антидемпінгових заходів записується чинними протягом строку і на умовах, наведених у такому рішенні.

4. У разі виконання умов, передбачених у Главі 10 цього Розділу, розширені антидемпінгові заходи можуть не застосовуватися за рішенням Комісії після завершення розслідування випадків ухилення від сплати антидемпінгового мита, якщо його наслідком є розширення дії антидемпінгових заходів.

Стаття 118. Завершення розслідування випадків ухилення від сплати антидемпінгового мита

На підставі звіту Міністерства, Комісія приймає обґрунтоване рішення про результати розслідування випадків ухилення від сплати антидемпінгового мита, яким вона може:

1) розширити для усіх інших підприємств застосування антидемпінгового мита, визначеного в остаточному рішенні Комісії за результатами розслідування, прийнятому відповідно до статті 66 цього Закону, стосовно імпорту товару, щодо якого встановлено факт ухилення від сплати мит; та вилучити окремі сторони зі сфери дії розширеного антидемпінгового мита у випадку виконання умов, встановлених у статті 117 цього Закону; або

2) припинити розслідування випадків ухилення від сплати антидемпінгового мита, якщо:

не доведено існування практики ухилення від сплати мита; або

заяву відкликано, і національний інтерес не вимагає завершення такого розслідування.

Якщо можливо, розширення дії антидемпінгового мита набуває чинності від дати запровадження грошових депозитів або боргових зобов'язань згідно зі статтею 115 цього Закону.

Стаття 119. Строк проведення розслідування випадків ухилення від сплати антидемпінгового мита

Розслідування випадків ухилення від сплати антидемпінгового мита, як правило, завершується не пізніше ніж через дев'ять місяців від дати його порушення. За необхідності, цей строк може бути збільшено до 12 місяців.

РОЗДІЛ VII СУДОВИЙ ПЕРЕГЛЯД

Стаття 120. Судове оскарження

1. Рішення Комісії щодо порушення розслідування, застосування попередніх або остаточних антидемпінгових заходів, їх перегляду може бути оскаржене в порядку, встановленому чинним законодавством України.

2. Оскарження рішення Комісії не перешкоджає проведенню розслідування перегляду або стягненню антидемпінгового мита.

3. У разі визнання судом рішення Комісії щодо застосування попередніх або остаточних заходів неправомірним в цілому або його частини, Комісія зобов'язана вжити необхідних заходів на виконання цього рішення суду.

Такі заходи, за необхідності, включають поновлення розслідування або перегляду. Про поновлення розслідування або перегляду публікується офіційне повідомлення.

Заінтересовані сторони, щодо яких було ухвалене рішення суду та поновлене розслідування або перегляд, подають Міністерству інформацію із доказами та можуть вимагати проведення слухань для цілей проведення поновленого розслідування або перегляду протягом 20 днів від дати набуття чинності рішення Комісії про поновлення розслідування або перегляду.

Поновлене розслідування або перегляд здійснюються у розумний строк, що як правило, не є більшим, ніж три місяці.

Положення Розділів I-VI цього Закону застосовуються, в частині, де вони є доцільними, з урахуванням строків завершення поновлене розслідування або перегляд.

За результатами проведення поновленого розслідування або перегляду Комісія на підставі звіту Міністерства приймає нове рішення з урахуванням рішення суду.

РОЗДІЛ VIII ПОВІДОМЛЕННЯ ТА ІНШІ ЗАХОДИ, ПОВ'ЯЗАНІ ІЗ ДІЯЛЬНІСТЮ СОТ

Стаття 121. Повідомлення та інші заходи, пов'язані із діяльністю СОТ
1. Міністерство готує усі повідомлення, які мають бути направлені до СОТ у відповідних стандартних форматах, опублікованих СОТ, про:

1) зміни до законодавчих та інших нормативно-правових актів України, що є суттєвими для Угоди про застосування Статті VI Генеральної угоди з тарифів та торгівлі 1994 року, та щодо виконання і застосування таких актів;

2) усі попередні і остаточні антидемпінгові заходи, вжиті щодо антидемпінгових мит. Такі повідомлення направляються негайно;

3) дії, пов'язані із антидемпінговими митами за попередні шість місяців. Такі повідомлення направляються у строк, встановлений СОТ;

4) компетентний орган, який має право порушувати і проводити розслідування, зазначені у статті 5 Угоди про застосування Статті VI Генеральної угоди з тарифів та торгівлі 1994 року;

5) національні процедури, що регулюють питання щодо порушення і проведення антидемпінгових розслідувань, якщо вони не включені до пункту 1 цієї частини.

У разі, якщо СОТ запроваджує нові обов'язки щодо направлення повідомлень, відповідальність за їх підготовку покладається на Міністерство.

2. Міністерство співпрацює з компетентним органом СОТ щодо підготовки усних і письмових відповідей на запитання, отриманих від інших крайніх членів СОТ стосовно повідомлень, надісланих відповідно до частини першої першої цієї статті.

РОЗДІЛ ІХ ІМПЛЕМЕНТАЦІЯ ЗВІТІВ, ПРИЙНЯТИХ ОРГАНОМ СОТ ІЗ ВРЕГУЛЮВАННЯ СУПЕРЕЧОК

Стаття 122. Імплементация звітів, прийнятих Органом СОТ із
регулювання суперечок

Міністерство та Комісія вживають необхідних заходів для досягнення відповідності антидемпінгових заходів, застосованих відповідно до цього Закону, з рекомендаціями і правилами, що містяться у звіті, затвердженому Органом СОТ із регулювання суперечок.

Стаття 123. Дії на виконання затвердженого Органом СОТ із
регулювання суперечок звіту щодо застосованого захисного заходу

1. Коли Орган СОТ із регулювання суперечок затверджує звіт, що стосується заходу, застосованого відповідно до цього Закону (оспорюваного заходу), Комісія на основі рекомендацій, наданих Міністерством, може за доцільності застосувати один або декілька таких заходів:

1) скасувати або змінити оспорюваний захід; або
2) прийняти будь-який інший спеціальний захід, застосування якого вважається доцільним в існуючих обставинах, з метою приведення зобов'язань України у відповідність до рекомендацій і висновків, що містяться у звіті.

2. З метою підготовки рекомендацій відповідно до частини першої цієї статті, Міністерство може додатково направити запит на інформацію заінтересованим сторонам для доповнення тієї інформації, яка вже була

отримана в ході розслідування і результати якого призвели до застосування оспорюваного заходу.

3. Оскільки перегляд доцільно проводити до або під час застосування будь-якого заходу, зазначеного у частині першій цієї статті, такий перегляд повинен бути порушений за рішенням Комісії. Перегляд проводиться Міністерством відповідно до Розділу VI цього Закону.

4. Якщо призупинення оспорюваного заходу є доцільним, таке призупинення здійснюється Комісією на обмежений строк.

Стаття 124. Вплив заходів

Якщо інше не передбачено цим Законом, будь-які заходи, застосовані відповідно до положень цього Розділу, не є підставою для відшкодування антидемпінгового мита.

Стаття 125. Особливості одночасного застосування антидемпінгових та компенсаційних заходів

Імпорт одного й того ж товару не може бути об'єктом застосування одночасно антидемпінгових та компенсаційних заходів, які запроваджуються для усунення наслідків шкоди галузі вітчизняного виробництва, яка виникла в результаті одночасного демпінгового та субсидованого імпорту.

Стаття 126. Документи та роз'яснення

1. Міністерство розробляє:

- 1) інструкції щодо листування зі сторонами;
- 2) стандартні зразки звітів, включаючи зазначені у статтях 30, 50, 61, 64, 82, 83, 77 та частини четвертої статті 41 цього Закону;
- 3) рекомендації з розрахунку правила нежкої ставки мита відповідно до статті 34 цього Закону;
- 4) стандартні зразки запитальників відповідно до статті 47 цього Закону;
- 5) стандартні форми заяв про порушення кожного з видів переглядів, а також для розслідування щодо повернення сум сплаченого антидемпінгового мита і розслідування щодо ухилення від сплати мита;
- 6) стандартні форми запитальників, які використовуються в ході проведення переглядів, а також в ході проведення розслідувань щодо повернення сум сплаченого антидемпінгового мита і розслідувань щодо ухилення від сплати мита;
- 7) інструкції щодо ведення матеріалів справи;

8) документ загального застосування, у якому детально викладено, яким чином порушується, проводиться та завершується розслідування щодо повернення сум сплаченого антидемпінгового мита.

2. Роз'яснення з питань застосування цього Закону надають Комісія та Міністерство.».

РОЗДІЛ Х ПРИКМЦЕВІ ТА ПЕРЕХІДНІ ПОЛОЖЕННЯ

1. Цей Закон набирає чинності через 30 днів з дня його опублікування.
2. Розслідування і перегляди, порушені до набуття чинності цим Законом, проводяться та завершуються відповідно до Закону України "Про захист національного товаровиробника від демпінгового імпорту" (Відомості Верховної Ради України, 1999 р., № 9-10, ст. 65 із наступними змінами).
3. До прийняття підзаконних нормативно-правових актів, інших документів для розслідувань та переглядів на виконання цього Закону, чинні підзаконні нормативно-правові акти і документи залишаються в силі.
4. Закони та інші нормативно-правові акти України застосовуються в частині, що не суперечать цьому Закону.

Голова Верховної Ради

А. ПАРУБІЙ

8) документ загального застосування, у якому детально викладено, яким чином порушується, проводиться та завершується розслідування щодо повернення сум сплаченого антидемпінгового мита.

2. Роз'яснення з питань застосування цього Закону надають Комісія та Міністерство.».

РОЗДІЛ X ПРИКІНЦЕВІ ТА ПЕРЕХІДНІ ПОЛОЖЕННЯ

1. Цей Закон набирає чинності через 30 днів з дня його опублікування.
2. Розслідування і перегляди, порушені до набуття чинності цим Законом, проводяться та звершуються відповідно до Закону України "Про захист національного товаровиробника від демпінгового імпорту" (Відомості Верховної Ради України, 1999 р., № 9-10, ст. 65 із наступними змінами).
3. До прийняття підзаконних нормативно-правових актів, інших документів для розслідувань та переглядів на виконання цього Закону, чинні підзаконні нормативно-правові акти і документи залишаються в силі.
4. Закони та інші нормативно-правові акти України застосовуються в частині, що не суперечать цьому Закону.

Голова Верховної Ради

А. ПАРУБІЙ

1

ПОЯСНЮВАЛЬНА ЗАПИСКА
до проекту Закону України
"Про внесення змін до деяких законодавчих актів у сфері торговельного захисту"

1. Обґрунтування необхідності прийняття законопроекту

Існуючі на сьогодні тенденції у сфері зовнішньоекономічної діяльності засвідчують необхідність перегляду підходів національного регулювання у цій сфері. Однією з найбільших проблем, що потребує вирішення, є удосконалення механізмів та процедур захисту вітчизняного товаровиробника від недобросовісного/зростаючого імпорту в Україну, що заподіює істотну шкоду або загрожує заподіянням такої шкоди галузі вітчизняного виробництва подібних товарів.

Застосування інструментів торговельного захисту може мати вплив як на споживачів, так і на користувачів імпортової продукції.

Чинні на сьогодні Закони України "Про захист національного товаровиробника від демпінгового імпорту" від 22.12.1998 № 330-XIV, "Про захист національного товаровиробника від субсидованого імпорту" від 22.12.1998 № 331-XIV "Про застосування спеціальних заходів щодо імпорту в Україну" від 22.12.1998 № 332-XIV залишалися практично незмінними з моменту їх прийняття, є недостатньо ефективними та не повністю відповідають реаліям торгівлі і актуальним на сьогодні міжнародним стандартам та практикам, які використовуються іншими провідними державами у цій сфері. В умовах постійно змінюваного економічного середовища з метою коригування механізму інструментів торговельного захисту, Мінекономрозвитку розробило проекти Законів України про внесення змін до вищезазначених діючих законів.

Крім того, як і в чинних законах, так і в проектах законів про внесення змін до чинних законів, визначено механізми захисту національного товаровиробника від демпінгового, субсидованого та зростаючого імпорту з інших країн, митних союзів та економічних угруповань. Вони регулюють засади і порядок порушення та проведення антидемпінгових, антисубсидійних та спеціальних розслідувань, також застосування відповідно антидемпінгових, компенсаційних та спеціальних заходів.

Відповідно до положень діючого законодавства у сфері торговельного захисту та відповідних законопроектів, Мінекономрозвитку має право одержувати від органів виконавчої влади інформацію, документи, матеріали, необхідні для проведення розслідувань. При цьому інформація, що є конфіденційною, отримана Мінекономрозвитку в рамках розслідування не підлягає розповсюдженню.

Проте, на сьогодні положеннями Закону України "Про державну статистику" не передбачено надання Мінекономрозвитку статистичної інформації, яка дозволяє прямо чи опосередковано встановити конкретного

респондента або визначити первинні дані щодо нього, для цілей проведення відповідних розслідувань.

Відсутність у Мінекономрозвитку такої інформації негативно впливає на точність та правильність даних, які використовуються не тільки в рамках розслідування, а й під час захисту інтересів України та її суб'єктів господарювання на зовнішньому ринку, в тому числі відповідно до процедури врегулювання суперечок в рамках міжнародних економічних організацій.

У зв'язку з цим пропонується внести зміни у Закон України "Про державну статистику", які дадуть можливість Мінекономрозвитку отримувати необхідну інформацію в рамках антидемпінгових, антисубсидійних та захисних розслідувань або переглядів, а також здійснення діяльності по захисту інтересів України та її суб'єктів господарювання на зовнішньому ринку, в тому числі відповідно до процедури врегулювання суперечок в рамках міжнародних економічних організацій.

Крім того, з урахуванням прийняття проектів законів про внесення змін до Закону України "Про захист національного товаровиробника від демпінгового імпорту", "Про захист національного товаровиробника від субсидованого імпорту", "Про застосування спеціальних заходів щодо імпорту в Україну" та до Митного кодексу України пропонується внести редакційні зміни до Господарського кодексу України та Закону України "Про зовнішньоекономічну діяльність".

2. Мета і шляхи її досягнення

Основною метою законопроекту є забезпечення Мінекономрозвитку статистичною інформацією для цілей проведення антидемпінгових, антисубсидійних, захисних розслідувань або переглядів та захисту інтересів України та її суб'єктів господарювання на зовнішньому ринку, в тому числі відповідно до процедури врегулювання суперечок в рамках міжнародних економічних організацій.

3. Правові аспекти

У даній сфері правового регулювання діють такі основні нормативно-правові та міжнародно-правові акти:

Митний кодекс України;

Закон України "Про зовнішньоекономічну діяльність";

Закон України "Про захист національного товаровиробника від демпінгового імпорту";

Закон України "Про захист національного товаровиробника від субсидованого імпорту";

Закон України "Про застосування спеціальних заходів щодо імпорту в Україну";

Закон України "Про державну статистику";

Генеральна угода про тарифи та торгівлю 1994 року;
Угода про застосування статті VI Генеральної угоди з тарифів та торгівлі 1994 року;

Угода про субсидії та компенсаційні заходи;

Угода про захисні заходи.

4. Фінансово-економічне обґрунтування

Реалізація положень проекту Закону не потребуватиме додаткових витрат з Державного бюджету України.

5. Позиція заінтересованих органів

Проект Закону потребує погодження з МЗС, Мін'юстом, Мінфіном, Державною фіскальною службою України та Державною регуляторною службою України.

6. Регіональний аспект

Проект Закону не стосується питань розвитку адміністративно-територіальних одиниць.

6¹. Запобігання дискримінації

У проекті Закону відсутні положення, які містять ознаки дискримінації.

7. Запобігання корупції

У проекті Закону відсутні правила і процедури, які можуть містити ризики вчинення корупційних правопорушень. Проект Закону не потребує проведення громадської антикорупційної експертизи.

8. Громадське обговорення

Проект Закону розміщено на офіційному сайті Мінекономрозвитку України.

9. Позиція соціальних партнерів

Проект Закону не стосується відносин соціально-трудової сфери суспільних відносин.

10. Оцінка регуляторного впливу

З метою оцінки регуляторного впливу Проект Закону буде направлений на розгляд до Державної регуляторної служби України.

10¹. Вплив реалізації акта на ринок праці

Реалізація Закону не впливатиме на ринок праці.

11. Прогноз результатів

Прийняття Закону України "Про внесення змін до Митного кодексу України" сприятиме підвищенню ефективності проведення антидемпінгових, антисубсидійних, захисних розслідувань або переглядів та захисту інтересів України та її суб'єктів господарювання на зовнішньому ринку, в тому числі відповідно до процедури врегулювання суперечок в рамках міжнародних економічних організацій.

Перший віце-прем'єр-міністр –
Міністр економічного розвитку і
торгівлі України

_____ 2017 р.

Степан КУБІВ

ПОЯСНОВАЛЬНА ЗАПИСКА
до проекту Закону України
"Про внесення змін до Митного кодексу України"

1. Обґрунтування необхідності прийняття законопроекту

Існуючі на сьогодні тенденції у сфері зовнішньоекономічної діяльності засвідчують необхідність перегляду підходів національного регулювання у цій сфері. Однією з найбільших проблем, що потребує вирішення, є удосконалення механізмів та процедур захисту вітчизняного товаровиробника від недобросовісного/зростаючого імпорту в Україну, що заподіює істотну шкоду або загрожує заподіянням такої шкоди галузі вітчизняного виробництва подібних товарів.

Застосування інструментів торговельного захисту може мати вплив як на споживачів, так і на користувачів імпортової продукції.

Чинні на сьогодні Закони України «Про захист національного товаровиробника від демпінгового імпорту» від 22.12.1998 № 330-XIV, «Про захист національного товаровиробника від субсидованого імпорту» від 22.12.1998 № 331-XIV «Про застосування спеціальних заходів щодо імпорту в Україну» від 22.12.1998 № 332-XIV залишалися практично незмінними з моменту їх прийняття, є недостатньо ефективними та не повністю відповідають реаліям торгівлі і актуальним на сьогодні міжнародним стандартам та практикам, які використовуються іншими провідними державами у цій сфері. В умовах постійно змінюваного економічного середовища з метою коригування механізму інструментів торговельного захисту, Мінекономрозвитку розробило проекти Законів України про внесення змін до вищезазначених діючих законів.

Крім того, як і в чинних законах, так і в проектах законів про внесення змін до чинних законів, визначено механізми захисту національного товаровиробника від демпінгового, субсидованого та зростаючого імпорту з інших країн, митних союзів та економічних угруповань. Вони регулюють засади і порядок порушення та проведення антидемпінгових, антисубсидійних та спеціальних розслідувань, також застосування відповідно антидемпінгових, компенсаційних та спеціальних (захисних) заходів.

Окремими положеннями зазначених законів передбачено можливість запровадження внесення постачальником відповідної суми на депозит, зокрема у випадку застосування попередніх антидемпінгових, компенсаційних та спеціальних заходів, у разі порушення антидемпінгового/антисубсидійного/спеціального розслідування щодо фактів ухилення від сплати антидемпінгового/компенсаційного/антидемпінгового мита, а також у випадку запровадження процедури реєстрації контрактів, відповідно до яких здійснюється імпорт в Україну.

Внесення постачальником відповідної суми на депозит (у формі застави) має запроваджуватися після прийняття відповідного попереднього рішення Міжвідомчої комісії з міжнародної торгівлі (далі – Комісія) для тимчасового акумулювання коштів суб'єктів зовнішньоекономічної діяльності на період до 9 місяців до моменту прийняття Комісією остаточного рішення за результатами розслідування (про застосування/незастосування остаточних заходів, встановлення фактів ухилення від сплати мита).

Разом із цим, наразі положеннями Митного кодексу України не передбачений такий спосіб сплати митних платежів як депозит (у формі застави), що у свою чергу унеможлиблює запровадження вищезазначених процедур у рамках проведення захисних розслідувань.

Відсутність можливості реалізації зазначеного механізму наразі призводить до неможливості порушення антидемпінгового розслідування щодо фактів ухилення від сплати антидемпінгового мита.

Таким чином, з урахуванням прийняття проектів законів про внесення змін Закону України «Про захист національного товаровиробника від демпінгового імпорту» від 22.12.1998 № 330-XIV, «Про захист національного товаровиробника від субсидованого імпорту» від 22.12.1998 № 331-XIV «Про застосування спеціальних заходів щодо імпорту в Україну» від 22.12.1998 № 332-XIV, до внесення змін до Митного кодексу України щодо впровадження способу забезпечення сплати митних платежів у формі депозиту або боргового зобов'язання дасть можливість ефективно використовувати механізми стягнення попередніх захисних заходів та оперативно реагувати на факти ухилення від сплати антидемпінгових/компенсаційних мит суб'єктами зовнішньоекономічної діяльності та дасть можливість привести норми Митного Кодексу у відповідність із запланованим прийняттям змін до вищезазначених законів.

2. Мета і шляхи її досягнення

Основною метою законопроекту є необхідність впровадження способу забезпечення сплати митних платежів у формі депозиту або боргового зобов'язання, який дасть можливість застосовувати як попередні захисні заходи, так і оперативно реагувати на факти ухилення від сплати антидемпінгових/антисубсидійних/компенсаційних мит суб'єктами зовнішньоекономічної діяльності. Без функціонування механізму внесення коштів на депозит, держава та вітчизняні товаровиробники позбавлені частини дієвих інструментів для захисту власних інтересів.

3. Правові аспекти

У даній сфері правового регулювання діють такі основні нормативно-правові та міжнародно-правові акти:

Митний кодекс України;

Закон України "Про зовнішньоекономічну діяльність";

Закон України "Про захист національного товаровиробника від демпінгового імпорту";

Закон України "Про захист національного товаровиробника від субсидованого імпорту";

Закон України "Про застосування спеціальних заходів щодо імпорту в Україну";

Генеральна угода про тарифи та торгівлю 1994 року;

Угода про застосування статті VI Генеральної угоди з тарифів та торгівлі 1994 року;

Угода про субсидії та компенсаційні заходи;

Угода про захисні заходи.

4. Фінансово-економічне обґрунтування

Реалізація положень проекту Закону не потребуватиме додаткових витрат з Державного бюджету України.

5. Позиція заінтересованих органів

Проект Закону потребує погодження з МЗС, Мін'юстом, Мінфіном, Державною фіскальною службою України та Державною регуляторною службою України.

6. Регіональний аспект

Проект Закону не стосується питань розвитку адміністративно-територіальних одиниць.

6¹. Запобігання дискримінації

У проекті Закону відсутні положення, які містять ознаки дискримінації.

7. Запобігання корупції

У проекті Закону відсутні правила і процедури, які можуть містити ризики вчинення корупційних правопорушень. Проект Закону не потребує проведення громадської антикорупційної експертизи.

8. Громадське обговорення

Проект Закону розміщено на офіційному сайті Мінекономрозвитку України.

9. Позиція соціальних партнерів

Проект Закону не стосується відносин соціально-трудової сфери суспільних відносин.

10. Оцінка регуляторного впливу

З метою оцінки регуляторного впливу Проект Закону буде направлений на розгляд до Державної регуляторної служби України.

10¹. Вплив реалізації акта на ринок праці
Реалізація Закону не впливатиме на ринок праці.

11. Прогноз результатів

Прийняття Закону України "Про внесення змін до Митного кодексу України" сприятиме впровадженню додаткового способу забезпечення митних платежів, що дозволить підвищити ефективність та оперативність застосування заходів торговельного захисту для попередження заподіяння шкоди вітчизняній промисловості внаслідок демпінгового, субсидованого чи зростаючого імпорту.

**Перший віце-прем'єр-міністр –
Міністр економічного розвитку і
торгівлі України**

_____ 2017 р.

Степан КУБІВ

ПОЯСНЮВАЛЬНА ЗАПИСКА

до проекту Закону України "Про внесення змін до Закону України
"Про застосування спеціальних заходів щодо імпорту в Україну "

1. Обґрунтування необхідності прийняття законопроекту

Проект Закону України "Про внесення змін до Закону України "Про застосування спеціальних заходів щодо імпорту в Україну " (далі – проект Закону) розроблено у зв'язку із необхідністю приведення норм чинного законодавства у сфері торговельного захисту у відповідність до положень Угод СОТ та міжнародної практики проведення захисних розслідувань.

Проект Закону розроблений з метою вдосконалення механізму проведення захисних розслідувань, а також механізму застосування захисних заходів за результатами проведення зазначених розслідувань з урахуванням викликів сьогодення, оскільки політика "відкритості" України у торговельній сфері має як переваги від вільної торгівлі та відкритого ринку, так і свої недоліки. Так, зокрема в умовах зниження Україною торговельних бар'єрів, зростаючий імпорт може завдавати шкоди галузям вітчизняної промисловості. У цьому контексті захисні розслідування є одним з кількох інструментів, до якого можуть звернутися вітчизняні товаровиробники для захисту від зростаючий імпорту. Разом із цим, застосування захисних заходів може мати вплив на споживачів та користувачів імпортової продукції.

Проект Закону розроблено з метою врахування інтересів усіх заінтересованих сторін в умовах змін економічного середовища, оскільки вітчизняні товаровиробники, імпортери та споживачі (користувачі), будь то великі компанії або малі та середні підприємства, повинні мати зручні та ефективні інструменти у своєму розпорядженні, коли ним завдається шкода внаслідок зростаючого імпорту або загрожує перспектива застосування захисних заходів.

Проект Закону удосконалив процедуру використання інструментів торговельного захисту від порушення та проведення спеціальних захисних розслідувань до умов застосування та ефективності дії спеціальних захисних заходів.

Проектом Закону пропонується викласти у новій редакції Закону України "Про захисні заходи".

2. Мета і шляхи її досягнення

Метою проекту Закону є вдосконалення механізму проведення захисних розслідувань та застосування захисних заходів за результатами таких розслідувань з урахуванням міжнародної практики використання інструментів торговельного захисту.

Основним завданням цього законопроекту є підвищення прозорості проведення захисного процесу та його передбачуваності для усіх заінтересованих сторін.

3. Правові аспекти

У даній сфері правового регулювання діють такі основні нормативно-правові та міжнародно-правові акти:

Митний кодекс України;

- Закон України "Про зовнішньоекономічну діяльність";
 Закон України "Про захист національного товаровиробника від демпінгового імпорту";
 Закон України "Про захист національного товаровиробника від субсидованого імпорту";
 Закон України "Про застосування спеціальних заходів щодо імпорту в Україну";
 Генеральна угода про тарифи та торгівлю 1994 року;
 Угода про застосування статті VI Генеральної угоди з тарифів та торгівлі 1994 року;
 Угода про субсидії та компенсаційні заходи;
 Угода про захисні заходи.

4. Фінансово-економічне обґрунтування

Реалізація положень проекту Закону не потребуватиме додаткових витрат з Державного бюджету України.

5. Позиція заінтересованих органів

Проект Закону потребує погодження з МЗС, Мін'юстом, Мінфіном, Державною фіскальною службою України та Державною регуляторною службою України.

6. Регіональний аспект

Проект Закону не стосується питань розвитку адміністративно-територіальних одиниць.

6¹. Запобігання дискримінації

У проекті Закону відсутні положення, які містять ознаки дискримінації.

7. Запобігання корупції

У проекті Закону відсутні правила і процедури, які можуть містити ризики вчинення корупційних правопорушень. Проект Закону не потребує проведення громадської антикорупційної експертизи.

8. Громадське обговорення

Проект Закону розміщено на офіційному сайті Мінекономрозвитку України.

9. Позиція соціальних партнерів

Проект Закону не стосується відносин соціально-трудової сфери суспільних відносин.

10. Оцінка регуляторного впливу

З метою оцінки регуляторного впливу Проект Закону буде направлений на розгляд до Державної регуляторної служби України.

10¹. Вплив реалізації акта на ринок праці

Реалізація Закону не впливатиме на ринок праці.

11. Прогноз результатів

Прийняття Закону України "Про внесення змін до Закону України "Про застосування спеціальних заходів щодо імпорту в Україну" підвищить транспарентність та ефективність застосування Україною захисних заходів для захисту внутрішнього ринку від зростаючого імпорту з урахуванням сучасної міжнародної практики.

**Перший віце-прем'єр-міністр України –
Міністр економічного
розвитку і торгівлі України**

_____ 2017 р.

Степан КУБІВ

ПОЯСНОВАЛЬНА ЗАПИСКА
до проекту Закону України "Про внесення змін до Закону України
"Про захист національного товаровиробника від субсидованого
імпорту"

1. Обґрунтування необхідності прийняття законопроекту

Проект Закону України "Про внесення змін до Закону України "Про захист національного товаровиробника від субсидованого імпорту" (далі – проект Закону) розроблено у зв'язку із необхідністю приведення норм чинного законодавства у сфері торговельного захисту у відповідність до положень Угод СОТ та міжнародної практики проведення антисубсидиційних розслідувань.

Проект Закону розроблений з метою вдосконалення механізму проведення антисубсидиційних розслідувань, а також механізму застосування компенсаційних заходів за результатами проведення зазначених розслідувань з урахуванням викликів сьогодення, оскільки політика "відкритості" України у торговельній сфері має як переваги від вільної торгівлі та відкритого ринку, так і свої недоліки. Так, зокрема в умовах зниження Україною торговельних бар'єрів, недобросовісна практика деяких країн - торгових партнерів України та їх виробників-експортерів може завдавати шкоди галузям вітчизняної промисловості. У цьому контексті антисубсидиційні розслідування є одним з кількох інструментів, до якого можуть звернутися вітчизняні товаровиробники для захисту від несправедливої міжнародної торгової практики. Разом із цим, застосування компенсаційних заходів може мати вплив на споживачів та користувачів імпортованої продукції.

Проект Закону розроблено з метою врахування інтересів усіх заінтересованих сторін в умовах змін економічного середовища, оскільки вітчизняні товаровиробники, імпортери та споживачі (користувачі), будь то великі компанії або малі та середні підприємства, повинні мати зручні та ефективні інструменти у своєму розпорядженні, коли вони стикаються з недобросовісною торговою практикою або з перспективою застосування компенсаційних заходів.

Проект Закону удосконалив процедуру використання інструментів торговельного захисту від порушення та проведення антисубсидиційних розслідувань до умов застосування та ефективності дії компенсаційних заходів.

Проект Закону пропонується викласти у новій редакції Закону України "Про захист від субсидованого імпорту".

2. Мета і шляхи її досягнення

Метою проекту Закону є вдосконалення механізму проведення антисубсидиційних розслідувань та застосування компенсаційних заходів за результатами таких розслідувань з урахуванням міжнародної практики використання інструментів торговельного захисту.

Основними завданнями цього законопроекту є підвищення транспарентності проведення антисубсидиційного процесу та його передбачуваності для усіх заінтересованих сторін.

3. Правові аспекти

У даній сфері правового регулювання діють такі основні нормативно-правові та міжнародно-правові акти:

Митний кодекс України;

Закон України "Про зовнішньоекономічну діяльність";

Закон України "Про захист національного товаровиробника від демпінгового імпорту";

Закон України "Про захист національного товаровиробника від субсидованого імпорту";

Закон України "Про застосування спеціальних заходів щодо імпорту в Україну";

Генеральна угода про тарифи та торгівлю 1994 року;

Угода про застосування статті VI Генеральної угоди з тарифів та торгівлі 1994 року;

Угода про субсидії та компенсаційні заходи;

Угода про захисні заходи.

4. Фінансово-економічне обґрунтування

Реалізація положень проекту Закону не потребуватиме додаткових витрат з Державного бюджету України.

5. Позиція заінтересованих органів

Проект Закону потребує погодження з МЗС, Мін'юстом, Мінфіном, Державною фіскальною службою України та Державною регуляторною службою України.

6. Регіональний аспект

Проект Закону не стосується питань розвитку адміністративно-територіальних одиниць.

6¹. Запобігання дискримінації

У проекті Закону відсутні положення, які містять ознаки дискримінації.

7. Запобігання корупції

У проекті Закону відсутні правила і процедури, які можуть містити ризики вчинення корупційних правопорушень. Проект Закону не потребує проведення громадської антикорупційної експертизи.

8. Громадське обговорення

Проект Закону розміщено на офіційному сайті Мінекономрозвитку України.

9. Позиція соціальних партнерів

Проект Закону не стосується відносин соціально-трудової сфери суспільних відносин.

10. Оцінка регуляторного впливу

З метою оцінки регуляторного впливу Проект Закону буде направлений на розгляд до Державної регуляторної служби України.

10¹. Вплив реалізації акта на ринок праці
Реалізація Закону не впливатиме на ринок праці.

11. Прогноз результатів

Прийняття Закону України "Про внесення змін до Закону України "Про захист національного товаровиробника від субсидованого імпорту" підвищить транспарентність та ефективність застосування Україною компенсаційних заходів для захисту внутрішнього ринку від субсидованого імпорту з урахуванням сучасної міжнародної практики.

Перший віце-прем'єр-міністр України –
Міністр економічного
розвитку і торгівлі України

_____ 2017 р.

Степан КУБІВ

ПОЯСНЮВАЛЬНА ЗАПИСКА

до проекту Закону України "Про внесення змін до Закону України
"Про захист національного товаровиробника від демпінгового
імпорту"

1. Обґрунтування необхідності прийняття законопроекту

Проект Закону України "Про внесення змін до Закону України "Про захист національного товаровиробника від демпінгового імпорту" (далі – проект Закону) розроблено у зв'язку із необхідністю приведення норм чинного законодавства у сфері торговельного захисту у відповідність до положень Угод СОТ та міжнародної практики проведення антидемпінгових розслідувань.

Проект Закону розроблений з метою вдосконалення механізму проведення антидемпінгових розслідувань, а також механізму застосування антидемпінгових заходів за результатами проведення зазначених розслідувань з урахуванням викликів сьогодення, оскільки політика "відкритості" України у торговельній сфері має як переваги від вільної торгівлі та відкритого ринку, так і свої недоліки. Так, зокрема в умовах зниження Україною торговельних бар'єрів, недобросовісна практика деяких країн – торгових партнерів України та їх виробників-експортерів може завдавати шкоди галузям вітчизняної промисловості. У цьому контексті антидемпінгові розслідування є одним з кількох інструментів, до якого можуть звернутися вітчизняні товаровиробники для захисту від несправедливої міжнародної торгової практики. Разом із цим, застосування антидемпінгових заходів може мати вплив на споживачів та користувачів імпоротної продукції.

Проект Закону розроблено з метою врахування інтересів усіх заінтересованих сторін в умовах змін економічного середовища, оскільки вітчизняні товаровиробники, імпортери та споживачі (користувачі), будь то великі компанії або малі та середні підприємства, повинні мати зручні та ефективні інструменти у своєму розпорядженні, коли вони стикаються з недобросовісною торговою практикою або з перспективою застосування антидемпінгових заходів.

Проект Закону удосконалив процедуру використання інструментів торговельного захисту від порушення та проведення антидемпінгових розслідувань до умов застосування та ефективності дії антидемпінгових заходів.

Проект Закону пропонується викласти у новій редакції Закону України "Про захист від демпінгового імпорту".

2. Мета і шляхи її досягнення

Метою проекту Закону є вдосконалення механізму проведення антидемпінгових розслідувань та застосування антидемпінгових заходів за результатами таких розслідувань з урахуванням міжнародної практики використання інструментів торговельного захисту.

Основними завданнями цього законопроекту є підвищення транспарентності проведення антидемпінгового процесу та його передбачуваності для усіх заінтересованих сторін.

3. Правові аспекти

У даній сфері правового регулювання діють такі основні нормативно-правові та міжнародно-правові акти:

Митний кодекс України;

Закон України "Про зовнішньоекономічну діяльність";

Закон України "Про захист національного товаровиробника від демпінгового імпорту";

Закон України "Про захист національного товаровиробника від субсидованого імпорту";

Закон України "Про застосування спеціальних заходів щодо імпорту в Україну";

Генеральна угода про тарифи та торгівлю 1994 року;

Угода про застосування статті VI Генеральної угоди з тарифів та торгівлі 1994 року;

Угода про субсидії та компенсаційні заходи;

Угода про захисні заходи.

4. Фінансово-економічне обґрунтування

Реалізація положень проекту Закону не потребуватиме додаткових витрат з Державного бюджету України.

5. Позиція заінтересованих органів

Проект Закону потребує погодження з МЗС, Мін'юстом, Мінфіном, Державною фіскальною службою України та Державною регуляторною службою України.

6. Регіональний аспект

Проект Закону не стосується питань розвитку адміністративно-територіальних одиниць.

6¹. Запобігання дискримінації

У проекті Закону відсутні положення, які містять ознаки дискримінації.

7. Запобігання корупції

У проекті Закону відсутні правила і процедури, які можуть містити ризики вчинення корупційних правопорушень. Проект Закону не потребує проведення громадської антикорупційної експертизи.

8. Громадське обговорення

Проект Закону розміщено на офіційному сайті Мінекономрозвитку України.

9. Позиція соціальних партнерів

Проект Закону не стосується відносин соціально-трудової сфери суспільних відносин.

10. Оцінка регуляторного впливу

З метою оцінки регуляторного впливу Проект Закону буде направлений на розгляд до Державної регуляторної служби України.

10¹. Вплив реалізації акта на ринок праці

Реалізація Закону не впливатиме на ринок праці.

11. Прогноз результатів

Прийняття Закону України "Про внесення змін до Закону України "Про захист національного товаровиробника від демпінгового імпорту" підвищить транспарентність та ефективність застосування Україною антидемпінгових заходів для захисту внутрішнього ринку від недобросовісного імпорту з урахуванням сучасної міжнародної практики.

Перший віце-прем'єр-міністр України –
Міністр економічного
розвитку і торгівлі України

_____ 2017 р.

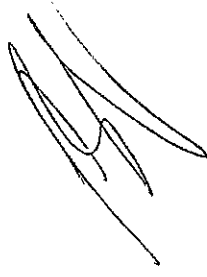

Степан КУБІВ

Порівняльна таблиця
до проекту Закону України "Про захист національного товаровиробника від демпінгового імпорту"

Чинна редакція	Запропонована редакція
Закон України "Про захист національного товаровиробника від демпінгового імпорту" (Відомості Верховної Ради України 1999 р., №№ 9-10, ст. 65)	
<...>	Нова редакція

Заступник директора департаменту торговельного захисту –
начальник управління захисту внутрішнього ринку

Сергій ЗІНЬКОВСЬКИЙ

" _____ 2017 р.

Порівняльна таблиця
до проекту Закону України "Про захист національного товаровиробника від субсидованого імпорту"

Чинна редакція	Запропонована редакція
Закон України "Про захист національного товаровиробника від субсидованого імпорту" (Відомості Верховної Ради України 1999 р., №№ 12-13, ст. 80)	
<...>	Нова редакція

Заступник директора департаменту торговельного захисту –
начальник управління захисту внутрішнього ринку

Сергій ЗІНЬКОВСЬКИЙ

" _____ 2017 р.

Порівняльна таблиця
до проекту Закону України "Про застосування спеціальних заходів щодо імпорту в Україну"

Чинна редакція	Запропонована редакція
Закон України "Про застосування спеціальних заходів щодо імпорту в Україну" (Відомості Верховної Ради України 1999 р., №№ 11, ст. 78)	
<...>	Нова редакція

Заступник директора департаменту торговельного захисту –
начальник управління захисту внутрішнього ринку

Сергій ЗІНЬКОВСЬКИЙ

" " _____ 2017 р.

Порівняльна таблиця
до проекту Закону України "Про внесення змін до Митного кодексу України"

Чинна редакція	Запропонована редакція
<p>Митний кодекс України (Відомості Верховної Ради України, 2012 р., №№ 44-48, ст. 552)</p>	<p>Митний кодекс України (Відомості Верховної Ради України, 2012 р., №№ 44-48, ст. 552)</p>
<p>Стаття 271. Мито та його види</p> <p><...></p> <p>2. В Україні застосовуються такі види мита:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) ввізне мито; 2) вивізне мито; 3) сезонне мито; 4) особливі види мита: спеціальне, антидемпінгове, компенсаційне, додатковий імпорتنний збір. <p><...></p>	<p>Стаття 271. Мито та його види</p> <p><...></p> <p>2. В Україні застосовуються такі види мита:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) ввізне мито; 2) вивізне мито; 3) сезонне мито; 4) особливі види мита: захисне, антидемпінгове, компенсаційне, додатковий імпорتنний збір. <p><...></p>
<p>Стаття 275. Особливі види мита</p> <p>1. У випадках, передбачених законами України (якщо інше не передбачено міжнародними договорами, згода на обов'язковість яких надана Верховною Радою України), з метою захисту економічних інтересів України та українських товаровиробників у разі ввезення товарів на митну територію України, незалежно від інших видів мита, можуть застосовуватися особливі види мита:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) спеціальне мито; 2) антидемпінгове мито; 3) компенсаційне мито; 4) додатковий імпорتنний збір. <p>3. Спеціальне мито встановлюється відповідно до Закону України "Про застосування спеціальних заходів щодо імпорту в Україну":</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) як засіб захисту національного товаровиробника, у 	<p>Стаття 275. Особливі види мита</p> <p>1. У випадках, передбачених законами України (якщо інше не передбачено міжнародними договорами, згода на обов'язковість яких надана Верховною Радою України), з метою захисту економічних інтересів України та українських товаровиробників у разі ввезення товарів на митну територію України, незалежно від інших видів мита, можуть застосовуватися особливі види мита:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) захисне мито; 2) антидемпінгове мито; 3) компенсаційне мито; 4) додатковий імпорتنний збір. <p>3. Захисне мито встановлюється:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) відповідно до Закону України "Про захисні заходи"; 2) відповідно до Закону України "Про

Чинна редакція	Запройонована редакція
<p>разі якщо товари ввозяться на митну територію України в обсягах та/або за таких умов, що їх ввезення заподіє або створює загрозу заподіяння значної шкоди національному товаровиробнику;</p> <p>2) як заходи у відповідь на дискримінаційні та/або недружні дії інших держав, митних союзів та економічних угруповань, які обмежують реалізацію законних прав та інтересів суб'єктів зовнішньоекономічної діяльності України.</p>	<p>зовнішньоекономічну діяльність" як заходи у відповідь на дискримінаційні та/або недружні дії інших держав, митних союзів та економічних угруповань, які обмежують реалізацію законних прав та інтересів суб'єктів зовнішньоекономічної діяльності України.</p> <p>4. Антидемпінгове мито встановлюється відповідно до Закону України "Про захист від демпінгового імпорту."</p> <p>5. Компенсаційне мито встановлюється відповідно до Закону України "Про захист від субсидованого імпорту".</p>
<p>4. Антидемпінгове мито встановлюється відповідно до Закону України "Про захист національного товаровиробника від демпінгового імпорту" у разі ввезення на митну територію України товарів, які є об'єктом демпінгу, що заподіє шкоду або створює загрозу заподіяння шкоди національному товаровиробнику.</p>	
<p>5. Компенсаційне мито встановлюється відповідно до Закону України "Про захист національного товаровиробника від субсидованого імпорту" у разі ввезення на митну територію України товарів, які є об'єктом субсидованого імпорту, що заподіє шкоду або створює загрозу заподіяння шкоди національному товаровиробнику.</p>	
<p>Стаття 280. Ставки мита</p> <p><...></p> <p>9. Особливі види мита нараховуються за ставками, встановленими рішеннями Міжвідомчої комісії з міжнародної торгівлі про застосування антидемпінгових, компенсаційних або спеціальних заходів, відповідно до законів України "Про захист національного товаровиробника від демпінгового імпорту", "Про захист</p>	<p>Стаття 280. Ставки мита</p> <p><...></p> <p>9. Особливі види мита нараховуються за ставками, встановленими рішеннями Міжвідомчої комісії з міжнародної торгівлі про застосування антидемпінгових, компенсаційних або захисних заходів, відповідно до законів України "Про захист від демпінгового імпорту", "Про захист від субсидованого імпорту", "Про захисні</p>

Чинна редакція	Запропонована редакція
<p>національного товаровиробника від субсидованого імпорту", "Про застосування спеціальних заходів щодо імпорту в Україну".</p>	<p>заходи".</p>
<p>Стаття 281. Тарифні пільги (тарифні преференції)</p> <p><...></p> <p>2. Тарифні квоти у вигляді встановлення обсягів окремих товарів, призначених для ввезення на митну територію України у визначений період зі зниженням ставки ввізного мита, встановлюються окремими законами.</p> <p><...></p> <p>5. У разі якщо імпорт товару є об'єктом антидемпінгових, компенсаційних або спеціальних заходів, тарифні пільги (тарифні преференції) не встановлюються або зупиняються чи припиняються, якщо інше не передбачено міжнародними договорами, згода на обов'язковість яких надана Верховною Радою України.</p>	<p>Стаття 281. Тарифні пільги (тарифні преференції)</p> <p><...></p> <p>2. Тарифні квоти у вигляді встановлення обсягів окремих товарів, призначених для ввезення на митну територію України у визначений період зі зниженням ставки ввізного мита, встановлюються окремими законами або за результатами захисного розслідування.</p> <p><...></p> <p>5. У разі якщо імпорт товару є об'єктом антидемпінгових, компенсаційних або захисних заходів, тарифні пільги (тарифні преференції) не встановлюються або зупиняються чи припиняються, якщо інше не передбачено міжнародними договорами, згода на обов'язковість яких надана Верховною Радою України.</p>
<p>Стаття 306. Способи забезпечення сплати митних платежів</p> <p>1. Способами забезпечення сплати митних платежів є:</p> <p>1) фінансові гарантії;</p> <p>2) гарантування на умовах Митної конвенції про міжнародне перевезення вантажів із застосуванням Книжки МДП (Конвенції МДП) 1975 року;</p> <p>3) гарантування на умовах Конвенції про тимчасове ввезення (Стамбул, 1990 рік) із застосуванням Книжки (карнету) А.Т.А.</p>	<p>Стаття 306. Способи забезпечення сплати митних платежів</p> <p>1. Способами забезпечення сплати митних платежів є:</p> <p>1) фінансові гарантії;</p> <p>2) гарантування на умовах Митної конвенції про міжнародне перевезення вантажів із застосуванням Книжки МДП (Конвенції МДП) 1975 року;</p> <p>3) гарантування на умовах Конвенції про тимчасове ввезення (Стамбул, 1990 рік) із застосуванням Книжки (карнету) А.Т.А.;</p> <p>4) гарантування у формі депозиту або боргового</p>

Чинна редакція	Запропонована редакція
<p>Глава 46. Інші способи забезпечення сплати митних платежів</p> <p>Стаття 316. Гарантування на умовах Митної конвенції про міжнародне перевезення вантажів із застосуванням книжки МДП (Конвенції МДП) 1975 року</p> <p>Стаття 317. Гарантування на умовах Конвенції про тимчасове ввезення (Стамбул, 1990 рік) із застосуванням книжки (карнету) А.Т.А.</p> <p>Стаття 317¹ (Стаття відсутня)</p>	<p>зобов'язання на підставі рішення Міжвідомчою комісією з міжнародної торгівлі відповідно до Законів України "Про захист від демпінгового імпорту", "Про захист від субсидованого імпорту" та "Про захисні заходи".</p> <p>Глава 46. Інші способи забезпечення сплати митних платежів</p> <p>Стаття 316. Гарантування на умовах Митної конвенції про міжнародне перевезення вантажів із застосуванням книжки МДП (Конвенції МДП) 1975 року</p> <p>Стаття 317. Гарантування на умовах Конвенції про тимчасове ввезення (Стамбул, 1990 рік) із застосуванням книжки (карнету) А.Т.А.</p> <p>Стаття 317¹. Гарантування у формі депозиту або боргового зобов'язання</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. Внесення суми на депозит здійснюється у валюті України. 2. Відсотки на суму депозиту не нараховуються. 3. Кошти на депозит можуть вноситись за місцем знаходження органів доходів і зборів, які здійснюють митне оформлення товару, щодо імпорту якого Міжвідомчою комісією з міжнародної торгівлі прийнято рішення про запровадження внесення коштів на депозит. 4. Рішення щодо повернення, часткового повернення або стягнення коштів, внесених на депозит, приймається Міжвідомчою комісією з міжнародної торгівлі. 5. Порядок внесення коштів на депозит та їх повернення визначається центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та

Чинна редакція	Запропонована редакція
<p>Стаття 452. Використання інформації, що надається органам доходів і зборів <...></p> <p>2. Інформація щодо експортно-імпортних операцій конкретних суб'єктів зовнішньоекономічної діяльності може надаватися лише органам досудового розслідування у зв'язку із здійсненням ними кримінального провадження, а також за письмовими вмотивованими запитами - державному уповноваженому Антимонопольного комітету України та голові територіального відділення Антимонопольного комітету України у зв'язку з розслідуванням ними антиконкурентних узгоджених дій.</p> <p><...></p>	<p>Стаття 452. Використання інформації, що надається органам доходів і зборів <...></p> <p>2. Інформація щодо експортно-імпортних операцій конкретних суб'єктів зовнішньоекономічної діяльності може надаватися лише органам досудового розслідування у зв'язку із здійсненням ними кримінального провадження, за письмовими вмотивованими запитами - державному уповноваженому Антимонопольного комітету України та голові територіального відділення Антимонопольного комітету України у зв'язку з розслідуванням ними антиконкурентних узгоджених дій, а також центральному органу виконавчої влади, який забезпечує формування та реалізацію державної політики економічного розвитку і торгівлі для цілей порушення та проведення антидемпінгових, антисубсидійних та захисних розслідувань або переглядів, а також здійснення діяльності під час забезпечення захисту прав та інтересів України та суб'єктів господарської діяльності України на зовнішніх ринках, в тому числі в торговельно-економічній сфері в рамках Світової організації торгівлі та міжнародних договорів України.</p> <p><...></p>

Заступник директора департаменту торговельного захисту –
начальник управління захисту внутрішнього ринку

" " _____ 2017 р.

Сергій ЗІНЬКОВСЬКИЙ

Порівняльна таблиця

до проекту Закону України "Про внесення змін до деяких законодавчих актів у сфері торговельного захисту"

Чинна редакція	Запропонована редакція
<p>Господарський кодекс України (Відомості Верховної Ради України (ВВР), 2003, № 18, № 19-20, № 21-22, ст.144)</p> <p>Стаття 6. Загальні принципи господарювання</p> <p>1. Загальними принципами господарювання в Україні</p> <p>є:</p> <p><...></p> <p><u>захист національного товаровиробника;</u></p> <p><...></p>	<p>Стаття 6. Загальні принципи господарювання</p> <p>1. Загальними принципами господарювання в Україні</p> <p>є:</p> <p><...></p> <p>галузі вітчизняного виробництва;</p> <p><...></p>
<p>Стаття 239. Види адміністративно-господарських санкцій</p> <p>1. Органи державної влади та органи місцевого самоврядування відповідно до своїх повноважень та у порядку, встановленому законом, можуть застосовувати до суб'єктів господарювання такі адміністративно-господарські санкції:</p> <p><...></p> <p><u>застосування антидемпінгових заходів;</u></p> <p><...></p>	<p>Стаття 239. Види адміністративно-господарських санкцій</p> <p>1. Органи державної влади та органи місцевого самоврядування відповідно до своїх повноважень та у порядку, встановленому законом, можуть застосовувати до суб'єктів господарювання такі адміністративно-господарські санкції:</p> <p><...></p> <p>вилучити</p> <p><...></p>
<p>Стаття 244. Застосування антидемпінгових заходів</p> <p>1. У разі здійснення <u>окремими учасниками господарських відносин зовнішньоекономічної діяльності, пов'язаної з одержанням незаконної переваги на ринку України (здійснення демпінгового імпорту, субсидованого імпорту, а також інших дій, які визначаються законом як недобросовісна конкуренція, що завдало шкоди економіці</u></p>	<p>вилучити</p>

Чинна редакція	Запропонована редакція
<p>України або спричинило загрозу виникнення такої шкоди, до цих учасників відносин можуть бути застосовані <u>антидемпінгові, компенсаційні або спеціальні заходи відповідно до закону.</u></p> <p>2. <u>Порядок визначення розміру шкоди (загрози шкоди) економіці України та застосування заходів, зазначених у цій статті, встановлюється Кабінетом Міністрів України відповідно до закону.</u></p>	
<p>Стаття 389. Захист державою прав та законних інтересів суб'єктів зовнішньоекономічної діяльності</p> <p><...></p> <p>3. <u>Законом може бути передбачено спеціальні заходи щодо захисту національного товаровиробника від демпінгового імпорту та спеціальні заходи щодо імпорту, який завдає або може завдати істотної шкоди національним товаровиробникам, а також визначено перелік видів товарів і послуг, експорт, імпорт та транзит яких через територію України забороняється.</u></p> <p><...></p>	<p>Стаття 389. Захист державою прав та законних інтересів суб'єктів зовнішньоекономічної діяльності</p> <p><...></p> <p>3. <u>Законом може бути передбачено заходи щодо захисту галузі вітчизняного виробництва від демпінгового, субсидованого або зростаючого імпорту, а також визначено перелік видів товарів і послуг, експорт, імпорт та транзит яких через територію України забороняється.</u></p> <p><...></p>
<p>Закои України "Про державну статистику" (Відомості Верховної Радн України, 1992 р., № 43, ст. 608)</p> <p>Стаття 22. Статистична інформація, на яку не розповсюджується заборона стосовно її поширення органами державної статистики</p> <p>Статистична інформація, яка дозволяє прямо чи опосередковано встановити конкретного респондента або визначити первинні дані щодо нього, може бути поширена</p>	<p>Стаття 22. Статистична інформація, на яку не розповсюджується заборона стосовно її поширення органами державної статистики</p> <p>Статистична інформація, яка дозволяє прямо чи опосередковано встановити конкретного респондента або визначити первинні дані щодо нього, може бути поширена</p>

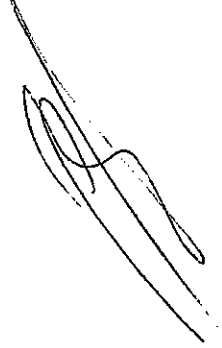
Чинна редакція	Запропонована редакція
<p>за згодою цього респондента і відповідно до погоджених з ним умов, або якщо вона отримана із загальнодоступних джерел.</p> <p><...></p>	<p>за згодою цього респондента і відповідно до погоджених з ним умов, або якщо вона отримана із загальнодоступних джерел, або на запит органу, який забезпечує формування та реалізацію державної політики економічного розвитку і торгівлі для цілей порушення та проведення антидемпінгових, антисубсидійних та захисних розслідувань або переглядів, а також здійснення діяльності по захисту інтересів України та її суб'єктів господарювання на зовнішньому ринку, в тому числі відповідно до процедури врегулювання суперечок в рамках міжнародних економічних організацій.</p>
<p>Закон України "Про зовнішньоекономічну діяльність" (Відомості Верховної Ради УРСР (ВВР), 1991, № 29, ст. 377)</p>	
<p>Розділ I</p> <p>ЗАГАЛЬНІ ПОЛОЖЕННЯ</p> <p>Стаття 1. Визначення термінів</p> <p><...></p> <p>Квоти <u>спеціальні</u> - граничний обсяг імпорту в Україну певного товару (товарів), що є об'єктом спеціального розслідування та/або спеціальних заходів, який дозволено імпортувати в Україну протягом установленого строку та який визначається в натуральних та/або вартісних одиницях виміру;</p> <p>Ліцензія <u>спеціальна</u> - належним чином оформлене право на імпорт в Україну протягом установленого строку певного товару (товарів), який є об'єктом спеціального</p>	<p>Розділ I</p> <p>ЗАГАЛЬНІ ПОЛОЖЕННЯ</p> <p>Стаття 1. Визначення термінів</p> <p><...></p> <p>Квота захисна - граничний обсяг імпорту в Україну певного товару (товарів), що є об'єктом спеціального розслідування та/або захисних заходів, який дозволено імпортувати в Україну протягом установленого строку та який визначається в натуральних та/або вартісних одиницях виміру;</p> <p>Ліцензія спеціальна - належним чином оформлене право на імпорт в Україну протягом установленого строку певного товару (товарів), що є об'єктом застосування</p>

Чинна редакція	Запропонована редакція
<p><u>розслідування та/або спеціальних заходів</u>;</p> <p><...></p>	<p>захисних заходів у формі захисної (тарифної) квоти;</p> <p><...></p>
<p>Стаття 9. Органи державного регулювання зовнішньоекономічної діяльності</p> <p>Центральний орган виконавчої влади з питань економічної політики:</p> <p><...></p> <p>- проводить антидемпінгові, антисубсидійні та <u>спеціальні</u> розслідування у порядку, визначеному законами України;</p> <p><...></p> <p>Міжвідомча комісія з міжнародної торгівлі:</p> <p><...></p> <p>- приймає рішення про порушення і проведення антидемпінгових, антисубсидійних або <u>спеціальних</u> розслідувань та застосування відповідно антидемпінгових, компенсаційних або <u>спеціальних</u> заходів;</p> <p><...></p>	<p>Стаття 9. Органи державного регулювання зовнішньоекономічної діяльності</p> <p>Центральний орган виконавчої влади з питань економічної політики:</p> <p><...></p> <p>- проводить антидемпінгові, антисубсидійні та захисні розслідування у порядку, визначеному законами України;</p> <p><...></p> <p>Міжвідомча комісія з міжнародної торгівлі:</p> <p><...></p> <p>- приймає рішення про порушення і проведення антидемпінгових, антисубсидійних або захисних розслідувань та застосування відповідно антидемпінгових, компенсаційних або захисних заходів;</p> <p><...></p>
<p>Стаття 29. Заходи України у відповідь на дискримінаційні та/або недружні дії інших держав, митних союзів або економічних угруповань</p> <p><...></p> <p>Заходи у відповідь на дискримінаційні та/або недружні дії інших держав, митних союзів або економічних угруповань здійснюються відповідно до законів України, міжнародних договорів України, загальноприйнятих правил, стандартів та норм</p>	<p>Стаття 29. Заходи України у відповідь на дискримінаційні та/або недружні дії інших держав, митних союзів або економічних угруповань</p> <p><...></p> <p>Заходи у відповідь на дискримінаційні та/або недружні дії інших держав, митних союзів або економічних угруповань здійснюються відповідно до законів України, міжнародних договорів України, загальноприйнятих правил, стандартів та норм</p>

Чинна редакція	Запропонована редакція
<p>міжнародного права. Такими заходами є: застосування повної заборони (повного ембарго) на торгівлю; застосування часткової заборони (часткового ембарго) на торгівлю; позбавлення режиму найбільшого сприяння або пільгового спеціального режиму; запровадження спеціального мита; запровадження режиму ліцензування зовнішньоекономічних операцій; встановлення квот; інші заходи, передбачені законами та міжнародними договорами України. <...></p>	<p>міжнародного права. Такими заходами є: застосування повної заборони (повного ембарго) на торгівлю; застосування часткової заборони (часткового ембарго) на торгівлю; позбавлення режиму найбільшого сприяння або пільгового спеціального режиму; запровадження захисного мита; запровадження режиму ліцензування зовнішньоекономічних операцій; встановлення квот; інші заходи, передбачені законами та міжнародними договорами України. <...></p>
<p>Стаття 31. Заходи проти недобросовісної конкуренції та зростаючого імпорту при здійсненні зовнішньоекономічної діяльності <...> За результатами антидемпінгового, антисубсидійного або спеціального розслідування відповідно до законів України приймається рішення про застосування антидемпінгових, компенсаційних або спеціальних заходів, яке може бути оскаржено в судовому порядку протягом місяця від дати запровадження відповідних заходів у порядку, встановленому законами України.</p>	<p>Стаття 31. Заходи проти недобросовісної конкуренції та зростаючого імпорту при здійсненні зовнішньоекономічної діяльності <...> За результатами антидемпінгового, антисубсидійного або захисного розслідування відповідно до законів України приймається рішення про застосування антидемпінгових, компенсаційних або захисних заходів, яке може бути оскаржено в судовому порядку протягом місяця від дати запровадження відповідних заходів у порядку, встановленому законами України.</p>
<p>Застосування режимів вільної торгівлі, преференцій, спеціальних пільгових режимів (прикордонної</p>	<p>Застосування режимів вільної торгівлі, преференцій, спеціальних пільгових режимів (прикордонної</p>

Чинна редакція	Запропонована редакція
<p>(прибережної) торгівлі, спеціальних (вільних) економічних зон та інших, передбачених законами України), а також податкових, митних та інших пільг, що діють при імпорті в Україну товарів, щодо яких застосовуються антидемпінгові, компенсаційні або спеціальні заходи, зупиняється на строк до закінчення застосування зазначених заходів.</p>	<p>(прибережної) торгівлі, спеціальних (вільних) економічних зон та інших, передбачених законами України), а також податкових, митних та інших пільг, що діють при імпорті в Україну товарів, щодо яких застосовуються антидемпінгові, компенсаційні або захисні заходи, зупиняється на строк до закінчення застосування зазначених заходів.</p>

Заступник директора департаменту торговельного захисту –
начальник управління захисту внутрішнього ринку

Сергій ЗІНЬКОВСЬКИЙ

" " _____ 2017 р.

АНАЛІЗ РЕГУЛЯТОРНОГО ВПЛИВУ
до проекту Закону України «Про внесення змін до Закону України
«Про захист національного товаровиробника від демпінгового імпорту»

1. Визначення проблеми, яку передбачається розв'язати шляхом державного регулювання

Існуючі на сьогодні тенденції у сфері зовнішньоекономічної діяльності засвідчують необхідність перегляду підходів національного регулювання у цій сфері. Однією з найбільших проблем, що потребує вирішення, є удосконалення механізму та процедур захисту вітчизняного товаровиробника від імпорту в Україну товарів за демпінговими цінами, що заподіює істотну шкоду або загрожує заподіянням такої шкоди галузі вітчизняного виробництва подібних товарів.

Так, зокрема в умовах зниження Україною торговельних бар'єрів, недобросовісна практика деяких країн - торгових партнерів України та їхніх виробників-експортерів може завдавати шкоди галузям вітчизняного виробництва. У цьому контексті антидемпінгові розслідування є одним з кількох інструментів, до якого можуть звернутися вітчизняні товаровиробники для захисту від недобросовісної торговельної практики (конкуренції). Разом із цим, застосування антидемпінгових заходів може мати вплив як на споживачів, так і на користувачів імпоротної продукції.

Чинний на сьогодні Закон України «Про захист національного товаровиробника від демпінгового імпорту» від 22.12.1998 № 330-XIV залишався практично незмінним з моменту його прийняття, проте в умовах постійно змінюваного економічного середовища виникає необхідність певного коригування механізму антидемпінгового захисту, оскільки наразі положення вказаного Закону є недостатньо ефективними та не повністю відповідають реаліям торгівлі і актуальним на сьогодні міжнародним стандартам та практикам, які використовуються іншими провідними державами у цій сфері.

Проект Закону розроблено з метою врахування інтересів усіх заінтересованих сторін, оскільки вітчизняні товаровиробники, імпортери та споживачі (користувачі), будь то великі компанії або малі та середні підприємства, повинні мати зручні та ефективні засоби для захисту своїх інтересів у рамках боротьби із проявами демпінгового імпорту.

З метою збалансування інтересів усіх учасників ринку та підвищення ефективності використання інструментів торговельного захисту пропонується прийняти викладений у новій редакції Закону України «Про захист національного товаровиробника від демпінгового імпорту».

Існуюча проблема не може бути розв'язана за рахунок ринкових механізмів і діючих регуляторних актів, оскільки для її вирішення необхідно встановити єдині прогресивні рамки регулювання у відповідності із правилами

СОТ, та кращими міжнародними практиками, що може бути реалізоване лише шляхом законодавчого регулювання.

2. Цілі державного регулювання

Цілями запропонованого регулювання є підвищення прозорості при проведенні антидемпінгових розслідувань, приведення чинного законодавства у відповідність з положеннями Угоди про застосування статті VI Генеральної угоди з тарифів та торгівлі 1994 року та з урахуванням тлумачення положень зазначеної угоди Органом з врегулювання суперечок СОТ.

3. Визначення та оцінка альтернативних способів досягнення зазначених цілей

Перший спосіб досягнення зазначених цілей: залишення державного регулювання без змін. Вказаний спосіб не вбачається ефективним, оскільки чинне регулювання в Україні не відповідає вимогам сьогодення і кращим практикам, а отже, не дозволяє оперативно реагувати на прояви недобросовісного імпорту, що у свою чергу загрожує завданням істотної шкоди відповідним галузям вітчизняної економіки та може гальмувати розвиток відносин у сфері зовнішньоекономічної діяльності та мати несприятливий вплив на економіку України в цілому.

Другий спосіб досягнення зазначених цілей: поступове реформування шляхом внесення фрагментарних змін до Закону України «Про захист національного товаровиробника від демпінгового імпорту». Вказаний спосіб не дозволить виробити комплексне бачення щодо вирішення проблеми і закріпити збалансоване регулювання. Такий спосіб є недостатнім для забезпечення належного рівня відповідності законодавства України вимогам СОТ та містить ризик непропорційності вимог і появи законодавчих прогалин у закріпленні підходу і процедури захисту галузі вітчизняного виробництва від демпінгового імпорту.

Третій спосіб досягнення зазначених цілей: комплексна зміна законодавчого регулювання у сфері захисту національного товаровиробника від демпінгового імпорту з урахуванням правил СОТ і кращих міжнародних практик сьогодення із використанням єдиного підходу до зміни правової бази, а саме, шляхом прийняття нової редакції Закону України «Про захист від демпінгового імпорту».

Правила СОТ і сучасні міжнародні практики передбачають механізми, в основу яких покладено принципи транспарентності проведення антидемпінгового розслідування, та його передбачуваності для усіх заінтересованих сторін. Крім цього, такий підхід дозволить зміцнити економічну надійність державного регулювання в цілому.

За результатами оцінки кожного способу досягнення цілей найкращим для реалізації вбачається третій спосіб, з огляду на наведені аргументи.

4. Описання механізму і заходів, які пропонується застосувати для розв'язання проблеми

Для розв'язання визначеної проблеми планується прийняти нову редакцію Закону України «Про захист від демпінгового імпорту». Проектом Закону передбачається:

деталізувати етапи проведення процесу антидемпінгового розслідування;
конкретизувати права та обов'язки органів влади, відповідальних за проведення антидемпінгових розслідувань;

розширити права заінтересованих сторін у рамках антидемпінгових розслідувань;

удосконалити особливості застосування антидемпінгових заходів;
впровадити спосіб забезпечення сплати митних платежів у формі грошового депозиту або боргового зобов'язання.

5. Обґрунтування можливості досягнення визначених цілей у разі прийняття регуляторного акта

Впливу зовнішніх факторів на дію регуляторного акта не очікується.

Оцінка можливості впровадження та виконання вимог акта – висока.

Очікувані наслідки дії регуляторного акта не передбачають нанесення шкоди суб'єктам господарювання.

Моніторинг ефективності застосування механізмів передбачених положеннями акту здійснюватиметься Мінекономрозвитку у межах компетенції в установленому законом порядку.

6. Очікувані результати прийняття регуляторного акта

Проект Закону має *опосередковано* регуляторний характер і *не передбачає прямого впливу* від застосування адміністративних заходів на економічні та соціальні процеси в державі.

Законопроект передбачає встановлення *загальних (рамкових) засад* для забезпечення *можливості* протидії проявам демпінгового імпорту, що завдає шкоду вітчизняним товаровиробникам.

Регуляторний характер проекту Закону виражається в тому, що його положення передбачають можливість застосування антидемпінгових заходів. Такі заходи застосовуватимуться згідно окремих рішень Міжвідомчої комісії з міжнародної торгівлі в кожному окремому випадку за результатами оцінки (розміру шкоди, позитивних і негативних факторів впливу) відповідної ситуації, що складеться у зв'язку з імпортом в Україну конкретних товарів.

Потрібно зазначити, що механізм застосування антидемпінгових заходів не є новим для України і вже передбачений чинним законодавством, а саме Законом України «Про захист національного товаровиробника від демпінгового імпорту». Можливість застосування такої практики передбачена Угодами Світової організації торгівлі для її держав-членів. Проектом Закону пропонується викласти вказаний законодавчий акт у новій редакції, яка передбачає лише удосконалення механізму, а саме, процедури застосування антидемпінгових заходів згідно сучасних міжнародних стандартів і практик.

З огляду на рамковий (засадничий) характер регулювання проекту Закону та специфіку відносин, що є предметом його правового регулювання (де ефект застосування заходів захисту від демпінгового імпорту залежить від кожного конкретного випадку на ринку), є неможливим обчислення розмірів тієї чи іншої вигоди та втрати. У зв'язку з цим, відповідно до п. 11 Методики проведення аналізу впливу регуляторного акта, затвердженої постановою Кабінету Міністрів України від 11.03.2004 № 308 (із змінами 2016 р.), наводиться загальний текстовий опис можливого впливу від регулювання, що передбачене проектом Закону:

Суб'єкти	Вигоди	Втрати
Держава	<p>Дотримання правил СОТ, використання кращих міжнародних практик.</p> <p>Надходження до Державного бюджету за рахунок збереження та збільшення обсягів виробництва вітчизняних товаровиробників, а також сплати антидемпінгового мита внаслідок застосування антидемпінгових заходів.</p> <p>Забезпечення стабільності, конкурентоспроможності та розширення національного виробництва. Забезпечення зайнятості.</p>	<p>Відсутні.</p> <p>Зменшення надходжень до Державного бюджету за рахунок зменшення сплати імпортного мита у разі падіння обсягів імпорту в Україну товару, до якого застосовано антидемпінгові заходи.</p> <p>Відсутні.</p>
Суб'єкти економічної діяльності	<p>Використання ефективних інструментів торговельного захисту від демпінгового імпорту.</p> <p>Забезпечення</p>	<p>Відсутні.</p> <p>Відсутні.</p>

	конкурентоспроможності національного виробництва.	
	Підвищення передбачуваності ведення бізнесу.	Відсутні.
Споживачі	Непряма вигода залежно від ситуації, яка складеться на ринку і пропорційно до можливої шкоди, яка може виникнути у зв'язку із впливом демпінгового імпорту на ринок у цілому.	Непрямі втрати залежно від ситуації, яка складеться на ринку і пропорційно до можливої зменшення імпорту, яке може виникнути у зв'язку з протидією фактам демпінгового імпорту.

7. Обґрунтування запропонованого строку дії акта
Строк дії регуляторного акта необмежений.

8. Показники результативності акта

Показниками результативності регуляторного акту є: встановлення чітких і зрозумілих правил проведення антидемпінгових розслідувань; протидія проявам демпінгового імпорту; усунення негативного впливу демпінгового імпорту на вітчизняних товаровиробників; відновлення добросовісної конкуренції та відповідно рівня конкурентоспроможності національного виробництва.

9. Заходи, за допомогою яких буде здійснюватися відстеження результативності акта

Відстеження результативності регуляторного акту здійснюватиметься шляхом базового та повторного відстеження показників результативності цього акта, визначених під час проведення аналізу впливу регуляторного акта.

Базове відстеження результативності регуляторного акту здійснюватиметься Мінекономрозвитку після набрання чинності шляхом аналізу статистичних даних цього регуляторного акту.

Повторне відстеження цього регуляторного акту проводитиметься відповідно до вимог Закону України «Про засади державної регуляторної політики у сфері господарської діяльності».

Перший віце-прем'єр-міністр України –
 Міністр економічного
 розвитку і торгівлі України

_____ 2017 р.

Степан КУБІВ

АНАЛІЗ РЕГУЛЯТОРНОГО ВПЛИВУ

до проекту Закону України «Про внесення змін до Закону України «Про захист національного товаровиробника від субсидованого імпорту» (нова редакція)

1. Визначення проблеми, яку передбачається розв'язати шляхом державного регулювання.

Існуючі на сьогодні тенденції у сфері зовнішньоекономічної діяльності засвідчують необхідність перегляду підходів національного регулювання у цій сфері. Однією з найбільших проблем, що потребує вирішення, є удосконалення механізму та процедур захисту вітчизняного товаровиробника від субсидованого імпорту товарів в Україну, що заподіює істотну шкоду або загрожує заподіянням такої шкоди галузі вітчизняного виробництва подібних товарів.

Так, зокрема в умовах зниження Україною торговельних бар'єрів, недобросовісна практика деяких країн - торгових партнерів України та їхніх виробників-експортерів може завдавати шкоди галузям вітчизняної промисловості. У цьому контексті антисубсидиційні розслідування є одним з кількох інструментів, до якого можуть звернутися вітчизняні товаровиробники для захисту від недобросовісної торговельної практики (конкуренції). Разом із цим, застосування компенсаційних заходів може мати вплив як на споживачів, так і на користувачів імпоротної продукції.

Чинний на сьогодні Закон України «Про захист національного товаровиробника від субсидованого імпорту» від 22.12.1998 № 331-XIV залишався практично незмінним з моменту його прийняття, проте в умовах постійно змінюваного економічного середовища виникає необхідність певного коригування механізму антисубсидиційного захисту, оскільки наразі положення вказаного Закону є недостатньо ефективними та не повністю відповідають реаліям торгівлі і актуальним на сьогодні міжнародним стандартам та практикам, які використовуються іншими провідними державами у цій сфері.

Проект Закону розроблено з метою врахування інтересів усіх заінтересованих сторін, оскільки вітчизняні товаровиробники, імпортери та споживачі (користувачі), будь то великі компанії або малі та середні підприємства, повинні мати зручні та ефективні засоби для захисту своїх інтересів у рамках боротьби із проявами субсидованого імпорту.

З метою збалансування інтересів усіх учасників ринку та підвищення ефективності використання інструментів торговельного захисту пропонується прийняти викладений у новій редакції Закону України «Про захист національного товаровиробника від субсидованого імпорту».

Існуюча проблема не може бути розв'язана за рахунок ринкових механізмів і діючих регуляторних актів, оскільки для її вирішення необхідно встановити єдині прогресивні рамки регулювання у відповідності із правилами СОТ, та

кращими міжнародними практиками, що може бути реалізоване лише шляхом законодавчого регулювання.

2. Цілі державного регулювання.

Цілями запропонованого регулювання є підвищення прозорості при проведенні антисубсидійних розслідувань, приведення чинного законодавства у відповідність з положеннями Угоди про застосування статті VI Генеральної угоди з тарифів та торгівлі 1994 року та з урахуванням тлумачення положень зазначеної угоди Органом з врегулювання суперечок СОТ.

3. Визначення та оцінка альтернативних способів досягнення зазначених цілей.

Перший спосіб досягнення зазначених цілей: залишення державного регулювання без змін. Вказаний спосіб не вбачається ефективним, оскільки чинне регулювання в Україні не відповідає вимогам сьогодення і кращим практикам, а отже, не дозволяє оперативно реагувати на прояви недобросовісного імпорту, що у свою чергу загрожує завданням істотної шкоди відповідним галузям вітчизняної економіки та може гальмувати розвиток відносин у сфері зовнішньоекономічної діяльності та мати несприятливий вплив на економіку України в цілому.

Другий спосіб досягнення зазначених цілей: поступове реформування шляхом внесення фрагментарних змін до Закону України «Про захист національного товаровиробника від субсидованого імпорту». Вказаний спосіб не дозволить виробити комплексне бачення щодо вирішення проблеми і закріпити збалансоване регулювання. Такий спосіб є недостатнім для забезпечення належного рівня відповідності законодавства України вимогам СОТ та містить ризик непропорційності вимог і появи законодавчих прогалин у закріпленні підходу і процедури захисту галузі вітчизняного виробництва від субсидованого імпорту.

Третій спосіб досягнення зазначених цілей: комплексна зміна законодавчого регулювання у сфері захисту національного товаровиробника від субсидованого імпорту з урахуванням правил СОТ і кращих міжнародних практик сьогодення із використанням єдиного підходу до зміни правової бази, а саме, шляхом прийняття нової редакції Закону «Про захист національного товаровиробника від субсидованого імпорту».

Правила СОТ і сучасні міжнародні практики передбачають механізми, в основу яких покладено принципи транспарентності проведення антисубсидійного розслідування, та його передбачуваності для усіх заінтересованих сторін. Крім цього, такий підхід дозволить зміцнити економічну надійність державного регулювання в цілому.

За результатами оцінки кожного способу досягнення цілей найкращим для реалізації вбачається третій спосіб, з огляду на наведені аргументи.

4. Описання механізму і заходів, які пропонується застосувати для розв'язання проблеми.

Для розв'язання визначеної проблеми планується прийняти нову редакцію Закону України «Про захист національного товаровиробника від субсидованого імпорту». Проектом Закону передбачається:

деталізувати етапи проведення процесу антисубсидиційного розслідування;

конкретизувати права та обов'язки органів влади, відповідальних за проведення антисубсидиційних розслідувань;

розширити права заінтересованих сторін у рамках антисубсидиційних розслідувань;

удосконалити особливості застосування компенсаційних заходів;

впровадити спосіб забезпечення сплати митних платежів у формі грошового депозиту або боргового зобов'язання.

5. Обґрунтування можливості досягнення визначених цілей у разі прийняття регуляторного акта.

Впливу зовнішніх факторів на дію регуляторного акта не очікується.

Оцінка можливості впровадження та виконання вимог акта – висока.

Очікувані наслідки дії регуляторного акта не передбачають нанесення шкоди суб'єктам господарювання.

Моніторинг ефективності застосування механізмів передбачених положеннями акту здійснюватиметься Мінекономрозвитку у межах компетенції в установленому законом порядку.

6. Очікувані результати прийняття регуляторного акта.

Проект Закону має опосередковано регуляторний характер і не передбачає прямого впливу від застосування адміністративних заходів на економічні та соціальні процеси в державі.

Законопроект передбачає встановлення загальних (рамкових) засад для забезпечення можливості протидії проявам субсидованого імпорту, що завдає шкоду вітчизняним товаровиробникам.

Регуляторний характер проекту Закону виражається в тому, що його положення передбачають можливість застосування компенсаційних заходів. Такі заходи застосовуватимуться згідно окремих рішень Міжвідомчої комісії з міжнародної торгівлі в кожному окремому випадку за результатами оцінки (розміру шкоди, позитивних і негативних факторів впливу) відповідної ситуації, що складеться у зв'язку імпортом в Україну конкретних товарів.

Потрібно зазначити, що механізм застосування компенсаційних заходів не є новим для України і вже передбачений чинним законодавством, а саме Законом України «Про захист національного товаровиробника від субсидованого імпорту» (Відомості Верховної Ради України, 1999 р., № 12-13, ст. 80 із наступними змінами). Можливість застосування такої практики передбачена Угодами Світової організації торгівлі для її держав-членів. Проектом Закону пропонується викласти вказаний законодавчий акт у новій редакції, яка передбачає лише удосконалення механізму, а саме, процедури застосування компенсаційних заходів згідно сучасних міжнародних стандартів і практик.

З огляду на рамковий (засадничий) характер регулювання проекту Закону, є неможливим обчислення розмірів тієї чи іншої вигоди та втрати. У зв'язку з цим, відповідно до п. 11 Методики проведення аналізу впливу регуляторного акта, затвердженої постановою Кабінету Міністрів України від 11.03.2004 № 308 (із змінами 2016 р.), наводиться загальний текстовий опис можливого впливу від регулювання, що передбачене проектом Закону:

Суб'єкти	Вигоди	Втрати
Держава	Дотримання правил СОТ, використання кращих міжнародних практик. Надходження до Державного бюджету за збереження та збільшення обсягів виробництва вітчизняних товаровиробників, а також сплати компенсаційного мита внаслідок застосування компенсаційних захисних заходів. Забезпечення стабільності, конкурентоспроможності та розширення національного виробництва. Забезпечення зайнятості.	Відсутні. Зменшення надходжень до Державного бюджету за рахунок зменшення сплати імпортного мита у разі падіння обсягів імпорту в Україну товару, до якого застосовано компенсаційні захисні заходи. Відсутні.
Суб'єкти економічної діяльності	Використання ефективних інструментів торговельного захисту від субсидованого імпорту. Забезпечення	Відсутні.

	Забезпечення конкурентоспроможності національного виробництва. Підвищення передбачуваності ведення бізнесу.	Відсутні. Відсутні.
Споживачі	Непряма вигода залежно від ситуації, яка складеться на ринку і пропорційно до можливої шкоди, яка може виникнути у зв'язку із впливом субсидованого імпорту на ринок у цілому.	Непрямі втрати залежно від ситуації, яка складеться на ринку і пропорційно до можливої зменшення імпорту, яке може виникнути у зв'язку з протидією фактам субсидованого імпорту.

7. Обґрунтування запропонованого строку дії акта.
Строк дії регуляторного акта необмежений.

8. Показники результативності акта.

Показниками результативності регуляторного акту є: встановлення чітких і зрозумілих правил проведення антисубсидиційних розслідувань; протидія проявам субсидованого імпорту; усунення негативного впливу субсидованого імпорту на вітчизняних товаровиробників; відновлення добросовісної конкуренції та відповідно рівня конкурентоспроможності національного виробництва.

9. Заходи, за допомогою яких буде здійснюватися відстеження результативності акта.

Відстеження результативності регуляторного акту здійснюватиметься шляхом базового та повторного відстеження показників результативності цього акта, визначених під час проведення аналізу впливу регуляторного акта.

Базове відстеження результативності регуляторного акту здійснюватиметься Мінекономрозвитку після набрання чинності шляхом аналізу статистичних даних цього регуляторного акту.

Повторне відстеження цього регуляторного акту проводитиметься відповідно до вимог Закону України «Про засади державної регуляторної політики у сфері господарської діяльності».

Перший віце-прем'єр-міністр України –
Міністр економічного
розвитку і торгівлі України
_____ 2017 р.

Степан КУБІВ

АНАЛІЗ РЕГУЛЯТОРНОГО ВПЛИВУ
до проекту Закону України «Про внесення змін до Закону України
«Про застосування спеціальних заходів щодо імпорту в Україну»
(нова редакція)

1. Визначення проблеми, яку передбачається розв'язати шляхом державного регулювання.

Існуючі на сьогодні тенденції у сфері зовнішньоекономічної діяльності засвідчують необхідність перегляду підходів національного регулювання у цій сфері. Однією з найбільших проблем, що потребує вирішення, є удосконалення механізму та процедур захисту вітчизняного товаровиробника від зростаючого імпорту товарів в Україну, що заподіює суттєву шкоду або загрожує заподіянням такої шкоди галузі вітчизняного виробництва подібних товарів.

Так, зокрема в умовах зниження Україною торговельних бар'єрів, зростаючий імпорт може завдавати шкоди галузям вітчизняної промисловості. У цьому контексті спеціальні захисні розслідування є одним з кількох інструментів, до якого можуть звернутися вітчизняні товаровиробники для захисту від зростаючого. Разом із цим, застосування спеціальних захисних заходів може мати вплив як на споживачів, так і на користувачів імпортової продукції.

Чинний на сьогодні Закон України «Про застосування спеціальних заходів щодо імпорту в Україну» від 22.12.1998 № 332-XIV залишався практично незмінним з моменту його прийняття, проте в умовах постійно змінюваного економічного середовища виникає необхідність певного коригування механізму захисту, оскільки наразі положення вказаного Закону є недостатньо ефективними та не повністю відповідають реаліям торгівлі і актуальним на сьогодні міжнародним стандартам та практикам, які використовуються іншими провідними державами у цій сфері.

Проект Закону розроблено з метою врахування інтересів усіх заінтересованих сторін, оскільки вітчизняні товаровиробники, імпортери та споживачі (користувачі), будь то великі компанії або малі та середні підприємства, повинні мати зручні та ефективні засоби для захисту своїх інтересів у рамках боротьби із проявами зростаючого імпорту, що завдає шкоду.

З метою збалансування інтересів усіх учасників ринку та підвищення ефективності використання інструментів торговельного захисту пропонується прийняти викладений у новій редакції Закону України «Про застосування спеціальних заходів щодо імпорту в Україну».

Існуюча проблема не може бути розв'язана за рахунок ринкових механізмів і діючих регуляторних актів, оскільки для її вирішення необхідно встановити єдині прогресивні рамки регулювання у відповідності із правилами СОТ, та кращими міжнародними практиками, що може бути реалізоване лише шляхом законодавчого регулювання.

2. Цілі державного регулювання.

Цілями запропонованого регулювання є підвищення прозорості при проведенні захисних розслідувань, приведення чинного законодавства у відповідність з положеннями Угоди про застосування статті VI Генеральної угоди з тарифів та торгівлі 1994 року та з урахуванням тлумачення положень зазначеної угоди Органом з врегулювання суперечок СОТ.

3. Визначення та оцінка альтернативних способів досягнення зазначених цілей.

Перший спосіб досягнення зазначених цілей: залишення державного регулювання без змін. Вказаний спосіб не вбачається ефективним, оскільки чинне регулювання в Україні не відповідає вимогам сьогодення і кращим практикам, а отже, не дозволяє оперативно реагувати на прояви зростаючого імпорту, що у свою чергу загрожує завданням істотної шкоди відповідним галузям вітчизняної економіки та може гальмувати розвиток відносин у сфері зовнішньоекономічної діяльності та мати несприятливий вплив на економіку України в цілому.

Другий спосіб досягнення зазначених цілей: поступове реформування шляхом внесення фрагментарних змін до Закону України «Про застосування спеціальних заходів щодо імпорту в Україну». Вказаний спосіб не дозволить виробити комплексне бачення щодо вирішення проблеми і закріпити збалансоване регулювання. Такий спосіб є недостатнім для забезпечення належного рівня відповідності законодавства України вимогам СОТ та містить ризик непропорційності вимог і появи законодавчих прогалів у закріпленні підходу і процедури захисту галузі вітчизняного виробництва від зростаючого імпорту.

Третій спосіб досягнення зазначених цілей: комплексна зміна законодавчого регулювання у сфері захисту національного товаровиробника від зростаючого імпорту з урахуванням правил СОТ і кращих міжнародних практик сьогодення із використанням єдиного підходу до зміни правової бази, а саме, шляхом прийняття нової редакції Закону «Про застосування спеціальних заходів щодо імпорту в Україну».

Правила СОТ і сучасні міжнародні практики передбачають механізми, в основу яких покладено принципи транспарентності проведення спеціальних захисних розслідувань, та його передбачуваності для усіх заінтересованих сторін. Крім цього, такий підхід дозволить зміцнити економічну надійність державного регулювання в цілому.

За результатами оцінки кожного способу досягнення цілей найкращим для реалізації вбачається третій спосіб, з огляду на наведені аргументи.

4. Описання механізму і заходів, які пропонується застосувати для розв'язання проблеми.

Для розв'язання визначеної проблеми планується прийняти нову редакцію Закону України «Про застосування спеціальних заходів щодо імпорту в Україну». Проектом Закону передбачається:

деталізувати етапи проведення процесу захисного розслідування;
конкретизувати права та обов'язки органів влади, відповідальних за проведення захисних розслідувань;

розширити права заінтересованих сторін у рамках захисних розслідувань;

удосконалити особливості застосування захисних заходів;

впровадити спосіб забезпечення сплати захисного мита у формі грошового депозиту або боргового зобов'язання.

5. Обґрунтування можливості досягнення визначених цілей у разі прийняття регуляторного акта.

Впливу зовнішніх факторів на дію регуляторного акта не очікується.

Оцінка можливості впровадження та виконання вимог акта – висока.

Очікувані наслідки дії регуляторного акта не передбачають нанесення шкоди суб'єктам господарювання.

Моніторинг ефективності застосування механізмів передбачених положеннями акту здійснюватиметься Мінекономрозвитку у межах компетенції в установленому законом порядку.

6. Очікувані результати прийняття регуляторного акта.

Проект Закону має опосередковано регуляторний характер і не передбачає прямого впливу від застосування адміністративних заходів на економічні та соціальні процеси в державі.

Законопроект передбачає встановлення загальних (рамкових) засад для забезпечення можливості протидії проявам зростаючого імпорту, що завдає шкоду галузі вітчизняного виробництва.

Регуляторний характер проекту Закону виражається в тому, що його положення передбачають можливість застосування захисних заходів. Такі заходи застосовуватимуться згідно окремих рішень Міжвідомчої комісії з міжнародної торгівлі в кожному окремому випадку за результатами оцінки (розміру шкоди, позитивних і негативних факторів впливу) відповідної ситуації, що складеться у зв'язку імпортом в Україну конкретних товарів.

Потрібно зазначити, що механізм застосування захисних заходів не є новим для України і вже передбачений чинним законодавством, а саме Законом України «Про застосування спеціальних захисних заходів щодо імпорту в Україну» (Відомості Верховної Ради України, 1999 р., № 11, ст. 78 із наступними змінами). Можливість застосування такої практики передбачена

Угодами Світової організації торгівлі для її держав-членів. Проектом Закону пропонується викласти вказаний законодавчий акт у новій редакції, яка передбачає лише удосконалення механізму, а саме, процедури застосування спеціальних захисних заходів згідно сучасних міжнародних стандартів і практик.

З огляду на рамковий (засадничий) характер регулювання проекту Закону, є неможливим обчислення розмірів тієї чи іншої вигоди та втрати. У зв'язку з цим, відповідно до п. 11 Методики проведення аналізу впливу регуляторного акта, затвердженої постановою Кабінету Міністрів України від 11.03.2004 № 308 (із змінами 2016 р.), наводиться загальний текстовий опис можливого впливу від регулювання, що передбачене проектом Закону:

Суб'єкти	Вигоди	Втрати
Держава	<p>Дотримання правил СОТ, використання кращих міжнародних практик.</p> <p>Надходження до Державного бюджету за збереження та збільшення обсягів виробництва вітчизняних товаровиробників, а також сплати захисного мита внаслідок застосування захисних заходів.</p> <p>Забезпечення стабільності, конкурентоспроможності та розширення національного виробництва. Забезпечення зайнятості.</p>	<p>Відсутні.</p> <p>Зменшення надходжень до Державного бюджету за рахунок зменшення сплати імпортного мита у разі падіння обсягів імпорту в Україну товару, до якого застосовано спеціальні захисні заходи.</p> <p>Відсутні.</p>
Суб'єкти економічної діяльності	<p>Використання ефективних інструментів торговельного захисту від зростаючого імпорту.</p> <p>Забезпечення конкурентоспроможності національного виробництва.</p> <p>Підвищення передбачуваності ведення бізнесу.</p>	<p>Відсутні.</p> <p>Відсутні.</p> <p>Відсутні.</p>
Споживачі	Непряма вигода залежно від	Непрямі втрати залежно від

	ситуації, яка складеться на ринку і пропорційно до можливої шкоди, яка може виникнути у зв'язку із впливом зростаючого імпорту на ринок у цілому.	ситуації, яка складеться на ринку і пропорційно до можливої зменшення імпорту, яке може виникнути у зв'язку з протидією фактам зростаючого імпорту.
--	---	---

7. Обґрунтування запропонованого строку дії акта.
Строк дії регуляторного акта необмежений.

8. Показники результативності акта.

Показниками результативності регуляторного акту є: встановлення чітких і зрозумілих правил проведення спеціальних захисних розслідувань; протидія проявам зростаючого імпорту; усунення негативного впливу зростаючого імпорту на вітчизняних товаровиробників; відновлення добросовісної конкуренції та відповідно рівня конкурентоспроможності національного виробництва.

9. Заходи, за допомогою яких буде здійснюватися відстеження результативності акта.

Відстеження результативності регуляторного акту здійснюватиметься шляхом базового та повторного відстеження показників результативності цього акта, визначених під час проведення аналізу впливу регуляторного акта.

Базове відстеження результативності регуляторного акту здійснюватиметься Мінекономрозвитку після набрання чинності шляхом аналізу статистичних даних цього регуляторного акту.

Повторне відстеження цього регуляторного акту проводитиметься відповідно до вимог Закону України «Про засади державної регуляторної політики у сфері господарської діяльності».

**Перший віце-прем'єр-міністр України –
Міністр економічного
розвитку і торгівлі України**

_____ 2017 р.

Степан КУБІВ

АНАЛІЗ РЕГУЛЯТОРНОГО ВПЛИВУ до проекту Закону України «Про внесення змін до Митного кодексу України»

1. Визначення проблеми, яку передбачається розв'язати шляхом державного регулювання.

Існуючі на сьогодні тенденції у сфері зовнішньоекономічної діяльності засвідчують необхідність перегляду підходів національного регулювання у цій сфері. Однією з найбільших проблем, що потребує вирішення, є удосконалення механізмів та процедур захисту вітчизняного товаровиробника від недобросовісного/зростаючого імпорту в Україну, що заподіює істотну шкоду або загрожує заподіянням такої шкоди галузі вітчизняного виробництва подібних товарів.

Застосування інструментів торговельного захисту може мати вплив як на споживачів, так і на користувачів імпоротної продукції.

Чинні на сьогодні Закони України «Про захист національного товаровиробника від демпінгового імпорту» від 22.12.1998 № 330-XIV, «Про захист національного товаровиробника від субсидованого імпорту» від 22.12.1998 № 331-XIV «Про застосування спеціальних заходів щодо імпорту в Україну» від 22.12.1998 № 332-XIV залишалися практично незмінними з моменту їх прийняття, є недостатньо ефективними та не повністю відповідають реаліям торгівлі і актуальним на сьогодні міжнародним стандартам та практикам, які використовуються іншими провідними державами у цій сфері. В умовах постійно змінюваного економічного середовища з метою коригування механізму інструментів торговельного захисту, Мінекономрозвитку розробило проекти Законів України про внесення змін до вищезазначених діючих законів.

Крім того, як і в чинних законах, так і в проектах законів про внесення змін до чинних законів, визначено механізми захисту національного товаровиробника від демпінгового, субсидованого та зростаючого імпорту з інших країн, митних союзів та економічних угруповань. Вони регулюють засади і порядок порушення та проведення антидемпінгових, антисубсидійних та спеціальних розслідувань, також застосування відповідно антидемпінгових, компенсаційних та спеціальних заходів.

Окремими положеннями зазначених законів передбачено можливість запровадження внесення постачальником відповідної суми на депозит, зокрема у випадку застосування попередніх антидемпінгових, компенсаційних та спеціальних заходів, у разі порушення антидемпінгового/антисубсидійного розслідування щодо фактів ухилення від сплати антидемпінгового/компенсаційного мита, а також у випадку запровадження процедури реєстрації контрактів, відповідно до яких здійснюється імпорт в Україну.

Внесення постачальником відповідної суми на депозит (у формі застави) має запроваджуватися після прийняття відповідного попереднього рішення Міжвідомчої комісії з міжнародної торгівлі (далі – Комісія) для тимчасового акумулювання коштів суб'єктів зовнішньоекономічної діяльності на період до 9 місяців до моменту прийняття Комісією остаточного рішення за результатами розслідування (про застосування/незастосування остаточних заходів, встановлення фактів ухилення від сплати мита).

Разом із цим, наразі положеннями Митного кодексу України не передбачений такий спосіб сплати митних платежів як депозит (у формі застави), що у свою чергу унеможливило запровадження вищезазначених процедур у рамках проведення захисних розслідувань.

Відсутність можливості реалізації зазначеного механізму наразі призвела до неможливості порушення антидемпінгового розслідування щодо фактів ухилення від сплати антидемпінгового мита, що у свою чергу призвело до недоотримання протягом 2014 - 2016 рр. доходів від сплати антидемпінгових мит у розмірі більш ніж 30 млн. дол. США.

Проект Закону розроблено з метою врахування інтересів усіх заінтересованих сторін, оскільки вітчизняні товаровиробники, імпортери та споживачі (користувачі), будь то великі компанії або малі та середні підприємства, повинні мати зручні та ефективні засоби для захисту своїх інтересів у рамках боротьби із проявами недобросовісного/зростаючого імпорту.

Таким чином, з урахуванням прийняття проектів законів про внесення змін Закону України «Про захист національного товаровиробника від демпінгового імпорту» від 22.12.1998 № 330-XIV, «Про захист національного товаровиробника від субсидованого імпорту» від 22.12.1998 № 331-XIV «Про застосування спеціальних заходів щодо імпорту в Україну» від 22.12.1998 № 332-XIV, до внесення змін до Митного кодексу України щодо впровадження способу забезпечення сплати митних платежів у формі депозиту або боргового зобов'язання дасть можливість ефективно використовувати механізми стягнення попередніх захисних заходів та оперативно реагувати на факти ухилення від сплати антидемпінгових/компенсаційних мит суб'єктами зовнішньоекономічної діяльності та дасть можливість привести норми Митного Кодексу у відповідність із запланованим прийняттям змін до вищезазначених законів.

2. Цілі державного регулювання.

Цілями запропонованого регулювання є впровадження способу забезпечення сплати митних платежів у формі депозиту або боргового зобов'язання, який дасть можливість застосовувати як попередні захисні заходи, так і оперативно реагувати на факти ухилення від сплати

антидемпінгових/компенсаційних мит суб'єктами зовнішньоекономічної діяльності. Без функціонування механізму внесення коштів на депозит, держава та вітчизняні товаровиробники позбавлені частини дієвих інструментів для захисту власних інтересів. Також прийняття проекту Закону дасть змогу привести чинне законодавство у відповідність з положеннями Угоди про застосування статті VI Генеральної угоди з тарифів та торгівлі 1994 року, Угоди про субсидії та компенсаційні заходи, Угоди про захисні заходи.

3. Визначення та оцінка альтернативних способів досягнення зазначених цілей.

Перший спосіб досягнення зазначених цілей: залишення державного регулювання без змін. Вказаний спосіб не вбачається ефективним, оскільки чинне регулювання в Україні не відповідає вимогам сьогодення і кращим світовим практикам, а отже, не дозволяє оперативно реагувати на прояви недобросовісного/зростаючого імпорту, що у свою чергу загрожує завданням істотної шкоди відповідним галузям вітчизняної економіки та може гальмувати розвиток відносин у сфері зовнішньоекономічної діяльності та мати несприятливий вплив на економіку України в цілому.

Другий спосіб досягнення зазначених цілей: прийняття відповідного рішення Уряду - не дозволить досягнути зазначені цілі оскільки відповідне питання має бути врегульовано шляхом прийняття окремого законодавчого акту.

Третій спосіб досягнення зазначених цілей: комплексна зміна законодавчого регулювання у сфері інструментів торговельного захисту з урахуванням правил СОТ і кращих міжнародних практик сьогодення із використанням єдиного підходу до зміни правової бази, а саме, шляхом одночасного прийняття нових редакцій Законів «Про захист національного товаровиробника від демпінгового імпорту», «Про захист національного товаровиробника від субсидованого імпорту», «Про застосування спеціальних заходів щодо імпорту в Україну», та внесення змін до Митного кодексу України.

Правила СОТ та діюча національна законодавча база пропонують серед інструментів торговельного захисту інструменти для оперативного реагування на недобросовісний/зростаючий імпорт. Проте відсутня можливість реалізації зазначених інструментів в Україні через відсутність механізмів їх реалізації. Крім цього, такий підхід дозволить зміцнити економічну надійність регулювання держави в цілому.

За результатами оцінки кожного способу досягнення цілей найкращим для реалізації вбачається третій спосіб, з огляду на наведені аргументи.

4. Описання механізму і заходів, які пропонується застосувати для розв'язання проблеми.

Для розв'язання визначеної проблеми планується прийняти Закон України «Про внесення змін до Митного кодексу України». Проектом Закону передбачається:

розширити інструменти оперативного реагування на недобросовісний/зростаючий імпорт;

впровадити спосіб забезпечення сплати митних платежів у формі депозиту або боргового зобов'язання;

створити механізм реалізації забезпечення сплати митних платежів у формі депозиту або боргового зобов'язання;

деталізувати етапи сплати митних платежів у формі депозиту або боргового зобов'язання;

визначити особливості реалізації зазначеного механізму оперативного реагування;

конкретизувати права та обов'язки органів влади, відповідальних за сплату митних платежів у формі депозиту або боргового зобов'язання.

5. Обґрунтування можливості досягнення визначених цілей у разі прийняття регуляторного акта.

Впливу зовнішніх факторів на дію регуляторного акта не очікується.

Оцінка можливості впровадження та виконання вимог акта – висока.

Очікувані наслідки дії регуляторного акта не передбачають нанесення шкоди суб'єктам господарювання.

Моніторинг ефективності застосування механізмів передбачених положеннями акту здійснюватиметься Мінекономрозвитку у межах компетенції в установленому законом порядку.

6. Очікувані результати прийняття регуляторного акта.

Проект Закону має опосередковано регуляторний характер і не передбачає прямого впливу від застосування адміністративних заходів на економічні та соціальні процеси в державі.

Законопроект передбачає встановлення додаткового способу оперативного реагування для забезпечення можливості протидії проявам недобросовісного/зростаючого імпорту, що завдає шкоду вітчизняним товаровиробникам, шляхом справляння митних платежів у формі депозиту або боргового зобов'язання.

Регуляторний характер проекту Закону виражається в тому, що його положення передбачають можливість застосування дієвого механізму оперативного реагування у сфері торговельного захисту, від негативного впливу недобросовісного/зростаючого імпорту на національне виробництво.

Сплата митних платежів у формі депозиту або боргового зобов'язання в рамках антидемпінгового/антисубсидійного/спеціального розслідування застосовуватиметься згідно окремих рішень Міжвідомчої комісії з міжнародної торгівлі в кожному окремому випадку за результатами оцінки відповідної ситуації, що складеться у зв'язку імпортом в Україну конкретних товарів.

З огляду на рамковий (засадничий) характер регулювання проекту Закону, є неможливим обчислення розмірів тієї чи іншої вигоди та втрати. У зв'язку з цим, відповідно до п. 11 Методики проведення аналізу впливу регуляторного акта, затвердженої постановою Кабінету Міністрів України від 11.03.2004 № 308 (із змінами 2016 р.), наводиться загальний текстовий опис можливого впливу від регулювання, що передбачене проектом Закону:

Суб'єкти	Вигоди	Втрати
Держава	<p>Дотримання правил СОТ, використання кращих міжнародних практик.</p> <p>Надходження до Державного бюджету за рахунок застосування механізмів оперативного реагування для захисту вітчизняних товаровиробників від недобросовісного/зростаючого імпорту.</p> <p>Забезпечення стабільності, конкурентоспроможності та розширення національного виробництва. Забезпечення зайнятості.</p>	<p>Відсутні.</p> <p>Зменшення надходжень до Державного бюджету у разі падіння обсягів імпорту в Україну товару, до якого застосовано заходи.</p> <p>Відсутні.</p>
Суб'єкти економічної діяльності	<p>Використання ефективних інструментів оперативного реагування у сфері торговельного захисту від недобросовісного/зростаючого імпорту.</p> <p>Забезпечення конкурентоспроможності національного виробництва.</p>	<p>Відсутні.</p> <p>Відсутні.</p>

	Підвищення передбачуваності ведення бізнесу.	
Споживачі	Непряма вигода залежно від ситуації, яка складеться на ринку і пропорційно до можливої шкоди, яка може виникнути у зв'язку із впливом недобросовісного/зростаючого імпорту на ринок у цілому.	Непрямі втрати залежно від ситуації, яка складеться на ринку і пропорційно до можливого зменшення імпорту, яке може виникнути у зв'язку з протидією фактам недобросовісного/зростаючого імпорту.

7. Обґрунтування запропонованого строку дії акта.

Строк дії регуляторного акта необмежений.

8. Показники результативності акта.

Показниками результативності регуляторного акта є:

можливість оперативного реагування на прояви недобросовісного/зростаючого імпорту;

усунення негативного впливу недобросовісного/зростаючого імпорту на вітчизняних товаровиробників;

відновлення добросовісної конкуренції та відповідно рівня конкурентоспроможності національного виробництва;

після прийняття рішення за результатами антидемпінгового/антисубсидійного/спеціального розслідувань про застосування відповідних захисних заходів передбачається переміщення коштів з депозиту до державного бюджету;

кількість суб'єктів господарювання, які керуватимуться Законом, – Мінекономрозвитку, як орган, що проводить розслідування, ДФС та регіональні митні органи, національні товаровиробники, експортери, імпортери, заінтересовані сторони розслідувань;

розмір коштів і час, що витрачатимуться національними товаровиробниками, експортерами, імпортерами та заінтересованими сторонами розслідувань, пов'язаними з виконанням вимог акта, – виконання положень Закону частково передбачає можливість витрати коштів, а саме, внесення коштів на депозит у розмірі встановленому рішенням Комісії. У разі прийняття Комісією остаточного рішення щодо незастосування захисних заходів, попередньо внесені кошти на депозит повертаються постачальнику. Виконання положень Закону передбачає незначне витрачання часу суб'єктами господарювання та/або заінтересованими сторонами, з яких стягувались кошти на депозит, а саме, після прийняття остаточного рішення Комісії про незастосування захисних заходів, для звернення в органи ДФС із заявою про

повернення коштів. У будь яких інших випадках, пов'язаних із виконанням акта, додаткового витрачання часу суб'єктами господарювання та/або заінтересованими сторонами не потребується;

рівень поінформованості суб'єктів господарювання та/або фізичних осіб з основних положень акта – проект Закону розміщено на офіційному веб-сайті Мінекономрозвитку. Після прийняття Закону Верховною Радою України його буде розміщено на офіційному веб-сайті Верховної Ради України в розділі "Законодавство" та на офіційному веб-сайті Мінекономрозвитку в розділі "Зовнішньоекономічна діяльність".

9. Заходи, за допомогою яких буде здійснюватися відстеження результативності акта.

Відстеження результативності регуляторного акта здійснюватиметься шляхом базового та повторного відстеження показників результативності цього акта, визначених під час проведення аналізу впливу регуляторного акта.

Базове відстеження результативності регуляторного акта здійснюватиметься Мінекономрозвитку після набрання чинності шляхом аналізу статистичних даних цього регуляторного акта.

Повторне відстеження цього регуляторного акта проводитиметься відповідно до вимог Закону України «Про засади державної регуляторної політики у сфері господарської діяльності».

**Перший віце-прем'єр-міністр України –
Міністр економічного
розвитку і торгівлі України**

_____ 2017 р.

Степан КУБІВ

АНАЛІЗ РЕГУЛЯТОРНОГО ВПЛИВУ до проекту Закону України "Про внесення змін до деяких законодавчих актів у сфері торговельного захисту"

1. Визначення проблеми, яку передбачається розв'язати шляхом державного регулювання.

Існуючі на сьогодні тенденції у сфері зовнішньоекономічної діяльності засвідчують необхідність перегляду підходів національного регулювання у цій сфері. Однією з найбільших проблем, що потребує вирішення, є удосконалення механізмів та процедур захисту вітчизняного товаровиробника від недобросовісного/зростаючого імпорту в Україну, що заподіює істотну шкоду або загрожує заподіянням такої шкоди галузі вітчизняного виробництва подібних товарів.

Застосування інструментів торговельного захисту може мати вплив як на споживачів, так і на користувачів імпоротної продукції.

Чинні на сьогодні Закони України "Про захист національного товаровиробника від демпінгового імпорту" від 22.12.1998 № 330-XIV, "Про захист національного товаровиробника від субсидованого імпорту" від 22.12.1998 № 331-XIV "Про застосування спеціальних заходів щодо імпорту в Україну" від 22.12.1998 № 332-XIV залишалися практично незмінними з моменту їх прийняття, є недостатньо ефективними та не повністю відповідають реаліям торгівлі і актуальним на сьогодні міжнародним стандартам та практикам, які використовуються іншими провідними державами у цій сфері. В умовах постійно змінюваного економічного середовища з метою коригування механізму інструментів торговельного захисту, Мінекономрозвитку розробило проекти Законів України про внесення змін до вищезазначених діючих законів.

Крім того, як і в чинних законах, так і в проектах законів про внесення змін до чинних законів, визначено механізми захисту національного товаровиробника від демпінгового, субсидованого та зростаючого імпорту з інших країн, митних союзів та економічних утворень. Вони регулюють засади і порядок порушення та проведення антидемпінгових, антисубсидійних та спеціальних розслідувань, також застосування відповідно антидемпінгових, компенсаційних та спеціальних заходів.

Відповідно до положень діючого законодавства у сфері торговельного захисту та відповідних законопроектів, Мінекономрозвитку має право одержувати від органів виконавчої влади інформацію, документи, матеріали, необхідні для проведення розслідувань. При цьому інформація, що є конфіденційною, отримана Мінекономрозвитку в рамках розслідування не підлягає розповсюдженню.

Проте, на сьогодні положеннями Закону України "Про державну статистику" не передбачено надання Мінекономрозвитку статистичної

інформації, яка дозволяє прямо чи опосередковано встановити конкретного респондента або визначити первинні дані щодо нього, для цілей проведення відповідних розслідувань.

Відсутність у Мінекономрозвитку такої інформації негативно впливає на точність та правильність даних, які використовуються не тільки в рамках розслідування, а й під час захисту інтересів України та її суб'єктів господарювання на зовнішньому ринку, в тому числі відповідно до процедури врегулювання суперечок в рамках міжнародних економічних організацій.

У зв'язку з цим пропонується внести зміни у Закон України "Про державну статистику", які дадуть можливість Мінекономрозвитку отримувати необхідну інформацію в рамках антидемпінгових, антисубсидійних та захисних розслідувань або переглядів, а також здійснення діяльності по захисту інтересів України та її суб'єктів господарювання на зовнішньому ринку, в тому числі відповідно до процедури врегулювання суперечок в рамках міжнародних економічних організацій.

Крім того, з урахуванням прийняття проектів законів про внесення змін до Закону України "Про захист національного товаровиробника від демпінгового імпорту", "Про захист національного товаровиробника від субсидованого імпорту", "Про застосування спеціальних заходів щодо імпорту в Україну" та до Митного кодексу України пропонується внести редакційні зміни до Господарського кодексу України та Закону України "Про зовнішньоекономічну діяльність".

2. Цілі державного регулювання.

Основною метою законопроекту є забезпечення Мінекономрозвитку статистичною інформацією для цілей проведення антидемпінгових, антисубсидійних, захисних розслідувань або переглядів та захисту інтересів України та її суб'єктів господарювання на зовнішньому ринку, в тому числі відповідно до процедури врегулювання суперечок в рамках міжнародних економічних організацій.

3. Визначення та оцінка альтернативних способів досягнення зазначених цілей.

Перший спосіб досягнення зазначених цілей: залишення державного регулювання без змін. Вказаний спосіб не вбачається ефективним, оскільки чинне регулювання в Україні не дозволяє отримувати та здійснювати об'єктивний аналіз інформації для цілей проведення антидемпінгових, антисубсидійних, захисних розслідувань або переглядів та захисту інтересів України та її суб'єктів господарювання на зовнішньому ринку, в тому числі відповідно до процедури врегулювання суперечок в рамках міжнародних

економічних організацій, що не відповідає вимогам сьогодення і кращим світовим практикам.

Другий спосіб досягнення зазначених цілей: прийняття відповідного рішення Уряду - не дозволить досягнути зазначені цілі оскільки відповідне питання має бути врегульовано шляхом прийняття окремого законодавчого акту

Третій спосіб досягнення зазначених цілей: забезпечення Мінекономрозвитку статистичною інформацією для цілей проведення антидемпінгових, антисубсидійних, захисних розслідувань або переглядів та захисту інтересів України та її суб'єктів господарювання на зовнішньому ринку, в тому числі відповідно до процедури врегулювання суперечок в рамках міжнародних економічних організацій шляхом внесення змін до чинного законодавства.

За результатами оцінки кожного способу досягнення цілей найкращим для реалізації вбачається третій спосіб, з огляду на наведені аргументи.

4. Описання механізму і заходів, які пропонується застосувати для розв'язання проблеми.

Для розв'язання визначеної проблеми планується прийняти Закон України "Про внесення змін до деяких законодавчих актів у сфері торговельного захисту". Проектом Закону передбачається:

надання Мінекономрозвитку можливість отримувати інформацію від ДСС цілей проведення антидемпінгових, антисубсидійних, захисних розслідувань або переглядів та захисту інтересів України та її суб'єктів господарювання на зовнішньому ринку, в тому числі відповідно до процедури врегулювання суперечок в рамках міжнародних економічних організацій;

привести норми законодавства у відповідність.

5. Обґрунтування можливості досягнення визначених цілей у разі прийняття регуляторного акта.

Впливу зовнішніх факторів на дію регуляторного акта не очікується.

Оцінка можливості впровадження та виконання вимог акта – висока.

Очікувані наслідки дії регуляторного акта не передбачають нанесення шкоди суб'єктам господарювання.

Моніторинг ефективності застосування механізмів передбачених положеннями акту здійснюватиметься Мінекономрозвитку у межах компетенції в установленому законом порядку.

6. Очікувані результати прийняття регуляторного акта.

Проект Закону має опосередковано регуляторний характер і не передбачає прямого впливу від застосування адміністративних заходів на економічні та соціальні процеси в державі.

Законопроект передбачає забезпечення Мінекономрозвитку інформацією від державного органу (ДСС) для виконання покладених на нього функцій.

З огляду на рамковий (засадничий) характер регулювання проекту Закону, є неможливим обчислення розмірів тієї чи іншої вигоди та втрати. У зв'язку з цим, відповідно до п. 11 Методики проведення аналізу впливу регуляторного акта, затвердженої постановою Кабінету Міністрів України від 11.03.2004 № 308 (із змінами 2016 р.), наводиться загальний текстовий опис можливого впливу від регулювання, що передбачене проектом Закону:

Суб'єкти	Вигоди	Втрати
Держава	<p>Підвищення ефективності проведення антидемпінгових, антисубсидійних, захисних розслідувань або переглядів та захисту інтересів України та її суб'єктів господарювання на зовнішньому ринку, в тому числі відповідно до процедури врегулювання суперечок в рамках міжнародних економічних організацій.</p> <p>Скорочення оспорюваних рішень Міжвідомчої комісії з міжнародної торгівлі</p> <p>Посилення позиції України в рамках захисту інтересів України та її суб'єктів господарювання на зовнішньому ринку, в тому числі відповідно до процедури врегулювання суперечок в рамках міжнародних економічних організацій</p>	<p>Відсутні.</p> <p>Відсутні.</p> <p>Відсутні</p>
Суб'єкти економічної діяльності	<p>Підвищення об'єктивності та ефективності проведення антидемпінгових, антисубсидійних, захисних розслідувань або переглядів</p>	Відсутні.

	<p>Посилення позиції України в рамках захисту інтересів України та її суб'єктів господарювання на зовнішньому ринку, в тому числі відповідно до процедури врегулювання суперечок в рамках міжнародних економічних організацій.</p> <p>Забезпечення конкурентоспроможності національного виробництва та підвищення передбачуваності ведення бізнесу.</p>	<p>Відсутні</p> <p>Відсутні</p>
Споживачі	<p>Непряма вигода залежно від ситуації, яка складеться на ринку і пропорційно до можливої шкоди, яка може виникнути у зв'язку із впливом недобросовісного/зростаючого імпорту на ринок у цілому.</p>	<p>Непрямі втрати залежно від ситуації, яка складеться на ринку і пропорційно до можливого зменшення імпорту, яке може виникнути у зв'язку з протидією фактам недобросовісного/зростаючого імпорту.</p>

7. Обґрунтування запропонованого строку дії акта.

Строк дії регуляторного акта необмежений.

8. Показники результативності акта.

Показниками результативності регуляторного акта є:

- можливість отримання необхідної інформації для цілей розслідування/перегляду;
- можливість аналізу отриманої інформації для цілей розслідування;
- усунення обставин, які не дають змоги проаналізувати стан ринку та галузі в Україні;
- здійснення аналізу найбільш достовірної інформації в рамках розслідування;
- прийняття найбільш обґрунтованого рішення Комісією;
- кількість суб'єктів господарювання, які керуватимуться Законом, — Мінекономрозвитку, як орган, що проводить розслідування, ДФС та регіональні

митні органи, національні товаровиробники, експортери, імпортери, заінтересовані сторони розслідувань;

розмір коштів і час, що витратимуться національними товаровиробниками, експортерами, імпортерами та заінтересованими сторонами розслідувань, пов'язаними з виконанням вимог акта, – не передбачається;

рівень поінформованості суб'єктів господарювання та/або фізичних осіб з основних положень акта – проект Закону розміщено на офіційному веб-сайті Мінекономрозвитку. Після прийняття Закону Верховною Радою України його буде розміщено на офіційному веб-сайті Верховної Ради України в розділі "Законодавство" та на офіційному веб-сайті Мінекономрозвитку в розділі "Зовнішньоекономічна діяльність".

9. Заходи, за допомогою яких буде здійснюватися відстеження результативності акта.

Відстеження результативності регуляторного акта здійснюватиметься шляхом базового та повторного відстеження показників результативності цього акта, визначених під час проведення аналізу впливу регуляторного акта.

Базове відстеження результативності регуляторного акта здійснюватиметься Мінекономрозвитку після набрання чинності шляхом аналізу статистичних даних цього регуляторного акта.

Повторне відстеження цього регуляторного акта проводитиметься відповідно до вимог Закону України "Про засади державної регуляторної політики у сфері господарської діяльності".

**Перший віце-прем'єр-міністр України –
Міністр економічного
розвитку і торгівлі України**

_____ 2017 р.

Степан КУБІВ